

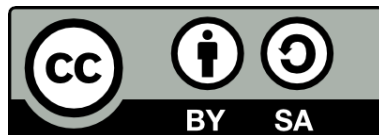
BIBLIA

to je cyłe Swjate pismo stareho a noweho zakonja,

prjedy wot D. Marćina Luthera do němzkeje,

potom wot duchomnych: Jana Langi w Minakale a Mateja Jokiša w
Hbjelzku a Jana Běhmarja w Budeztezach a Jana Wawera w
Bukezach, kaž tež wot Michała Frenzela, duchomneho w Budeztezach
do hornjohŋizkeje serbiskeje ryče ze wšitkej prózu přeložena a
pozdžišo wot druhich ewangeljskich duchomnych wudawana,
nětko pak zaso z nowa a to jidnaty króć swěru přehlada a wudata.

W Budyšinje ćišćana pola E. M. Monzy. 1905.

Creative Commons CC-BY-SA

Wobsah

Stary testament

...

Nowy testament

Sćenje swjateho Marka	5
Sćenje swjateho Lukaša	41
Sćenje swjateho Jana	105
Druhi džěl ewangelija swj. Lukaša, skutki swjatych japoštołow.	153
List swjateho Pawoła na Romskich.	213

Sćenje swjateho Marka

Prěni staw

Chrystus, wot Jana křćeny, bu spytany, přěduje, powoła wučomnikow a hoji chorych

1. To je započatk teho ewangeliona wot Jezom Chrysta teho Syna Božeho,

2. Jako pisane steji w profetach: Hlej, ja posćelu swojeho jandžela předy tebe, kotryž by twój puć před tobu přihotował. *Mal. 3, 1.*

3. Předarja hlós je w pusćinje: Přihotujće puć teho Knjeza, činće jeho šćežki rune. *Jez. 40, 3. Mat. 3, 3. Luk: 3, 4. Jan:1,23.*

4. Jan tón běše w pusćinje, křćiše a přědowaše wot křćenicy teje pokuty na wodawanje hrěchow.

5. A k njemu džěše won cyła židowska zemja a Jerusalemjeno, a buchu wšitcy wot njeho kšćeni we Jordanskej rězy a wuznachu swoje hrěchi.

6. Jan pak běše woblečeny z kamjelskimi włosami a měješe kožany pas na svojich bjedrach a jědžeše skóčki a lěsny měd; *Mat. 3, 4. 3 Mójz. 11, 22.*

7. A přědowaše a džeše: Jedyn dže za mnu, kotryž je sylniši dyžli ja, kotremuž

ja dosć njejsym, zo N. t. bych ja so před nim dele chilał a te rjemjenje jeho črijow rozwjazał; *Mat. 3, 11.*

8. Ja křću was z wodu, ale wón budže was ze swjatym Duchom křćić.

9. A poda so w tym samym času, zo Jezus z Galilejskeje wot Nacareta přińdže a bu křćeny wot Jana we Jordanje. *Mat. 3, 16. Luk. 3, 21.*

10. A hnydom wustupi wón (Jan) z wody a widžeše njebjesa wotewrjene a teho Ducha, jako hołbja, na njeho dele přińdžo. *Jan. 1, 32.*

11. A sta so hlós z njebjes: Ty sy mój luby Syn, na kotrymž ja mam dobre spodobanje. *Mat. 3, 17. Luk. 9, 35.*

12. A hnydom honješe jeho Duch do pusćiny. *Mat. 4, 1. Luk. 4, 1.*

13. A běše tam w tej pusćinje štyrceći dnjow a bě spytany wot satana. A běše pola zwěriny, a jandželjo jemu služachu.

14. Jako pak Jan běše do jastwa podaty, přińdže Jezus do Galilejskeje, přědowaše to ewangelijom wot kralestwa Božeho, *Mat. 4, 17. Luk. 4, 15.*

15. A džeše: Čas je dopjelnjeny, a kralestwo Bože je so přibližilo; činće pokutu wěrcě ewangelionej.

16. Jako wón pak při Galilejskim morju chodžeše, wuhlada wón Šimana a Handrija, jeho bratra, zo wonaj syće do morja čiskaštaj (přetož wonaj běštaj rybakaj).

Mat. 4, 18. 21. Luk. 5, 2.

17. A Jezus džeše k nimaj: Pójtaj za mnu; ja chcu činić, zo budžetaj čłowjekow rybakaj.

18. A hnydom wopuščištaj wonaj swoje syće a džěštaj za nim.

19. A jako wón běše trochu tam přeč wotešoł, wuhlada wón Jakuba, Zebedeoweho syna, a Jana, jeho bratra, płatajo swoje syće we łódži;

Mat. 4, 21.

20. A na měsće wón jeju zawoła. A wonaj wopuščištaj swojeho nana Zzebedea we łódži a tych najatych a džěštaj za nim.

21. A woni džěchu do Kapernauma; a hnydom na sabat džěše wón do šule a wučěše.

22. A woni dźiwachu so jara na jeho wučbje; přetož wón wučěše jich móznje a nic jako pismawučeni.

Mat. 7, 28. Luk. 4, 32.

23. A w jich šuli běše čłowjek z nječistym duchom wobsynjeny, tón wołaše,

Luk. 4, 33.

24. A džeše: Što mamy my z tobu, Jezu Nacarenski? Sy ty přišoł nas skazyć? Ja wěm, što ty sy, tón swjaty Boži.

St. 5, 7.

25. A Jezus pohrozy jemu a džeše: Mjelč a wuńdź z teho čłowjeka!

St. 9, 25.

26. A tón nječisty duch torhaše jeho a wołaše z wulkim hłosom a wuńdže z njeho.

27. A woni so wšitcy jara dźiwachu,

tak zo woni so bjez sobu woprašowachu a džachu: Što je to? Kajka je to nowa wučba? Wón tež rozkazuje z mocu nječistym ducham, a woni jeho poslušaju.

28. A na měsće bě wot njeho słyšane po wšitkich Galilejskich mjezach.

29. A woni džěchu hnydom z teje šule a přińdžechu do Šimanoweje a Handrihoweje chěže, z Jakubom a z Janom.

30. A Šimanowa přichodna mać ležeše a měješe zymnu; a na měsće prajachu woni jemu wot njeje.

31. A wón přistupiwiši pozběhnu ju horje a dźeržeše ju za ruku; a ta zymna ju hnydom wopušći, a wona jim služeše.

32. Na wječor pak, jako slóncó běše zašlo, přinjesechu woni k njemu wšelkich chorych a wobsynjenych.

33. A cyle město zhromadži so k durjam.

34. A wón pomhaše wjele ludžom, kotřiž běchu na wšelke chorosće chori, a wuhna wjele čertow a njewotpušći čertam rěčeć; přetož woni jeho znajachu.

Jap. k 16, 17. 18.

35. A rano do dnja stanu wón a wuńdže a woteńdže na puste město a činješe tam swoju modlitwu.

Luk. 4, 42.

36. A za nim chwatachu Šiman a či, kotřiž při nim běchu;

37. A jako jeho namakachu, džachu woni k njemu: Wšitcy će pytaju.

38. A wón džeše k nim: Pójmy do tych blišich městow, zo bych ja tam tež předował; přetož na to sym ja přišoł.

Luk. 4, 43.

39. A wón předowaše we jich šulach po cylej Galilejskej zemi a honješe

čertow won.

40. A někajki wusadny přińdže k njemu, tón prošeše jeho, poklaknu před nim a džeše k njemu: Chceš-li jeno, dha móžeš ty mje wučisćić.

41. A Jezusej běše žel, přestrě ruku, dótknu so jeho a džeše k njemu: Ja chcu, budź wučisćeny.

42. A jako wón to džeše, džeše na měsće tón wusad wot njeho, a wón bě wučisćeny.

43. A Jezus pohrozy jemu a honješe jeho hnydom wot sebje přeč,

44. A džeše k njemu: Hladaj, zo ty nikomu ničo njeprajiš; ale dži a pokaž so měšnikej a wopruj za swoje wučisćenje, štož Mójzas je přikazał, k swědčenju na nich.

3 Mójz. 14, 2.

45. Wón pak šedši won poča wjele wot teho řećeć a tu wěc bjez ludźi přinjesć, tak zo wón tam dale njemóžeše wjazy zjawnje do města nutř hić; ale wón běše wonkach w pustych městach, a woni přińdžechu k njemu ze wšěch stronow.

Luk. 5, 15.

2. staw

Wo jichtnym; Mateja powołanje a Chrystusowe zamołwjenje přećiwo Pharizejskim.

1. A po někotrych dnjach džeše wón zaso do Kapernauma; a wono bě zhonjene, zo wón w chěži je.

Mat. 9,

1.

2. A jich wjele so hnydom k njemu zhromadźichu, tak zo woni města njemějachu, tež nic wonkach před durjemi; a wón praješe jim to słowo.

3. A někajcy k njemu přińdžechu, kiž jichtneho přinjesechu, kotryž běše wot štyrjoch njeseny.

Mat. 9, 2.

4. A jako woni njemóžachu před njeho přińć luda dla, wotkrychu woni tu třechu, hdžež wón běše; a jako tu běchu rozkopali, pušćichu woni to posleško dele, na kotrymž tón jichtny ležeše.

5. Jako pak Jezus jich wěru widžeše, džeše wón k temu jichtnemu: Mój syno, twoje hrěchi su tebi wodate.

6. Někotři pismawučeni pak běchu, či tam sedžachu a pomyslichu sebi w swojich wutrobach:

7. Kak rěči tón tajke Bože hanjenje? Štó móže hrěchi wodawać, chiba Bóh sam?

8. A Jezus pózna hnydom w swojim Duchu, zo woni tak sami při sebi pomyslichu, a džeše k nim: Što wy sebi to pomysliće w swojich wutrobach?

Jan. 2,

24.

9. Što je lóžše, prajić k temu jichtnemu: Tebi su twoje hrěchi wodate; abo prajić: Postań, wzmi swoje posleško a chodź?

10. So byšće pak wědzeli, zo člorózki syn móc ma, na zemi hrěchi wodawać, džeše wón k temu jichtnemu:

11. Ja či praju, stań horje, zběhnj swoje posleško a dži do swojeho doma.

12. A na měsće stanu wón, zběhnj swoje posleško a džeše won před wšitkimi, tak zo wšitcy buchu zatorhnjeni a chwalachu Boha a džachu: My to

hišće nihdy njejsmy widźeli.

13. A wón wuńdže zaso k morju; a wšitkón lud přińdže k njemu, a wón jich wučese.

14. A jako wón nimo přeč džěše, wuhlada wón Levia, Alfeoweho syna, na zhi sedžo a džeše k njemu: Pój za mnu. A wón stanu a džěše za nim. *Mat. 9, o. Luk. 5, 27.*

15. A sta so, jako wón so k blidu synu we jeho chěži, synu so k blidu wjele zlonikow a hrěšnikow z Jezusom a z jeho wučomnikami. Přetož jich běše wjele, a běchu za nim šli.

16. A jako pismawučeni a Farizejscy widžachu, zo wón z zlonikami a z hrěšnikami jědžiše, džachu woni k jeho wučomnikom: Čoho dla jě a pije wón z zlonikami a z hrěšnikami?

17. A jako to Jezus słyšeše, džeše wón k nim: Sylni njepotrjebaju lékarja, ale chori; ja sym přišoł, hrěšnikow k pokuće wołać, a nic prawych. *Mat. 9, 13. Luk. 5, 32. 1 Tim. 1, 15.*

18. A Jana a Farizejskich wučomnicy počachu so často; a někotři přińdžechu a džachu k njemu: Čoho dla počča so Janowi a Farizejscy wučomnicy, a twoji wučomnicy so njepočča? *Mat. 9, 14.*

19. A Jezus džeše k nim: Kak móža so kwasni hosćo posćić, dokelž nawoženja pola nich je? Tak dołho hač nawoženju při sebi maju, njemóža woni so posćić.

20. Čas pak budže přińć, zo budže nawoženja wot nich wzaty, a tehdy budža woni so posćić.

21. A nichtó njepřišywa zaplatu wot noweho plata k starej drasće; přetož ta nowa zaplata so však wot stareho wot-

torhnje, a džěra budže wjetša. *Mat. o, 16. Luk. 5, 36.*

22. A nichtó njepjelni mošt do stareho sudobja; hewak dha tón mošt to sudobje roztorha, a tón mošt so wulije, a to sudobje wozmjě kónc. Ale mošt ma so do noweho sudobja linuć.

23. A sta su, ako wón na sabat přez žito džěše, a jeho wučomnicy ducy počachu kłosy torhać. *5 Mójz. 23, 25.*

24. Tuž džachu ći Farizejscy k njemu: Hlej, što činja twoji wučomnicy na sabat, štož so njesluša?

25. A wón džeše k nim: Njejsće wy nihdy lazowali, što Dapit činješe, jako wón trjebaše a hlódný běše, wón a tež kotřiž z nim běchu?

26. Kak wón do Božeho doma džěše w času Abjathara, teho wyšeho měšnika, a jědžeše te poswjećene chlěby, kotrež však nichtó jěsć njesmědžeše, chiba jeno měšnicy sami, a wón dawaše te same tež tym, kiž při nim běchu? *1 Sam. 21, 6. 2 Mójz. 29, 32.*

27. A tež džeše wón k nim: Sabat je čłowjeka dla sćinjeny, a nic čłowjek sabata dla. ((5 Mójz. 5, 14.))

28. Teho dla je člorózki syn tež knjez na sabaće. *Luk. 6, 5.*

3. staw

***Wo wuknjenej rucy,
Chrystusowym čeknjenju,
japoštołow powołanju, pis-
mawučenych leztrowanju a
wo Božich přečelach.***

1. A wón džeše zaso do šule; a tam běše čłowjek, kiž měješe wuschnjenu ruku.

Mat. 12, 9. 10. Luk. 6, 6.

2. A woni kedźbowachu skradžu na njeho, hač wón jeho tež na sabat zahojić budže, tak zo bychu jeho wobskoržili.

3. A wón džeše k temu člowjekej, kiž tu wuschnjenu ruku měješe: Pój sem bjez nas!

4. A wón džeše k nim: Hodži so na sabat derje abo zle činić? žiwjenje zdžeržeć abo morić? Ale woni mjelčachu.

5. A wón pohlada z hněwom na nich wokoło a zrudži so na jich wutroby twjerdosći a džeše k temu člowjekej: Přestrě) swoju ruku. A wón ju přestrě, a ta sama jeho ruka bu čerstwa, jako ta druha.

1 Kral. 13, 6.

6. A či Farizejscy šedši won džeržachu hnydom radu na njeho z Herodašowymi služownikami, kak bychu jeho skóncowali.

Mat. 12, 14.

7. Ale Jezus wustupi ze swojimi wučownikami k morju, a wjele luda džeše za nim z Galilejskeje a ze Židowskeje,

8. A z Jerusalema a z Jdumejskeje a wot tamneje strony teho Jordana a kotřiž wokoło Tirusa a Sidona bydla,

wulki lud, kotřiž jeho skutki slyšachu a přińdžechu k njemu.

9. A wón džeše k swojim wučownikam, zo bychu jemu łódžičku hotowu měli teho luda dla, zo bychu jeho nječišćeli.

10. Přetož wón běše wjele ludži wustrowił, tak zo woni jeho nadpadžechu, zo bychu so jeho dótkli, wšitcy, kiž běchu jara chori.

11. A nječisći duchojo, jako jeho widžachu, padžechu před nim dele, wołachu a džachu: Ty sy Syn Boži.

12. A wón jim twjerdže hrožeše, zo bychu jeho zjawneho nječini.

13. A wón džeše na horu a zawoła k sebi tych, kotrychž wón chcyše, a woni džechu k njemu.

14. A wón wustaji tych dwanaće, zo bychu při nim byli a zo by wón jich won pošlał předować, *Mat. 10, 1. Luk 6, 13. St. 9, 1.*

15. A zo bychu móc měli chorosće zahojić a čertow won honić.

16. A da Šimanej to mjeno Pětr;

17. A Jakuba, syna Zebedeoweho, a Jana, Jakuboweho bratra; a da jimaj mjeno Boanerges, to je hrimanja džěći;

18. A Handrija a Philippa a Bartroma a Mateja a Tomaša a Jakuba, Alfejoweho syna, a Tadeja a Šimana Kananejzkeho,

19. A Judaša Išariotha, kotryž tež jeho přeradži.

20. A woni přińdžechu dom. A lud so zaso hromadu zeńdže, tak zo woni tež njemóžachu chlěba pojěsć. *St. 6, 31.*

21. A jako to slyšachu, kiž jemu přislušachu, wuńdžechu woni, zo bychu

jeho dzerželi; přetož woni džachu: přińć.

22. Pismawučeni pak, kotřiž běchu z Jerusalema dele přišli, džachu: Wón ma Beelzebuba, a přez tych čertow wyšeho honi wón čertow won. *Mat. 9, 34. Luk. 11, 15.*

23. A wón zawoła jich k sebi a džeše k nim w přirunanjach: Kak móže satan satana won honić?

24. Hdyž kralestwo samo ze sobu přez jene njeje, dha njemóže to same kralestwo wobstać. *Luk. 11, 17.*

25. A hdyž chěža sama ze sobu přez jene njeje, dha njemóže ta sama chěža wobstać.

26. A jeli zo satan sam sebi je přeciwny a ze sobu njeje přez jene, njemóže wón wobstać, ale bjerje kónc.

27. Nichtó njemóže sylnemu do jeho doma panuć a jeho grat jemu pobrać, chiba zo wón sylneho prjedy zwježe a potom hakle jeho chěžu wurubi.

28. Zawěrnje, ja praju wam: Wšitke hrěchi budža wodate člorzkim džěćom, tež to Bože hanjenje, z kotrymžkuli woni Boha hanja;

29. Štóz pak swjateho Ducha hani, tón nima žaneho wodawanja wěčnje, ale je hódny wěčného sudženja.

30. Přetož woni džachu, zo ma nječisteho ducha. *St. 22.*

31. A jeho bratřo a jeho mać přińdžechu a pósłachu k njemu stejo wonkach a dachu jeho zawołać.

32. (A lud sedžeše wokoło njeho.) A woni džachu k njemu: Hlej, twoja mać a twoji bratřo prašuju so wonkach za tobu. *Luk. 8, 109.*

33. A wón wotmołwi jim a džeše: Štó je moja mać? abo kotřiž su moji bratřa?

34. A wón pohlada koło wokoło so na tych wučomnikow, kiž wokoło njeho sedžachu, a džeše: Hlej, či su moja mać a moji bratřa.

35. Přetož štóz Božu wolu čini, tón je mój bratr a moja sotra a moja mać.

4. staw

Wšelake přirunanja; spokojenje morja.

1. A wón zaso poča wučić při morju, a wjele luda so k njemu zhromadži, tak zo wón dyrbjеше do lódže stupić a na wodže sedzić; wšitkón lud pak běše na zemi při morju.

2. A wón jich dolho wučеше přez wšelke přirunanja. A w swojej wučbje džeše wón k nim:

3. Poslušajće! Hlej, syjer wuńdže, zo by rozsywał. *Mat. 13, 1. Luk. 8, 4.*

4. A poda so, jako wón rozsywaše, padže někotre při puću; a te ptaki pod njebiesami přińdžechu a zežrachu jo.

5. Někotre pak padže na skałojte, hdžež wjele zemje njeměješe; a zeńdže hnydom, teho dla, zo njeměješe hluboku zemju.

6. Jako pak slónco běše zešlo, zwjadnu wona, a dokelž korjenja njeměješe, wuschnu wona.

7. A někotre padže bjez černje, a te černje rosčechu sobu a zdusychu jo a njeprinješe žaneho ploda.

8. Někotre pak padže na dobnu zemju a přinjesu plód, kiž přiběraše a rosćeše; a přinjesu někotre třiceći króc a někotre šěsć dźesać króc a někotre sto króc.

9. A wón džeše k nim: Štóz ma wuši k poslušanju, tón poslušaj.

10. A jako wón sam běše, woprašachu jeho či, kiž při nim běchu z tymi dwanaćomi, wo te same přirunanja.

11. A wón džeše k nim: Wam je date, zo byšće wědzeli te potajnstwa Božeho kralestwa; tym pak wonkach stanje so wšitko přez přirunanja,

12. Tak zo bych wóni z widžacymaj wočomaj widželi a wšak njepózнали, a ze slyšacymaj wušomaj slyšeli a wšak njezrozumili, tak zo bych so něhdže njewobročili a jim jich hrěchi wodate byle. *Jez. 6, 9. 10. Mat. 13, 14. Luk. 8, 16. Jan. 12, 40. Jap. zk. 28, 26. Rom. 11, 8.*

13. A dale džeše wón k nim: Njerozumiće wy to přirunanje, kak dha chceće wy te druhe wšitke zrozumić?

14. Tón syjer rozsywa to słowo.

15. Či su pak, kiž při puću su: hdžež to słowo rozsyte budže, a hdyž wóni to su slyšeli, tuž přińdže na měsće satan a wozmj je přec to słowo, kotrež do jich wutrobow běše wusyte.

16. Tak tež či su, kiž na skałojte syći su: hdyž wóni to słowo su slyšeli, wozmu wóni to same hnydom z wjesołosću horje;

17. A nimaju korjenja w sebi, ale su počasni; hdyž so horjo abo přesčěhanje słowa dla zběhnje, wóni so hnydom pohórša.

18. A či, kotřiž bjez černje su syći, či su: kiž to słowo slyša, *St. 10, 23. 24.*

19. Ale ta starosć teho swěta a to jebate bohatstwo a wjele druhich žadosćow šedši nutř zduša to słowo, a tak bjez plodow wostanje. *Luk 12, 15. 1 Tim. 6, 17.*

20. A či su, kiž na dobnu zemju su syći: kotřiž to słowo slyša a wozmu to same horje a přinjesu plody, někotry třiceći króc a někotry šěsć dźesać króc a někotry sto króc.

21. A wón džeše dale k nim: Zaswěći tež štó swěcu, tak zo by pod běrtl abo pod blido byla stajena? Njebudže wona na swěcenk stajena? *Mat. 5, 15. Luk. 8, 16. St. 11, 33.*

22. Přetož ničo njeje potajne, kotrež by njebylo zjewjene; a njeje ničo tak skradžu, zo by njewušlo. *Mat. 10, 26.*

23. Jeli zo štó ma wuši k poslušanju, tón poslušaj. *Mat. 11, 15.*

24. A dale wón džeše k nim: Hlajće, što wy slyšiće. S kajkejž měru wy měriće, z tajkej budža wam zaso měrić; a budža wam hišće přidać, kiž wy to slyšiće. *Mat. 7, 2. Luk. 6, 38.*

25. Přetož štóz ma, temu budže date, a štóz nima, wot teho budže tež wzate, štóz wón ma. *Luk. 19, 26.*

26. Tež džeše wón: Bože kralestwo ma so tak, runje jako by čłowjek symjo do zemje čisnył,

27. A by spał a stawał wodnjo a w nocy, a to symjo by zešlo a rostło, zo wón njewě;

28. Přetož zemja sama wot sebje přinjesu plody, najprjedy zelinu, potom klós, potom poľnu pšeniću w kłosu.

29. Hdyž wona pak plody je přinjesla, pósće wón tam hnydom serp; přetož

žně su nastale.

30. Dale džeše wón: Komu chcemy my Bože kralestwo přirunać? abo z kajkim přirunanjom chcemy my jo přirunać?

31. Wone je jako žonopowe zorno; hdyž to same na rolu budže wosyte, je wone to najmjeńše bje wšitkimi symjenjemi na zemi; ((Mat. 13, 31. Luk. 13, 19.))

32. Ale hdyž budže wosyte, přiběra wone a budže wjetše, dyžli wšitka zelina, a přinjese wulke hałuzy, tak zo móža pod jeho chlódkom tych njebjesow ptaki sebi hnězda činić.

33. A přez wjele tajke přirunanja praješe wón jim to słowo, kaž móžachu to same slyšeć.

34. Bjez přirunanja pak njeryčeše wón ničo k nim. Ale wosebje wón te wšitke swojim wučomnikam wuloži.

35. A tón samy dzeń wječor džeše wón k nim: Přewjezmy so na druhu stronu.

36. A woni dachu so ludu rozeńć a wzachu jeho tak, kajkiž wón běše na lódži; wono běše tež wjazy lódžičkow při nim.

Mat. 8, 23.

37. A wulki wichor so zběhnu a žolmy walichu so na lódž, tak zo bu ta lódž napjelnjena.

Jon. 1, 4. 5.

38. A wón běše z posledka we lódži a spaše na zawku. A woni zbudžichu jeho a džachu k njemu: Mištrje, njestaraš ty so wo to, zo my kónc wozmjemy? *Mat. 8, 25. 26.*

39. A wón postanu a pohrozy wětrej a džeše k morju: Mjelč a woněm! A wětr přesta a sta so wulka čišina.

40. A wón džeše k nim: Kak zo so wy tak bojiće? Kak zo wy žaneje wěry nimaće?

41. A woni so jara bojachu a džachu bjez sobu: Štó to je tón? Přetož tež wětr a morjo staj jemu poslušnaj. *Pj. 107, 25.*

5. staw

Wo wobsynjenym, žonje, kotraž krawu chorosć měješe, a Jairowej džowčičcy.

1. A woni přindžechu na tamnu stronu teho morja, do Gadarenzkeho kraja. *Mat. 8, 28. Luk. 8, 26.*

2. A jako wón z lódže wustupi, běžeše jemu hnydom napřećiwo z rowow čłowjek, kotryž běše z nječistym duchom wobsynjeny,

3. Kotryž w rowach bydleše; a njemóžeše jeho nichtó zwjazać, tež nic z rječazami.

4. Přetož wón běše často z putami a z rječazami zwjazany był, a běše te rječazy roztorhał a te puta rozłamał, a nichtó njemóžeše jeho skludzić.

5. A běše přeco, wodnjo a w nocy, na horach a w rowach, wołaše a bješe so sam z kamjenjemi.

6. Jako wón pak Jezusa z daloka wuhlada, přiběža wón a panu před nim dele,

7. A wołaše z wulkim hłosom a džeše: Što mam ja z tobu činić, Jesu, ty Syno Boha wjeršneho? Ja će na Boha zaroću, zo by ty mje nječwělował.

8. Wón pak džeše k njemu: Wuńdź, ty nječisty ducho, z teho čłowjeka!

9. Tuž woprašaja jeho: Kajke maš ty mjeno? A wón wotmołwi a džeše: Moje mjeno je legion, přetož nas je wjele.

10. A wón prošeše jeho jara, zo by jich z teho sameho kraja njewuhnał.

11. Wulke stadło swinjow pak tam běše při horach na pastwje.

12. A či čerći prošachu jeho wšitcy a džachu: Pušć nas do tych swini, zo bychmy do nich zašli.

13. A hnydom wotpušći to jim Jezus. A či nječisći duchoj šedši won džěchu do tych swini, a to stadło skoči jene dobo dele do morja (wono běše jich pak pola dweju tawzynt) a tepichu so w morju.

14. Či swinjacy pastyrjo pak čeknychu a připowědachu to w měsće a wsach. A woni wuńdžechu, zo bychu wohladali, štož so běše stało.

15. A přińdžechu k Jezusej a widžachu teho, kotryž běše wot čertow był wobsynjeny, zo wón sedžeše a běše zwoblečeny a při swojim rozomje; a woni so bojachu.

16. A kotřiž to widželi běchu, powědachu jim, štož so z tym wobsynjenym běše stało, a to wot tych swini.

17. A woni počachu jeho prosyć, zo by wón chcył z jich mjezow wuńć.

18. A jako wón do łódže stupi, prošeše jeho tón wobsynjeny, zo by móhl pola njeho być.

19. Jezus pak jemu to njewotpušći, ale džeše k njemu: Dži ty dom k tym swojim a připowědaj jim, kajke wulke wěcy tebi tón Knjěz je činił a zo wón so na tebi je smilił.

20. A wón woteńdže a poča won wołać w tych džesać městach, kak wulke wěcy jemu Jezus je činił. A wšitcy ludžo so džiwachu.

21. A jako so Jezus zaso we łódži přewjeze na druhu stronu, zhromadži so wjele luda k njemu a běše při morju.

22. A hlaj, k njemu přińdže jedyn tych wyšich wot šule, z mjenom Jairus. A jako jeho widžeše, padže wón k jeho nohomaj, *Mat. 9, 18. Luk. 8, 41.*

23. A prošeše jeho jara a džeše: Moja džowka je w poslednim skónčenju; pój wšak a polož rucy na nju, zo by wona wotchoriła a žiwa byla.

24. A wón džěše z nim; a wjele ludži džěše za nim, a woni jeho čišćachu.

25. A někajka žónska tam běše, kotraž swoju krawu chorosć dwanaće lět běše měła, *3 Mójz. 15, 25. Mat. 9, 20.*

26. A běše wjele čerpila wot wjele lékařow a wšitko swoje zamóženje na to wuložila, a njepomhaše jej ničo, ale bě přeco hórje z njej.

27. Jako ta wot Jezusa słyšeše, přińdže wona w ludu zady a dótknu so jeho drasty; *Lut. 8, 44.*

28. Přetož wona běše prajila: Hdy bych so ja jeno jeho drasty dótknyła, dha bych wotchoriła.

29. A na měsće wuschnu ta studnja jeje krwě, a wona čuješe na živoće, zo je wot swojeje čwěle zahojena.

30. A na měsće, jako Jezus sam na sebi pózna, zo móc běše z njeho wušla, wobroći wón so k ludu a džeše: Štó je so mojeje drasty dótknył?

31. Ale jeho wučomnicy džachu k njemu: Ty widžiš, zo će ludžo čišća, a

rjeknješ: Štó je so mje dótknył?

32. A wón so wohlada za tej, kotraž to běše činila.

33. Ta žona so pak boješe a třepotaše (přeťož wona wjedžeše, štož so běše na njej stało), přińdže a padže před nim dele a powědaše jemu wšitku prawdu.

34. Wón džeše pak k njej: Moja džowka, twoja wěra je tebi pomhała; dži z měrom a budź čerstwa wot swojeje čwěle.

35. Jako wón hišće tak řečeše, přińdžechu někotři wot čeledže teho šulského wyšeho a džachu: Twoja džowka je wumřěla; što ty hišće teho mištra prócuješ?

36. Jezus pak hnydom wusłyša tu ryč, kiž běše ryčana, a džeše k temu šulskemu wyšemu: Njebój, so; jeno wěr. *Luk. 8, 50.*

37. A njeda nikomu za sobu hić, w swojim wótnym kraju a domach hač jeno Pětrej a Jakubej a Janej, Jakubowemu bratřej.

38. A wón přińdže do chěže teho šulského wyšeho a widžeše tón ropot a kotřiž jara plakachu a skiwlachu. *Jer. 4, 8.*

39. A wón džeše k nim přišedši nutř: Što wy tajki ropot ćěriće a plaćeće? To džěćo njeje wumřěło, ale spi. *Jan. 11, 11.*

40. A woni so jemu smějachu. Wón pak wuhna wšitkich a wza k sebi teho džěsća nana a maćer a tych, kotřiž z nim běchu, a džeše nutř, hdžež to džěćo ležeše.

41. A wón přiřa to džěćo za ruku a džeše k njemu: Talitha kumi, to

je přeložene: Holčatko, ja praju tebi, stawaj!

42. A na měsće postanu to holčatko a chodžeše wokoło; wone běše pak dwanaće lět stare. A woni buchu jara zatorhnjeni.

43. A wón jim twjerdže zakaza, zo by nchtó wo tym njewědzał, a džeše, zo bychu jej jěsć dali.

6. staw

Chrystus bu zaccějny, pósćełe japoštołow won; Janej bu hłowa wotćata; dźiwnje nasycenje a pomoc.

1. A wón wuńdže tam a přińdže do swojeho wótcneho kraja; a jeho wučomnicy džěchu za nim. *Mat. 13, 54. Luk. 4, 16.*

2. A jako sabat přińdže, poča wón wučić we jich šuli. A wjele, kiž posłuchachu, dźiwachu so jeho wučbje a džachu: Z wotkal ma tón tuto? A kaka je to mudrosć, kotraž jemu je data, zo tajke skutki so přez jeho rucy stanu?

3. Njeje to tón ćesla, Mariny syn, a bratr Jakubowy a Jezusowy a Judašowy a Šimanowy? Njejsu tež jeho sotry tudy pola nas? A pohóršachu so na nim. *Luk. 4, 22.*

4. Jezus pak džeše k nim: Profeta nihdže mjenje njeplaći, hač w swojim wócnym kraju a domach při swojich. *Jan. 4, 44.*

5. A wón njemóžeše tam žadyn skutk činić, chiba na mało chorych położy wón rucy a zahoji jich.

6. A podžiwa so jich njewěrje. A wobchodži po městkach wokoło a wučese.

7. A wón zawoła tych dwanaće a poča jich won pósłać po dwěmaj a da jim móc nad nječistymi duchami. *Mat. 10, 1.*

8. A přikaza jim, zo bychu ničo sobu na puć njebrali, chiba jeno kij, nic wačok, nic chłěba ani pjenjezy w pasu;

9. Ale zo bychu w črijach byli a so dvě sukni njewoblekli.

10. A džeše k nim: Hdžež wy do chěže přińdžeće, tam wy wostańće, hač byšće tam zaso wotešli.

11. A jeli zo někotři was horje njewozmu ani was njeposluchaju, tam wy přeč dźíce a třasće tež tón proch z wašich nohow, na swědčenje na nich. Zawěrnje, ja praju wam: Sodomzkim abo Gomorzkim budže na sudny džen lóže, dyžli tajkemu městu. *Mat. 10, 14. Luk. 9, 5. Jap. zk.13,51.*

12. A woni šedši won přědowachu, zo bychu ludžo pokutu činili.

13. A wuhnachu wjele čertow a žalbowachu wjele chorych z wolijom a wustrowichu jich. *Jak. 5, 14.*

14. A kral Herodas słyšeše to (přeťož jeho mjeno běše zjawne sčinjene) a džeše: Jan, tón křćenik, je wot morwych stanul, a teho dla stanu so tajke skutki w nim. *Mat. 14, 1. Luk. 9, 7.*

15. Někotři pak dźachu: Wón je Elias; někotři pak: Wón je profeta abo jedyn tych profetow.

16. Jako pak to Herodas słyšeše, džeše wón: To je Jan, kotremuž ja sym hłowu sčal; tón je wot morwych stanul.

17. Přeťož wón, Herodas, běše won pósłał, jimał Jana a jeho sadžil do

jastwa, Herodiady, Philippa, swojeho bratra, mandželskeje dla; přeťož wón běše ju za mandželsku wzał. *Luk. 3, 19. 20.*

18. Jan pak džeše k Herodašej: Tebi so njesłuša, twojeho bratra mandželsku měć. *3 Mójz. 18, 6.*

19. Herodias teho dla ľakaše na jeho a chcyše jeho morić, ale njemóžeše.

Tekst na 5. njedželu po třoch kralach. III.

20. [Herodas pak so Jana boješe, dokelž wón wjedžeše, zo wón prawy a swjaty muž běše, a wobarnowa jeho; a we wjele wězach jeho a słyšeše jeho rad.

21. Jako pak sprawny džen přińdže, zo Herodas wječer hotowaše na swój narodny džen swojim wyším a hejtmanam a tym wosebnym w Galilejskej; *Mat. 14, 6.*

22. A nutř stupi džowka teje Herodiady a rejwaše; a to so Herodašej lubješe a tym, kotřiž za blidom sedžichu; tuž džeše tón kral k temu holčecu: Proš mje, za čož ty chceš, ja chcu jo tebi dać.

23. A přisahnu so jej: Šťož ty mje budžeš prosyc, to chcu ja tebi dać hač do položy mojeho kralestwa.

24. Wona pak wuńdze won a džeše k swojej maćeri: Šťo ja dyrbjy prosyc? Ta džeše: Pře hłowu Jana, teho křćenika.

25. A wona na měsće z khwatanjom zańdze nutř k kralej, prošeše a džeše: Ja chcu, zo by ty mi dał nětķ hnydom na šķli tu hłowu Jana, teho křćenika.

26. Tón kral bu zrudny; dha wšak teje pšisahi a tych dla, kotřiž za blidom

sedźichu, njechaše wón jej zapowjedźić.

27. A na měsće pósła tón kral wob-
wješerja a da jeho hłowu hew přinjesć.
Tón teho dla šedši tam zća jemu hłowu
we jastwje;

28. A přinjese jeho hłowu na škli a da
ju temu holčecu; a to holčo da ju swojej
maćeri.

29. A jako to jeho wučomnicy
slyšachu, přinǵzechu woni a wzachu jeho
ćelo a schowachu jo do rowa.]

30. A ċi pósli pak zhromadźichu so
zaso k Jezusej a zjewichu jemu to wšitko
a štož běchu činili a wučili. *Mat. 14, 13.*
Luk. 9, 10.

31. A wón džeše k nim: Pójće
wy wosebje do pusćiny a wotpoćńće
trochu. Přetož jich běše wjele, kotřiž
přichadźachu a wotchadźachu, tak zo
woni ani k jědźi chwile njemějachu. 32.
A woni so wjezechu na lódži do pusćiny
wosebje.

33. A ludžo jich widźachu, zo so přeč
wjezechu, a jich wjele jeho póznachu a
běžachu tam pěši ze wšěch městow, a
přinǵzechu prjedy nich a zeńǵzechu so k
njemu.

34. A Jezus šedši z lódže won wuh-
lada tón wulki lud, a běše jemu žel teho
sameho; přetož woni běchu jako wowcy,
kiž nimaju žaneho pastyrja. A wón poča
jich wučić wjele wěcow. *Mat. 9, 36.*

35. A jako nětk chcyše skoro wječor
być, přistupichu jeho wučomnicy k
njemu a džachu: Tudy je pusćina a džeń
je so minyl; *Mat. 14, 15. Luk. 9, 12. Jan.*
6, 5.

36. Rozpušć jich, zo bychu woni ducy
do wokolnych wsow a městow sebi chlěb

kupili; přetož woni nimaju ničo k jědźi.

37. Wón pak wotmołwi a džeše k nim:
Dajće wy jim jěsć. A woni džachu k
njemu: Mamy dha my hić a za dvě zće
krošow chlěba kupić a jim jěsć dać? *Jan.*
6, 7.

38. Wón pak džeše k nim: Wjele
chlěba wy maće? Dźiće a pohladajće. A
jako so běchu wobhonili, džachu woni:
Pječ, a dvě rybje.

39. A wón přikaza jim, zo bychu so
wšitcy dele zesydali, jene poľne blido po
druhim, na zelenu trawu.

40. A woni zesydachu so po rjadu, sto
a sto, pječ dzešać a pječ dzešać.

41. A wón wza te pječ pokroty a
tej dvě rybje a pohlada do njeľes,
džakowaše so a ľamaše te chlěby a da
je svojim wučomnikam, zo bychu jim
prjódk kladli. A tej dvě rybje rozdźeli
wón bjez wšitkich.

42. A woni jědźachu wšitcy a buchu
nasyćeni.

43. A woni zebrachu kruškow chlěba,
dwanaće korbow poľnych, a wot teju ry-
bow (něšto).

44. A běše tych, kotřiž běchu jědli,
pola pječ tawzynt mužow.

45. A hnydom přinući wón svojich
wućomnikow, zo bychu na lódž stupili a
prjedy njeho so přewjeľli do Bethzaidy,
hać by wón tón lud rozpušćil. *Mat. 14,*
22. Jan. 6, 17.

46. A jako wón jich běše wot sebje
přeč pósľľ, džeše wón na horu, zo by so
modliľ.

47. A jako wječor bu, běše ta lódž
srjedza na morju, wón pak sam na zemi.

48. A wón widžeše, zo woni z wulkej prócu so wjezechu; přetož wětr běše jim přećiwny. Teho dla při štwórtěj nócnej waše přińdže wón k nim, chodžeše po morju a chcyše nimo nich prjedy přińć.

49. Jako pak woni widžachu, zo wón po morju chodžeše, měnjachu woni, zo je šerjenje, a zakřičachu;

50. Přetož wšitcy jeho widžachu a nastróžichu so. A na měsće rěčeše wón z nimi a džeše k nim: Budžće dobreje mysle; ja to sym, njebójće so.

51. A wón stupi k nim do lódže, a tón wětr woćichnu. A woni so jara wulcy w sebi nastróžichu a džiwachu so. *St. 4, 39.*

52. Přetož ničo rozomniši njebuchu nad tymi khlébami, a jich wutroba běše stwjerdnjena.

53. A jako so přewjezli běchu, přińdžechu woni do Genezarethzkeho kraja, a tam woni tu lódž k brjohej přistajichu. *Mat. 14, 34.*

54. A jako nětk z lódže běchu wušli, hnydom jeho ludžo póznachu;

55. A woni, běžawši po wšitkim tym samym wokolnym kraju wokoło, počachu chorych na łožach wokoło nosýc, hdžež woni slyšachu, zo wón tam je.

56. A hdžež wón džeše do městow abo do městow abo do wsow, tam kładžechu woni chorych na torhošćo a prošachu jeho, zo bychu so jeno teho wobrubu jeho drasty dótkli. A kotřiž so jeho dótkachu, či buchu wustrowjeni.

7. staw

Wo hejchlerztwje Farizejskich, pohanskeje žony džowčičcy, hluchim a němym.

1. A k njemu so zeńdžechu Farizejscy a někotři wot pismawučenych, kotřiž běchu z Jerusalema přišli. *Mat. 15, 1.*

2. A jako woni widžachu, zo někotři jeho wučomnikow z gmejn, to je z njemytymaj rukomaj chlěb jědžachu, swarjachu woni na to. *Luk. 11, 38.*

3. Přetož Farizejscy a wšitcy Zidzi njejědža, chiba zo su sebi rucy husto zmyli, a dđerža tak tych staršich wustajenja.

4. A hdyž z torhošća přińdu, njejědža woni, chiba zo su so zmyli. A tych wěcow je wjele, kotrež su horje wzali, zo chcedža je dđeržeć, jako je wumyće tych piwnych sudobjow, tych karanow, tych koporowych sudobjow a tych blidow.

5. Tuž teho dla woprašachu jeho či Farizejscy a pismawučeni: Čeho dla njechodža twoji wučomnicy po tych staršich jich wustajenjach, ale jědža chlěb z njemytymaj rukomaj?

6. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: Derje je Jezajas wot was bludnikow wěšćil, jako je pisane: Tón lud česći mje z hubomaj, ale jich wutroba je daloko wote mnje. *Jez 29, 13. Mat. 15, 7.*

7. Podarmo pak mi služa, dokelž wuča tajke wučby, kotrež su čłowske prikaznje.

8. Přetož wy wopušćiće Bože přikazanje a dđerźiće tych čłowjekow wustajenje, jako je to wumyće tych karanow a piwnych kanow; teho runja tajkich wěcow druhich činiće wy wjele.

9. A wón džeše k nim: Wy čišće Bože přikazanje začisnjeće, zo byšće waše wustajenje dđerželi.

10. Přetož Mójzas je prajił: Česć swojeho nana a swoju maćer, a štož na nana abo na maćer złe rěči, tón dyrbi smjerće wumřěć. *2 Mójz. 20, 12. 5 Mójz. 5, 16.*

11. Wy pak wućiće: Hdyž štó rjeknje k naney abo k maćeri: Korban (to je, hdyž ja to wopruju, dha je wone tebi wjele wužitniše), tón čini derje.

12. A tak wy ničo wjazy njewotpušćiće, zo by wón činił swojemu naney abo swojej maćeri;

13. A zběhnjeće Bože słowo přez waše wustajenje, kotrež wy sće wustajili; a teho runja činiće wy wjele.

14. A wón zawoła k sebi wšitkón lud a džeše k nim: Posłuchajće wšitcy na mnje a zrozyńće. *Mat: 15, 10.*

15. Ničo njeje, kiž wonkach do čłowjeka dže, zo by jeho nječisteho činiło; ale štož wot jeho won dže, to je, kiž čłowjeka nječisteho čini.

16. Ma-li štó wuši k posłuchanju, tón posłuchaj. *Mat. 11, 15. St. 13, 9.*

17. A jako wón wot luda do čeže přińdže, woprašachu jeho jeho wučomnicy wo to přirunanje. *Mat. 15, 15.*

18. A wón džeše k nim: Sće wy dha tež tak njerozomni? Njezrozumiće wy hišće, zo wšitko, štož wonkach je a do čłowjeka dže, to jeho njemóže nječisteho

činić?

19. Přetož wone njeńdže do jeho wutroby, ale do brjucha, a wuńdže do wuchoda, hdžež wšitka jědź so wurjedzi.

20. Wón pak džeše: Štož z čłowjeka wuńdže, to same čłowjeka nječisteho čini;

21. Přetož nutrkach, z wutroby tych čłowjekow, wuńdu złe mysle, mandźelstwo-łamanje, kurwarstwo, mordarstwo,

22. Paduchstwo, łakomstwo, njeprawdosć, lesnosć, njepóćiwosć, złe woko, Bože hanjenje, pycha, njemdrosć;

23. Wšitke te złe wěcy znutrkach won wuńdu a činja čłowjeka nječisteho.

24. A wón stanu tam a woteńdže do Tirizkich a Sidonskich mjezow. A šedši do doma njechaše wón, zo by štó wo nim wědzał, a však njemóžeše so potajić. *Mat. 15, 21.*

25. Přetož žona běše wot njeho słyšała, kotrejež (jejne) džowcatko nječisteho ducha mējaše; a přišedši padže dele k jeho nohomaj;

26. (Ta žona pak běše Grichizka, Sirophönizizka z roda) a ta prošeše jeho, zo by wón djaboła z jeje džowki wuhnał.

27. Jezus pak džeše k njej: Njeh so prjedy džěći najědža; přetož wono njeje pěknje, zo so džěćom chlěb wozmjje a čisnje so psam. *Mat. 1d, 26.*

28. Wona pak wotmołwi a džeše k njemu: Haj, Knježe, dha však tež jědža te psyčatka pod blidom wot drjebjeńckow tych džěći.

29. A wón džeše k njej: Teho słowa dla dži; čert je z twojeje džowki wušoł.

30. A wona woteńdže do swojeho doma a namaka, zo tón čert běše wušoł, a zo ta džowka na ložu ležeše.

Scénje na 12. njedźelu po swj. Trojicy.

31. [A jako wón zaso wuńdže z Tirizkich a Sidonskich mjezow, přińdže wón k Galilejzkemu morju, srjedža na mjezy tych džesać městow. *Mat. 15, 20.*

32. A woni přiwjedžechu k njemu hlucheho, kiž němy běše, a prošachu jeho, zo by ruku na njeho položil. *Mat. 9, 32. Luk. 11, 14.*

33. A wón wza jeho wot luda wosebje, tyknu jemu swoje porsty do jeho wušow a wuplunu a dótknu so jeho jazyka. *St. 8, 23.*

34. A pohlada horje k njebjesam, zdychnu a džeše k njemu: Hephata, to je: wotewr so! *Jan. 11, 41.*

35. A hnydom wotewřištej so jeho wuši a tón zwjazk jeho jazyka so rozwjaza, a wón rěčeše prawje.

36. A wón jim zakaza, zo bychy to nikomu njeprajili. pak wón jim zakaza, woni jo roznjesechu.

37. A dźiwachu so přez měru a džachu: Wón je wšitko derje činił; hluchich čini wón slyšacych a němých ražacych.] *Móž. 1, 31.*

8. staw

Wo sydom chłěbach, zejchach a kwasu Farizejskich, slepym, póznaću wot Chrystusa a jeho čerpjenju.

Ćim bóle ċim bóle Scénje na 7. njedźelu po swj. Trojicy.

1. [W tych samych dnjach, jako wulki lud tam běše a njemějachu ničo k jědži, zawoła Jezus swojich wučomnikow k sebi a džeše k nim: *Mat. 15, 32.*

2. Mi je žel teho luda; přetož woni su hižom na tři dny pola mje zawostali a nimaju ničo k jědži;

3. A hdy bych ja jich bjez jědže dom pušćil, bychy woni na puću zawutlili. Přetož někotři běchu z daloka přišli.

4. Jeho služownicy pak wotmołwichu jemu: Hdže my chłěba wozmjemy tudy w pusćinje, zo bychmy jich nasycili?

5. A wón prašeše jich: Wjele maće pokrotow? Woni pak džachu: Sydom.

6. A wón přikaza ludu, zo bychy so na zemju zesydali. A wza te sydom pokroty a džakowaše so a łamaše a da je swojim wučomnikam, zo bychy je prjódk kladli, a woni kładžechu je ludu prjódk.

7. A mějachu trochu rybičkow; a wón so džakowaše a kazaše te same tež prjódk klasć.

8. Woni jědzachu pak a buchy nasyceni a nazbérachu zbytnych kruškow sydom korbow. *2 Kral. 4, 44.*

9. A jich běše na štyri tawzyntow, kiž jědli běchu; a wón pušćí jich wot sebje.)

10. A hnydom stupi wón do lódže ze swojimi wučomnikami a přińdže do Dalmanutzkeho kraja.

11. A či Farizejscy wuńdžechu a počachu so z nim woprašować a žadachu wot njeho zejch z njebyjes, spytawši jeho. *Mat. 16, 1. St. 12, 38.*

12. A wón zdychnu w swojim duchu a džeše: Što pyta wšak ta šlachta zejch? Woprawdže, ja praju wam: Tej šlachće žadyn zejch njebudže daty. *Luk. 11, 29.*

13. A wón stupi zaso do lódže, wostajiši jich, a přewjeze so na druhi brjóh.

14. A woni běchu zapomnili chłěba sobu wzać; a njemějachu wjazy sobu na lódži, hač jeno jenu pokrotu. *Mat. 16, 5. 6.*

15. A wón přikaza jim a džeše: Pohladajće a hladajće so před kwasom tych Farizejskich a před kwasom Herodaša. *Mat. 16, 6. Luk. 12, 1.*

16. A woni sebi myslachu tam a sem, a džeše jedyn k druhemu: My chłěba nimamy.

17. A Jezus zrozumi to a džeše k nim: Što so wy tež staraće, zo chłěba nimaće? Njepóznajeće wy hišće ani njerozumiće? Maće wy hišće wasu stwjerdnjenu wutrobu? *St. 3, 5. St. 6, 52.*

18. Maće woći a njewidziće? a maće wuši a njeslyšiće? Abo njespominaće na to?

19. Jako ja pječ chłěbow łamach za tych pječ tawzynt, kak wjele korbow pońnych kruškow wy nazběrašće? Woni džachu: Dwanaće. *Mat. 14, 19. Luk. 9, 13. Jan. 6, 9. 13.*

20. Jako ja pak sydom łamach za te

štyri tawzynt, kak wjele korbow pońnych kruškow nazběrašće wy? Woni pak džachu: Sydom.

21. A wón džeše k nim: Kak dha, zo wy ničo njerozumiće?

22. A wón přińdže do Bethzaidy; a woni přiwjedžechu k njemu slepeho a prošachu jeho, zo by so jeho dótknył.

23. A wón wza teho slepeho za ruku a wjedžeše jeho won z města a plunu do jeho wočow, položi swojej rucy na njeho a wopraša jeho: Widžiš što? *St. 7, 32. 33. Jan. 9, 6.*

24. A wón pohlada horje a džeše: Ja widžu, zo ludžo chodža, jako bych štomy widzał.

25. Potom položi wón zaso rucy na jeho woći a kazaše jemu zaso hladać; a wón bě zaso wustrowjeny, tak zo wšitko z daloka jasnje widžeše.

26. A wón jeho dom pósła a džeše: Njechodž do města ani njepowěš to tež nikomu nutřkach. *St. 7, 36.*

27. A Jezus wuńdže won a jeho wučomnicy do městow Zezareje Philippa. A na puću wopraša wón swojich wučomnikow a džeše k nim: Štó praja ludžo, zo ja sym? *Mat. 16, 13. Luk. 9, 18.*

28. A woni wotmołwichu: Woni praja, zo sy ty Jan, tón krčćenik; někotři pak praja, zo sy Elias; a někotři, zo sy tych profetow jedyn.

29. A wón džeše k nim: Wy pak, što prajiće wy, zo ja sym? Pětr pak wotmołwi a džeše k njemu: Ty sy Chrystus. *Jan. 1, 49.*

30. A wón pohrozy jim, zo bychu nikomu wot njeho njeprajili.

31. A poča jich wučić, zo čłowjeka syn ma wjele ćerpić, a zo dyrbi začisnjeny być wot staršich a wyšich měšnikow a pismawučenyh, a zo budže morjeny, a zo po třoch dnjach budže horje stanyć.

Mat. 16, 21. Luk. 18, 31.

32. A wón řečeše to słowo zjawnje. Tuž zapřimny jeho Pětr a poča jemu wobarác.

33. Wón so pak wobroći, a pohlada na swojich wučomnikow, pohrozy Pětrej a džeše: Dži přeč wote mnje, satanje; přetož ty so njewustejš na to, štož Bože, ale na to, štož čłowječne je.

34. A wón zawoła k sebi tón lud a swojich wučomnikow a džeše k nim: Štóz chce za mnu přińć, tón sam so zapřěj a wzmi swój křiž na so a chodź za mnu.

Mat. 16, 24. Luk. 9, 23.

35. Přetož štóz chce swoje žiwjenje zachować, tón budže to same zhubić; a štóz swoje žiwjenje zhubi moje a teho ewangeliona dla, tón budže to same zachować.

Mat. 10,

39.

36. Přetož što pomha čłowjekej, hdy by wón runje wšitkón swět dobył a škodu wzał na swojej duši?

37. Abo što móže čłowjek dać k wumóženju swojeje duše?

38. Štóz so pak mje a mojich słowow hanibuje bjez tym mandželstwołamacym a hrěšnym narodom, teho budže so tež čłowjeka syn hanibować, hdyž wón budže přińć w krasnosći swjeho Wótca ze swjatymi jandželemi.

Mat. 10, 32. Luk. 9, 26. St. 12, 8.

St. 9. St.

1. A wón džeše k nim: Zawěrnje, ja praju wam: Někotři tudy su a steja, kotřiž smjerće njebudža woptać, hač woni budža widžeć, zo to kralestwo Bože z mocu přichadža. *Mat. 16, 28. Luk. 9, 29.*

9. staw

Historija wo Chrystusowym přečasnjenju a naměsaznym synu; wučba wo ponižnosći a pohóršenju.

2. A po šesći dnjach wza Jezus k sebi Pětra a Jakuba a Jana a wjedžeše jich na wysoku horu wosebje samych a přeměni so před nimi.

Mat. 17, 1. Luk. 9, 28.

3. A jeho drasta bu jasna a jara běla, jako sněh, kotruž žadyn barbar na zemi njemóže tak bělu sćinić.

Mat. 28, 3.

4. A jim so zjewi Elias z Mójzasom, a mještaj rozrěčowanje z Jezusom.

5. A Pětr wotmołwi a džeše k Jezusej: Rabbi, tudy je nam dobro być; teho dla činmy tři hěty, tebi jenu, Mójzasej jenu a Eliasej jenu.

6. Přetož wón njewjedžeše, što řeči, dokelž woni běchu nastróženi.

7. A mrócel přińdže, kotraž jich wobkhlódkowa. A hlós padže z teje mrócele a džeše: To je tón samy mój luby Syn, teho maće wy posłuchać.

Mat. 3, 17.

8. A hnydom wohladawši so njewidžachu woni nikoho wjazy, hač jeno Jezusa sameho při sebi.

9. Jako woni pak z hory dele džěchu, zakaza wón jim, zo bychu nikomu njeprajili, što su widźeli, hač by čłowjeka syn wot morwych stanył.

10. A woni zakowachu tu wěc při sebi a woprašowachu so bjez sobu, što by to stawanje wot morwych było.

11. A woprašachu jeho a džachu: Čeho dla dha pismawučeni praja, zo ma Elias prjedy přińć?

Mal. 4, 5.

12. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: Elias ma wšak prjedy přińć a wšitko zaso na prawe přinjesć; a k temu tež dyrbi čłowjeka syn wjele čerpić a zacpěty być, jako stejí pisane.

13. Ale ja praju wam: A Elias je přišoł a woni su jemu činili, štož su chcyli, jako wot njeho stejí pisane. *Mat. 11, 14.*

14. A wón přišedši k druhim wučomnikam widžeše wulki lud wokoło nich a pismawučenych, kotřiž so z nimi woprašowachu.

15. A na měsće so wšitkón lud stróži, jako jeho wuhlada, a přiběžawši powitachu jeho.

16. A wón wopraša tych pismawučenych: Što woprašujeće wy so z nimi?

17. A jedyn z toho luda wotmołwi a džeše: Mištrje, ja sym swojeho syna k tebi přiwjedł, kotryž ma němeho ducha; *Mat. 17, 14. Luk. 9, 38.*

18. A hdžež wón jeho dosahnje, torha wón jeho, a wón pěni a křipi ze swojimi zubami a schnje. Ja sym z tvojimi wučomnikami řečał, zo bychu jeho wuhnali, woni pak njemóžachu.

19. Wón wotmołwi jemu pak a džeše:

O ty njewěrný narodže, kak dolho mam ja pola was być? Kak dolho mam ja was čerpić? Přiwjedźće jeho ke mni.

20. A woni přiwjedžechu jeho k njemu. A hnydom, jako Jezus jeho wohlada, torhaše jeho tón duch; wón pak padže na zemju, waleše so a pěnješe.

21. A wón wopraša jeho nana: Kak dolho je, jako so jemu to stało je? Wón pak džeše? Hnydom wot małosće;

22. A husto je wón jeho do wohenja a do wody mjetał, zo by jeho skóncował. Móžeš-li ty pak što, dha smil so nad nami a pomhaj nam.

23. Jezus pak džeše k njemu: Hdy by ty wěrić móhl. Temu, kiž wěri, su wšitke wěcy móžne. *Luk. 17, 6.*

24. A hnydom zawoła teho džěsća nan a džeše ze sylzami: Ja wěrju, mój Knježe; pomhaj mojej njewěrje!

25. A jako pak Jezus widžeše, zo lud přiběži, pohrozy wón temu nječistemu duchu a džeše k njemu: Ty němy a hluchi ducho, ja či přikažu, wuńdž z njeho a nječodž wjazy do njeho.

26. Tuž wołaše wón a torhaše jeho jara a wuńdže. A wón bu jako morwy, tak zo jich tež wjele praješe: Wón je wumrěl.

27. Jezus pak zapřija jeho z ruku a pozběhnu jeho; a wón postanu.

28. A jako wón dom přińdže, woprašachu jeho jeho wučomnicy wosebje: Čeho dla dha my jeho njemóžachmy wuhnać? *Mat. 17, 19.*

29. Wón pak džeše: Tón narod hinak njemóže wuńć, chiba přez modlitwu a posćenje.

30. A woni džěchu tam přeč

a chodžachu přez Galilejsku; a wón nochcyše, zo by štó wo tym wědzał.

31. Wón wučese pak swojich wučomnikow a džeše k nim: Čłowjeka syn budže podaty do čłowjekow jich rukow, a woni budža jeho morić; a hdyž budže morjeny, budže wón na třěci džen zaso horje stanyć. *Mat. 17, 22. Luk. 9, 44.*

32. Woni pak njezrozumichu to słowo a bojachu so jeho woprašěć.

33. A wón přindže do Kapernauma. A jako wón domach běše, prašeše wón jich: Što wy so na puću bjez sobu rozrěčešće?

34. Woni pak mjelčachu; přetož woni so bjez sobu na puću běchu rozrěčowali, štó by wot nich wjetši był? *Mat. 18, 1. Luk. 9, 46.*

35. A wón synu so a zawoła tych dwanaće a džeše k nim: Chce-li štó přeni być, tón budže posleni přede wšitkimi a wšitkich jich wotročk.

36. A wza džěćatko a postaji jo srjedža bjez nich a wokoša to same a džeše k nim:

37. Štóz jene tajke džěćatko w mojim mjenje horje wozmje, tón wozmje mje horje; a štóz mje horje wozmje, tón nje-wozmje mje horje, ale teho, kotryž mje je pósłał.

38. Jan pak wotmołwi jemu a džeše: Mištrje, my widžachmy jeneho, tón djabolow w twojim mjenje won honješe, kotryž wšak za nami njechodži; a my jemu zakazachmy, teho dla, zo wón za nami njechodži. *Luk. 9, 49. 4 Mójz. 11, 27. 28. 29.*

39. Jezus pak džeše: Njezakažće jemu

to; přetož nchtó njeje, kiž by skutk činił w mojim mjenje a móhl hnydom wote mnje zle rěčeć. *1 Kor. 12, 3.*

40. Přetož štóz přeciwo nam njeje, tón je za nas. *Mat. 12, 30.*

41. Štóz pak was napowa z kanku wody w mojim mjenje, teho dla, zo wy Chrystusej přisłušeće, zawěrne, ja praju wam, to jemu njebudže njezapłaćene wostać. *Mat. 10, 42.*

42. A štóz tych małych jeneho pohórši, kiž do mnje wěrja, tajkemu by lěpje było, zo by jemu młynski kamjeń za jeho šiju był zwjazany a wón do morja čisnjeny był. *Mat. 18, 6. Luk. 17, 1.*

43. Jeli zo će pak twoja ruka pohórši, wotetń ju. Lěpje tebi je, zo ty kromy do žiwjenja džeš, dyžli zo by ty wobje rucy měł a šoł do hele, do teho wěčneho wohenja, *Mat. 5, 30. St. 18, 8.*

44. Hdžež jich čěró njewumrě a jich woheń njehasnje. *Jez. 66, 24.*

45. Pohóršuje će twoja noha, wotetń ju. Lěpje či je, zo ty bėdny do žiwjenja pónďžeš, dyžli zo by ty dwě nocy měł a był do hele čisnjeny do teho wěčneho wohenja, *Mat. 18, 8.*

46. Hdžež jich čěro njewumrě a jich woheń njehasnje.

47. Pohóršuje će twoje woko, čisń jo wot sebje. Lěpje tebi je, zo ty z jenym wokom do Božeho kralestwa pónďžeš, dyžli zo by ty dwě woći měł a był do helskeho wohenja čisnjeny, *St. 18, 9.*

48. Hdžež jich čěro njewumrě a jich woheń njehasnje.

49. Wšitko dyrbi być z wohenjom naselene, a kóždy wopor budže ze selu woseleny. *3 Mójz. 2, 13.*

50. Dobra je sól; budže-li pak sól njeslona, z čim budžeće ju woselić? Mějće sól při sebi a mějće pokoj bjez sobu. *Mat. 5, 13. Luk. 14, 34.*

10. staw

Wo róžno džělenju mandželskich, małych džěćatkach, bohatych swěta, čerpjenju Chrystusowym, łakomstwje po česći wučomnikow a slepym Bartimeusu.

1. A wón stany wot tudy a přińdže do mjezow židowskeje zemje z tamneje strony Jordana. A ludžo so zaso k njemu zhromadźichu; a kaž wón wašnje měješe, wučese wón jich pak zaso. *Mat. 19, 1.*

2. A Farizejscy přistupiwiši woprašachu jeho: Móže tež muž žonu wot sebje pušćić? A spytachu jeho z tym.

3. Wón wotmołwi pak a džeše k nim: Što je wam Mójzas přikazał?

4. A woni džachu: Mójzas je wotpušćil, lóslist napisać a ju wot sebje pušćić. *5 Mójz. 24, 1. Mat. 5, 31.*

5. Jezus pak wotmołwi a džeše k nim: Wašeje wutroby twjerdosće dla je wón wam tajke prikaznje napisał;

6. Ale wot spočatka stworjenja je jeju Bóh stworił muža a žonu. *1 Mójz. 1, 27.*

7. Teho dla budže čłowjek swojeho nana a maćer wopušćić a so dźeržeć k swojej žonje. *Mat. 19, 5. 1 Mójz. 2, 24.*

Eph. 5, 31.

8. A budžetaj taj dwaj jene čělo. Nje-jstaj teho dla dvě, ale jene čělo. *1 Kor. 6, 16.*

9. Štož teho dla Bóh hromadu zwjazal je, to čłowjek njedžěl.

10. A domach woprašachu jeho wospet jehowučomnicy wo to samo.

11. A wón džeše k nim: Štóž swoju mandželsku wot sebje pušći a wozmjesebi druhu, tón mandželstwo zlama z nej; *Mat. 5, 32.*

12. A jeli zo by žona wot sebje swojeho muža pušćila abo wot druhého wzata byla, ta zlama mandželstwo.

13. Tuž přinjesechu džěćatka k njemu, zo by wón so jich dótknył. Wučomnicy pak wrězkachu na tych, kiž je přinošachu. *Mat. 19, 13. 14. Luk 18, 15.*

14. Jako pak to Jezus widžeše, bu wón hněwny a džeše k nim: Njeh džěćatka ke mni přińdu a njewobarajće jim, přetož tajkich je to Bože kralestwo.

15. Zawěrnje, ja praju wam: Štož to kralestwo Bože horje njewozmjese jako džěćatko, tón njebudže do njeho přińć. *Mat. 18, 3.*

16. A wón te same wokoša a položi rucy na nje a žohnowaše je. *St. 9, 36. Mat. 19, 15.*

17. A jako wón pak wušol běše a so na puć dał, přiběža jedyn a poklaknu před nim a woprašaja: Dobry mištrje, što mam ja činić, zo bych to wěčne žiwjenje dóstał? *Mat. 19, 16. Luk. 18, 18.*

18. Ale Jezus džeše k njemu: Što ty mi rekaš dobry? Nichtó njeje dobry, hač tón jenički Bóh.

19. Ty wšak te kaznje wěš: Ty njedyrbiš mandželstwo łamać. Ty njedyrbiš morić. Ty njedyrbiš kradnyć. Ty njedyrbiš njepraweho swědčenja dawać. Ty njedyrbiš nikoho zjebać. Čeśc swojeho nana a maćer. 2 Mójz. 20, 12. 5 Mójz. 5, 16 u.

20. Wón pak wotmołwi a džeše k njemu: Mištrje, to wšitko sym ja dđeržal wot swojeje młodosće.

21. Jezus pak pohlada na njeho, lubowaše jeho a džeše k njemu: Jene je tebi hišće trjeba: Dži, předaj, štož maš, a daj jo chudym, dha budžeš ty šaz měč w njeju; a přińdź, pój za mnu a wzmi križ na so. Mat. 6, 19. Luk. 12, 33.

22. Wón pak bu njewjesely teje ryče dla a woteńdže zrudny; přetož wón měješe wjele kubłow.

23. A Jezus so wohlada a džeše k swojim wučomnikam: Kak ćežy budža bohaći do Božeho kralestwa přińć. Mat. 19, 23. Luk. 18, 24.

24. Ći wučomnicy pak so stróžichu na jeho ryčach. Ale Jezus wotmołwi zaso a džeše k nim: Moje džěći, kak ćežko je, zo, kotřiž swoje dowěrjenje na bohatstwo staja, do Božeho kralestwa přińdu. ((Ps 62, 11. 1 Tim. 6,17.))

25. Lóžšo je, zo kamjel přez jehline wucho přeńdže, dyžli zo bohaty do Božeho kralestwa přińdže.

26. Woni stróžichu so pak hišće bóle a dzachu bjez sobu: Štóha móže zbóžny być?

27. Jezus pak pohlada na nich a džeše: Pola čłowjekow je to njemóžne, ale nic pola Boha; přetož wšitke wěcy su móžne pola Boha. Luk. 1, 32.

28. Tuž poča Pětr k njemu prajić: Hlej, my smy wšitko wopuščili a smy za tobu šli. Mat. 19, 27. Luk. 5, 11. St. 18, 28.

29. Jezus pak wotmołwi a džeše: Zawěrnje, ja praju wam: Žadyn njeje, kiž wopušći chěžu abo bratrow abo sotry abo nana abo maćer abo žonu abo džěći abo pola moje a teho ewangeliona dla,

30. Kotryž by sto króc njedostał, nětk w tym času, chěže a bratrow a sotry a maćerje a džěći a pola z přesěćhanjemi, a w tym přichodnym swěće to wěčne žiwjenje.

31. Wjele pak, kiž přeni su, budža posledni, a kiž posledni su, budža přeni. Mat. 19, 30. St. 20, 16. Luk. 13, 30.

32. Woni běchu pak na puću ducy do Jerusalema. A Jezus džeše přjedy nich, a woni strachowachu so, džěchu za nim a bojachu so. A wón wza zaso k sebi tych dwanaće a poča jim prajić, što so jemu stać budže: Mat. 17, 22. St. 20, 17. Luk. 18, 31.

33. Hlajće, my džemy horje do Jerusalema, a čłowjeka syn budže podaty wyšim měšnikam a pismawučenym; a woni budža jeho k smjerći přisudzić a jeho pohanam podać; Mat. 16, 21.

34. Ći budža so jemu smjeć a jeho chlostać a na njeho pluwać a jeho morić; a na třěci dzeń budže wón zaso stanyć.

35. Tehdy přistupištaj k njemu Jakub a Jan, taj synaj Zžebedeusowaj, a džeštaj: Mištrje, mój chcemoj, zo štož mój prosyć budžemoj, ty by namaj činił. Mat. 20, 20.

36. Wón pak džeše k nimaj: Što chcetaj wój, zo bych ja wamaj činił?

37. A wonaj praještaj k njemu: Daj namaj, zo bychmoj sedžaloj, jedyn na twojej prawicy a druhi na twojej lěwicy, w twojej krasnosći.

38. Jezus pak džeše k nimaj: Wój njewěztaj, što prosytaj. Móžetaj wój tón keluch pić, kotryž ja piju, a so dać křčić z tej křćencu, z kotrejž ja křćeny budu? *Mat. 20, 22. Luk. 12, 50.*

39. Wonaj džeštaj k njemu: Haj, mój móžemoj. Jezus pak džeše k nimaj: Wój budžetaj derje tón keluch pić, kotryž ja piju, a budžetaj křćenaj z tej křćencu, z kotrejž ja křćeny budu; *Jap. zk. 12, 2.*

40. Ale sedzić na mojej prawicy a na mojej lěwicy, njeslušaj mi wam dać, ale kotrymž je přihotowane.

41. A jako to či džesačo slyšachu, počachu woni so hněwać na Jakuba a Jana.

42. Ale Jezus zawoła jich a džeše k nim: Wy wěsće, zo swětni fěrstojo knježa, a móćni bjez nimi maja na nich móc. *Mat. 20, 25. Luk. 22, 25.*

43. Tak pak njedyrbi bjez wami być; ale štóž chce wulki bjez wami być, tón dyrbi waš služownik być.

44. A štóž bjez wami chce wosobniši być, tón njech je waš wšitkich wotročk. *1 Pětr. 5, 3.*

45. Přetož tež čłowjeka syn njeje přišoł, zo by sebi dał sluzić, ale zo by wón služił a dał swoje žiwjenje k zapłaćenju za jich wjele. *Mat. 20, 28.*

46. A woni přińdžechu do Jericha. A jako wón z Jericha won džěše, wón a jeho wučomnicy a wulki lud, sedžeše slepy, Bartimej, Timeowy syn, při puću a prošeše. *Mat. 20, 20. 30. Luk. 18, 35.*

47. A jako wón slyšeše, zo Jezus z Nacareta je, poča wón wołać a prajić: Jezu, ty syno Dawidowy, smil so nade mnu!

48. A jich wjele pohrozachu jemu, zo by mjelčał. Wón pak wołaše wjele bóle: Ty syno Dapitowy, smil so nade mnu!

49. A Jezus zasta a kazaše jeho k sebi zawołać. A woni zawoľachu slepeho a džachu k njemu: Budž dobreje nadžije, postań, wón će woła.

50. A wón wotćisnu swoju drastu, staže a přińdže k Jezusej.

51. A Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Što ty chceš, zo bych ja tebi činil? A tón slepy džeše k njemu: Rab-buni, zo bych ja widžał.

52. Jezus pak džeše k njemu: Dži, twoja wěra je će wustrowiła. A hnydom wón widžeše a džěše za Jezusom po puću.

11. staw

*Wo Chrystusowym
nutsćehnjenju, zakleću
figowca, čišćenju templa.*

*Tekst na njedźelu Pal-
marum.III.*

1. [A jako woni so přibližowachu k Jerusalemu, do Bethfage a Bethanije při wolijowej horje, pósła wón swojemu wučomnikow dweju, *Mat. 21, 1. Luk. 19, 29. Jan. 12, 12.*

2. A džěše k nimaj: Džitaj do teho města, kotrejž prjedy waju leži,

a hnydom, hdyž wój nutř přińdžetaj, budžetaj wój wóslatko přiwjazane namakać, na kotrymž hišće žadyn čłowjek njeje sedzał; wotwježtaj jo a přiwdžetaj to same hew.

3. A budže-li štó k wamaj rjeknyć: Čoho dla wój to činitaj? dha rjekńtaj, zo jo tón Knjez potrjeba; a na měsće budže wón to same sem pósłać.

4. Wonaj pak woteńdžeštaj a namakaštaj to wóslatko přiwjazane při durjach, wonkach na rozpuću, a wotw-
jazaštaj jo.

5. A někotři, kiž tam stejachu, džachu k nimaj: Što činitaj wój, zo wój to wóslatko wotwjazataj?

6. Wonaj pak džeštaj k nim, kaž jimaj Jezus běše prikazał; a woni jimaj wotpušćichu.

7. A wonaj přiwdžeštaj to wóslatko k Jezusej a položištaj swoje drasty na njo, a wón so synu na njo.

8. Jich wjele pak přescěrachu swoje drasty na puć. Někotři pak rubachu hałuzy wot drjewow a zčelichu je na puć.

9. A kotřiž prjedy a za nim džěchu, wołachu a džachu: Hosianna, chwaleny budž, kiž přińdže w mjenje teho Knjeza! *Ps. 118, 25.*

10. Budž chwalene to kralestwo našeho Wótca Davita, kotrež přińdže w mjenje teho Knjeza; Hosianna we wysokosći!

11. A Jezus čehnješe do Jerusalema a do templa a wobhlada wšitko; a na wječor džeše wón won z tymi dwanaćmi do Bethanije.

12. A na druhi dzeń, jako woni z Bethanije wuńdžechu, běše wón hlódny.

Mat. 21, 18.

13. A widžeše figowc z daloka, kotryž lizće měješe; tuž wón přistupi, hač by móhl što na nim namakać. A přišedši k njemu njenamaka wón ničo hač lizće; přetož čas hišće njeběše, zo figi być dyr-
bjachu.

14. A Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Nihdy wjazy do wěcnosće nichtó wot tebe žadyn plód njeješ. A jeho wučomnicy słyšachu to.

15. A woni přińdžechu do Jerusalema. A Jezus džěše do templa, poča won honić tych, kiž předawachu a kupowachu w templu; a te blida tych, kiž pjenjezy přeměnjachu, a te stoły tych, kotřiž hołbje předawachu, přewróći wón; *Mat. 21, 12. Luk. 19, 45.*

16. A wón njeprida, zo by štó što přez tón templ přenjesł.

17. A wón wučese a džeše k nim: Njesteji pisane: Moja chěža dyrbi chěža teje modlitwy rekać wšitkim pohanam? Wy pak sće mordarsku jamu wot njeje sćinili. *Jez: 56, 7Jer.7,11.*

18. A to słyšachu ći pismawučeni a wyši měšnicy; a stejachu za tym, kak bychy jeho morili. Woni pak so jeho bo-
jachu, dokelž wšitkón lud so jeho wučbje džiwaše. *Luk. 19, 47. 48.*

19. A na wječor džěše wón won před město.

20. A rano ducy nimo widžachu woni tón figowc, zo wón běše wusknýl z kor-
jenja. *Mat. 21, 20.*

21. A Pětr spomni na to a džeše k njemu: Rabbi, hlaj, tón figowc, kotryž ty sy poklał, je wusknýl. *Hebr. 6, 8.*

22. Jezus pak wotmołwi a džeše k nim: Wěrcé do Boha.

23. Přetož zawěrnje, ja praju wam: Štóz k tutej horje by rjeknył: Zběhní so a čisí so do morja, a njebył njewěsty w swojej wutrobje, ale wěrił, zo by so stało, štož wón rjeknje; dha budže so jemu stać, štož wón praji. *Mat. 17, 20.*

24. Teho dla praju ja wam: Wšitko, štož wy prosyće we wašej modlitwje, wěrcé jeno, zo wy to same dostać budžeće; wone so wam budže stać. *Mat. 7, 7. St. 21, 22. Luk. 11, 9.*

25. A hdyž wy stejiće. a prosyće, dha wodajće, maće-li što přeciwo komu, tak zo by tež waš Wótc w njebjesach wam vaše hrěchi wodał.

26. Hdyž wy pak njewodaće, dha tež wam waš Wótc, kiž w njebjesach je, njebudže vaše hrěchi wodać. *Mat. 6, 15.*

27. A woni přińdžechu zaso do Jerusalema. A jako wón w templu chodžeše, přińdžechu k njemu wyši měšnicy a pismawučeni a starši, *Mat. 21, 23. Luk. 20, 1.*

28. A džachu k njemu: S kajkeje mozy činiš ty to? A štó je tebi tajku móc dał, zo ty to činiš? *2 Mójz. 2, 14.*

29. Jezus pak wotmołwi a džeše k nim: Ja chcu was tež jene słowo woprašć; a wotmołwće mi, dha chcu ja wam prajić, z kajkeje mozy ja to činju.

30. Janowa křćenca, běše wona z njebjes abo wot čłowjekow? Wotmołwće mi.

31. A woni při sebi myslachu a džachu: Prajimy my, zo je z njebjes była, dha budže wón rjeknyć: Čoho dla

dha wy jemu njejsće wěрили? *Luk. 7, 30.*

32. Prajimy my pak, zo je wot čłowjekow była, dha woni so ludźi bojachu. Dokelž wšitcy za to mějachu, zo Jan zawěrnje profeta je.

33. A woni wotmołwichu a džachu k Jezusej: My njewěmy. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Dha ja wam tež njepowěm, z čějeje mozy ja to činju.

12. staw

Wo winicy, dańskim krošu, horjestaću, najwosebnišej kazni, Mesiasu, pismawučenych a chudej wudowje.

1. A wón poča přez přirunanja k nim rěć: Čłowjek plodžeše winicu a wobhrodzi ju z plotom a wukopa prasu a natwari tórm a přenaja ju winicarjam a čehnješe přěč. *Jez. 5, 1. Mat. 21, 33. Ps. 80, 9.*

2. A pósła k tym winicarjam, jako čas přińdže, wotročka, zo by brał wot winicarjow plody teje winicy.

3. Woni jeho pak wzachu a wubichu jeho a pósłachu jeho prózdneho wot sebjě.

4. A wón pósła k nim zaso druheho wotročka; na teho woni kamjenje čiskachu a jemu hłowu zranichu a pósłachu jeho wuhanjeného zaso přěč.

5. Wospjet pósła wón druheho, a teho sameho woni zabichu a wjele druhich wjazy; někotrych woni wubichu, někotrych pak zabichu.

6. Jako wón pak hišće swojeho jeničkeho Syna měješe, kotryž jemu luby běše, teho wón najposledy tež k nim posła a džeše: Woni budža so před mojim Synom trašić.

7. Ale či sami winicarjo džachu bjez sobu: To je tón herba; pójće, zabijmy jeho, dha budže to herbstwo naše. *Ps. 2, 8. Mat. 26, 3.*

8. A woni jeho wzachu a zabichu a wučisnychu jeho z winicy won. : *Hebr. 13, 12.*

9. Što budže teho dla knjez teje winicy činić? Wón budže přińc a tych winicarjow skóncować, a winicu budže wón druhim podać.

10. Njejsće wy tež lazowali to pismo: Kamjeń, kotryž česlojo su začisli, tón je k różknemu kamjenjej sčinjeny? *Jez. 28, 16. Mat. 21, 42. Jap. zk. 4, 11. Rom. 9, 33.*

11. Wot teho Knjeza je so to stało a je džiwné před našimaj woćomaj.

12. A woni za tym stejachu, kak bychu jeho přijeli (ale bojachu so luda); přetož woni zrozumichu, zo wón na nich to přirunanje běše řečal, a wostajiwši jeho woteńdžechu. *Mat. 14, 5.*

13. Woni pak posłachu k njemu někotrych wot Pharizejkich a Herodašowych služownikow, zo bychu jeho popadnyli w słowach. *Mat. 22, 15. Luk. 20, 20.*

14. A či přišedši džachu k njemu: Mištrje, my wěmy, zo ty wěrný sy a njerodžiš wo nikoho; přetož ty njehladaš na čłowjekow paršonu, ale wučíš woprawdže tón puć Boži. Je prawje, zo my kejžorej dań dawamy abo nic? Mamy jemu dawać abo njedawać?

15. Wón pak póznawši jich jebanje džeše k nim: Što wy mje spytujeće? Přinjesće mi kroš, zo jón wohladam.

16. Tuž jón přinjesechu. A wón džeše k nim: Čeji je tón wobraz a to napismo? Woni džachu k njemu: Teho kejžora.

17. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Dha dajće kejžorej, štož je kejžorow, a Bohu, štož je Bože. A woni so jemu džiwachu. *Rom. 13, 7.*

18. Tež či Sadduzejzzy přińdžechu k njemu, kotřiž praja, zo njeje horjestawanje; či woprašachu jeho a džachu: *Mat. 22, 23. Luk. 20, 27.*

19. Mištrje, Mójzas je nam pisał, hdyž jeneho bratr wumrě a wostaji žonu a nima žane džěci, zo by jeho bratr tu samu jeho žonu wzał a swojemu bratrej symjo zbudził. *5 Mójz. 25, 5. Mat. 22, 24.*

20. Sydom bratřa teho dla su byli. A tón přeni wza sebi žonu a wumrě a njewostaji žane symjo.

21. Tuž wza ju tón druhu a wumrě a njewostaji tež žane symjo. A tón třěci teje runosće.

22. A wzachu ju tak wšitcy sedmjo a njewostajichu symjenja. Najposledy pak po wšitkich wumrě tež ta žona.

23. Teho dla w tym horjestawanju, hdyž woni horje stanu, kotreho tych samych žona wona budže? Přetož sedmjo su ju za mandželsku měli.

24. Tuž wotmołwi Jezus a džeše k nim: Njeje teho dla temu tak, zo wy błudziće a zo njewěsće te pisma ani tu móc Božu?

25. Přetož hdyž wot morwych stanyć budža, njebudža so ženić ani so wudawać, ale budža jako jandželjo w njeb-

jesach.

Mat. 22,

30.

26. So pak wot morwych stanyć budža, njejsće wy lazowali w knihach Mójzasowych, kak z kerka Bóh k njemu rěčeše a džeše: Ja sym Bóh Abrahama a Bóh Izaaka a Bóh Jakuba? *2 Mójz. 3, 6.*

27. Bóh pak njeje tych morwych, ale tych žiwych Bóh. Teho dla wy jara bludziće.

28. A k njemu přistupi jedyn tych pismawučenyh, kiž běše na nich poslušać, jako woni so hromadže rozrěčowachu, a widžeše, zo wón jim derje běše wotmołwił; a wopraša jeho: Kotra je ta najwosebniša kaznja přede wšitkimi? *Mat. 22, 35. Luk. 10, 25.*

29. Jezus pak jemu wotmołwi: Ta najwosnebiša kaznja přede wšitkimi je ta: Poslušaj, Israelo, tón Knjez, naš Bóh, je jenički Bóh; *5 Mójz. 6, 4. 5.*

30. A ty dyrbiš Boha, swjeho Knjeza, lubować z cylej swojej wutrobu, z cylej swojej dušu a z cylej swojej myslu a ze wšitkej swojej móžu. To je ta najwosebniša kaznja. *Mat. 22, 37. Luk. 10, 27.*

31. A ta druha je tej runa: Ty dyrbiš swjeho blišeho lubować jako sam so. žana wjetša kaznja njeje, dyžli tej. *Mat. 22, 30. 3 Mójz. 19, 18. Jan. 13, 34. St. 15, 13. 17. Rom. 13, 9. Gal. 5, 6. 14. St. 6, 2. Eph. 5, 2. 1 Thes. 4, 9. 1 Pětr: 1, 22.*

32. A tón pismawučeny džeše k njemu: Mištrje, ty sy woprawdže derje rěčał; přetož wón je jedyn Bóh, a njeje žadyn, chiba wón; *5 Mójz. 4, 35. St. 6, 4.*

33. A teho sameho lubować z cylej

wutrobu a z cylej myslu a z cylej dušu a ze wšitkej móžu, a lubować swjeho blišeho jako so sameho, to je wjazy, dyžli wšitke zapalne wopory a druhe wopory.

34. Jako pak Jezus widžeše, zo wón rozomnje wotmołwi, džeše wón k njemu: Ty njejsy daleko wot Božeho kralestwa. A nicthó so njeschrobli jeho wjazy woprašec.

35. A Jezus wotmołwi a džeše, jako wón wučese w templu: Kak praja pismawučeni, zo Chrystus je Dawidowy syn?

Mat. 22, 42. Luk. 20, 41.

36. Wón pak, Davit, praji přez swjateho Ducha: Tón Knjez je prajił k mojemu Knjezej: Sydn so k mojej prawicy, hač ja položu twojich njeprěcelow za podnóžki twojich nohow. *Ps. 110, 1. Mat. 22, 44.*

37. Dha teho dla Dapit sam mjenuje jeho Knjeza; kak dha je wón jeho syn? A wjele luda słyšeše jeho rad.

38. A dale wón jich wučese a džeše k nim: Hladajće so pismawučenyh, kotřiž w dołhich drastach chodža a dadža so radži na torhošćach postrowić, *Mat. 23, 3. Luk. 11, 43. St. 20, 46.*

39. A sydaju radži wysoko w šulach a za blidom pola wječerjow.

40. Woni zežeru tych wudowow domy a wudawaju so z dołhimi modlitwami; ěi sami budža wjetše satamanstwo dostać. *Mat. 23, 14.*

Tekst na 23. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

41. [A Jezus synu so napřeciwo Božemu kašću a pšihlowaše, kak ludžo do

Božeho kašća składowachu. A wjele bohatych składowaše wjele. *2 Kral. 12, 9. Luk. 21, 1.*

42. A jena chuda wudowa přindže a położy nutř dvě šerpatce; tej sčinitej mały pjenježk.

43. Tuž zawoła wón svojich wučomnikow k sebi a džeše k nim: Zawěrnje, ja praju wam: Ta chuda wudowa je wjazy do Božeho kašća položila, dyžli wšitcy, kotřiž su nutř kladli;

44. Přetož woni su wšitcy wot swojeho zbytku nutř kladli, ta pak je wot swojeje chudoby wšitko, štož měješe, to je wšitku swoju žiwnosć, nutř položila.]

13. staw

Wo wupusćenju města Jerusalema a kóncu swěta.

1. A hdyž wón z templa wuńdže, džeše k njemu jeho wučomnikow jedyn: Mištrje, hlaj, kajke kamjenje a kajke twarjenje je to! *Mat. 24, 1.*

2. Tuž wotmołwi Jezus a džeše k njemu: Widžiš ty to wulke twarjenje? Nic kamjeń na kamjenju njebudže wostajeny, kotryž by njebył rozlamany. *Luk. 19, 44.*

3. A jako wón na wolijowej horje sedžeše napřečiwo templu, prašachu jeho wosebje Pětr a Jakub a Jan a Handrij: *Luk. 21, 7.*

4. Powjes nam, hdy budže so to stać? A kotre budže to znamjo, hdyž to wšitko dyrbi być dokonjane?

5. Jezus wotmołwi jim a poča prajić: Hlajće, zo by was nchtó njezawjedł.

6. Přetož wjele jich budže přinć w mojim mjenje a prajić: Ja sym Chrystus; a budža jich wjele zawjezć. *Jer. 14, 14.*

7. Hdyž wy pak budžeće słyšeć wot wójnow a zo so wot njeměra řeči, dha wy so njebójće; přetož to ma so tak stać. Ale kónc hnydom njebudže.

8. Přetož lud budže přečiwo ludu postanyć a kralestwo přečiwo kralestwu. A budže zemjerženje tam a sem, a budže drohi čas a nastróženje. To budže teje nuzy spočatk.

9. Wy pak so hladajće. Přetož woni budža was podać do radnych chěžow a šulow, a wy budžeće khoztani, a před fěřstow a kralow dyrbiće wy być wjedźeni moje dla, k swědčenju na nich. *Mat. 24, 9. Luk. 21, 12. Jan. 16, 2.*

10. A to ewangelion dyrbi prjedy přédowane być pola wšitkich pohanow.

11. Hdyž teho dla was budža wodzić a podać, dha njestarajće so, što byšće wy řečeli, a njewopomńće so prjedy; ale štož wam w tej samej štundže date budže, to řečće; přetož wy njejsće, kiž řečíte, ale tón swjaty Duch. *Mat. 10, 19.*

12. Wón budže pak bratr bratra k smjerći podać a nan syna, a džěci budža so swojim staršim přečiwić a budža jich pomhać morić.

13. A budžeće hidźeni wot kóždeho, mojeho mjena dla. Štóz pak do kónca wobsteji, tón budže zbóžny. *Mat. 24, 18.*

14. Hdyž wy pak budžeće widžeć tu hroznosć teho wupusćenja, wot kotrejež profeta Daniel je prajił, zo wona steji, hdžež njedyrbi (štóz to lazuje, tón jo

zrozy); tehdy kotřiž w židowskim kraju su, či njech čeknu na hory. *Mat. 24, 15. Dan. 9, 27.*

15. A štóž na třěše je, tón njelěz dele do chěže a njepřińdź do njeje, zo by sebi něšto wzał ze swojeje chěže. *Luk. 17, 31.*

16. A štóž na polu je, tón so zaso njewróć k temu wostajenemu, zo by swoju drastu zebrał.

17. Běda pak ćežkim a ćešnym w tym samym času.

18. Prošće pak, zo by waše čekanje so njestało w zymje.

19. Přetož w tych samych dnjach budže tajka styskność, kajkaž njeje była wot spočatka teho stworjenja, kotrež Bóh stworil je, hač nětk, jako tež dale wjazy njebudže. *Dan. 12, 1. Joel. 2, 2.*

20. A hdy budžiše tón Knjez te same dny njepřikrótsiř, dha by žadyn čłowjek zbóžny njebyř; ale tych wuzwolenych dla, kotrychž wón wuzwoliř je, je wón te same dny přikrótsiř.

21. A budže-li tehdy štó k wam prajić: Hlej, tudy je Chrystus, abo hlaj, tam je wón; njewěrcě to wy. *Mat. 24, 23. Luk. 17, 23.*

22. Přetož falšni Chrystojo a falšni profetojo budža stanyć a budža zejchi a džiwy činić, zo bychy tež tych wuzwolenych zawjedli, hdy by móžno było. *5 Mójz. 13, 1. Luk. 21, 8. 2 Thes. 2, 11.*

23. Wy pak so hladajće. Hlej, ja sym wam to wšitko prjedy prajiř.

24. Ale w tym samym času, po tej samej žalosci, budže slónco so začmić a měsac swoje swětło njedać; *Jez. 13, 10.*

25. A hwězdy budža z njebies padać, a mozy tych njebies budža so hibać.

26. A tehdy budža woni widžeć přińdže čłowjeka syna w mróčelach z wulkej móžu a krasnośću. *Dan. 7, 13.*

27. A tehdy budže wón won posłać swoich jandzelow a budže zhromadzić swoich wuzwolenych wot tych štyrjoch wětrow, wot kónca teje zemje hač k kóncu tych njebies. *Mat. 13, 41.*

28. Na figowcu pak zwukńće přirunanje. Hdyž jeho hařuza nětk womlódnje a lišo pušća, wěsće wy, zo lětny čas blisko je. *Mat. 24, 32.*

29. Tak tež wy, hdyž to wšitko widžiće, zo so stanje, dha wěsće, zo wone blisko před durjemi je. *St. 14.*

30. Zawěrnje, ja praju wam: Ta šlachta njebudže zańć, hač so to wšitko stanje.

31. Njebo a zemja budže zahinýć, moje słowa pak njebudža zahinýć.

32. Wot teho dnja pak a wot teje štundy njewě nichtó, tež nic jandželjo w njebiesach, tež tón Syn nic, ale jeno tón Wótc. *Mat. 24, 36.*

33. Hladajće so teho dla a wachujće a modlće so; přetož wy njewěsće, hdy čas je. *Mat. 25, 13. 14. Luk. 12, 40.*

34. Runje jako čłowjek, kiž daloko přeč čehnješe a wopuści swój dom a da svojim wotročkam móc a kóždemu swoje džěło a přikaza tež wrótnikej, zo by wón wachowař.

35. Wachujće teho dla (přetož wy njewěsće, hdy tón Knjez teje chěže přińdže, hač wón přińdže na wječor abo wo pomocy abo hdyž kapony spěwaju abo na ranjo);

36. Tak zo by wón nahle njepřišoř a namakař was, hdyž spiće.

37. Štož ja pak wam praju, to wam wšitkim praju: Wachujće!

14. staw

Chrysta žalbowanje, wus-tajenje swjateje wječerje, bėdženje w zahrodze, jastwo, wuznaće před Kajphasom, Pětra hrěšny pad.

1. A po dwěmaj dnjomaj běchu jutry a te dny tych slódkich chlěbow. A či wyši měšnicy a pismawučeni pytachu, kak bychu jeho z lesnosću jimali a morili. *Mat: 26, 2. Luk. 22, 1. Jan. 13, 1.*

2. Woni džachu pak: Nic na tón —jeho wučomnicy k njemu: Hdže sw-jaty čas, zo by so snadź ropot bjez lu-dom njezběhnył.

3. A jako wón w Bethanii běše w chěži Šimana, teho wusadneho, a sedžeše za blidom, přińdže žónska, kiž měješe škleńcu praweje dobreje a kras-neje nadroweje wody; a wona rozbi tu škleńcu a wula ju na jeho hłowu. *Mat. 26, 6. Luk. 7, 38. Jan. 12, 3.*

4. Někotři pak běchu, či so při sebi hněwachu a džachu: K čomu je tajka škoda teje wody so stała? *Mat. 26, 8.*

5. Přetož wona budžeše dróžšo móhla być předata, dyžli za tři sta krošow, a te pjenjezy chudym ludžom date być. A mórčachu na nju.

6. Jezus pak džeše: Dajće ji pokoj; čoho dla wy ji tyšnosć činiće? Wona je dobry skutk nade mnu činiła.

7. Přetož chudych maće wy přeco při sebi, a hdyž chceće, móžeće wy jim do-brotu činić; mje pak wy přeco nimaće. *5 Mójz. 15, 11.*

8. Štož je móhla, to je wona činiła. Wona je prjedy přišla, zo by moje čelo žalbowala k pohrjebanju.

9. Zawěrnje, ja praju wam: Hdžež tuto ewangelion budže předowane po wšěm swěće, tam budže tež to, štož wona je činiła, prajene k jeje wopom-njenju.

10. A Judaš Išarioth, jedyn wot tych dwanaće, woteńdže k wyšim měšnikam, zo by jeho jim přeradził. *Mat. 26, 14.*

11. Jako woni to slyšachu, zwjeselichu so woni a slubichu jemu te pjenjezy dać. A wón pytaše, kak by jeho w sprawnym času přeradził.

12. A přeni džen tych slódkich chlěbow, hdyž to jutrowne jehnjo dyr-bješe być woprowane, džachu chceš ty, zo bychmy my šli a přihtowali a ty to jutrowne jehnjo jědł? *Mat. 26, 17. Luk. 22, 7.*

13. A wón pósła svojich wučomnikow dweju a džeše k nimaj: Džitaj do města, a čłowjek budže waju zetkać, tón njese karan wody; džitaj za nim. *Luk. 22, 8.*

14. A hdžež wón nutř dže, tam rjekńtaj k hospodarjej: Tón mištr da tebi prajić: Hdže je tón hóstny dom, hdžež ja bych jutrowne jehnjo jědł z mo-jimi wučomnikami?

15. Tuž wón budže wamaj wulku hubju pokazać, kotraž z kamjenjemi wu-sadžena a přihtowana je; tam za nas přihtuńtaj.

16. A jeho wučomnikaj wuńdžeštaj

a přińdžeštaj do teho města a namakaštaj, kaž wón jimaj běše prajił, a přihotowaštaj to jutrowne jehnjo.

Tekst na zeleny štwórtk. III.

17. [A jako nětk wječor bu, přińdže wón z tymi dwanaćimi. *Mat. 26, 20. Luk. 22, 14.*

18. A jako so nětk k blidu běchu zesydali a jědźachu, džeše Jezus: Zawěrnje, ja praju wam, jedyn wot was, kotryž zo mnu jě, budže mje přeradzić.

19. A woni buchou zrudni a džachu k njemu, jedyn za druhim: Sym to ja? A druhi: Sym ja to?

20. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: Jedyn z tych dwanaće, kiž zo mnu w škli kusk mača.

21. Čłowjeka syn tam derje dže, jako wot njeho steji pisane; běda pak temu samemu čłowjekej, přez kotrehož čłowjeka syn přeradžený budže; lěpje by temu samemu čłowjekej było, zo by wón so nihdy njenarodził.

22. A jako woni běchu pojedli, wza Jezus tón chléb, džakowaše so a łamaše a da jim tón a džeše: Wzmiće, jěsće; to je moje čelo. *Mat. 26, 26. Luk. 22, 19.*

23. A wza tón keluch a džakowaše so a da jim tón. A woni pijachu wšitcy z njeho.

24. A wón džeše k nim: To je moja krej teho noweho zakonja, kotraž za jich wjele budže přelata.

25. Zawěrnje, ja praju wam, zo ja wjazy njebudu pić wot teho płoda winoweho pjenka, hač do teho sameho

dnja, hdyž ja nowy pić budu w kralestwje Božim.

26. A jako woni tón chwalobny kěrluš běchu wuspěwali, wuńdžechu woni na wolijowu horu.] *Mat. 26, 30. Luk. 22, 39.*

27. A Jezus džeše k nim: Wy budžeće so w tej nocy wšitcy nade mnu pohóršić. Přetož pisane steji: Ja budu pastyrja zbić a wowcy budža so rozčekać. *Sach. 13, 7. Mat. 26, 31.*

28. Ale hdyž ja stanu, póndu ja přejedy was do Galilejskeje. *St. 16, 7. Mat. 26, 32.*

29. Pětr pak džeše k njemu: A hdy bych runje so tež wšitcy pohóršili, dha ja však nic.

30. A Jezus džeše k njemu: Zawěrnje, ja praju tebi: Džens w tej nocy, přejedy dyžli kapon dwójicy je spěwał, budžeš ty mje tři króć zaprěć. *Mat. 26, 34.*

31. Wón pak rěčeše hišće dale: Haj hdy bych ja tež z tobu wumrěć dyrbjał, njechał ja će zaprěć. Teho runja woni tež wšitcy džachu.

32. A woni přińdžechu do dwora, kotrehož mjeno běše Gethzemane. A wón džeše k swojim wučomnikam: Sydněće so tudy, hač ja šedši so k Bohu modlu. *Mat. 26, 36. Luk. 22, 39. Jan. 18, 1.*

33. A wza k sebi Pětra a Jakuba a Jana a poča tšepjetać a jara styskniwy być,

34. A džeše k nim: Moja duša je zrudna hač do smjerće. Wostańće tudy a wachujće. *Mat. 26, 38. Jan. 12, 27.*

35. A woteńdže trochu, padže na zemju a modleše so tak, hdy by móžno było, zo by ta štanda wot njeho nimo

šla.

36. A džeše: Abba, mój Wótče, wšitko je tebi móžno; přezběhní mje teho kelucha. Ale wšak nic kaž ja chcu, ale kaž ty chceš. *Luk. 1, 327. Mat. 26, 39. Jan. 6, 38.*

37. A přińdže a namaka jich, zo spachu. A džeše k Pětrej: Šimanje, spiš ty? Njezamóžeš dha ty tež jenu štundu wachować?

38. Wachujće a modlće so, tak zo wy do spytowanja njeřińdžeće. Duch je hotowy, ale mjaso je slabe. *Mat. 26, 41.*

39. A woteńdže zaso a modleše so a řečeše to same slowo.

40. A přińdže zaso a namaka jich, zo zaso spachu; přetož jich woči běchu poľne spanja; a njewjedžechu, što bychu jemu wotmoľwili.

41. A wón přińdže třeći raz a džeše k nim: Ach chceće wy nětk spać a wotpočować? Dosć je, ta štunda je přišla; hlaj, čłowjeka syn budže do tych hrěšnikow jich rukow podaty. *Mat. 26, 45.*

42. Stańće, pójmy; hlajće, kiž mje přeradží, je so přibližal. *Jan. 14, 31.*

43. A na měsće, hdyž wón hišće řečeše, přińdže Judaš, tych dwanaće jedyn, a z nim wulka črjóda z mječemi a ze žerdžemi, wot wyšich měšnikow a pismawučenych a staršich. *Mat. 26, 47. Luk. 22, 47. Jan. 18, 3.*

44. Jeho přeradnik pak běše jim zejch daľ a rjeknyľ: Kotrehož ja budu wokošeć, tón samy je; teho přimńće a wjedžće jeho wěse.

45. A wón přišedši stupi na měsće k

njemu a džeše: Rabbi, rabbi! a wokoša jeho. *2 Sam. 20, 9.*

46. Woni pak zložichu swojej rucy na njeho a jimachu jeho.

47. Jedyn pak wot tych, kiž pódla stejachu, wučahnu swój mječ a dyri teho wyšeho měšnika wotročka a wotća jemu wucho. *Mat. 26, 51. Luk. 22, 50.*

48. A Jezus wotmoľwi a džeše k nim: Wy sće wušli, jako na mordarja, z mječemi a ze žerdžemi, mje jimać;

49. Ja sym wšednje pola was w tem-
plu byľ a sym wučil, a wy mje njejsće přijeli; ale to so nětk stanje, zo by to pismo byľo dopjelnjene. *Ps. 69, 10.*

50. A wšitcy wučomnicy wopušćichu jeho a čeknychu. *Hiob. 19, 13.*

51. A jedyn młodženc džeše za nim, tón běše z rubom na nahim žiwoće wodžěty; a ěi młodžency přijachu jeho;

52. Wón pak, pušćiwši tón rub, čekny nahi wot nich.

53. A woni wjedžechu Jezusa k wyšemu měšnikej, a hnydom so zeńdžechu wšitcy wyši měšnicy a starši a pismawučeni. *Mat. 26, 57. Luk. 22, 54. Jan. 18, 13.*

54. Pětr pak džeše z dala za nim hač do wyšeho měšnika hroda nutř; a wón běše tam, a sedžo pola tych wotročkow wohrěwaše wón so při wohenju.

55. Ale wyši měšnik a cyľa rada py-
tachu swědćenje napřećiwo Jezusej, tak zo bychu jeho morili; a njenamakachu ničo. *Mat. 26, 59. Jap. zk. 6, 13.*

56. Wjele jich pak napřećiwo njemu falšnje swědčeše; ale jich swědćenje njeběše přez jene.

57. A někotři stažechu a ryčachu falšne swědčenje napřečiwo njemu a džachu:

58. My smy slyšeli, zo wón džeše: Ja chcu tón templ, kotryž je z rukomaj sčinjeny, rozlamać a w třoch dnjach druhi natwarić, kiž njeje z rukomaj sčinjeny.

Jan. 2, 19.

59. Ale jich swědčenje hišće tak njeběše přez jene.

60. A wyši měšnik stanu srjedza nich, wopraša Jezusa a džeše: Njewotmołwiš ty ničo? Što je to, štož ći na tebjě swědča?

61. Wón pak mjelčeše a njewotmołwi ničo. Wospjet wopraša jeho tón wyši měšnik a džeše k njemu: Sy ty Chrystus, tón Syn teho wysocy chwaleneho? *Jez. 53, 8.*

62. Jezus pak džeše: Ja sym; a wy budžeće widžeć čłowjeka syna sedžo na prawicy teje mozy a přińdžo z mróčelemi tych njebjes. *Mat. 24, 30. Luk. 22, 69.*

63. Tuž roztorha wyši měšnik swoju suknju a džeše: Što my dale swědčenja potřebamy?

3 Mójz. 10, 6.

64. Wy sće slyšeli to Bože hanjenje; što so wam zda? Woni pak zatamachu jeho wšitcy, zo smjerće je winojty. *Jer. 26, 11.*

65. A někotři počachu na jeho pluwać a jeho wobličo přikrywać a z pjasćemi jeho bić a k njemu prajić: Wěšć nam. A wosebnje ći wotročcy bijachu jeho do wobliča.

66. A Pětr běše delekach w tym hrodže. Tuž přińdže jena wot teho wyšeho měšnika džowkow.

67. A jako wona widžeše, zo so Pětr

wohrěwaše, pohlada wona na njeho a džeše: A ty běše tež z tym Jezusom z Nacareta.

68. Wón pak zaprě a džeše: Ja jeho njeznaju, njewěm tež, što ty prajiš.

69. A wuńdže won do dwora, a kapon zaspěwa. A ta džowka wuhlada jeho zaso a poča tym prajić, kotřiž pódla stejachu: Tón je wot nich. *Mat. 26, 71.*

70. Wón pak zaso přeješe. A zaso po małej chwili džachu k Pětrej, kotřiž pódla stejachu: Woprawdže, ty sy wot tych samych jedyn; přetož ty sy tež Galilejski, a twoja ryč je na Galilejsku ryč podobna.

71. Wón pak poča so pokleć a so přisahać: Ja teho čłowjeka njeznaju, wot kotrehož wy prajiće.

72. A kapon zaso zaspěwa. Tuž spomni Pětr na to słowo, kotrež Jezus k njemu džeše: So prjedy, dyžli kapon dwojicy zaspěwa, budžeš ty mje tři króć zaprěć. A wón so nahle (z dwora) won da a plakaše. *Mat. 26, 34. Luk. 22, 34.*

15. staw

Chrysta ćerpjenje před Pilatusom, krónowanje, křižowanje, smjerć a pohrjebanje.

1. A hnydom rano zradžichu so wyši měšnicy ze staršimi a z pismawučenymi a z cyłej radu a zwjazachu Jezusa a wuwjedžechu jeho a podachu jeho Pilatusej. *Mat. 27,*

1.

2. A Pilatus woprašá jeho: Sy ty tych židow kral? Wón pak wotmołwi a džeše k njemu: Ty to prajiš. *Jan. 18, 33.*

3. A wyši měšnicy wjele na jeho skoržachu.

4. Pilatus pak woprašá jeho zaso a džeše: Njewotmołwiš ty ničo? Hlej, kak twjerdže woni će wobskoržuja.

5. Jezus pak ničo wjazy njewotmołwi, tak zo so tež Pilatus džiwaše.

6. Na tón róčny čas pak pušćeše wón jim jeneho jateho, kotrehož woni sebi žadachu.

7. Wón běše pak někajki, Barabbas mjenowany, zaty ze zwadnikami, kotřiž w tym ropoće mordarstwo běchu wobešli.

8. A tón lud džeše horje a poča prosyć, zo by činił, kaž jim přeco běše činił.

9. Pilatus pak wotmołwi jim: Chceće wy, dha chcu ja wam teho krala tych Židow pušćić?

10. Přetož wón wjedžeše, zo wyši měšnicy jeho ze zawizću běchu podali.

11. Wyši měšnicy pak wabjachu tón lud, zo by jim radšo Barabbasa pušćil.

12. Tuž wotmołwi Pilatus zaso a džeše k nim: Što chceće dha wy, zo bych ja činił temu, kotremuž wy winu dawaće, zo je židow kral? *Jan. 18, 38.*

13. Woni pak wołachu zaso: Křižuj jeho!

14. A Pilatus džeše k nim: Što je dha wón zleho sćinił? Ale woni čím bóle wołachu: Křižuj jeho!

15. Pilatus pak chcyše ludu dosć činić a pušćil jim Barabbasa; Jezusa pak krju-

dowaneho poda wón, zo by křižowany byl.

16. Ći wojacy pak wjedžechu jeho nutř na dwór (to je do sudneje chěže) a wołachu hromadu wšitku syłu; *Mat. 27, 27. Jan. 19, 1.*

17. A woblečechu jeho purpurski kwič a naplečechu černjowu krónu a stajichu jemu ju na jeho hłowu;

18. A počachu jeho postrowić: Bóh daj Ći wjele strowja a zboža, o kralo tych židow!

19. A bijachu jemu hłowu ze sćinu a pluwachu na jeho a padachu na kolena a modlachu so před nim. *Mat. 26, 67.*

20. A hdyž jeho běchu přešpotowali, slečechu woni jemu tón kwič a woblečechu jeho jeho drastu a wjedžechu jeho won, zo bychu jeho křižowali; *Mat. 27, 31.*

21. A přinućichu někajkeho Šimana, kiž nimo džeše, z Irena, kotryž z pola přińdže (a běše Alexandrowy a Ruffowy nan), zo by wón jemu jeho křiž nješl. *Mat. 27, 32. Luk. 23, 26.*

Tekst na ćichi pjatk. IY.

22. A přiwjedžechu jeho na město Golgota, to je přeložene: Nopow město. *Mat. 27, 33. Jan. 19, 17.*

23. A dachu jemu z maru změšane wino so napić. Wón pak jo njewza. *Ps. 69, 23.*

24. A jako jeho běchu křižowali, rozdžělichu woni jeho drastu a losowachu wo nju, što by kóždy dóstał. *Ps. 22, 19. Mat 27, 35. Luk. 23, 34. Jan. 19, 24.*

25. A běše wokoło třećeje štundy, hdyž woni jeho křižowachu.

26. A horjenkach k jeho hłowje běše napisane, štož jemu winu dawachu: Tón kral tych židow. *Mat. 27, 37.*

27. A woni křižowachu z nim dweju mordarjow, jeneho k jeho prawicy a jeneho k ľewicy.

28. A bě tak to pismo dopjelnjene, kotrež praji: Wón je bjez zlóstnikow rachnowany. *Jez. 53, 13.*

29. A kotřiž nimo džěchu, swarjachu na njeho a třasechu swoje hłowy a džachu: Haha! rozlamaš ty tón templ a twariš jón w třoch dnjach? *Jan. 2, 19.*

30. Pomhaj nětk sam sebi a stup z křiža dele.

31. Teho runja tež wyši měšnicy smějachu so jemu bjez sobu z pis-mawučenymi a džachu: Wón je druhim pomhał a sam sebi pomhać njemóže.

32. Jeli wón Chrystus a kral we Is-raelu, dha njech nětk stupi z křiža, zo bychmy my widźeli a wěрили. A taj, ko-trajž z nim běštaj křižowanaj, jeho tež hanještaj.

33. A po šestej štundže bě ćma po cylej zemi hač do džewjateje štundy. *Mat. 27, 45. Luk. 23, 44.*

34. A w džewjatej štundže zawoła Jezus z wulkim hłosom a džeše: Eli, Eli, lama zabachtani? to je přeložene: Mój Božo, mój Božo, čoho dla sy ty mje wopuščil? *Ps. 22, 2. Mat. 27, 46.*

35. A někotři, kiž pódla stejachu, jako to słyšachu, džachu woni: Hlej, wón woła Eliasa.

36. Tuž běžeše jedyn a napjelni šwom z kisałom a tyknu jón na sćinu a

napowaše jeho a džeše: Hladajmy wšak, hač Elias přińdže a jeho dele wozmj. *Ps. 69, 23.*

37. Ale Jezus zawoła z wulkim hłosom a spuści dušu.) *Jan. 19; 30.*

38. A tón zawěšk w templu roztorže so na dwoje, wot wjercha hač dele. *Mat. 27, 51.*

39. Tón hejtman pak, kotryž pódla steješe, jemu napřećiwo, a widžeše, zo wón z tajkim wołanjom dušu spuści, džeše wón: Zawěrnje, tón čłowjek je Boži Syn był. *Mat. 27, 54.*

40. Wone běchu pak tam tež žónske, kotrež z dala přihladowachu, bjez kotrymiž běše Marja Madlena a Marja, teho małego Jakuba a Jezusowa mać, a Salome; *Mat. 27, 55.*

41. Kotrež tež běchu za nim chodźile, jako wón w Galilejskej běše, a jemu služile; a wjele druhich, kotrež běchu z nim horje do Jerusalema přiše. *Luk. 8, 2.*

42. A hdyž wječor běše (dokelž běše tón dzeń teho přihotowanja, to je před sabatom),

43. Přińdže Józef z Arimathije, ćěsny radny knjez, kotryž tež na Bože kralestwo wočakowaše; tón so zwaži a džeše nutř k Pilatej a prošeše pře to čěło Jezusowe. *Mat. 27, 57. Luk. 23, 50. Jan. 19, 38.*

44. Pilatus pak džiwaše so, zo je hižom wumřěl, a zawoła hejtmana a woprašja jeho, hač je dawno wumřěl?

45. A jako wón jo zhoni wot teho hejtmana, da wón Józefej to čěło.

46. Wón pak kupi sebi rub, wza jeho dele a zawali jeho do teho ruba a položi

jeho do rowa, kotryž běše ze skały wu-
rubany, a přiwalí kamjeń před rowowe
durje. *Mat. 27, 60.*

47. Ale Marja Madlena a Marja Jezu-
sowa hladaštej, hdže bě položeny.

16. staw

Wo Chrystusowym hor- jestaću a k njebju ztpiću.

Scénje na jutrowničku

1. A jako so sabat minul bě, nakupichu
Marja Madlena a Marja Jakubowa a Sa-
lome wonjace wěcy, zo bychu přišle a
Jezusa žalbowale. *Mat. 28, 1. Luk. 24, 1.
Jan. 20, 1.*

2. A wone přińdžechu k rowu na přeni-
dzeń po sabaće jara rano, jako slónco
schadžeše.

3. A wone džachu bjez sobu: Štó
budže nam tón kamjeń wot rowowych
durjow wotwalić?

4. A jako tam pohladachu, pytny-
chu wone, zo tón kamjeń wotwaleny bě;
přetož wón bě jara wulki.

5. A wone zańdžechu do rowa a
widžachu mlodźenca na prawej rucy
sedžo, tón běše z dolhej bělej drastu
wodžěty; a woni so stróžichu. *Mat. 28,
2. 3. Luk. 24, 4. Jan. 20, 12.*

6. Wón pak džeše k nim: Njestróžće
so; wy pytaće Jezusa Nacarenskeho,
teho křižowaneho; wón je stanył a njeje
tudy. Hlaj to město, hdžež jeho běchu
požili. *Mat. 28, 5.*

7. Džiće pak a powěsće to jeho

wučomnikam a Pětrej, zo wón prjedy
was pónǵe do Galilejskeje; tam budžeće
jeho widzić, kaž wón wam prajił je.

8. A woni wuńdžechu khětzje a
čeknychu wot rowa, přetož strachota a
hroza běše na nje přišla; a njeprajachu
nikomu ničo, přetož wone so bojachu.

9. Jezus pak, jako běše stanył rano na
přnim dnju teho tydženja, zjewi wón so
najprjedy Mariji Madlenje, wot kotrejež
wón sydom djabołow běše wuhnał.

10. A wona džěše a připowědži
to tym, kotřiž běchu z nim byli, kiž
žarowachu a plakachu.

11. A ěi sami, jako slyšachu, zo
wón je žiwy a zo je wot njeje widžany,
njewěrjachu woni.

12. Potom pak, jako dwaj wot nich
chodžeštaj, zjewi wón so w hinašim
štalce, jako wonaj přez polo džěštaj.
Luk. 24, 13.

13. A taj samaj tež woteńdžeštaj a
powědaštaj to tym druhim; ale woni tež
tymaj njewěrjachu.

Scénje na Bože spěće.

14. [Naposledku, jako ěi jidnačo za
blidom sedžachu, zjewi wón so jim a
naswari jich njewěru a twjerdu wutrobu,
zo njeběchu tym wěрили, kotřiž jeho
běchu zbudzeného widželi; *Luk. 24, 36.
Jan. 20, 19. 1 Kor. 15, 5. 7.*

15. A džeše k nim: Džiće po
wšěm swěće a přědujće to ewangelion
wšitkemu stworjenju; *Mat. 28, 19. Kol. 1,
23.*

16. Štóž wěri a křěny budže, tón
budže zbóžny; štóž pak njewěri, tón

budže zatamany. *Jan. 3, 18. 36. St. 12, 48. Jap. zk. 2, 38.*

17. Zejchi pak, kiž wěřjacych budža přewodzić, su te: W mojim mjenje budža čertow won honić, z nowymi jazykami řečeć, *Jap. zk. 16, 18. St. 2, 4. 11. St. 10, 46.*

18. Hady zahnać; a budža-li što smjertneho pić, njebudže to jim škodžeć; na chorych budža woni rucy kłasć, dha budže jim lěpje. *Luk. 10, 19. Jap. zk. 28, 5. 8.*

19. A tón Knjez tak, jako běše z nimi porěčał, bu horje wzaty do njebjes a je so sunył k prawicy Božej. *Luk. 24, 51. Jap. zk. 1, 9.*

20. Woni pak džěchu won a přédowachu wšudžom z pomocu teho Knjeza, kiž wobtwjerdži to słowo přez te zejchi, kotrež činjachu.] *Jap. zk. 3, 16. St. 14,3. Hěbr.2, 4.*

Sćenje swjateho Lukaša

Prěni staw

Janowy narod a dźěcatstwo

1. Dokelž jich wjele sebi su k rucy wzali, zo bychy po rjadu stajili te ryče wot tych wěcow, kotrež su so bjez nami zawěsće stale;

2. Jako nam te same su či podali, kotřiž wot spočatka je sami su widźili a su služomnicy teho słowa byli;

3. Sym ja to tež za dobre póznał, za tym jako ja wšitko wot spočatka sym wobhonił, zo bych je tebi, mój dobry Teophile, swěrnje a po rjadu pisał. *Jap. zk. 1, 1.*

4. So by ty wěstosć teje wučby zhonił, w kotrejž ty rozwučeny sy.

5. W času Herodaša, teho krala židowskeje zemje, běše jedyn měšnik, z mjenom Zacharias, z Abiasoweho rjada, a jeho mandželska běše wot Aaronowych dźowkow a jeje mjeno Hilža. *Mat. 2, 1. 1 Kron. 25, 10.*

6. Wobaj pak běštaj sprawnaj před Bohom a chodžeštaj po wšitkich přikaznjach a wustajenjach teho Knjeza bjez poroka. *Hiob. 1, 1. 8.*

7. A wonaj njeměještaj žaneho dźěsća; přetož Hilža běše njeplódna, a

wobaj so běštaj zestarilaj.

8. Sta so pak, jako wón měšniskeho hamta pytaše před Bohom, w času swogeho rjada,

9. Po wašnju teho měšnistwa, a nětk na nim běše, zo by kadžił, a do templa teho Knjeza šoł bě, *2 Mójz. 30, 7.*

10. A cyła zhromadźizna teho luda wonka běše, modleše so k Bohu w štundže teho kadženja; *3 Mójz. 16, 17. 1 Kral. 7, 12.*

11. Tuž so jemu teho Knjeza jandžel zjewi, stejacy k prawej stronje wołtarja, na kotrymž kadžachu. *2 Mójz. 30, 1.*

12. A jako Zacharias jeho wuhlada, stróži wón so, a bojosć padže na njeho.

13. Ale tón jandžel rjeknu k njemu: Njebój so, cachariaso, přetož twoja modlitwa je wuslyšana, a twoja mandželska Hilža budže tebi syna porodzić, teho mjeno dyrbiš Jan nareknýć. *Jap. zk. 10, 31.*

14. A z teho směješ ty radosć a wjele, a wjele budže so jeho naroda zwjeselić. *Scht. 58.*

15. Přetož wón budže wulki před Knjezom. Wino a sylne piće njebudže

wón pić, a budže hnydom wot swojeho maćerneho žiwota ze swjatym Duchom napjelnjeny.

16. A wón budže wjele Israelskich džěći k Bohu, jich Knjezej, wobroćić.

17. A wón prjedy njeho pónǵze w duchu a w mocy Eliasa, zo by wobroćil te wutroby wótcow k džěćom a njewěrných k mudrosći tych prawých, zo by Knjezej hotowy lud přihotował. *Mat. 11, 14.*

18. A Zacharias džeše k temu jandželej: Na čim mam ja to pónzac? Přetož ja sym stary a moja žona je lětna. *1 Mójz. 17, 17.*

19. Tón jandžel pak wotmołwi a džeše k njemu: Ja sym Gabriel, kiž před Bohom steju, a sym pónsany, zo bych z tobu rěčał a tebi to dobre připowjedzil; *Dan. 8, 16. St. 9, 21. 1 Kral. 17, 1.*

20. A hlaj, ty budžeš woněmić a njebudžeš móc rěčeć, hač do teho dnja, w kotrymž so te wěcy budža stać, teho dla, zo ty mojim rěcam njejsy wěril, kotrež dopjelnjene budža w swojim času.

21. Tón lud pak wočakowaše Cachariasa a džiwaše so, zo wón so dotal w tem plu komdžeše.

22. A jako wón wuńǵze, njemóžeše wón z nimi rěčeć. A woni zrozumichu, zo wón w cyrkwi je widženje widzil; přetož wón jim kiwaše a wosta němy.

23. A sta so, jako tón čas jeho hamta bě wušol, woteńǵze wón do swojeho doma. *Scht. 39. Joz. 21, 11.*

24. A po tych dnjach pak podja Hilža, jeho mandželska, a potaji so pječ mėsacow a džeše:

25. Tak je mi tón Knjez činil w tych

dnjach, jako wón na mnje je pohladał, zo by wón moju hanibu bjez ludźimi přeč wzał.

Sćenje na Marine připowědanje.

26. [A w šestym mėsacu pak bě jandžel Gabriel pónsany wot Boha do Galilejskeho města, kotremuž rěkaju Nacaret,

27. K jenej knježnje, kotraž slubjena běše mužej, z mjenom Jozef, z Davidoweho doma; a tej knježnje rěkachu Marja. *Mat. 1, 18. Luk. 2, 5.*

28. A tón jandžel zańǵze k njej nutř a džeše: Strowa budž, ty z hnadu wobdarjena; tón Knjez je z tobu, ty požohnowana bjez tymi žónskimi.

29. Jako pak wona jeho wuhlada, stróži so wona na jeho rěči a pomysli sebi: Kajke je to strowjenje?

30. A tón jandžel džeše k njej: Njebój so, Marja, ty sy hnadu pola Boha namakała.

31. Hlaj, ty budžeš samodruha w žiwoće a budžeš syna porodzić, teho mjenu dyrbiš Jezus narjec; *Jez. 7, 14. Mat. 1, 21.*

32. Tón budže wulki a Syn teho najwyšeho mjenowany; a Bóh tón Knjez budže jemu tón stoł jeho wótca Dawida dać; *Jez. 6, 7. 2 Sam. 7, 12.*

33. A wón budže z kralom na Jakubowym domje wěcnje, a jeho kralestwa njebudže žadyn kónec. *Dan. 4, 31. St. 7, 14. Mich. 4, 7.*

34. Marja pak džeše k jandželej: Kak móže so to stać, dokelž ja wot žaneho muža ničo njewěm?

35. A tón jandžel wotmołwi a džeše k njej: Tón swjaty Duch budže na tebe přińć, a ta móc teho najwyšeho budže će wobchłódkować; teho dla tež to swjate, kotrež so wot tebe budže narodzić, budže Boži Syn mjenowany. *Mat. 1, 18. 20. Dan. 9, 24.*

36. A hlaj, Hilža, twoja přecelnica, je tež samodruha ze synom na swoje stare dny a chodži nětk w šestym měsacu, wot kotrejež so řeči, zo njeplódna je. *Jez. 54, 6.*

37. Přetož pola Boha njeje žana wěc njemóžna. *1 Mójz. 18, 14. Hiob. 42, 2. Pz. 135, 5. Jer. 32, 17. 27. Sach. 8, 6.*

38. Marja pak džeše: Hlaj, ja sym Knjezowa džowka; mi so stań, kaž ty prajił sy. A tón jandžel woteńdže wot njeje.]

39. Marja pak postanu w tych dnjach a džeše spěšnje po horach k městu Judowemu. *Joz 21, 11*

40. A přińdže do doma Zachariasoweho a postrowi Hilžu.

41. A poda so, jako Hilža Marine postrowjenje słyšeše, poskoči to džěcatko we jejnym žiwoće. AHilža bu ze swjatym Duchom napjelnjena,

42. A zawoła z wulkim hłosom a džeše: Požohnowana sy ty bjez tymi žónskimi, a požohnowany je tón plód twojeho žiwota. *Scht. 28. Kn. sudn. 5, 24.*

43. A z wotkal mi to, zo ta mać mojeho Knjeza ke mni přińdže?

44. Přetož hlaj, jako ja tón hlós twojeho postrowjenja słyšach, poskoči to džěcatko z wjeselom w mojim žiwoće.

45. A zbóžna sy ty, kiž sy wěriła;

přetož wone budže dokonjane, štož ći prajene je wot teho Knjeza. *St. 11, 28.*

46. A Marja džeše: Moja duša pozběhuje teho Knjeza,

47. A mój duch so wjeseli w Bohu, mojim zbóžniku. *1 Sam. 2, 1: Hab. 3, 18.*

48. Přetož wón je na swoju hubjenu džowku pohladał. Hlaj, wot nětk budža mje za zbóžnu chwalić wšitke narody. *Ps. 113, 5. 6. 1 Mójz. 30, 13.*

49. Přetož wón je wulke wěcy na mni sćinił, kiž mócny je a kotrehož mjeno swjate je. *Ps. 126, 2. 3.*

50. A jeho smilnosť traje wot jeneho naroda k druhemu při tych, kotřiž so jeho boja. *2 Mójz. 20, 6. St. 34, 6. 7. Ps. 25, 6.*

51. Wón wopokazuje móc ze swojim ramjenjom a rozčěri tych, kotřiž hordži su w svojich wutrobných myslach. *Jez. 51, 9. St. 52, 10. 2 Sam. 22, 28. Ps. 89, 11. Obad. 3, 4. 1 Pětr. 5, 5.*

52. Wón storka mócnych ze stołow a pozběhuje ponižnych. *Ps. 147, 6. 1 Sam. 2, 7. 8. 2 Sam. 6, 21. 22.*

53. Hlódnych napjelni z kubłami, a bohatych wostaji prózdnych. *Mat. 5, 3. 6. Jan. 10, 11. Eph. 1, 3.*

54. Wón wozmjje zaso swojeho služomnika Israela horje, zo by spominał na smilnosť; *Jez. 41, 8. 5 Mójz. 7, 7. 8. Jez. 30, 18.*

55. Kaž wón řečał je k našim wótcam, k Abrahamej a k jeho symjenju wěcnje. *1 Mójz. 17, 7. 19. St. 18, 18.*

56. Marja pak wosta při njej na tři měsacy; a potom wróci so wona zaso do swojeho doma.

57. A Hilžiny čas dóndže, zo porodzić měješe; a wona porodži syna.

58. A jejni susodži a přeceljo slyšachu, zo tón Knjez wulku smilnosť běše nad njej sčinił, a zwjeselichu so z njeju.

59. A sta so, na wosmym dnju přińdžechu, zo bychu to džěcatko wobřezali; a narjeknychu jemu po nanowym mjenje Zacharias. *1 Mójz. 17, 12. 3 Mójz. 12, 3.*

60. A jeho mać wotmołwi a džeše: Nic tak, ale jemu dyrbja Jan rěkać. *Ps. 107, 9.*

61. Woni pak džachu k njej: Wšak nchtó w twojim přecelstwje njeje, kotremuž tak rěkaju.

62. A woni kiwachu jeho nana, kak by wón jemu chcył dać narjec.

63. A wón žadaše tafličku, napisa a džeše: Jan je jeho mjeno. A woni so wšitcy džiwachu.

64. A hnydom wotewri so jeho kt a jazyk, a rěčeše a chwaleše Boha.

65. A bojosć přińdže na wšitkich jich susodow. A wšitke te powěsće buchu roznjesene po wšěch židowskich horach.

66. A wšitcy, kiž to slyšachu, wzachu jo k wutrobje a džachu: Što měniš ty, zo z teho džěsća budže? A Knjezowa ruka běše z nim. *Ez 1. 3. St 3,22.*

Tekst na přenju njedželu adwentu. III.

67. [A jeho nan Zacharias bu ze swjatym Duchom napjelnjeny, wěšćeše a džeše: *2 Pětr. 1, 21.*

68. Chwaleny budž tón Knjez, tón Bóh Israelski, přetož wón je doma pytał a wumóhl swój lud; *Ps. 41, 14. Pz.72, 18. Mat. 1, 21.*

69. A je nam postajił roh teho zboža w domje swjeho služomnika Dapita; *Ps. 132, 17.*

70. Kaž wón prajił je přez tón rt swjich swjatych profetow wot spočatka swěta, *Jez. 35, 4. Jer. 23, 6.*

71. So by nas wumóhl wot našich njepřecelow a z ruki wšitkich, kiž nas hidža; *Pz. 106, 10.*

72. So by smilnosť wopokazał našim wótzama spomnił na swój swjaty slub, *1 Mójz. 17, 7. 3 Mójz. 26, 42.*

73. Ana tupšisahu, kotruž wón je přisahał našemu wótcu Abrahamej, zo wón nam dać chce; *1 Mójz. 22, 16. Mich. 7, 20.*

74. So bychmy, wumoženi z ruki našich njepřecelow, jemu služili bjez bojosće swoje žiwe dny, *Gal. 1, 4. Tit. 2, 12. 14. Hebr. 9, 14.*

75. W swjatosći a prawdosći, kotraž jemu spodobna je. *Kol. 1, 22.*

76. A ty džěcatko budžeš profeta Boha wjeršneho mjenowany; přetož ty prjedy póńdžeš před Knjezom, zo by jeho puće přihotował, *Mat. 3, 3.*

77. A póznaće teho zboža dał jeho ludu we wodawanju jich hrěchow, *Jer. 31, 34.*

78. Přez tu wutrobnu smilnosť našeho Boha, z kotrejž k nam je pohladało to schadženje z wysokosće, *4 Mójz. 24, 17. Mal. 4, 2.*

79. So by swěćilo tym, kiž pó ómje a w scěnu teje smjerće sedža, a naše nohi

wjedl na ščežku teho měra.] *Jez. 9, 2.*

80. To džěcatko pak rosćeše a posylni so na duchu a běše w pusćinje hač na tón dzeń, hdyž wón před Israelski lud zjawnje stupić měješe.

2. staw

*Chrystusowy narod,
wobřezanje, přinjesenje
do templa a rozryčowanje.
Janowy narod a džěcatstwo*

Scénje na Boži dzeń a tekst III.

1. [W tym samym času pak so sta, zo prikaznja wot kejžora Augusta wuńdže, zo by wšitkón swět zapisany a čazowany byl.

2. A to zapisanje bě to najprěńše a so sta w tym času, jako žirenius z bohotom w Syriskej běše.

3. A wšitcy džěchu, zo bychu so dali čazować, kóždy do swójeho města.

4. Tuž zběhnu so tež Jozef z Galilejskeje, z města Nacareta, do židowskeho kraja, k městu Dawidowemu, kotremuž rěkaju Betlehem, teho dla, zo wón z doma a ze šlachty Dawidoweje běše; *Mat. 2, 6. Jan. 7, 42.*

5. So by so dał zapisać z Marju, swojej slubjenej mandželskeju, kotraž běše z čěžkim žiwotom.

6. A jako wonaj tam běštaj, dóńdže tón čas, zo wona porodźić dyrbyeše.

7. A wona porodźi swójeho přěńšeho syna a powi jeho do pjeluškow a položi

jeho do žloba; přetož woni njemějachu hewak žaneho ruma w tej hospodže. *Mat. 1, 25.*

8. A pastyrjo běchu w tym samym kraju na polu pola hórdow, či wachowachu w nocy swójeho stadła.

9. A hlaj, teho Knjeza jandžel přistupi k nim a jasnosť teho Knjeza wobswěći jich; a woni so jara wulcy bojachu.

10. A tón jandžel džeše k nim: Njebójće so; hlaj, ja připowědam wam wulke wjesele, kotrež wšemu ludu so dostać budže;

11. Přetož wam je so džensa tón zbóžnik narodźił, kotryž je Chrystus tón Knjez w Da-witowym měsće.

12. A to mějće za znamjo, wy budžeće džěcatko namakać z pjeluškami powite a w žlobje ležo.

13. A hnydom bě tam pola teho jandžela ta syła njebieskeho wójska; či chwalachu Boha a džachu: *Dan. 7, 10.*

14. Česć budź Bohu w tej wysokosći, měr na zemi a čłowjekam dobre spodobanje. *Jez. 57, 19. Eph. 2, 14. 17.*

Scénje na druhi swjedžení hodow a tekst III.

15. [A sta so, jako či jandželjo wot nich do njebies běchu stupili, tuž džachu či pastyrjo bjez sobu: Pójmy dha nětk do Betlehema a wohladajmy tu wěc, kiž so stała je a tón Knjez nam k wědženju je sćinił. *2 Mójz. 3, 3.*

16. A woni přińdžechu chwatajcy a namakachu wobeju, Marju a Jo zepha, k temu tež to džěcatko w žlobje ležo.

17. Jako woni to same pak běchu widźili, roznjesechu woni to słowo, kotrež woni wot teho džěsća běchu slyšeli.

Scht. 10. 11.

18. A wšitcy, kiž to slyšachu, dźiwachu so tych wěcow, kotrež jim či pastyrjo běchu prajili.

19. Marja pak schowa wšitke te same słowa a rozpomni je w swojej wutrobje.

Scht. 51.

20. A či pastyrjo so zaso wróćichu, česćachu a chwalachu Boha za wšitko, štož běchu slyšeli a widźili, kaž tež k nim prajene běše.]

Sćenje na nowe lěto.

21. [A jako so wósom dnjow dopjel-nješe, zo by to džěco wobřezane było, bě jeho mjeno narjeknjene Jezus, kotrež mjenowane běše wot jandžela, prjedy dyžli wón so w maćernym žiwóce podjał bě.]

1 Mójz. 17, 15. Luk. 1, 31.

22. A jako so te dny jeju wučisćenja po tym zakonju Mójzasowym dopjelnichu, přinjeseštaj wonaj Jezusa do Jerusalema, zo byštaj jeho temu Knjezej prjódkstajila]

3 Mójz. 12, 2.

23. (Kaž pisane steji w zakonju teho Knjeza: Wšitko muske, štož so přěńše narodži, dyrbi temu Knjezej swjećene być);

2 Mój. 13, 2.

24. A zo byštaj dałaj tón wopor, jako prajene je w zakonju teho Knjeza, por tujawkow abo dweju młodeju hołbjow.

3 Mójz. 12, 8.

Tekst na třoch kralow. III.

25. [A hlaj, jedyn čłowjek běše we Jerusaleme, z mjenom Simeon; a tón samy čłowjek běše fromny a bohobojazny a čakaše na Israelski troš a swjaty Duch bě nad nim.

1 Mójz. 5, 29.

26. A jemu běše wotmołwjenje wot swjateho Ducha so dostało, zo njebudže smjerće widžeć, chiba zo by prjedy widźil Chrystusa teho Knjeza.

27. A wón přińdže přez nawabjenje teho Ducha do templu. A jako taj staršej Jezusa, to džěcatko, do templu přinjeseštaj, zo byštaj za njo činiłaj po wašnju teho zakonja;

28. Wza tež wón jeho na swojej rucy a chwaleše Boha a džeše:

29. Něk pušćiš twójeho wotročka, Knježe, po twójim słowje, z měrom; *1 Mójz. 46, 30.*

30. Přetož mojej woči stej twójeho winika widźilej,

St 3, 6.

31. Zateho didotewat sy přede wšitkimi ludźimi,

Jez. 11, 10. St. 49, 6.

32. Swětło k rozswěćenju tych po-hanow a k chwalbje twójeho Israelskeho luda.]

Jez. 42, 6. St. 49, 6.

Sćenje na njedźelu po nowym lěće.

33. [Jozef pak a jeho mać dźiwaštaj so teho, štož wot njeho rěčane bě.

34. A Simeon požohnowa jich a džeše k Marji, jeho maćeri: Hlaj, tón budže postajeny k padu a k horjestaću jich wjele we Israelu a k znamjenju, přećiwo

kotremuž so rěčeć budže, *Jez. 8, 14. St. 28, 16. Mat. 21, 42. Rom. 9, 33.*

35. (A budže so mječ přez twoju dušu drěć), zo bych wjele wutrobow pomyslenja zjawne byle.

36. A jena profečina běše, Hana, Phanuelowa dżowka, z Azarskeje šlachty, kiž bě habn wobstarna a bě w mandźelstwje ze swojim mužom byla sydom lět po swojim knježnistwje,

37. A bě z wudowu na wósom dezac a štyri lět; ta njepřindže nihdy wot templa a služeše Bohu z posćenjom a z modlenjom w nocy a wodnjo.

38. Ta sama přistupi tež tam w tej samej štundže, chwaleše zjawnje teho Knjeza a rěčeše wot njeho k wšitkim, kiž we Jerusaleme na to wumoženje čakachu.

39. A jako wonaj wšitko dokonjałaj běštaj po zakonu teho Knjeza, wrócištaj so wonaj zaso do Galilejskeje k swojemu městu Nacaretu.

40. Ale to džěcatko rosćeše a bě mócne w Duchu, polne mudrosće; a Boža hnada běše nad nim.] *Scht: 52. St. 1, 80.*

Scénje na přěnju njedže po třoch kralach.

41. [A jeho staršej pak chodžeštaj kóžde lěto do Jerusalema na jutrowny rěčny čas. *2 Mójz. 34, 23.*

42. A jako wón dwanaće lět stary bě, džěchu woni do Jerusalema horje po wašnju teho rěčneho časa.

43. A jako te dny dokonjane běchu a wonaj so dom wrócištaj, wosta to džěćo

Jezus we Jerusaleme, a Jozef a jeho mać to njewědžeštaj.

44. Wonaj sebi pak pomysliše taj, zo snadź je bjez towaršemi, a přindžeštaj wo jeneho dnja puć a pytaštaj jeho bjez přěcelemi a znajomymi.

45. Jako pak jeho njenamakaštaj, wrócištaj so, jeho pytajcy k Jeruzalemu.

46. A sta so po třoch dnjach, namakaštaj jeho w templu sedžo srjedža bjez wučerjemi, zo wón jich poslučaše a jich woprašowaše.

47. A wšitcy, kiž na njeho posluwachu, dźiwachu so jeho rozuma a jeho wotmołwenja. *Mat. 7, 28. Mark. 1, 22.*

48. A hdyž wonaj jeho wuhladaštaj, džiwaštaj so njemóžnje. A jeho mać džeše k njemu: Mój syno, čoho dla sy ty namaj tak sćinił? Hlaj, twój nan a ja smój će z tyšnej bolosću pytałaj.

49. A wón džeše k nimaj: Što je, zo staj mje pytałaj? Njewěštaj wój, zo ja byćmam w tym, štož mojeho Wótca je?

50. A wonaj njezrozumištaj to słowo, kotrež wón k nimaj rěčeše.

51. A wón džeše z nimaj dele a přindže do Nacareta a běše jimaj podany. A jeho mać schowa wšitke te słowa w swojej wutrobje. *1 Mójz. 37, 11.*

52. A Jezus přibjeraše na mudrosći a na lětach a na hnadže — pola Boha a čłowjekow.] *1 Sam. 2, 26.*

3. staw

Janowe pokutne přédowanje a swědčenje wo Chrystusu. Chrystusowa křćeńca. Jozefowa šlachta.

1. W pjatnatym léce pak teho kejžorstwa kejžora Tiberiusa, jako Pontius-Pilatus běše bohot w židowskej, a Herodas štyri-fěršta w Galilejskej, a Philipp, jeho bratr, štyri-fěršta we Jturejzkej a w Trachonitiskim kraju, a Lizanias štyri-fěršta we Abilenskej;

2. W času wyšeju měšnikow Han-nasa a Kajphasa: sta so přikaznja Boža k Janej, zachariasowemu synej, w pusćinje.

3. A wón přińdže do wšitkeho wokol-neho kraja wokoło Jordana a přédowaše křćenicu teje pokuty, k wodawanju hrěchow; *Mat. 3, 1. 2. Mark. 1, 4.*

4. Jako steji pisane w knihach tych ryčow Jezajasowych, teho profety, kiž rjeknje: Hlós předarja je w pusćinje; přihotujće puć teho Knjeza a činiće jeho šćežki rune. *Jez. 40, 3. Jan. 1, 23.*

5. Wšitke dolhy budža wupjelnjene, a wšitke hory a hórki budža ponížene; a štož křiwe je, budže prawe, a štož njerune budže hladke;

6. A wšitko čelo budže teho zbóžnika Božeho widžeć.

7. A wón džeše k temu ludu, kiž won džeše, zo by so wot njeho dał křćić: Wy ješćerjowy štrycho, štó je wam pokazał, zo byšće čekli před tym přichodnym hněwom? *Mat. 3, 7.*

8. Hlajće, činiće dostojne plody teje pokuty; a njerjekńće při sebi: My mamy Abrahama za nana. Přetož ja wam praju: Bóh móže temu Abrahamej z tutech kamjenjow džěci zbudzić.

9. Ta sekera je pak nětk hižom k korjenju teho drjewu přiložena; kotrež drzewo teho dla dobrych plodow njeprinješe, budže porubane a do wohenja čisnjene.

10. A lud jeho wopraša a džeše: Što dha mamy činić?

11. Wón wotmołwi a džeše k nim: Štóz ma dvě sukni, tón daj temu, kiž žaneje nima; a štóz jědž ma, čin tež tak.

1 Jan. 3, 17.

12. Woni pak tež přińdžechu slonicy, zo bychy so dali křćić, a džachu k njemu: Mištrje, što mamy my činić?

13. Wón pak džeše k nim: Njebjerće wjazy, dyžli wam jepoztajene.

14., Tehdy woprašachu jeho tež wójacy a džachu: Štoha mamy my činić? A wón džeše k nim: Nječiniće nikomu křiwdu ani njeprawdu a dajće sebi dosć być na wašej mzdže. *3 Mójz. 19, 13.*

Tekst na 3. njedželu ad-wenta. III.

15. [Jako so pak tón lud nadžiješe, a wšitcy w svojich wutrobach sebi myslachu wot Jana, hač wón snadź Chrystus njeje,

16. Wotmołwi Jan a džeše k wšitkim: Ja wšak křću was z wodu; wón pak sylniši za mnu dže, kotrehož njejsym hódny, zo bych ja te rjemjenje jeho črijow rozwjazał; tón samy budže was

ze swjatym Duchom a z wohenjom křící;
Mat. 3, 11. Mark. 1, 8. Jan. 1, 26. Jap. zk. 1, 5. St. 2, 2. St. 11, 16.

17. W kotrehož rucy je tón wějeřny łopač, a wón budže swoje huno wučisćić; a budže pšeńcu do swojeje bróznje zhromadzić a te pluwy z wěčnym wohenjom spalić.]

18. A wjele druheho wjazy napominaše a připowědaše wón temu ludu.

19. Herodas pak, tón štyrifěršta, jako wón wot njeho bě štrafowany, teje Herodiady, swojeho bratra mandželskeje, a wšech tych złych wěcow dla, kiž Herodas činješe, *Mat. 14, 3. Mark. 6, 17.*

20. Položi wón wyše teho wšitkeho tež Jana do jastwa.

21. A sta so, jako so wšitkón. lud da křić a Jezus tež křćeny bě a k Bohu so modleše, zo so njebjesa wotewrichu; *Mat. 3, 16. Mark. 1, 10. Jan. 1, 32.*

22. A tón swjaty Duch stupi dele w čelnym štalce na njeho jako hoľb, a hlós přińdže z njebjes, kiž džeše: Ty sy mój luby Syn; na tebi mam ja dobre spodobanje. *St. 9, 35.*

23. Wón pak, Jezus, spočawši swój hamt, džeše do třiceteho lěta a bě dźeržany za syna Jozefoweho, kotryž běše syn Eliowy,

24. Tón běše syn Matthatowy, tón běše syn Lewiowy, tón běše syn Melchiowy, tón běše syn Janowy, tón běše syn Jozefowy,

25. Tón běše syn Mattathiasowy, tón běše syn Amosowuy, tón běše syn Nahumowy, tón běše syn Esliowy, tón běše

syn Nangiowy,

26. Tón běše syn Maathowy, tón běše syn Mattathiasowy, tón běše syn Semeowuy, tón běše syn Jozefowy, tón běše syn Judowy,

27. Tón běše syn Johanowy, tón běše syn Reziowy, tón běše syn Zorobabelowy, tón běše syn Salathielowy, tón běše syn Neriowy,

28. Tón běše syn Melchiowy, tón běše syn Addiowy, tón běše syn Kozamowuy, tón běše syn Elmadamowy, tón běše syn Herowy,

29. Tón běše syn Jozeowuy, tón běše syn Eliezerowy, tón běše syn Jorimowy, tón běše syn Matthatowy, tón běše syn Lewiowy,

30. Tón běše syn Simeonowy, tón běše syn Judowy, tón běše syn Jozefowy, tón běše syn Jonanowy, tón běše syn Eliakimowy,

31. Tón běše syn Meleowuy, tón běše syn Mainanowuy, tón běše syn Matthatowy, tón běše syn Natanowy, tón běše syn Dapitowy,

32. Tón běše syn Jesowy, tón běše syn Obedowy, tón běše syn Boasowy, tón běše syn Salmonowy, tón běše syn Nahasowy,

33. Tón běše syn Aminadabowy, tón běše syn Aramowy, tón běše syn Ezromowy, tón běše syn Pharesowy, tón běše syn Judowy,

34. Tón běše syn Jakubowy, tón běše syn Izaakowy, tón běše syn Abrahamowy, tón běše syn Tharaowy, tón běše syn Nachorowy,

35. Tón běše syn Saruchowy, tón běše syn Ragahowuy, tón běše syn

Phalekowy, tón běše syn Eberowy, tón běše syn Salaowy,

36. Tón běše syn Kainanowy, tón běše syn Arfachzadowy, tón běše syn Semowuy, tón běše syn Noachowy, tón běše syn Lamechowy,

37. Tón běše syn Mathuzalahowy, tón běše syn Enochowy, tón běše syn Jaredowy, tón běše syn Maleleelowy, tón běše syn Kainanowy,

38. Tón běše syn Enozowy, tón běše syn Sethowy, tón běše syn Hadamowy, tón běše Boži.

1 Mójz. 5, 3.

4. staw

Chrystus bu spytowany, přěduje a čini dźiwy.

1. Jezus pak, poľny swjateho Ducha, přińdže zaso wot Jordana a bu wot Ducha do teje pusciny wjedzeny, Mat. 4, 1. Mark. 1, 12.

2. A bu štyrcyći dnjow dolho wot djabola spytany. A njejědźiše ničo w tych samych dnjach; a jako te same běchu skonjane, běše wón potom hlódny. 2 Mójz. 34, 28.

3. Tón djabol pak džeše k njemu: Syli Boži Syn, dha rjekń k tutemu kamjenjej, zo by chlěb był.

4. A Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Pisane steji: Čłowjek njeje žiwy wot chlěba sameho, ale wot kóždého słowa Božeho. 5 Mójz. 8, 3.

5. A tón djabol wjedžeše jeho na wysoku horu a pokaza jemu wšitke

kralestwa teho cyłego swěta we wokomiknjenju.

6. A tón djabol džeše k njemu: Tu móc chcu ja tebi wšitku dać a jich krasnosć, přetož wona je mi podata a ja dam ju, komuž chcu;

7. A budžeš-li so přede mnu modlić, budže wšitko twoje.

8. Jezus pak wotmołwi jemu a džeše: Dži přeč wote mnje, zatanaso; přetož pisane steji: Ty dyrbiš so k Bohu, swojemu Knjezeji, modlić a jemu samemu služić. 5 Mójz. 6, 13. St. 10, 12. 20.

9. Tuž wjedžeše wón jeho do Jerusalema a postaji jeho na templa wjerch a džeše k njemu: Syli Boži Syn, pušć so wot tudy dele;

10. Přetož pisane steji: Wón budže svojim jandželam twoje dla přikazać, zo bychy će zwarnowali, Ps. 91, 11.

11. A na rukomaj će njesli, zo by swoju nohu wo kamjeń nihdže njestorčil.

12. Jezus pak wotmołwi a džeše k njemu: Prajene je: Ty njedyrbiš Boha, swojeho Knjeza, spytować. 5 Mójz. 6, 16.

13. A jako tón djabol wšitko spytowanje běše dokonjał, woteńdže wón wot njeho na chwilu.

14. A Jezus wróci so zaso w Ducha mocy do Galilejskeje. A ta ryč wuńdže wot njeho po wšem tym wokolnym kraju. Mat. 4, 12.

15. A wón wučese we jich šulach a bě čezćeny wot wšitkich.

Tekst na 4. njedźelu po třoch kralach. III.

16. [A wón přińdže do Nacareta, hdžež běše horjećechnjeny, a džeše do šule po swojim wašnju na sabatny džen a postanu, zo by lazował. *Mat. 13, 53. 54. Mark. 6, 1.2. Neh. 8, 5.*

17. A teho profety Jezajasa knihi buchu jemu date. A jako wón te knihi wotewri, namaka wón to město, hdžež běše pisane:

18. Duch teho Knjeza je při mni, teho dla, zo wón mje je žalbował; a je mje posłał, zo bych připowědał chudym to ewangelion; zo bych zahojił rozmjećene wutroby; zo bych předował jatym, zo dyrbja pušćeni być, a slepym to zasowidženje, a rozbitym, zo dyrbja k frejoće wupušćeni być; *Jez. 61, 1.*

19. So bych předował to spodobne lěto teho Knjeza. *3 Mójz. 25, 10.*

20. A jako wón te knihi běše začinił, poda wón je temu služomnikej a synu so. A wšitkich jich woči w tej šuli běchu na njeho wobroćene.

21. Wón pak poča k nim prajić: Džens je tuto pismo dopjelnjene před wašimaj wušomaj.

22. A woni dawachu wšitcy swědčenje wot njeho a džiwachu so tym luboźnym słowam, kotrež z jeho erta džěchu, a džachu: Njeje tutón Jozefowy syn? *Mat. 13, 55. Mark. 6, 3. Jan. 6, 42.*

23. A wón džeše k nim: Wy budžeće zawěrnje to přisłowo ke mni prajić: Lěkarjo, wuztroró so sam. Přetož ka-jke wulke wěcy smy my slyšeli, zo su so w Kapernaumje stałe? Čin tež tak tudy

w swojim wótnym kraju.

24. Wón pak džeše: Zawěrnje, ja praju wam, žadyn profeta njeje spodobny w swojim wótnym kraju. *Mat. 13, 57. Mark. 6, 4. Jan. 4, 44.*

25. Ale we wěrnosći praju ja wam: Wjele běše wudowow we Israelu we Elia-sowym času, jako njebjesa běchu zankn-jene za tři lěta a za šěsć měsacow, jako wulka drohota běše po wšej zemi; *1 Kral. 17, 1.9. St. 18, 42. Jak. 5, 17.*

26. A wšak k žanej tych samych njebě Elias posłany, chiba do Sarepty Sidonskeje, k jenej wudowje.

27. A wjele wusadnych běše we Is-raelu za profeta Elizy; a wšak žadyn njebě wučisćeny, chiba jeno Naaman, tón Syriski. *2 Kral. 5, 14.*

28. A woni buchu wšitcy napjelnjeni z hněwom w tej šuli, jako to slyšachu;

29. A postanywši wustorčichu jeho z teho města won a wjedžechu jeho hač na wjerch teje hory, na kotrež jich město běše natwarjene, zo bychu jeho dele storčili;

30. Ale wón džěše srjedža přez nich přeč.] *Jan. 8, 59.*

31. A přińdže do Kapernauma, do města Galilejskeje, a wučese jich te sw-jate dny. *Mat. 4, 13. Mark. 1, 21.*

32. A woni džiwachu so jeho wučby; přetož jeho ryč běše mócna. *Mat. 7, 28. 29. Mark. 1, 22. Jan. 7, 46.*

33. Jedyn čłowjek pak běše w šuli, tón běše wobsynjeny z nječistym duchom. A tón z wulkim hłosom zawoła,

34. A džeše: O, što je nam z tobu, Jezuso Nacarenski? Ty sy přišoł nas

skazyć; ja će znaju, što ty sy, tón swjaty Boží.

Mark. 1, 24. Luk. 1,

35.

35. A Jezus jemu pohrozy a džeše: Woněrm a wuńdź wot njeho! A tón čert powali jeho srjedža bjez nich a wuńdže z njeho a njewobškodži jeho.

36. A strach přińdže na wšitkich, a ryčachu bjez sobu a džachu: Kajka je to wěc? Wón přikazuje z mozu a ze zamóženjom nječistym ducham, a woni wukhadžeju.

37. A wot njeho rozeńdže so ryč po wšěch městach teho wokolneho kraja.

38. Wón pak postanu z teje šule a přińdže do Šimanoweho doma. Šimanowa přichodna mać pak běše z twjerdej zymnu wobdata, a woni prošachu jeho za nju. *Mat. 8, 14. Mark. 1, 29.*

39. A wón steješe jej k hłowje a pohrozy zymnej, a wona ju wopuści. A hnydom staže wona a słužeše jim.

40. A jako slónco běše zašlo, wšitcy, kiž chorych mějachu na wšelke chorosće, přinjesechu jich k njemu. A wón na jeneho kóždého tych samych rucy položi a wustrowi jich. *Mat. 8, 16. Mark. 1, 32.*

41. Či čerčí wustupichu tež wot jich wjele, wołachu a džachu: Ty sy Chrystus, tón Syn Boží. A wón pohrozy jim a njewotpuści jim rěčeć; přetož woni wědzachu, zo wón je Chrystus.

42. Jako nětk pak džen bu, wuńdže wón won na puste město; a lud jeho pytaše a přińdžechu k njemu a zdžeržachu jeho, zo by wot nich nješo.

43. Wón džeše pak k nim: Ja mam tež druhim městam to ewangelion přédować

wot teho kralestwa Božeho; přetož k temu sym ja póslany.

Mark. 1, 38.

44. A wón přédowaše w šulach Galilejskeje.

5. staw

Pětra ryby łowjenje; wo wusadnym a jichtnym; Mattheja powołanje a wučomnikow požćenje.

Sćenje na 5. njedźelu po swj. Trojicy.

1. Sta so pak, jako so lud k njemu čišćeše, posłuchać Bože słowo, zo wón steješe pódla Genezarethzkeho jězora, *Mat. 4, 18. Mark. 1, 16.*

2. A wuhlada dvě lódži na jězorje stejo; rybakojo pak běchu z njeju wustupili a płokachu swoje syće;

3. Dha stupi wón do jedneje wot teju lódžow, kotraž Šimanowa běše, a prošeše jeho, zo by ju trochu wot brjoha hnuł. A wón sedžo wučese lud z teje lódže.

4. A hdyž wón běše přestał rěčeć, džeše wón k Šimanej: Wjes so na hłubinu a přestrějće swoje syće k łowjenju.

5. A Šiman wotmołwi a džeše k njemu: Mištrje, my smy so cyličku nóc prócowali a njejsmy ničo nałowili; ale na twoje słowo chcu ja syć přestrěć.

6. A jako to sćinichu, wobzanknychu woni wulku syłu rybow, a jich syć so torhaše.

7. A woni kiwachu swojich towaršow, kotřiž w druhej lódži běchu, zo bychu přišli a jim pomhali ćahnyć. A woni přińdžechu a napjelnichu wobě lódži, tak zo so ponurještej.

8. Jako to Šiman Pětr widžeše, padže wón k Jezusowymaj kolenomaj a džeše: Knježe, dži wote mnje won, přetož ja sym hrěšny čłowjek.

9. Přetož bojosć běše jeho wobdała a wšitkich, kiž z nim běchu, na tym ryby łowjenju, kotrež běchu hromadže warbowali;

10. Teho runja tež Jakuba a Jana, Zebedeowegu synow, kiž běštaj Šimanowaj towaršej. A Jezus džeše k Šimanej: Njebój so; přetož wot nětk budžeš ty ludźi łowić.

11. A woni wjedžechu tej lódži k brjohej a wopuščichu wšitko a džechu za nim.)

12. A sta so, jako wón w jenym měsće běše, a hlaj, tam běše muž poľny wusada. Jako tón Jezusa wuhlada, padže wón na swoje wobličo a prošeše jeho a džeše: Knježe, chzešli, dha móžeš ty mje wučisćić. *Mat. 8, 2. Mark. 1, 40.*

13. A wón přestrě tu ruku a dótkny so jeho a džeše: Ja chcu, budź čisty. A hnydom woteńdže tón wusad wot njeho.

14. A wón poruči jemu, zo by to same nikomu njeprajil; ale woteńdž a pokaž so měšnikej a woprų za swoje wučiscenje, jako Mójzas je přikazał, jim k swědčenju. *3 Mójz. 14, 2.*

15. Ta ryč wot njeho so pak přeco bóle rozeńdže; a wjele ludźi so zhromadźi, zo bychu jeho slyšeli a přez njeho wustrowjeni byli wot swojich choroscow.

16. Wón pak wustupi do pusćinow a modleše so k Bohu. *Mark. 1, 35.*

17. A sta so na jedyn dzeń, zo wón wučese, a sedžichu tam Farizejscy a pismawučeni, kotřiž běchu so zešli ze wšitkich městow Galilejskeje a Židowskeje a wot Jerusalema. A móc teho Knjeza džese wot njeho a wustrowi jich.

18. A hlaj, někotři mužoj přinjesechu čłowjeka na poslešču, kotryž běše jichtny; a woni pytachu, kak bychu jeho nutř přinjesli a před njeho položili. *Mat. 9, 2. Mark. 2, 3. Jap. zk. 9, 33.*

19. Jako pak luda dla njenamakachu, na kotrym měsće jeho bychu nutř přinjesli, stupichu woni na chěžu horje a puščichu jeho přez cyhele dele z tym posleščom, srjedža bjez nich, před Jezusa.

20. A jako wón jich wěru widžeše, džeše wón k njemu: Čłowječe, twoje hrěchi su tebi wodate. *Jer. 5, 3. Luk. 7, 48*

21. A pismawučeni a Farizejscy počachu sebi pomyslić a džachu: Štó je tutón, zo wón Bože hanjenje řeči? Štó móže hrěchi wodać, chiba sam Bóh? *Mat. 9, 3. Jez. 43, 25.*

22. Jako pak Jezus jich mysle pytny, wotmoľwi wón a džeše k nim: Što wy sebi mysliće we wašich wutrobach? 283. Kotre je lóže, rjeknyć: Twoje hrěchi su tebi wodate? Abo rjeknyć: Postań a chodź? *Mat. 9, 5.*

24. Ale zo byšće wědzeli, zo čłowjeka syn móc ma, na zemi hrěchi wodać, džese wón k jichtnemu: Ja praju tebi,

stań a wzmi swoje poslešćo a dži do swojeho doma.

25. A hnydom wón stanu před jich wočomaj a wza to poslešćo, na kotrymž wón běše ležał, a džeše do swojeho doma a chwaleše Boha.

26. A woni so wšitcy nastróžichu a chwalachu Boha a buchu poňni bojosoć a džachu: My smy džens dziwne wěcy widžili.

27. A potom wón wuńdze a wuhlada zlonika, z mjenom Lewi, při zli sedžo, a džeše k njemu: Pój za mnu. *Mat. 9, 9. Mark. 2, 14.*

28. A wón wopuści wšitko, stanu a džeše za nim.

29. A tón Lewi přihotowa jemu wulku hošćinu w swojim domje, a wjele słownikow a druhich ludźi sydachu so z nim k blidu. *Mat. 9, 10.*

30. A pismawučeni a Farizejscy mórčachu přećiwo jim a džachu k jeho wučomnikom: Čoho dla jěsće a pijeće wy z zlotnikami a z hrěšnikami? *St. 7, 39.*

31. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Čerstwi njepotrjebaju lěkarja, ale chori.

32. Ja sym přišoł, zo bych. hrěšnikow k pokuće wołał, a nic prawych. *Mat. 9, 13.*

33. Woni pak džachu k njemu: Čoho dla počća so Janowi wučomnicy tak často a činja modlitwu k Bohu tak husto, teho runja tež Farizejskich wučomnicy; twoji pat jědža a pija? *Mat. 9, 14, Mank. 2, 18.*

34. Wón pak džeše k nim: Móžeće wy tež kwasarjow k požćenju honić, tak dołho hač nawoženja při nich je?

35. Čas pak přińć budže, zo tón nawoženja wot nich wzaty budže; tehdy w tych dnjach budža so woni posćić.

36. Wón pak tež džeše k nim přiřunanje: So niktó zapłatu wot nowoje drasty njepřišije k starej drasće; hewak tež to nowe so rostorha; a zapłata wot noweho so njehodži na stare. *Mat. o, 16. Mark. 2, 21.*

37. A niktó njepjelni mošt do starych sudobjow; tón mošt rostorha hewak to sudobje a budže rozlaty, a to sudobje so skazy;

38. Ale mošt ma so do nowych sudobjow pjelnić, a tak budže woboje zachowane.

39. A njeje niktó, hdyž pije stare, zo by chcył na měsće noweho; přetož wón rjeknje: Stare je lěpše.

6. staw

Wo wutorhanych kłosach, wuschnjenej rucy, japoštołow powołanju a Chrystusowym přědowanju na polu.

Sćenje na 5. njedźelu po swj. Trojicy.

1. Sta so pak na druhi sabat, zo wón přez žita džeše; a jeho wučomnicy torhachu kłosy a jědžichu te same, lupawši je sebi z rukomaj. *Mat. 12, 1. Mark. 2, 23.*

2. Někotři pak wot tych Farizejskich džachu k nim: Čoho dla činiće wy, štož

so njehodži činić na te swjate dny?

3. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Njejsće wy to lazowali, štož Dawid činješe, jako wón hlódny běše, a či, kotřiž z nim běchu?

4. Kak wón do teho doma Božeho džeše a te chléby teho prjódkkládženja wza a jědžiše a dawaše tež tym, kotřiž při nim běchu; kotrež wšak nchtó jěsć njesmědžeše, chiba sami či měšnicy? *1 Sam. 21, 6. 2 Mójz. 29, 33. 3 Mójz. 24, 9.*

5. A džeše k nim: Čłowjeka syn je tež knjěz teho sabata. *Mat. 12, 8.*

6. Sta so pak na druhi sabat, zo wón do šule džeše a wučese. A tam běše čłowjek, kotrehož prawa ruka běše wuschnyla. *Mat. 12, 9. Mark. 3, 1.*

7. Ale pismawučeni a Farizejscy kedźbowachu na njeho, hač by wón tež na sabat hojił, zo bychu winu měli jeho wobskorzić.

8. Wón pak pytny jich mysle a džeše k temu čłowjekej z tej suchej ruku: Stawaj a stup hew srjedža. A wón stanu a stupi tam.

9. Tuž džeše Jezus k nim: Ja prašam was, što słuša so činić na te sabaty, dobre abo zle? Žiwjenje zdžeržeć abo skazyć?

10. A wón pohlada na wšitkich wokoło a džeše k temu čłowjekej: Přestrěj swoju ruku. A wón činješe tak. A jeho rucy bu zaso pomhane, zo strowa bu jako ta druha.

11. Woni pak wšitcy buchu tórni a zrěčachu so hromadže, što bychu Jezusej činili.

12. Poda so pak w tym času, zo wón so k Bohu modlić na horu woteńdže; a

wón tam wosta přez nóc na modlitwje k Bohu.

13. A hdyž džen bu, zawoła wón svojich wučomnikow k sebi a wuzwoli wot nich dwanaće, kotrychž wón tež japoštołow mjenowaše: *Mat. 10, 1. Mark. 3, 13. 14.*

14. Šimana, kotremuž wón tež to mjeno Pětr da; a Handrija, jeho bratra; Jakuba a Jana, Philippa a Bartromja;

15. Mattheja a Thomaša; Jakuba, Alfeoweho syna, a Šimana, kotryž bu mjenowany surownik.

16. Judaša, Jakuboweho syna; a Judaša Jšariotha, kotryž pak jeho přeradnik bu.

17. A wón džeše dele z nimi a zasta na polu, tež ta syła jeho wučomnikow a wulka zhromadźizna ludži ze wšeho židowskeho kraja a z Jerusalema a z Tira a ze Sidona, z po mórskich městow,

18. Kotřiž běchu přišli, zo bychu jeho slyšeli a zahojeni byli wot svojich choroscow; a kotřiž wot nječistych duchow běchu čwilowani, či sami buchu wšitcy wustrowjeni.

19. A wšitkón lud žadaše so jeho dótknyć; přetož móc džeše wot njeho, a wón zahoji wšitkich.

20. Wón pak pozběhnu swojej woči na svojich wučomnikow a džeše: Zbóžni sće wy chudži; přetož to kralestwo Bože je waše. *Mat. 5, 3.*

21. Zbóžni sće wy, kiž wy tudy hlódziće; přetož wy budžeće nasyceni. Zbóžni sće wy, kiž wy tudy plakaće; přetož wy budžeće so smjeć. *Zjew. 7, 16. Ps. 126, 5. 6. Jez. 61, 3.*

22. Zbóžni sće wy, hdyž was ludžo

hidža a hdyž was wustorkaju a swarja was a začisnu waše mjen jako zle, čłowjekoweho syna dla.

23. Wjeselće so tehdy a poskočće; přetož hlajće, waša mzda je wulka w njebjesach. Přetož tego runja činjachu jich wótcojo tež profetam.

24. Ale běda wam bohatym; přetož wy maće swój trošt přeč. *Am. 6, 1.*

25. Běda wam, kiž wy nasyćeni sće; přetož wy budžeće hlódni. Běda wam, kiž wy so tudy smějeće; přetož wy budžeće plakać a skiwlić. *Jez. 10, 16. St. 65, 13. 14.*

26. Běda wam, hdyž wšitcy wot was derje ryča; tego runja činjachu jich wótcojo tež falšnym profetam.

27. Ale wam ja praju, kiž wy posлуhaće: Lubujće swojich njeprěcelow. Činće tym derje, kotřiž was hidža. *Mat. 5, 44.*

28. Žohnujće tych, kiž was pokleja. A prošće za tych, kiž wam njeprawje činja.

29. A štóž će dyri na lico, nastaj jemu tež to druhe. A štóž tebi mantl wozmjje, temu ty tež tu suknju njewobaraj.

30. Štóž će pak prosy, temu daj; a štóž tebi to twoje wozmjje, nježadaj jo zaso.

31. A kaž wy chceće, zo bych wam ludžo činili, tak wy tež jim činće. *Tob. 4, 16. Mat. 7, 12.*

32. Přetož hdyž tych lubujeće, kiž was lubuja, kajki maće wy z tego džak? Přetož hrěšnicy lubuja tež tych, wot kotrychž woni budža lubowani. *Mat. 5, 46.*

33. A hdyž budžeće derje činić jeno tym, kiž wam derje činja, kajki džak wy

z tego maće? Přetož hrěšnicy to same tež činja.

34. A budžeće-li jeno tym požčować, wot kotrychž so nadźijeće zaso brać, kajki maće wy džak z tego? Přetož hrěšnicy hrěšnikam tež tak požčuja, zo bych woni tego runja zaso brali. *5*

Móž. 15, 8. Mat. 5, 42.

35. Tuž wšak lubujće tež wašich njeprěcelow; a činće dobre a požčujće tak, zo ničo za to so njenadźijeće: dha budže waša mzda wulka a budžeće džěći tego najwyšeho; přetož wón tež je dobroćiwý nad nježakomnymi a złymi. *Ps. 37, 26.*

Sćenje na 4. njedźelu po swj. Trojicy.

36. [Teho dla budžće smilni, jako tež waš Wóćez smilny je.

37. Njesudžće, dha tež wy njebudžeće sudženi. Njezatamajće, dha tež wy njebudžeće zatamani. Wodajće, dha wam budže wodate. *Rom. 2, 1.*

38. Dawajće, dha wam budže date. Dobra, natłóćena, natšasena a kopata měra budže wam do wašeho klina data; přetož runje z tej měru, z kotrejž wy měriće, budže wam zaso měrjene. *Mat. 7, 2. Mark. 4, 24.*

39. Wón pak praješe jim jene přirunanje: Móže tež slepy slepemu puć pokazać? Njebudžetaj wonaj wobaj do jamy padnyć? *Mat. 15, 14.*

40. Wućomnik njeje přez swjeho mištra; hdyž wućomnik je jako jeho mištr, dha je wón došoł. *Mat. 10, 24. Jan. 13, 16. St. 15, 20.*

41. Što pak widziš třesku w swojeho bratra woku, a hrjady ty w swojim woku njepytnejš? *Mat. 7, 3.*

42. Abo kak móžeš rjeknyć k swojemu bratřej: Bratře, njech tebi tu třesku z twojeho woka wučahnu; a ty sam njewidziš teje hrjady w swojim woku? Ty hejchlerjo, wučehn prjedy tu hrjadu ze swojeho woka a dohladaš so potom, zo by tu třesku ze swojeho bratra woka wučahnył.)

43. Přetož tón dobry štom njeje, kiž zhnily plód přinjese; a žadyn zhnily štom njeje, kiž by dobry plód přijnjesl. *Mat. 7, 17. St. 12, 33.*

44. Přetož kóždy dobry štom budže po swojim plodže póznaty. Přetož wot černjow nješčipaju figi, ani z hlownonza winowe kiće.

45. Dobry čłowjek přinjese dobre z dobrego šaza swojeje wutroby; a zły čłowjek přinjese zle z teho zleho šaza swojeje wutroby. Přetož čohož wutroba poňa je, to přez rt wuńdže. *Mat. 12, 35.*

46. Što wy mi pak rěkaće Knjez Knjez, a nječiniće, štož ja wam praju? *Mat. 7, 21.*

47. Štóz ke mni přińdže a słyši moje ryče a čini te same, ja chcu wam teho zjewić, komu wón je podobny. *Rom. 2, 13. Jak. 1, 22.*

48. Wón je podobny tajkemu čłowjekej, kiž chěžu twarješe, kopaše a hluboko ryješe, a založi grunt na skału. Jako so pak powodjenje sta, wobroći so ta rěka na tu samu chěžu, ale njemóžeše ju hnuć; přetož wona běše na skału založena.

49. Štóz pak słyši a nječini te same,

tón je podobny na tajkeho čłowjeka, kotryž swój dom staji na zemju bjez grunta; a ta rěka na njón biješe, a wón hnydom padže, a sta so na tym domje wulki torh.

7. staw

Wo hejtmanowym wotročku; młodźencu w Nainje; Janu a jeho wučomnikach; wulkej hrěšnicy.

1. Jako wón pak před tym ludom běše wurěčał, džeše wón do Kapernauma.

2. A jeneho hejtmana služomnik, kotrehož wón sebi wysocy wažeše, ležeše smjertnje chory. *Mat. 8, 5.*

3. Jako tón pak wot Jezusa słyšeše, pósła wón k njemu tych. Židow starších a da jeho prosyć, zo by přišoł a jeho služomnika wustrowił.

4. Jako woni pak k Jezusej přińdžechu, prošachu jeho swěru a džachu: Wón je hódny, zo by ty jemu to sćinił;

5. Přetož wón lubuje naš lud a je nam šulu natwaril.

6. Jezus teho dla džeše z nimi tam. A jako wón nětk njedaloko wot chěže běše, pósła tón hejtman k njemu přecelow a da jemu prajić: Knježe, njeprócuj so, přetož ja hódny njejsym, zo by ty pod moju třechu šoł; *Mat. 8, 8.*

7. A teho dla ja tež so sameho za hódneho njejsym dzeržał, zo bych k tebi přišoł. Ale rjekn jeno slovo, dha budže mój služomnik wustrowjeny.

8. Přetož tež ja sym čłowjek, wyšnosći podaty, a mam wojakow pod sobu; a rjeknu k jenemu: Dži tam, a wón dže tam; a k druhemu: Přińdź sem, a wón přińdže; a k mojemu služomnikej: Čiń ty to, a wón čini.

9. Jako pak Jezus to słyšeše, džiwaše wón so jemu a wobroći so k ludu, kotryž za nim džeše, a džeše: Ja praju wam: Tajku wěru njejsym ja we Israelu namakał.

10. A jako zaso dom přińdžechu, kotřiž běchu póslani, namakachu woni teho choreho wotročka čerstweho.

Sćenje na 16. njedźelu po swj. Trojicy.

11. A nazajtra so sta, zo wón do města z mjenom Nain džeše; a jeho póslow džeše wjele z nim a wjele luda.

12. Jako wón pak blisko k měščanskim wrotam přińdže, hlaj, tam njesechu morweho won, kiž běše jedyn jenički syn swojeje maćerje, a wona běše z wudowu; a wjele luda z města džeše z njeju.

1 Kral. 17, 17.

13. A jako ju tón Knjez wuhlada, bě jemu teje sameje žel a džeše k njej: Njeplač!

Mat. 9, 36. Jer. 31, 16.

14. A přistupiwszy dótknu so teho kašća; či nošerjo pak zastachu. A wón džeše: Młodźenco, ja praju či, stań horje!

Mark. 5, 41.

15. A tón morwy zebra so horje a poča řećeć. A wón da jeho jeho maćeri.

2 Kral. 4, 36.

16. Bojosć pak jich wšitkich zapopadže, a chwalachu Boha a džachu:

Wulki profeta je bjez nami postanyl, a Bóh je k swojemu ludu pohladał.

17. A ta ryč wot njeho wuńdže po cyłym židowskim a po wšěm wokolnym kraju.

18. A to wšitko zjewichu Janej jeho wučomnicy. Tuž zawoła Jan swojeju wučomnikow dweju,

Mat. 11, 2.

19. Pósla jeju k Jezusej a da jemu powjedzić: Sy ty tón samy, kotryž ma přińć, abo dyrbimy druhého čakać?

20. Jako teho dla taj mužej k njemu přińdžeštaj, džeštaj wonaj: Jan, tón křćenik, je naju k tebi pósłał a da tebi powjedzić: Sy ty, kotryž přińć ma, abo dyrbimy druhého čakać?

21. W tej samej štundže zahoji wón pak jich wjele wot choroscow a čwilow a zlych duchow, a wjele slepym da wón z hnadu, zo widźichu.

22. A Jezus wotmołwi a džeše k nimaj: Džitaj a powjeztaj Janej, štož wój staj widžila a słyšala: Sslepi widža, chromi chodža, wusadni budža čisći, hłuši słyša, morwi budža zbudženi a chudym budže to ewangelion přédowane;

Jez. 35, 5. Mat. 11, 5.

23. A zbóžny je, kiž so na mni nje-pohórši.

Mat. 11,

6.

24. Hdyž pak taj pósłaj Janowaj běštaj wotešaj, poča wón k ludu wot Jana řećeć: Što sće wy do teje pusćiny wušli hladać? Chcyšće sćinu widžeć, kotruž wětr tam a sem chabła?

25. Abo što sće wy wušli hladać: Chcyšće čłowjeka w mjechkich drastach widžeć? Hlajće, kiž w krasnych drastach a w lóštach žiwi su, či su w kralowskich

hrodach.

26. Abo što sće wy wušli hladać? Chcyšće profeta widzieć? Haj, ja praju wam, kotryž wjazy je, dyžli profeta.

27. Wón je tón samy, wot kotrehož steji pisane: Hlaj, ja pósćelu mojeho jandžela prjedy twojeho wobliča, kotryž přihotować ma twój puć prjedy tebjě. *Mal. 3, 1. Mat. 11, 10.*

28. Přetož ja praju wam, zo bjez tymi, kiž so wot žónskich su narodžili, njeje žadyn wjetši profeta, dyžli Jan, tón krčćenik; kotryž pak mjeńši je w kralestwje Božim, tón je wjetši, dyžli wón. *St. 1, 15.*

29. A wšitkón lud, kotryž jeho słyšeše, a slonicy póznachu Boha za praweho a dachu so krčić z Janowej krčćenicu.

30. Ale Farizejscy a pismawučeni zacpěchu Božu radu přeciwo samym sebi a njedachu so wot njeho krčić.

31. Ale tón Knjez džeše: Komu dyrby ja teho dla tych ludźi tuteje šlachty přirunać, a komu su woni podobni? *Mat. 11, 16.*

32. Woni su podobni džěćom, kiž na torhošću sedža a jene na druhe wołaju a praja: My smy wam pizkali, a wy njejsće rejwali; my smy wam na plač zpěwali, a wy njejsće plakali.

33. Přetož Jan, tón krčćenik, je přišoł a njejědžiše chléba ani njepiješe wina; a wy prajiće, zo ma čerta.

34. Čłowjeka syn je tež přišoł, jě a pije; a wy prajiće: Hlaj, tón čłowjek je žračk a winowy wopilc, slonikow a hrěšnikow přecel.

35. A ta mudrosć dyrbi so dać

k prawu wodzić wot wšitkich swojich džěći.

Tekst na 22. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

36. [Jedyn pak bjez Farizejskimi prošeše jeho, zo by z nim jědl. A wón zańdže do doma teho Farizejskeho a synu so za blido.

37. A hlaj, žónska běše w měsće, ta běše hrěšnica. Jako tuta zhoni, zo wón so běše k blidu sydneył w domje teho Farizejskeho, přinjese wona škleńcu ze žalbu,

38. A stupi zady k jeho nohomaj a plakaše; a poča jeho nohi ze sylzami maćeć a trěješe je z włosami swojeje hlowy a wokošowaše jeho nohi a namaza je ze žalbu.

39. Jako pak to tón Farizejski widžeše, kiž jeho prosyl běše, praješe wón při sebi sam a džeše: Hdy by tón profeta był, dha by wón wědzał, što a kaka ta žónska je, kiž so jeho dótk; přetož wona je hrěšnica.

40. Jezus pak wotmołwi a džeše k njemu: Šimanje, ja mam ći něšto prajić. Wón pak džeše: Praj, mištrje.

41. Někajki lichownik měješe dweju dołžnikow; jedyn bě winowaty pjeć stow krošow, tón druhi pak poł sta.

42. Hdyž pak wonaj njeměještaj zaplaćić, spuści wón woběmaj tón dołh. Kotry dha, powjes mi, bjez nimaj budže jeho najbóle lubować?

43. Šiman wotmołwi a džeše: Mi so zda, zo tón, kotremuž wón najwjacy je

spuščil. Wón pak džeše k njemu: Ty sy prawje sudžil.

44. A wón so wobroći k tej žónskej a džeše k Šimanej: Widžiš ty tu žónsku? Ja sym přišoł do twojeho doma, ty mi njejsy wody dał k mojima; nohomaj; ta pak je mojej nocy ze sylzami mačala a z włosami swojeje hlavy třela. *1 Mójz. 18, 4.*

45. Ty njejsy mje wokošal; ta pak, po tym hač je nutř přišla, njeje přestała mojej nocy wokošować.

46. Ty njejsy moju hlavu z wolijom pomazal; wona pak je mojej nocy ze žalbu namazala.

47. Teho dla praju ci: Jej je wjele hrěchow spuščene, dha je wona wjele lubowała; komuž pak mało spuščene budže, tón mało lubuje.

48. A wón džeše k njej: Tebi su twoje hrěchi wodate. *Mat. 9, 2.*

49. Tuž počachu ci, kiž z nim za blidom sedžichu, sami při sebi prajíc: Štó je tón, kiž tež hrěchi wodawa? *Mat. 9, 3.*

50. Wón pak džeše k žónskej: Twoja wěra je će wozbožila; dži z měrom. *Mark. 5, 34.*

8. staw

Wo symjenju Božeho słowa, njewjedrje na morju, wobsynjenym, chorej žonje a Jairowej džowčičcy.

1. A sta so potom, zo wón chodžeše po městach a měztkach a

prědowaše a připowědaše to ewangelion wot kralestwa Božeho; a ci dwanaćo běchu z nim,

2. K temu tež někotre žónske, kotrež wón běše wustrowil wot zlych duchow a chorosćow; te běchu Marja, kotrejž Madlena rěkachu, wot kotrejež běše sydom čertow wuchło, *Mark. 15, 40.*

3. A Johanna, Chuzowa mandželska, teho zastojnika Herodašoweho, a Suzanna, a wjele druhich, kotrež jemu služachu wot swojeho zamóženja. Sćenje na njedželu Sexagezima.

4. [Jako so pak wjele luda běše hromadu zešlo a ze wšěch městow k Jezusej chwatachu, džeše wón přez přirunanje: *Mat. 13, 3. Mark. 4, 2.*

5. Syjer džěše, zo by rozsył swoje symjo; a jako wón syješe, padže někotre při puću a bu podteptane, a ptaki pod njebjesami zežrachu jo.

6. A někotre padže na skału; a hdyž zeńdže, wuschnu wone, teho dla, zo wlohi njeměješe.

7. A někotre padže srjedža do černjow; a te černje rosčechu sobu a zadusychu jo.

8. A někotre padže na dobrou rolu; a jako bě zešlo, přinjese stokróćne plody. A hdyž to wurjeknu, zawoła wón: Štóz ma wuši k poslušanju, tón poslušaj! *1 Mójz. 26, 12.*

9. Jeho wučomnicy pak jeho woprašachu a džachu: Što by to přirunanje było?

10. Wón pak džeše: Wam je date, zo byšće wědzeli te potajnstwa Božeho kralestwa; druhim pak w přirunanjach, zo bychy njewidželi, hač runje widža, a

njezrozumili, hač runje słyša. *Jez. 6, 9. 10. Mat. 13, 14. Mark. 4, 12. Jan. 12, 40. Jap. zk. 28, 26. Rom. 11, 8.*

11. To pak je to přirunanje: To symjo je słowo Bože.

12. Ći pak při puću su, kotřiž jo słyša, potom přińdže čert a zebjerje to słowo z jich wutrobow, zo bychu njewěřili a zbóžni njebyli.

13. Ći pak na skale, hdyž słowo słyša, wozmu to same z wjesołosću horje; a Ći nimaju korjenja; na čas woni wěrja, ale w času spytowanja přestupja.

14. Kotrež pak do černjow padže, su Ći, hdyž jo su słyšeli, dha chodža pod starosćemi, bohatstwom a lóštami teho žiwjenja a budža zadušení a njeprinjesu žane plody.

15. To pak na dobrej roli su Ći, kiž słowo słyša a zachowaju jo w pěknjej a dobrej wutrobje a prinjesu plody w sćerpliwosći.] *Hebr. 10, 36.*

16. Nichtó pak njezaswěći swěcu a přikrywa ju ze sudobjom abo staji ju pod ławu; ale wón ju na swěčnik staji, zo bychu Ći, kotřiž nutschodža, swětło widźili. *Mat. 5, 15. Mark. 4, 21.*

17. Přetož ničo njeje tak potajene, zo by zjewjene njebyło a njeje ničo tak skradžu, zo by póznate njebyło a na swětło njeprišlo. *Mat. 10, 26. Mark. 4, 22. Luk. 12, 2.*

18. Hlajće teho dla, kak posłuchaće. Přetož štóž ma, temu budže date, a štóž nima, wot teho budže wzate tež to, štož so jemu zda, zo wón ma. *Mat. 13, 12. St. 25, 29. Mark. 4, 25.*

19. Tehdy pak přińdžechu k njemu jeho mać a bratřjo a njemóžachu luda

dla k njemu přistupić. *Mat. 12, 46. Mark. 3, 31.*

20. A woni jemu to powědźichu, rjeknywši: Twoja mać a twoji bratřjo steja wonkach a chcedža Će widžeć.

21. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: Moja mać a moji bratřjo su Ći, kotřiž Bože słowo słyša a činja to same.

22. A sta so w tych dnjach jenym, zo wón do łódže stupi ze swojimi wučomnikami. A wón džeše k nim: Přewjezmy so přez jězor. A woni wotstorčichu tu łódž wot brjoha. *Mat. 8, 23. Mark. 4, 36.*

23. A jako woni so wjezechu, wusny wón. A wichor přińdže na tón jězor, a žolmy nadpadžechu jich, a běchu we wulkej strachosći.

24. Woni pak zbudźichu jeho přistupiwi a džachu: Mištrje, mištrje, my woznjemy kónc! A wón postanu a naswari tón wětr a to šumjenje teje wody; a wone přesta a bu čišina.

25. Wón džeše pak k nim: Hdže je waša wěra? Woni so pak bojachu a dźiwachu so a džachu bjez sobu: Štó wšak je tutón? Přetož wón přikaže tež wětrám a wodže, a wone su jemu poslušne. *Mat. 8, 26.*

26. A woni wjezechu so dale do kraja Gadarenskeho, kotryž je napřećiwo Galilejskemu. *Mat. 8, 28. Mark. 5, 1.*

27. A hdyž wón na zemju wustupi, zetka jeho jedyn muž z teho města, kotryž měješe čertow wot dolheho časa; a wón njewoblekaše so žanu drastu a nje-wosta w žanej chěži, ale w rowach.

28. Jako wón pak Jezusa wuhlada, wołaše wón a padnu před nim dele a

zawoła z wulkim hłosom a džeše: Što je mi z tobu, Jezuso, ty Syno Boha wjeršneho? Ja prošu će, nječwiluj mje. *Mat. 8, 20.*

29. Přetož wón prikaza temu nječistemu duchu, zo by z teho čłowjeka wušoł; přetož wón běše jeho dolhi čas čwilował. A wón běše z rječazami zwjazany a w putach jaty; wón pak rostorže te zwjazki a bu honjeny wot čerta do pusćinow.

30. A Jezus wopraša jeho a džeše: Kajke maš mjeno? Wón džeše: Legion; přetož wjele čertow běše do njeho zalěžło.

31. A woni prošachu jeho, zo by jim njepríkazał do teje hlubokosće hić.

32. Wulke stadło swini so pak tam na horje paseše. A woni jeho prošachu, zo by jim wotpušćil do tych samych zańć; a wón jim wotpušćil.

33. Tuž wuńdžechu ći čerći z teho čłowjeka a stupichu do tych swini; a to stadło storći so jene dobo do jězora a tepichu so.

34. Jako pak pastyrjo widžichu, što so sta, ćeknychu woni a připowjedachu šedši to same w měsće a na wsach.

35. A woni wuńdžechu, zo bychy widžili, što so běše stało; a přińdžechu k Jezusej a namakachu teho čłowjeka, wot kotrehož ći čerći běchu wušli, sedžo k Jezusowymaj nohomaj, wobleženeho a rozumneho, a stróžichu so.

36. A kotřiž to běchu widžili, připowjedachu tež to same jim, kak tón wobsynjeny běše wočerstwil.

37. A wšitka zhromadźizna tych wokolnych Gadarenskich krajow prošese

jeho, zo by wot nich wotešoł. Přetož woni běchu z wulkej bojosću napjel-njeni. A wón stupi do teje lódže a wróći so zaso.

38. Tón muž pak jeho prošese, wot kotrehož ći čerći běchu wušli, zo by směl při nim być. Ale Jezus pušćil jeho přeč wot sebje a džeše:

39. Dži zaso do swojeho doma a praj, kajku wulku wěc tebi Bóh činil je. A wón woteńdže a přédowaše po cyłym měsće, kak wulke wěcy jemu Jezus činil běše.

40. A sta so, jako Jezus zaso přińdže, wza jeho tón lud horje; přetož woni wšitcy na njeho wočakowachu.

41. A hlaj, muž přińdže, z mjenom Jairus, kotryž wyši teje šule běše, a padže Jezusej k nohomaj a prošese jeho, zo by chcył sobu do jeho doma zańć. *Mat. 9, 18. Mark. 5, 22.*

42. Přetož wón měješe jeničku džowku, kotraž běše wokoło dwanaće lět, a ta mrěješe. A jako wón džěše, ćišćachu jeho ludžo.

43. A běše žónska, kotraž dwanaće lět swoju krejnicu běše ćerpiła a swoje cyłe zamóženje na lékařow wažiła a njemóžeše wot — hnydom staže. žaneho wustrowjena być. *Mat. 9, 20. Mark. 5, 25.*

44. Ta přistupi zady a dótknu so jeho drasty wobrubu, a hnydom přesta jej ta njemóc.

45. A Jezus džeše: Štó je so mje dótknył? Jako woni pak wšitcy přējachu, džeše Pětr a kotřiž z nim běchu: Mištrje, tón lud će ćišći a tlóći; a ty prajiš: Štó je so mje dótknył?

46. Jezus pak džeše: Wón je so mje něchtó dótknył; přetož ja čuju, zo je móc wote mnje šla.

47. Jako pak ta sama žónska widžeše, zo potajna njeběše, přińdže wona třepotajo a padže před njeho; a powědaše jemu přede všem ludom, čoho dla so jeho je dótkla a kak hnydom je wustrowjena.

48. Wón pak džeše k njej: Budź dobreje nadźije, moja džowka, twoja wěra je tebi pomhała; dži z měrom.

49. Jako wón hišće rěčeše, přińdže jedyn wot čeledže teho šulskeho wyšeho a džeše k njemu: Twoja džowka je wumřela; njeprócuj teho mištra.

50. Jako pak Jezus to słyšeše, wotmołwi wón jemu a džeše: Njebój so; wěr jeno, dha budže wona strowa.

51. Jako wón pak do teje chěže džěše, njewotpušći wón nikomu sobu nutř hić, chiba Pětrej a Jakubej a Janej a teho džěsća nanej a maćeri.

52. Woni pak plakachu wšitcy a žarowachu ju. Wón pak džeše: fěršta, Njeplaćće; wona njeje wumřela, ale spi.

53. A woni so jemu wusmjachu; přetož woni wědzachu derje, zo běše wumřela.

54. Wón pak wuhna wšitkich won a wza ju za ruku, zawoła a džeše: Holčo, stań!

55. A jeje duch wróci so, a wona N. t. A wón přikaza, zo bychu jej jěsć dali.

56. A jeje staršej džiwaštaj so njemóžnje. Wón pak přikaza jim, zo bychu nikomu njeprajili to, štož so běše stało. *St. 5, 14. Mark. 7, 36.*

9. staw

Wo dwanaće japoštołach, pječ pokrutach, Chrystusowym překrasnjenju a čerpjenju, wučomnikow lakomnosći po prózdnej česći a chodženju za Jezusom.

1. Wón zawoła pak svojich dwanaće wučomnikow hromadu a da jim móc a zamóženje nade wšitkimi djabołami a zo bychu chorosće zahojili. *Mat. 10, 1. Mark. 3, 13. St. 6, 7.*

2. A pósła jich, zo bychu to kralestwo Bože předowali a chorych wustrowili;

3. A džeše k nim: Ničo njebjerce sobu na puć, ani kija ani waćoka ani chlěba ani pjenjez; ani po dwěmaj suknjomaj jedyn njemějće. *Mat. 10, 9. Mark. 6, 8.*

4. A hdžež do doma póńdžeće, tam wostańće, hač wy tam wuńdžeće.

5. A kotřiž was horje njewozmu, wuńdže z teho sameho města a střasće tež tón proch z wašich nohow, k swědčenju na nich. *Mat. 10, 14. Jap. zk. 13, 51.*

6. Tuž wuńdžechu woni a chodžachu po měžtkach a předowachu to ewangelion a hojachu wsudžom.

7. Herodas pak, tón štyrisłyšeše wšitko, štož so přez njeho sta; a staraše so jara, dokelž wot někotrych bě prajene, zo Jan wot morwych je stanył; *Mat. 14, 1. Mark. 6, 14.*

8. Wot někotrych pak, zo so Elias je zjewił; a wot někotrych, zo tych starych profetow jedyn je stanył.

9. A Herodas džeše: Janej sym ja sćat; štó je pak tón samy, wot kotrehož ja tajke wěcy słyšu? A žadaše jeho wohladać.

10. A či japoštoli přińdžechu zaso a prajachu jemu, kak wulke wěcy běchu činili; a wón wza jich k sebi a wotz-tupi wosebje do puzteho města při tym měsće, kotremuž rěkachu Bethzaida. *Mat. 14, 13. Mark. 6, 32.*

11. Jako to pak ludžo pytnychu, čehnjechu woni za nim; a wón jich k sebi pušći a praješe jim wot kralestwa Božeho a zahoji, kotřiž zahojenja potr-jebachu.

12. Džen so pak poča pochileć. Tuž přistupichu či dwanaćo a džachu k njemu: Pušć tón lud wot sebje, zo bychu woni do tych městow wokoło a do wsow šli, tak zo bychu woni hospodu a jědź sebi namakali; přetož my smy tudy w pusćinje. *Mat. 14, 15. Mark. 6, 35. Jan. 6, 5.*

13. Wón pak džeše k nim: Dajće wy jim pojěsć. A woni džachu: My nimamy wjazy hač pječ pokrutkow a dvě rybje; chiba zo bychmy šli a nakupili na wšitkón tutón lud jědže.

14 (Přetož muskich běše wokoło pječ tawzynt.) Wón pak džeše k svojim wučomnikam: Njech woni so zesydaju, w kóždym rjadu po pječ dzesać.

15. A woni sćinichu tak a zesydachu so wšitcy.

16. A wón wza te pječ pokroty a tej dvě rybje a pohlada k njebjesam a požohnowa a łamaše je a poda je tym wučomnikam, zo bychu před lud kładli.

17. A woni jědžichu a buchu wšitcy

nasyćeni; a bu zebrane, štož běše jim zbytk wostało, kruškow dwanaće kor-bow. *2 Kral. 4,*

44.

18. A sta so, jako wón so wosebje sam modleše a jeho wučomnicy při nim běchu; tuž wopraš a wón jich a džeše: Štó praja ludžo, zo ja sym?

19. Woni pak wotmołwichu a džachu: Woni praja, zo sy Jan, tón křćenik; někotři pak praja, zo sy Elias; a někotři, zo tych starych profetow jedyn je postanyl. *Mat. 14, 2. Mark. 6, 14.*

20. A wón džeše k nim: Štó pak wy prajiće, zo ja sym? Tuž wotmołwi Pětr a džeše: Ty sy Chrystus, Boži Syn. *Mat. 16, 16. Mark. 8, 29. Jan. 1, 49.*

21. A wón pohrozy jim a přikaza, zo bychu to nikomu njepowědzeli,

22. A džeše: Přetož člorózki syn dyrbi wjele čerpić a być začisnjeny wot starších a wyších měšnikow a pis-mawučenych a morjeny być a na třeći džen horje stanuć. *Mat. 17, 22. St. 20, 17. 18. Mark. 9, 31. Luk. 18, 32. 33.*

23. K nim wšitkim pak džeše wón: Chce-li štó za mnu přińć, tón zaprěj so sam a bjer swój křiž na so wšědnje a pój za mnu. *Mat. 10, 38. St. 16, 24. Mark. 8, 34.*

24. Přetož štóž swoje žiwjenje chce zachować, tón budže jo zhubić; štóž pak swoje žiwjenje zhubi moje dla, tón budže to same zachować.

25. A kajki wužitk by čłowjek měł, hdy by runje wšitkón swět dobył a zhubił so sam abo so sam wobškodził?

26. Štóž so pak mje a mojich słowow hanibuje, teho budže so tón člorózki syn

tež hanibować, hdyž wón budže přińc w swojej krasnosći a teho Wótca a tych swjatych jandželow. *Mat. 10, 33. Mark. 8, 38. Luk. 12, 9. 2 Tim. 1, 12. St.2, 12.*

27. Ja pak wam zawěrnje praju, zo někotři wot tych, kiž tudy steja, smjerće njebudža woptać, hač su to kralestwo Bože widžili.

28. A sta so po tych samych ryčach, jako za wósom dnjow, zo wón k sebi wza Pětra a Jana a Jakuba a stupi na horu, zo by so modlił. *Mat. 17, 1. Mark. 9, 2.*

29. A jako wón so modleše, bu tón šalt jeho wobliča hinaši, a jeho drasta bu běla a jasnješe so.

30. A hlaj, dwaj mužej ryčestaj z nim, kotrajž běštaj Mójzas a Elias.

31. Taj zjewištaj so w krasnosći a ryčestaj wot jeho wuchoda, kotryž wón dyrbyeše dopjelnic we Jerusalemj.

32. Pětr pak a kotrajž z nim běštaj, běchu poľni spanja. A jako wotzućichu, widžichu woni jeho krasnosť a teju dweju mužow při nim stejo.

33. A poda so, jako wonaj wot njeho běštaj wotešlaj, džeše Pětr k Jezusej: Mištrje, tudy nam je dobre być; teho dla sćińmy tři hěty, tebi jenu, Mójzasej jenu a Eliasej jenu. A wón njewědžeše, što rěčeše.

34. Jako wón pak to rěčeše, přińdže mrócel a wobchłódkowa jich. A woni so stróžichu, jako jich ta mrócel wobćahnu.

35. A hlós so sta z teje mrócele, kiž džeše: Tutón je mój luby Syn, teho wy poslušajće. *Mat. 3, 17. Mark. 1, 11.*

36. A hdyž so tón hlós sta, bě Jezus sam namakany. A woni zamjelčachu a njezewichu nikomu ničo w tych samych

dnjach, štož běchu widžili.

37. Sta so pak nazajtra, jako woni z teje hory dele džěchu, přińdže jim napřećiwo wulki lud. *Mat. 17, 14. Mark. 9, 14.*

38. A hlaj, muž z teho luda zawoła a džeše: Mištrje, ja prošu će, wohladaj wšak mojeho syna; přetož wón je mój jenički syn.

39. A hlaj, tón duch jeho popanje, a wón hnydom zakřiči, a wón jeho torha, zo pěni; a lědom wot njeho woteńdže, hdyž jeho je potorhał.

40. A ja sym twójich wučomnikow prosył, zo bychu jeho wuhnali; ale woni njemóžachu.

41. Tuž wotmołwi Jezus a džeše: O ty njewěrna a přewróćena šlachta, kak doľho dyrbju ja při was być a was čerpić? Přiwděž hew twójeho syna.

42. A w tym, jako wón k njemu přińdže, torhaše a drěješe jeho tón čert. Jezus pak pohrozy temu nječistemu duchu a wustrowi teho hólca a poda jeho jeho nanej zaso.

43. A woni nastróžichu so wšitcy na tej krasnosći bójskej. Jako woni so pak wšitcy dźiwachu na wšitkim, štož Jezus činješe, džeše wón k swojim wučomnikam:

44. Wzmiće wy k wašimaj wušomaj tute ryče; přetož člorózki syn dyrbi podaty być do rukow tych čłowjekow. *Mat. 17, 22.*

45. Ale to słowo woni njezrozumichu, a běše před nimi potajene, zo woni to njewopšijachu; a bojachu so, zo bychu jeho wo to same słowo woprašeli. *St. 18, 34.*

46. Mysl pak tež přińdže bjez nich, kotry by bjez nimi dyrbjal najwjětši być.

Mat. 18, 1. Mark. 9, 34.

47. Jako pak Jezus tu mysl jich wutroby widžeše, wza wón džěćo a postaji to same pódla sebje,

48. A džeše k nim: Štóz tuto džěćo horje wozmje w mojim mjenje, tón wozmje mje horje; a štóz mje horje wozmje, tón wozmje teho horje, kiž mje je pósłał. Štóz pak mjeiši je bjez wami wšitkimi, tón budže wulki. *Mat. 10, 40. Jan. 13, 20.*

49. Tuž wotmołwi Jan a džeše: Mištrje, my widźichmy jeneho, kotryž čertow won honješe w twojim mjenje; a my jemu njewotpušćichmy, teho dla, zo njechodži za tobu z nami. *Mark. 9, 38. 4 Mójz. 11, 27.*

50. A Jezus džeše k njemu: Njewo-barajće jemu; přetož štóz přeciwo nam njeje, tón je za nas. *St. 11, 23. Mat. 12, 30.*

Tekst na njedźelu Remi-nizcere. III.

51. Sta so pak, jako čas běše dopjel-njeny, zo wón dyrbyeše wot tudy přeč wzaty być, wobroći wón swoje wobličo runje, zo by do Jerusalema šoł.

52. A wón pósła prjedy sebje pósłow, a či džěchu a přińdžechu do jeneho Samaritskeho městka, zo bychu jemu hospodu přihtowali. *Jan. 4, 4.*

53. Ale či jeho njewzachu horje, dokelž wón swoje wobličo běše wobrocił k hiću do Jerusalema.

54. Jako pak to jeho wučomnikaj, Jakub a Jan, widžeštaj, džeštaj wonaj: Knježe, chceš-li, dha chcemój mój rjeknyć, zo by woheń z njebjes panul a spalil jich, jako tež Elias činješe? *2*

Kral. 1, 10. 12.

55. Ale Jezus so wobroći, pohrozy jimaj a džeše: Njewěštaj, kajkeho ducha džěsći wój staj?

56. Přetož čłoski syn njeje přišoł, zo by čłowjekow duše skazył, ale zo by je zdžerzał.]

Tekst na 3. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

[A woni džěchu do druheho městka. *Jan. 3, 17. St. 12, 47.*

57. Sta so pak, zo ducy na puću jedyn k njemu džeše: Ja za tobu pónđu, hdžež ty pónďžeš, Knježe. *Mat. 8, 19.*

58. A Jezus džeše k njemu: Liški maju jamy, a ptaki pod njebjesami maju hnězda; ale čłowjeka syn nima, hdžež by hłowu pochilił.

59. Tež pak k druhemu džeše wón: Pój za mnu. Tón pak džeše: Knježe, wotpušć mi, zo bych prjedy šoł mojeho nana pohrjebać. *Mat. 8, 21.*

60. Ale Jezus džeše k njemu: Njeh morwi svojich morwych hrjebaju; ale ty dži a připowědaj to kralestwo Bože. *Mat. 8, 22.*

61. Tež pak druhi džeše: Knježe, ja chcu za tobu hić; wotpušć mi pak prjedy, zo so wužohnuju z tymi, kiž w mojim domje su. *1 Kral. 19, 20.*

62. Jezus pak džeše k njemu: Žadyn, kotryž swojej rucy k pluhej

přiłoži a wohlada so nazady, njeje derje
přihotowany k kralestwu Božemu.] *Přisl*
26, 11. 2 *Pětr.* 2, 20.

10. staw

Wo 70 wučomnikach, běženju ewangelija, puću k žiwjenju a Marćinej prócy.

1. Potom wuzwoli tón Knjez tež druhich
sydom džesać a pósła jich po dwěmaj
prjedy so do wšitkich městow a wsow,
hdžež wón mysleše přińć;

2. A džeše k nim: žné su wulke, ale
dželaćerjow je mało; prošće teho Knjeza
tych žnjow, zo by wón dželaćerjow pósłał
do swych žnjow. *Jan.* 4, 35. *Mat.* 9, 37.
38.

3. Džiće; hlaj, ja pósćelu was jako
jehnjata srjedza bjez wjelki. *Mat.* 10, 16.

4. Njenošće ani móšnje ani rancy ani
črije; a njepoztrorbóće nikoho na drozy.
Mat. 10, 9. *Mark.* 6, 8.

5. A do kajkehož doma wy zańdžeće,
dha rjekńće najprjedy: Měr temu
domej!

6. A budže-li tam džěco měra, dha
budže waš měr na nim wotpočować; jeli
zo pak nic, dha budže so waš měr zaso
k wam wobroćić.

7. W tym samym domje pak
wostańće; jěsće a pijće, štož woni maju.
Přetož dželaćer je swojeje mzdy hódny.
Njehodźće z doma do doma. 5 *Móž.*
24, 14. *Mat.* 10, 10. 1 *Kor.* 9, 14. 1 *Tim.* 5,
18.

8. A do kajkehož města wy přińdžeće,
a woni was horje wozmu, dha jěsće, štož
wam budže prjódčnošene; *Mat.* 10, 11.

9. A zahojće chorych, kotřiž tam su,
a powěsće jim: Kralestwo Bože je blisko
k wam přišlo.

10. Do kajkehož města wy pak
přińdžeće, a woni was horje njewozmu,
džiće won na jeho hasy a rjekńće:

11. Tež tón proch, kiž so nas je přiřał
wot wašeho města, wotbijemy my na
was; ale wšak to wjedźić dyrbiće, zo to
kralestwo Bože je blisko k wam přišlo.
Mat. 10, 14.

12. Ja praju pak wam, zo Sodomej
lóže budže na tamnym dnju dyžli
tajkemu městu.

13. Běda tebi, Chorazin! Běda tebi,
Bethzaida! Přetož hdy bychy tajke
skutki w Tirusu a Sidonje so — stałe,
kajkež pola was so su stałe, woni by-
chu dawno w měše a w popjele sedźeli
a pokutu činili. *Mat.* 11, 21.

14. Dha wšak Tirej a Sidonej lóže
budže na sudže, dyžli wam.

15. A ty Kapernaum, kiž sy hač do
tych njebjes pozběhnjene, ty budžeš hač
do hele dele storčene.

16. Štóz was posłucha, tón posłucha
mje; a štóz was zaspi, tón zaspi mje; štóz
pak mje zaspi, tón teho zaspi, kotryž
mje pósłał je. *Mat.* 10, 40. *Jan.* 13, 20.

17. Či sydomdžesaćo pak přińdžechu
zaso z wjesołosću a džachu: Knježe, tež
čerći su nam w twojim mjenje podaći.

18. Wón pak džeše k nim: Ja sym
widźił satana jako błys padaceho z nje-
bja. *Zjew.* 12, 8.
9.

19. Hlajće, ja sym wam móc dał, zo byšće teptali na hady a na skorpiony a na wšitku móc teho njepräčela; a ničo was njebudže wobškodzić. *Ps. 91, 13.*

20. Dha wšak na tym so njezwjeselće, zo wam duchojo su podaći; wjeselće so pak, zo waše mjena w njebjesach su pisane. *Phil. 4, 3.*

21. W tej samej štundže zwjeseli so Jezus w duchu a džeše: Ja chwalu će, Wótče a Knježe njebyes a zemje, zo ty to rozumnym a mudrym sy potajil a sy to same zjewil tym móličkim. Haj, Wótče, tak je so lubilo před tobu. *Mat. 11, 25. 1 Kor. 1, 27.*

22. Wšitko je mi podate wot mojeho Wótca. A nchtó njewě, što tón Syn je, chiba jeno tón Wótč; a što tón Wótč je, chiba jeno tón Syn, a komuž tón Syn by chcył zjewić. *Ps. 8, 7. Mat. 11, 27. St. 28, 18. Jan. 1, 18. St. 6, 46.*

Scénje na 13. njedźelu po swj. Trojicy.

23. [A wón wobroći so k swojim wučomnikam a džeše wosebje: Zbóžne su te woči, kiž widža, štož wy widziće. *Mat. 13, 16. 1 Kral. 10, 8.*

24. Přetož ja praju wam, zo wjele profetow a kralow su chcyli widžeć, štož wy widziće, a njejsu jo widžili; a słyšeć, štož wy słyšiće, a njejsu jo slyšeli. *1 Pětr. 1, 10.*

25. A hlaj, tuž stanu někajki pis-mawučeny, spytowaše jeho a džeše: Mištrje, što mam ja činić, zo bych wěčne

žiwjenje herbowal? *Mat. 22, 35. Mark. 12, 28.*

26. Wón pak džeše k njemu: Kak steji pisane w zakonju? kak lazuješ?

27. Wón wotmołwi a džeše: Ty dyrbiš Boha, swjeho Knjeza, lubować z cyłej swojej wutrobu, z cyłej swojej dušu, z cyłej swojej mozu a ze wšej swojej myslu; a swjeho bližšeho jako sam so. *5 Mójz. 6, 5. 3 Mójz. 19, 18. Mark. 12, 30. 31.*

28. Wón pak džeše k njemu: Ty sy prawje wotmołwil; čin to, dha budžeš žiwy. *3 Mójz. 18, 5.*

29. Wón pak chcyše so sam prawy činić a džeše k Jezusej: Štóha dha je mój bližši? *2 Mójz. 2, 18.*

30. Jezus pak wotmołwi a džeše: Jedyn čłowjek džeše wot Jerusalema dele k Jerichu a padže bjez rubježnikow; či wuslekachu a zranichu jeho, džěchu swój puć a wostajichu jeho napoľ morweho ležo.

31. Sta so pak njenadźujzy, zo jedyn měšnik po tej samej drozy džěše; a jako wón jeho pytnu, winu so na bok a pominu so jeho.

32. Teho runja tež Lewita, jako wón tam přińdže a jeho wuhlada, džěše wón nimo na bok.

33. Jedyn Samaritski pak čehnješe po drozy, přińdže k njemu; a jako wón jeho wuhlada, bě jemu jeho žel, *Ez. 16, 6.*

34. A přistupiwiš k njemu wobali jeho rany a linu do nich wolij a wino; a zběhnywši jeho na swoje skoćo wjedžeše jeho do hospody a pytaše jeho.

35. Nazajtra pak da wón so na puć a wućeže dwaj krošej a da jeju hospodarjej

a džeše k njemu: Pytaj jeho; a budžeš-li što wjazy na njeho wažić, chcu ja či zaplaćić, hdyž zaso přińdu.

36. Kotry dha bjez tymi třjomi zda so tebi, zo je bližši był temu, kiž bjez rubježnikow panuł běše?

37. Wón pak džeše: Tón, kiž smilnosť na nim wopokazał je. Tuž džeše Jezus k njemu: Dži a čín tež teje runosće]

Scénje na 21. njedźelu po swjatej Trojicy.

38. [Sta so pak, jako woni na puću běchu, zo wón do jeneho městka zańdže. A jena žónska, z mjenom Martha, wza jeho horje do swojeho doma. *Jan. 11, 1. St. 12,2.3.*

39. A ta měješe sotru, tej rěkachu Marja, kotraž sedžo k Jezusowymaj nomaj na jeho ryč posłuchaše.

40. Martha pak tam a sem běhajo so jara prócowaše, zo by jemu služila. A přistupiwiši k njemu džeše: Knježe, njerodžiš ty ničo, zo moja sotra wostajiwši mje da mi samej slůžić? Rjekn jej teho dla, zo by mi tež pomhała.

41. Jezus pak wotmołwi a džeše k nej: Martha, Martha, ty so jara staraš a so wulcy prócuješ;

42. Ale jene je nuzne. Marja pak je sebi dobry džěl wuzwoliła, kotryž wot njeje wzaty njebudže.] *Ps. 27, 4. Mat. 6, 33.*

11. staw

Knjezowa modlitwa, móc modlenja, wuhnaće čerta, žadanje zejchow, wo hóstnym a chłostacym přédowanju Chrystusowym.

1. A sta so, zo wón běše na jenym měsće a so modleše. A jako wón běše přestał, džeše jedyn wot jeho wučomnikow k njemu: Knježe, nawuč nas k Bohu so modlić, jako tež Jan swojich wučomnikow je wučil.

2. Wón pak džeše k nim: Hdyž wy so k Bohu modliće, dha rjekńće: Naš Wótče, kiž sy w njebjesach, swjećene budź twoje mjeno. Twoje kralestwo přińdź. Twoja wola so stań, kaž w njebjesach, tak tež na zemi. *Mat. 6, 9.*

3. Daj nam naš všedny chléb přeco.

4. A wodaj nam naše hrěchi; přetož tež my wodawamy všitkim, kiž nam winowaći su. A njewjedź nas do spytowanja, ale wumož nas wot teho zleho.

5. Tež džeše wón k nim: Štó je bjez wami, kiž ma přecela a šoł k njemu wo pońocy a rjeknył k njemu: Luby přecelo, poč mi třoch pokrutow chléba;

6. Přetož mój přecel je ke mni z drohi přišoł, a ja nimam ničo, zo bych jemu prjódk položil;

7. A wón nutřkach wotmołwił a prajił: Njebudź mi wobćežny; durje su hižom zanknjene a moje džěćatka su zo mnu w komorje; ja njemóžu stanuć, zo bych tebi dał.

8. Ja praju wam, hdy by wón runje njestanuł a jemu njedał, dokelž jeho přećel je, dha však jeho njehanibiteho prošnja dla budže wón stanuć a jemu dać, kaž wjele wón potrjeba. *St. 18, 5.*

9. A ja wam tež praju: Prošće, a budže wam date; pytajće, a budžeće namakać; klapajće, a wam budže wotewrjene. *Mat. 7, 7. Mark. 11, 24. Jan. 16, 23. 24.*

10. Přetož kóždy, kiž prosy, bjerje; a štóž pyta, tón namaka; a štóž klapa, temu budže wotewrjene.

11. Hdže pak prosy bjez wami syn nana pře chléb, kotryž by jemu kamjeń za njón podał? A hdyž wón pře rybu prosy, a wón jemu za rybu hada podał?

12. Abo tež hdyž wón pře jeho prosy, zo by wón jemu skorpiona za to dał?

13. Hdyž teho dla wuy, kiž zli sće, móžeće wašim džěcom dobre dary dawać, wjele wjazy budže waš njebjeski Wótc teho swjateho Ducha dać tym, kotřiž jeho proša.

14. A wón wuhna čerta, a tón bě němý. Wono so pak sta, jako čert bě wušoł, rěčeše tón němý. A ludžo so dźiwachu. *Mat. 12, 22.*

15. Někotři pak bjez nimi džachu: Wón honi čertow won přez Beelzebuba, tych čertow wyšeho. *Mat. 12, 24.*

16. Druzy pak spytowachu jeho a žadachu zejch wot jeho z njebjes. *Mat. 9, 34. St. 12, 38. 39. Mark. 3, 22.*

17. Wón pak zrozumi jich mysle a džeše k nim: Kóžde kralestwo, kotřež samo ze sobu přez jene njeje, budže wupuscene, a jena chěža pada na druhu.

18. Njeje-li pak tež zatan sam ze sobu

přez jene, kak chce jeho kralestwo wobstać? Dokelž wy prajíce, zo ja čertow přez Beelzebuba won honju.

19. Hdyž ja pak přez Beelzebuba čertow won honju, přez koho dha honja jich waše džěci won? Teho dla budža wone waši sudnicy.

20. Jeli zo ja pak přez Boži porst čertow won honju, dha přińdže ždyn Bože kralestwo k wam. *2 Mójz. 8, 19.*

21. Hdyž sylny wobróńjeny swój hród wobarnuje, dha wostanje jeho zamóženje z měrom.

22. Ale hdyž sylniši na njeho přińdže a jeho přewinje, dha wozmjje jemu cyłu brón, na kotruž wón so spušeše, a rozdžěli jeho rubjenstwo. *Kol. 2, 15.*

23. Štóž zo mnu njeje, tón je přećiwo mi; a štóž zo mnu njehromadźi, tón rozsypje. *Mat. 12, 30.*

24. Hdyž nječisty duch z čłowjeka wuńdže, přechodźi wón suche města a pyta wotpočinka; a hdyž njenamaka, rjeknje wón: Ja chcu so zaso wróćić do swojeho doma, z kotrehož wušoł sym. *Mat. 12, 43.*

25. A hdyž přińdže, namaka wón tón dom z chošćišćemi mječeny a wuhotowany.

26. Tehdy dže wón a wozmjje sydom druhich duchow k sebi, kotřiž hórši su dyžli wón sam; a hdyž tam zańdu, bydla woni tam, a budže na posledku z tym samym čłowjekom hórje, dyžli z přědka bě. *Jan. 5, 14.*

27. Poda so pak, jako wón to rěčeše, dha pozběže jena žónska bjez ludom swój hlós a džeše k njemu: Zbóžny je tón žiwot, kiž će nosył je, a te nadra,

kotrež ty zyzał sy. *Luk. 1, 28. 30. 48.*

28. Wón pak džeše: Haj, zbóžni su ci, kiž Bože słowo słyša a to same wobarnuja. *Mat. 7, 21.*

29. Tón lud so pak přičišća. Tuž poča wón a džeše: Tuta šlachta je zła, wona požada zejch; a ji njebudže žadyn zejch daty, chiba zejch teho profety Jonasa. *Mat. 16, 4.*

30. Přetož jako Jonas běše zejch tym Niniwitiskim, tak tež budže člorózki syn tutej šlachće. *Jon. 2, 12.*

31. Ta kralowa wot połdnja budže postanyć před sudom z tymi ludźimi tuteje šlachty a budže jich zatamać; přetož wona přińdže wot kóncow teje zemje, zo by słyšała tu mudrosć Salomonowu. A hlaj, tudy je wjazy dyžli Salomo. *1 Kral. 10, 1. 2 Kron. 9, 1. Mat. 12, 42.*

32. Ludžo z Niniwa budža postupić před sudom z tej šlachtu a budža ju zatamać; přetož woni činjachu pokutu na Jonasowe pře dowanje. A hlaj, tudy je wjazy dyžli Jonas. *Jon. 3, 5. Mat. 12, 41.*

33. Nichtó pak swěcu njezaswěći a staji ju do potajneho města, tež nic pod kórc, ale na swěčnik, tak zo kotřiž nutř chodža, to swětło widža. *St. 8, 16. Mat. 5, 15. Mark. 4, 21.*

34. Twojeho ćěla swěca je twoje woko. Budže-li teho dla twoje woko čiste, dha budže twoje cyłe ćelo jasne. Budže-li pak twoje woko zle, dha tež twoje ćelo čemne budže.

35. Hladaj teho dla, zo by to swětło, kotrež je w tebi, čemnosć njebyło.

36. Hdyž teho dla twoje ćelo cyłe jasne budže, tak zo žaneho kusa wot čemneho nima, dha budže wone wšitko tak jasne, zo će jako swěca z jasnosću rozswětlić budže.

37. Jako wón pak w tej řeči běše, prošeše jeho jedyn Farizejski, zo by z nim wobjedował. A wón džeše nutř a synu so za blido.

38. Jako pak tón Farizejski to widžeše, podžiwa wón so, zo so do wobjeda zmył njeběše. *Mat. 15, 2.*

39. Tón Knjez pak džeše k njemu: Wy Farizejscy čisćíce zwonka khany a šklě; ale to, štož nutrkach we was je, je poľne rubježnistwa a złošće. *St. 18, 11. 12. Mat. 15, 3. St. 23, 25.*

40. Wy blazni, měníće wy, zo znutskach je čiste, štož je čiste zwonkach?

41. Ale wšak z teho, štož nutrkach je, dajće jaľmožinu, a hlaj, dha budže wam wšitko čiste.

42. Ale běda wam Farizejskim, kiž wy džesatk dawaće wot mjetlički a ruty a wot wšelkeho zela, nimo pak chodźiće před prawdosću a před lubosću Božej. To by trjeba było, zo byšće jo činili a tamne tež njewostajili. *Mat. 23, 28.*

43. Běda wam Farizejskim, zo wy radži w šulach na wyšich městach sydaće a słyšiće radži, hdyž was ludžo na torhošćach postrowja. *Mat. 23, 6. Mark. 12, 39. Luk. 20, 46.*

44. Běda wam, wy pismawučeni a Farizejscy, wy ludakojo, wy sće jako te zakryte rowy, po kotrychž ludžo chodža a wo nich njewědža. *Mat. 23, 27.*

45. Tuž wotmoľwi jedyn wot tych za-

konikow a džeše k njemu: Mištrje, z tymi słowami haniš ty tež nas.

46. Wón pak džeše: A běda tež wam zakonikam; přetož wy wobćežujuće čłowjekow z njenošnymi břmjenjemi a sami so tych břmjenjow tež nic z jenym porstom njedótkaće. *Jezj. 10, 1. Mat. 23, 4. Jap. zk. 15, 10.*

47. Běda wam, přetož wy twariće rowy tych profetow; waši wótcjo su jich pak morili. *Mat. 23, 29.*

48. Zawěsće, tak wy wobswědčíte, zo přizwoliće k wašich wótcow jich skutkam; přetož woni su jich skóncowali, wy pak twariće jich rowy.

49. Teho dla praji ta mudrosć Boža: Ja chcu profetow a japoštołow k nim pósłać, a wot tych samych budža woni někotrych morić a někotrych přescěhać; *Mat. 10, 16.*

50. Tak zo by požadana byla wot tuteje šlachty krej wšitkich tych profetow, kiž je rozlata wot založenja teho swěta,

51. Wot Abeloweje krwě hač do krwě Zachariasoweje, kotryž kónc wza bjez wołtarjom a templom. Zawěsće, ja praju wam: To budže wot teje šlachty požadane. *1 Mójz. 4, 8. 2 Kron. 24, 20. 21. Mat. 23, 35.*

52. Běda wam zakonikam; přetož wy sće kluč teho póznaća přeč wzali. Wy nutř njepřinďžeće a wobaraće tym, kiž nutř chcedža.

53. Jako wón pak to k nim řečeše, počachu ći pismawučeni a Farizejscy so surowje na njeho dać a jemu ze wšelkim woprašowanjom hubje zatykać;

54. Lakawši na njeho a pytašwi, hdy

bychu něšto wuhnać móhli z jeho erta, zo bychu jeho wobskoržili. *Kn. mudr. 2, 12.*

12. staw

Wo wěry wosebnosćach a zadžěwkach.

1. Na to pak, jako so tón lud zhromadži a jich na někotry tawzynt běše, tak zo jedyn na druheho teptaše; tuž poča wón powjedać svojim wučomnikam a džeše: Najprjedy hladajće so Farizejskeho kwasa, kotryž je to hejchleřstwo. *Mat. 16, 6. Mark. 8, 15.*

2. Přetož ničo njeje potajene, zo by njebyło zjewjene, ani skradnje, zo by njepřišlo k wědženju. *Mark. 4, 22.*

3. Teho dla, štož wy w ćmje prajiće, to budže na swětym słyšane; a štož wy w komorach šepćaće do wucha, to budže na třěchach připowědane. *Mat. 10, 26.*

Tekst na nowe lěto. III.

4. [Ja praju pak wam, mojim přećelam: Njestrachujće so tych, kiž ćělo zabija a potom ničo wjazy činić njemóža. *Mat. 10, 28.*

5. Ja chcu pak wam zjewić, koho so bojeć maće: Bójće so teho, kotryž, hdyž wón je morił, tež móc ma, ćisnyć do teje hele. Haj, ja praju wam, teho so bójće.

6. Njepředawaju pječ wroblow za dwaj małaj pjenježkaj? Dha wšak před Bohom wot tych samych tež nic jedyn njeje zapomnjeny.

7. Tež su te włosy na wašich hłowach wšitke rachnowane. Teho dla njebójće so; wy sće lěpši, dyžli wjele wroblow. *2 Sam. 14, 11.*

8. Ja pak wam praju: Štóz mje pónaje před čłowjekami, teho budže tež člorózki syn pónač před Božimi jandželemi. *Mat. 10, 82.*

9. Štóz mje pak zapře před čłowjekami, tón budže zapřeťy před Božimi jandželemi.]

10. A štóz rěči słowo přećiwo čłorskemu synej, temu dyrbi wodate być; štóz pak hani swjateho Ducha, temu njebudže wodate. *Mat. 12, 31. Mark. 3, 28. 29.*

11. Hdyž woni was pak budža wodzić do swojich šulow a před tu wyšnosť a před tych mócných; dha njestarajće so, kak abo što wy wotmołwić, abo što wy prajić maće. *Mat. 10, 19.*

12. Přetož swjaty Duch budže was w tej samej štundže nawučić, što wy prajić maće.

13. Jedyn pak z teho luda džeše k njemu: Mištrje, rjekńi mojemu bratrej, zo by wón zo mnu to herbstwo rozdželił.

14. Wón pak džeše k njemu: Čłowječe, što je mje za sudnika postajil abo za dželnika nad wamaj?

15. A džeše k nimaj: Hladajće a warnujće so před lakomstwom; přetož ničto njeje žiwy wot teho, zo ma wjele kubłow. *1 Tim. 6, 10. Mat. 4, 4.*

16. A wón praješe jim přirunanje a džeše: Bohaty muž běše, teho polo běše derje přinjesło.

17. Teho dla wón při sebi sam mysleše a džeše: Što mam ja činić? Ja ni-

mam rum, hdžež bych swoje płody zhromadził.

18. A džeše: To chcu ja činić: Ja chcu swoju bróžeń wotłamać a wjetšu natwarić, a chcu do njeje zhromadzić wšitko, štož mi je narostło, a swoje kubla;

19. A chcu rjeknyć k swojej duši: Luba duša, ty maš wjele kubla nahromadženeho na wjele lět; měj nětk wotpočink; jěs, pij a budž dobreje mysle. *Sir. 11, 18. 19.*

20. Ale Bóh džeše k njemu: Ty blaznje, w tej nocy budže twoja duša wot tebe zaso žadana; a čej budže, štož ty sy přihotował?

21. Tak je, štóz sebi čazy zhromadžuje a njeje bohaty w Bosy.

22. Wón pak džeše k swojim wučomnikam: Teho dla praju ja wam: Njestarajće so wo waše žiwjenje, što byšće jědli; ani wo waš žiwot, z čim byšće so wodžewali. *Mat. 6, 25. 31. 1 Pětr. 5, 7.*

23. Žiwjenje je wjazy, dyžli khošt, a žiwot wjazy, dyžli drasta.

24. Kedžbujće na rapaki; wone njesyju, tež něžnu, tež nimaju pincu ani bróžeń, a Bóh je wšak zežiwi. Kak wjele sće pak wy lěpši, dyžli ptaki! *Ps. 147, 9.*

25. Što pak je bjez wami, kiž so by mohł jedyn loć dlěžši činić, hač wón so runje wo to stara?

26. Hdyž teho dla to mjeńše njezamóžeće, čoho dla staraće so wy wo to druhe?

27. Kedžbujće na te lilije na polu, kak wone rostú; wone njedžělaju, tež njepřadu. Ja praju pak wam, zo tež Sa-

lomon we wšitkej swojej krasnosći njeje tak wodźety był, jako jena tych samych.

28. Hdyž pak tu trawu, kotraž džens na polu je a jutzje do pjezy budže ćisnjena, Bóh tak wodźewa, čím bóle budže wón was wodźewać, wy małowěrní!

29. Teho dla tež wy njepytajće teho, što byšće jědli abo što byšće pili; a njeľětajće wysoko z wašimi myslimi.

30. Přetož wšěch tych wěcow hladaju póhanjo na swěće; ale waš Wótca wě derje, zo wy to potrjebaće. *Mat. 6, 32.*

31. Wjele wjazy pytajće kralestwo Bóže, dha budže wam to wšitko přidate.

32. Njebój so, ty móličke stadlo; přetož wašeho Wótca spodobanje je, wam to kralestwo dać. *Mat. 11, 26.*

33. Předajće, štož maće, a dajće jaľmožinu. Činće sebi měški, kotrež so njezestarja, šaz, kiž w njebjesach nje-hinje, k kotremuž žadyn paduch přińc njemóže ani mól jón njeskazy. *Mat. 6, 20.*

34 Přetož hdžež je waš šaz, tam budže tež waša wutroba.

35. Njech su waše bjedra wopasane a waše swěcy zaswěćene; *Jer. 1, 17. 1 Pětr. 1, 13. Mat. 25, 1.*

36. A budžće podobni tym ludžom, kotřiž na swojeho knjeza čakaju, hdyž wón z kwasa zaso dom dže, zo bychu jemu, hdyž přińdže a kłapa, hnydom wotewrili.

37. Zbóžni su ći sami wotročcy, kotrychž tón Knjez přišedši namaka, zo woni wachuja. Zawěrnje, ja praju wam, wón budže so podpasac a jim kazać, so za blido sydnyc, a budže přistupic a jim

služic.

Jan. 13, 4.

38. A přińdže-li wón w druhej waše abo w třećej waše a jich tak namaka; zbóžni su tajcy wotročcy.

39. To pak maće wjedzić: Hdy by hozpodar wědzał, w kotrej štundže by paduch přišoľ, by wón zawěsće wachowaľ a njedaľ do swojeho doma so ľamać. *1 Thes. 5, 2.*

40. Teho dla budžće wy tež hotowi; přetož ćlorózki syn budže přińc w tej štundže, w kotrejž so wy njenadžijeće. *Mat. 24, 44.*

41. Pětr pak džeše k njemu: Knježe, ryćiš ty to přirunanje jeno k nam, abo tež k wšitkim?

Tekst na 9. njedželu po swj. Trojicy. IV.

42. [Tón Knjez pak džeše: Što měniš ty, je tón najaty swěrný a mudry zastojnik, kotrehož jeho knjez je postajiľ na swoju čeledź, zo by jim w prawym času jich potrebu daľ? *Mat. 24, 45.*

43. Zbóžny je tón wotročk, hdyž jeho knjez tak jeho činjo namaka, hdyž přińdže.

44. Ja praju wam zawěrnje, wón budže jeho na wšitko, štož wón ma, postajić.

45. Budže-li pak tón samy wotročk w swojej wutrobje rjeknyc: Mój knjez so dlěji přińc; a pócnje bić wotročkow a džowki, tež jěsć a pić a so wopić:

46. Dha budže teho sameho wotročka knjez přińc tón džeń, kotryž so nje-nadžije, a w tej štundže, wo kotrejž wón

njewě; a budže jeho wotehnać a jemu jeho mzdu dać z njeswěrnymi.

47. Tón samy wotročk pak, kiž swojeho knjeza wolu znaje a njeje so přihotował, njeje tež činił po jeho woli, tón budže jara šwikany. *Jak. 4, 17.*

48. Štóz pak njeznaje a čini, zo šwikanja hódne je, tón budže mjenje šwikany. Komuž pak wjele date je, wot teho budže so wjele pytać; a komuž je wjele poručene, wot teho budže so tež wjele požadać.]

49. Ja sym přišoł, zo bych woheń zapalił na zemi; a što chcył ja radšo, hač zo by so hižom hori!

50. Ale ja mam so prjedy dać křčić z křćenicu; a kak tyšnje mi je, hač dokonjane budže! *Mat. 20, 22.*

51. Nadzijeće so, zo sym přišoł měř dać na zemi? wam: Ně, ale njejednotu. *Mat. 10, 34.*

52. Přetož wot nětk budža pječo w jenym domje, kiž přez jene njejsu; třjo budža přeciwo dwěmaj, a dwaj přeciwo třjom.

53. Nan budže přeciwo synej a syn přeciwo nanej; mać přeciwo džowcy a džowka přeciwo maćeri; přichodna mać přeciwo přichodnej džowcy a přichodna džowka přeciwo přichodnej maćeri.

Tekst na 27. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

54. [Wón tež pak k tym ludžom džeše: Hdyž widziće, zo mrócel wot wječora horje dže, dha wy hnydom prajiće: Dešč pónďže; tež so tak stanje. *Mat. 16, 2.*

55. A hdyž wot połdnja wětr duje, prajiće wy : Horco budže; a stanje so tak.

56. Wy błudnicy, na zemju a na njejesa wy so wustejiće; kak dha, zo wy so nětk do teho časa njewustejiće? *Jan. 4, 35.*

57. Čoho dla pak wy njesudziće sami po sebi, štož prawe je?]

58. Hdyž ty teho dla ze swojim přeciwnikom před knjeza džeš, prócuj so hnydom wo to na puću, zo by ty jeho mohl z dobrym wotbyć; zo by tebje wón snadnje nječahnył před sudnika, a sudnik by će njepodał bércej, a bėrc čisnył će do jastwa. *Přisl. 25, 8. Mat. 5, 25.*

59. Ja praju ěi, ty tam njebudžeš wuńć, hač tež najposlenju šerpátku njezaplaćiš.

13. staw

Pokutne přėdowanje wo wutupjenju Galilejskich, figowym štomje, wo chorej žonje, wo ewangeliju, wuskich wrotach a wupusćenju Jerusalemskim.

1. Někotři pak w tym samym času tam běchu, kotřiž jemu připowjedachu wot tych Galilejskich, kotrychž krej Pilatus z jich woporami běše změša.

2. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Zda so wam, zo ěi sami Galilejscy su wjetši hrěšnicy byli, dyžli wšitcy druzi Galilejscy, dokelž woni to su čerpili?

3. Ja praju: Ně; ale, njebudžeće-li so wy polěpšeć, budžeće wy runje tak wšitcy kónc wzać.

4. Abo zda so wam, zo či wósomnaćo, na kotrychž tón tórm w Silohi padže a zarazy jich, su sami wina přede wšitkimi čłowjekami byli, kiž we Jerusalemjje přebywaju?

5. Ja praju: Ně; ale njebudžeće-li wy so polěpšeć, budžeće wy runje tak wšitcy kónc wzać.

Sćenje na 20. njedźelu po swj. Trojicy.

6. [Wón powědaše jim pak to přirunanje: Jedyn čłowjek měješe figowy štom, kiž běše šćěpjeny w jeho winicy; a wón přińdže a pytaše plody na nim a njenamaka ničo.

7. Tuž džeše wón k winicarjej: Hlaj, ja sym tři lěta přišoł a plody pytał na tym figowcu a ničo njenamakał; porubaj jón; što wón zemju zadžěwa?

8. Wón pak wotmołwi a džeše k njemu: Knježe, wostaj jón hišće to lěto, hač jón wobkopam a pohnoju,

9. Hdy by wón chcył plody přinjesć; jeli zo njeprinjese, dha potom jón porubaj.]

10. Wón wučese pak w jenej šuli na sabat.

11. A hlaj, tam běše žónska, kotraž měješe ducha teje chorosće wósomnaće lět, a wona běše pochilena, tak zo njemóžeše nikak prawje horje pohladać.

12. Jako ju pak Jezus wuhlada, zawoła wón ju k sebi a džeše k njej:

Zónska, budž spuścena wot swojeje chorosće.

13. A położy rucy na nju; a hnydom bě wona prosta a chwaleše Boha. *Mark. 7, 32.*

14. Tuž wotmołwi tón šulski wyši, kiž so hněwaše, zo Jezus na sabat běše hojił, a džeše k ludu: Šěsć dnjow je, přez kotrež my móžemy džělać; na tych samych přińdžće a dajće so zahojić, a nic na sabatnym dnju.

15. Tón Knjez pak wotmołwi jemu a džeše: Ty ludako, njewotwježe kóždy bjez wami swogeho woła abo wošla wot žloba na sabaće a wjedže jeho k napowanju? *2 Mójz. 23, 5.*

16. Njedyrbjała pak tuta, kiž wšak Abrahamowa džowka je, kotruž zatanas, hlaj, wósomnaće lět je zwjazal, so wotwjazac wot teho zwjazka na sabatnym dnju?

17. A jako wón to praješe, dyrbjachu so wšitcy hanibować, kiž přećiwo njemu byli běchu; a wšitkón lud zwjeseleše so na wšěch tych krasnych skutkach, kotrež so wot njeho stachu.

Tekst na druhi swjedženj swjatkow. IV.

18. [Wón džeše pak: Komu je to kralestwo Bože podobne? a komu ja jo dyrbju přirunać?

19. Žonopowemu zornu je wone podobne, kotrež čłowjek wza a čisnu to same do swojeje zahrody; a wone rosćeše a sčini so wulki štom, a ptaki tych njebjes činjachu sebi hnězda na jeho hałozach. *Mat. 13, 31. Mark. 4, 31.*

20. A zaso džeše wón: Komu dyrbyja to kralestwo Bože přirunać?

21. Wone je kwasu podobne, kotryž žónska wza a zaměša tón samy do třoch kórcow muki, hač wšitko wokisnu.] *1 Mójz. 18, 6.*

22. Wón pak chodžeše po městach a po wsach a wučese, a běše so nastajił do Jerusalema.

Tekst na 25. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

23. [Jedyn pak džeše k njemu: Knježe, je dha tych mało, kiž zbóžni budža? Wón pak džeše k nim:

24. Wojujće wo to, zo byšće přez te česne wrota nutř šli; přetož wjele jich budže, to ja wam praju, za tym stać, kak bychy nutř přišli, ale njebudža móc. *Mat. 7, 13. Phil. 3, 12.*

25. W tym času, hdyž hozoďar je stanył a durje je zawrjeł, a wy budžeće počinać wonkach stać a so wo durje kłapać a rjeknyć: Knježe, knježe, wotewr nam. A wón pak budže wotmołwić a k wam prajić: Ja was njeznaju, zwotkal sće.] *Mat. 7, 23.*

26. Tehdy budžeće wy počeć prajić. My smy před tobu jědli a pili, a na našich hasach sy ty nas wučil.

27. A wón budže rjeknyć: Ja wam praju, zo was njeznaju, zwotkal wy sće; woteńdźće wote mnje wšitcy, wy złoštnicy! *Ps. 6, 9. Mat. 7, 23.*

28. A tam budže skiwlenje a zubow křipjenje, hdyž budžeće widžeć Abrahama a Izaaka a Jakuba a wšitkich pro-

fetow w Božim kralestwje, was pak wustorčenych.

29. Tehdy budža přińc wot ranja a wot wječora a wot polnocy a wot połdnja, a budža so k blidu sydać w Božim kralestwje. *Mat. 8, 11.*

30. A hlaj, nětk su ći posleni, kotřiž přeni budža; a su nětk ći přeni, kotřiž budža posleni. *Mat. 19, 30.*

Tekst na 10. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

31. [Tón samy dzeń přińdzechu někotři Farizejscy a džachu k njemu: Wuńdź a nastaj so wot tudy; přetož Herodas chce će skóncować.

32. A wón džeše k nim: Džiće a powěsće tej lišcy: Hlaj, ja honju čertow won a wustrowju džensa a jutkje, a na třeći dzeń budu ja kónc wzać.

33. K temu tež mam ja džensa a jutkje a po jutřišim chodźić; přetož njemóže być, zo mohł profeta druhdže kónc wzać, chiba we Jerusalemj.

34. Jerusalem, Jerusalem, kiž ty moriš profetow a kamjenjuješ, kotřiž k tebi su pósłani; kak husto sym ja twoje džěci chcył zhromadźić, jako pata swoje kurjatka pod swoje křidła; a wy sće njechali. *Mat. 23, 37.*

35. Hlajće, waš dom budže wam pusty wostajeny. Zawěsće, ja praju wam, wy mje njebudžeće widžeć, hač čas přińdže, zo wy prajić budžeće: Chwaleny budź tón, kiž přińdže w mjenje teho Knjeza.] *Mat. 23, 38. Pj. 118, 26. Pj. 60, 27.*

14. staw

Wo wódnwym, Chrystusowym hóstnym přédowanju, wulkej wječeri a chodženju za Jezusom.

Scénje na 17. njedźelu po swj. Trojicy.

1. [A poda so, zo wón přindže do doma jeneho wyšeho tych Farizejskich na sabat, zo by chléba pojedl; a woni lakachu na njeho. *Mark. 3, 2.*

2. A hlaj, tam běše jedyn wódnwy človjek před nim.

3. A Jezus wotmołwicy řečeše k pis-mawučenym a k Farizejskim a džeše: Hodži so tež na sabat hojić?

4. Woni so pak wotmjelknychu. A wón dosahnywši zahoji jeho a pušći jeho wot sebje.

5. A wotmołwi a džeše k nim: Štó je bjez wami, hdy by jemu wošo abo woł do studnje panuł, zo by wón jeho na měsće njewucahnył sabatny dzeń?

6. A woni njemózachu nič přeciwo njemu na to wotmołwić.

7. Wón pak hosćam přirunanje powědaše, jako wón pytny, kak woni wuzwolichu na wyšim měsće sedzić, a džeše k nim:

8. Hdyž ty wot někoho na kwas prošeny budžeš, dha njesuń so na wyše město, zo by něhdže česniši, dyžli ty sy, wot njeho prošeny njebył;

9. A hdy by tón přišoł, kiž tebe a jeho prosyl je, a rjeknył k tebi: Wotstup

temu to město, dha dyrbał ty z hanibu so k nižšemu městu dzeržeć.

10. Ale hdyž ty prošeny budžeš, dha dži a sydn so na to nižše město; tak hdyž tón přindže, kiž tebe prosyl je, k tebi rjeknje: Přecelo, sydn so bóle horje; tehdy směješ ty česć před tymi, kiž z tobu za blidom sedža.

11. Přetož štóž so sam powyšuje, tón budže poniženy; a štóž so sam ponižuje, tón budže powyšeny.] *Mat. 23, 12. Luk. 18, 14.*

12. Wón pak tež džeše k temu, kotryž jeho běše prosyl: Hdyž wobjed činiš abo wječer, njeproš svojich přecelow ani svojich bratrow ani svojich přirodnych ani svojich bohatych susodow, tak zo bychy woni tebe snadnje zaso njepro-syli a tebi zaso zapłaćene bylo;

13. Ale hdyž hosćinu činiš, dha proš chudych, chromych, bėdných, slepych; *Tob. 4, 7. Sir. 4, 1. St. 14, 13.*

14. Dha budžeš ty zbóžny; přetož woni ći njemóža zaplaćić; tebi pak budže zaplaćene w tym horjestawanju tych prawych. *St. 5, 29. Mat. 6, 4. Jan. 11, 24.*

15. Jako to pak slyšeše jedyn wot tych, kiž z nim za blidom sedžichu, džeše wón k njemu: Zbóžny je tón, kiž chléb jě w Božim kralestwje.

Scénje na 2. njedźelu po swj. Trojicy.

16. [Wón pak džeše k njemu: Jedyn človjek hotowaše wulku wječer a prošeše jich wjele na nju.

17. A pósła swojeho wotročka won w štundže teje wječerje, zo by prajił tym

prošenym: Pójće, přetož wšitko je hotowe.

Přist. 9,

5.

18. A woni počinachu wšitcy so po rjadu zamołwić. Přeni džeše k njemu: Ja sym sebi polo kupił a mam won hić, zo bych to wohladał; ja će prošu, zamolró mje.

19. A druhi džeše: Ja sym sebi pjeć přahow wołow kupił a sym na puću, zo bych je spytał; ja će prošu, zamolró mje.

20. A třeći džeše: Ja sym so woženil, a teho dla ja přińc njemóžu.

21. A tón samy wotročk přińdže zaso a powjedži to swojemu knjezej. Tuž rozhněwa so tón hrozdar a džeše k swojemu wotročkej: Dži hnydom won na měšćanske hasy a na torhošća a přiwjedź hew nutř chudych a bédnych a chromych a slepych.

22. A wotročk džeše: Knježe, wone je so stało, štož sy prikazał; a je hišće rum tudy.

23. A tón knjez džeše k wotročkej: Dži won na drohi a k płotam; a nuzuj jich, zo bychy nutř zašli, tak zo mój dom pońny budže.

24. Ja pak praju wam, zo žadyn tych samych mužow, kotřiž prošeni su, mojeje wječerje woptać njebudže.]

25. Wjele luda pak džeše z nim. A wón wobroći so a džeše k nim:

26. Dže-li štó ke mni a njehidži swojeho nana a maćer a žonu a džěci a bratrow a sotry, a k temu tež swoje žiwjenje; tón njemóže mój wučomnik być.

5 Mójz. 33, 9. Mat. 10, 37.

27. A štóž swojeho křiža njenjese a za mnu njeńdže, tón njemóže mój

wučomnik być.

28. Štó je pak bjez wami, kiž chce tórm natwarić, zo by wón sedžo prjedy njewurachnował te wukłady a hač to ma, čohož je trjeba, zo by jón dokonjał?

29. Tak zo něhdže, hdyž by založenje položil a njemohł to dokonjeć, wšitcy, kiž bychy to widžili, počeli so jemu smjeć,

30. A prajić: Tutón čłowjek počinaše twarić a njemóžeše to same wuwjesć.

31. Abo kotry kral čehnje na wójnu přeciwo druhemu kralej a sedžo prjedy radu njedžerži, hač by mohł z džesać tawzyntami napřeciwo čahnýc temu, kotryž z dwacyći tawzyntami čehnje přeciwo njemu?

32. Jeli zo nic, pósće wón pósłow k njemu, hdyž hišće daleko wot njeho je, a prosy pře měr.

33. Tak teho dla tež kóždy bjez wami, kiž so njewotrjeknje wšitkemu temu, štož ma, njemóže mój wučomnik być.

34. Sól je dobra wěc; jeli zo pak sól stuchnje, z čim budža selić? *Mat. 5, 13. Mark. 9, 50.*

35. Ani do zemje, ani do hnoja so njehodži, ale přeč ju čisnu. Štóž ma wuši k słyšenju, tón słyš. *St. 8, 8.*

15. staw

**Chwalba Božeje smilnosće
přez přirunanja.**

**Sćenje na 3. njedźelu po
swj. Trojicy.**

1. [Přibližowachu so pak k njemu
wšelcy slonicy a hrěšnicy, zo bychu jeho
posluchali. *Mat. o, 10.*

2. A či Farizejscy a pismawučeni
mórcachu a džachu: Tón bjerje
hrěšnikow horje a jě z nimi. *St. 7, 39.*

3. Wón pak praješe jim to přirunanje
a džeše:

4. Kotry čłowjek je bjez wami, kiž
ma sto wowcow, a hdyž wón jenu wot
nich zhubi, zo by wón te džewjeć a
džewjećdžesać njewostajil w pusćinje a
nješoł za tej zhubjenej tak dołho, hač
by ju namakał? *Ez. 34, 11. 16. Luk. 19,
10. Mat. 18, 12.*

5. A hdyž ju namakał je, połoži wón
ju na swojej ramjeni z wjesołosću.

6. A hdyž dom přindže, zawoła wón
swojich přecelow a susodow a rjeknje k
nim: Wjeselće so zo mnu; přetož ja sym
swoju wowcu namakał, kotraž zhubjena
běše.

7. Ja praju wam, zo runje tak
wjesełosć budže w njebjesach na jenym
hrěšniku, kiž pokutu čini, před džewjeć
a džewjećdžesać prawymi, kotřiž pokuty
njepotrjebaju. *St. 5, 32.*

8. Abo kotra žónska je, kiž džesać
krošow ma, hdyž wona jedyn zhubi, zo
by swěčku njezaswěčila a chěžu njem-
jetla a swěru njepytała, hač wona jón

namaka?

9. A hdyž jón namakała je, zawoła
wona swoje přecelnicy a susodnicy a
rjeknje: Wjeselće so zo mnu; přetož ja
sym swój kroš namakała, kotryž běch
zhubila. *St. 1, 58.*

10. Runje tak, praju wam, budže
wjesełosć před Božimi jandželemy na
jenym hrěšniku, kiž pokutu čini.]

**Tekst na 11. njedźelu po
swj. Trojicy. IV.**

11. [Dale džeše wón: Jedyn čłowjek
měješe dwēju synow.

12. A tón młódsi bjez nimaj džeše
k nanej: Nano, daj mi, štož wot teho
kubla na mnje přindže. A wón rozdželi
jimaj tu žiwnosć.

13. A po někotrych dnjach zebra
tón młódsi syn wšitko, čehnješe daleko
preč; a tam wón swoje kublo přecini a
wjedžeše wrótné žiwjenje. *Přist. 29, 3.*

14. Jako wón pak wšitko to swoje
běše přecinił, bě wulka drohota po tym
samym cyłym kraju, a wón poča tradać.

15. Teho dla džěše wón a přistaji so
k jenemu měščanej teho sameho kraja;
tón pósła jeho na swoje polo, zo by
swinje pasł.

16. A wón požadaše swój brjuch
napjelnić ze słodžiznami, kotrež swinje
žerjachu, a nihtó jemu je njedawaše.

17. Tuž džěše wón do so a džeše: Kak
wjele džělačerjow ma mój nan, kotřiž
maja chlěba dosć jěsć, a ja hloda mru!
Přist. 23, 21.

18. Ja chcu postanyć a k swojemu
nanej hić a k njemu rjec: Ja sym zhrěšil

w njebju a před tobu, *Jer. 3, 14.*

19. A njejsym dale hódny, zo bych twój syn mjenowany był; čín mje jako jeneho twojich džělačerjow.

20. A wón postanu a džěše k swojemu nanej. Jako wón pak hišće daloko běše, wuhlada jeho jeho nan, a běše jemu jeho žel, běžeše a padže jemu wokoło jeho šije a wokoša jeho. *2 Sam. 14, 33.*

21. Tón syn pak džěše k njemu: Nano, ja sym zhrěšil w njebju a před tobu; a dale njejsym hódny, zo budu twój syn mjenowany.

22. Ale tón nan džěše k swojim wotročkam: Prinjesće tu najlěpšu drastu a woblecće jeho a dajće pjeršćen na jeho ruku a črije na nohi;

23. A přiwjedźće sem to kormjene čelo, zarěžće to same, zo bychmy jědli a wjesoli byli;

24. Přetož tón mój syn běše morwy a je zaso wožiwił; wón tež běše zhubjeny a je so zaso namakał. A zawjeselichu so. *Eph. 2, 1. 5. St. 5, 14.*

25. Ale jeho starši syn běše na polu; a jako přińdže a wón so k domej přiblizowaše, wusłyša wón to pískanje a rejwanje;

26. A zawoła k sebi svojich wotročkow jeneho a wopraš, što to je?

27. Tón pak džěše k njemu: Twój bratr je přišoł; a twój nan je to kormjene čelo dał zarězać, zo je jeho stroweho zaso dóstał.

28. Tuž so wón rozhněwa a njechaše nutř hić. Ale jeho nan wuńdže a prošeše jeho.

29. Wón pak wotmołwi a džěše k nanej: Hlaj, ja telko lět tebi služu,

a njejsym hišće nihdy twoju prikaznju přestupił; a však mi njejsy nihdy kózlika dał, zo bych ja ze swojimi přěcelemi wjesoly pobył;

30. Ale hdyž tón twój syn přišoł je, kiž twoju žiwnosć z kurwami je póžrjel, sy ty jemu na měsće to kormjene čelo zarězał. *Přisl. 29, 3.*

31. Wón pak džěše k njemu: Mój syno, ty sy přeco při mni, a wšitko, štož moje je, to je twoje;

32. Ty dyrbjal pak so zwjeselić a zadować; přetož tón twój bratr běše morwy a je zaso wožiwił; wón tež běše zhubjeny a je so zaso namakał.]

16. staw

Njewužitne wužiwanje bohatstwa začisnjene.

Scénje na 9. njedźelu po swj. Trojicy.

1. Wón pak džěše tež k svojim pósłam: Jedyn bohaty muž běše, kiž měješe zastojnika; a tón bě před nim wobskorženy, jako by wón jemu jeho kubła přecinił.

2. A wón zawoła jeho k sebi a džěše k njemu: Što to słyšu wot tebe? Čín rachnowanje wot swojeho zastojnstwa; přetož ty njebudžeš móc dale za zastojnika być.

3. Tón zastojnik pak džěše sam při sebi: Što dyrbj, ja činić, dokelž mój knjez to zastojnstwo wote mnje bjerje? Kopać ja njemóžu, prosyć so hanibuju. *Sir. 40, 0. 32.*

4. Ja wěm, štož ja činić chcu, hdyž ja wot teho zastojustwa wotstorčeny budu, zo bych u mje do swojich domow horje wzali.

5. A wón zawoła wšitkich dołžnikow swojeho knjeza a džeše k přenjemu: Kak wjele sy ty mojemu knjezej winojty?

6. Wón pak džeše: Sto tunow wolija. A wón džeše k njemu: Wzmi swój list, sydńi so a napiš z molom pjećdziesiąt.

7. Potom džeše wón k druhemu: Ty pak, kak wjele sy ty winojty? Wóndžeše: Sto brěmjenjowpšeńzy. A wón džeše k njemu: Wzmi swój list a napiš wósomdziesiąt.

8. A tón knjez pochwali teho njepraweho zastojnika, zo wón běše mudrje činił; přetož džěci teho swěta su mudřiše, dyžli džěci teho swětla w swojej šlachće. *Eph. 5, 9. 1 Thes. 5, 5.*

9. A ja praju wam: Činće sebi přecelow z njeprawym mammonom, zo woni, hdyž wy tradaće, was bych u horje wzali do wěčnych hětow.] *Mat. 6, 20. St. 19, 21. 1 Tim. 6, 19.*

10. Štóž je w snadnišim swěrnym, tón je tež we wulkim swěrnym; a štóž je w snadnišim je njeprawy, tón je tež we wulkim njeprawym. *St. 19, 17.*

11. Hdyž wy teho dla w tym njepawn mammonje swěrnym njejsće byli, što chcył wam to prawe dowěrić?

12. A hdyž w cuzym njejsće swěrnym byli, što chcył wam to waše dać?

13. Žadyn domjacy wotročk njemóže dwěmaj knjezomaj služić; chiba wón budže teho jeneho hidzić a teho druhého lubować; abo budže so k jenemu dzeržeć a teho druhého zacyć. Wy njemóžeće

Bohu služić a mammonej. *Mat. 6, 24.*

14. To wšitko pak tež słyšachu čí Farizejscy, kotřiž lakomni běchu, a smějachu so jemu. *Mat. 23, 14.*

15. Wón pak džeše k nim; Wy sće čí, kiž so sami za prawych před čłowjekami činiće, ale Bóh znaje waše wutroby; přetož štož wysoke je před čłowjekami, to je před Bohom hroznosć. *St. 18, 9. Pj. 7, 10.*

16. Zakoń a profetojo wěšća hač do Jana; a wot teho časa budže to kralestwo Bože přez to ewangelion předowane, a kóždy čisći so z mozu do njeho. *Mat. 11, 13.*

17. Lóže pak je, zo njebo a zemja zahinjetej, dyžli zo by wot zakonja jedyn kónčik zahynyl. *St. 21, 33. Mat. 5, 18.*

18. Kóždy, štož swoju mandželsku přec pušći a wozmjje sebi druhu, tón mandželstwo łama; a kóždy, štož tu přecpušćenu wot muža sebi wozmjje, tón tež mandželstwo łama. *Mat. 5, 31. St. 9, 19. Mark. 10, 11.*

Sćenje na 1. njedželu po swj. Trojicy.

19. [Někajki bohaty muž pak běše, tón chodžeše w purpurzkej a wot droheho płata drasće a mějej še so wšědnje derje w krasnym wjeselu.

20. Běše pak jedyn chudy, z mjenom Lazarus, tón ležeše před jeho durjemi poľny brjodow, *Sur. 14, 14.*

21. A žadaše so nasycić z tymi drjebjeńčkami, kotrejž z blida teho bohateho padachu. Dha wšak přińdžechu psy a lizachu jeho brjody.

22. Poda so pak, zo tón chudy wumře a bě njeseny wot jandželow do Abrahamoweho klina. Tón bohaty pak tež wumře a bu pohrjebany.

23. A jako wón w heli a w čwili běše, pozběhnu wón swojej woči a wuhlada Abrahama nazdala a Lazara na jeho klinje;

24. A zawołajo džeše wón: Wótče Abrahamje, smil so nade mnu a pósćel Lazara, zo by wón tón kónčik swójeho porsta we wodže womačal a wochłožil mój jazyk; přetož ja čerpju čwilu w tutym płomjenju. *Jez. 66, 24.*

25. Abraham pak džeše: Spomń, syno, zo ty swóje dobre sy wužiwał w swojim žiwjenju, ale Lazarus je lute zle čerpił. Nětk pak budže wón troštowany, a ty budžeš čwilowany.

26. A wyše teho wšeho je bjez nami a bjez wami wulka hlubina wobtwjerdžena, zo či, kiž bychu chcyli tudy wot nas k wam dele hić, njemóža, tež nic tam wot was k nam horje přińć. *Jez. 30, 33.*

27. Tuž džeše wón: Dha će prošu, wótče, zo by ty jeho pósłał do mojeho nanoweho doma;

28. Přetož ja mam hišće pječ bratrow, zo by wón jim wobswědčil, zo tež woni njebychu sem přišli na to město teje čwile.

29. Abraham džeše k njemu: Woni maju Mójzasa a profetow; njech tych samych poslušaju. *Jez. 8, 20. St. 34, 16.*

30. Wón pak džeše: Ně, wótče Abrahamje; ale hdy by štó wot morwych k nim šoł, dha bychu pokutu činili.

31. Wón džeše k njemu: Nje-poslušaju woni Mójzasa a profetow, dha tež njebudža wěrić, hdy by runje štó wot morwych stanył.]

17. staw

Wo pohóršenju, wujednanju, wěrje a skutkach, džesać wusadnych a přichodže Božeho kralestwa.

1. Wón džeše pak k wučomnikam: Móžno njeje, zo bychu pohóršena njepřiše; běda pak temu, přez kohož přińdu.

2. Lěpje by jemu bylo, zo by młynski kamjeń za jeho šiju był založeny a zo by čisnjeny był do morja, hač zo by wón jeneho tutych móličkich pohóršił. *Mat. 18, 6. Mark. 9, 42.*

3. Derje so sami hladajće. Hdy by pak twój bratr přeciwo tebi zhrěšił, naswar jeho; a jeli zo so wón polěpši, wodaj jemu. *3 Mójz. 19, 17. Mat. 18, 15.*

4. A hdy by wón sydom króc za džeń přeciwo tebi zhrěšił a sydom króc za džeń so k tebi wobroćił a rjekł: Mi je teho žel; dyrbiš ty jemu wodać.

5. Tuž džachu či japoštoli k temu Knjezej: Přispor nam wěru. *Mark. 9, 24.*

6. Tón Knjez pak džeše: Hdy byšće wěru měli jako žonopowe zorno a byšće rjekli k tutemu lěsnemu figowcej: Wutorhń so z korjenjom a přesadź so do morja, dha budže wón was poslušać. *Mat. 17, 20.*

7. Štó je pak bjez wami, kiž ma wotročka, kotryž wora abo skót pase, zo by jemu, hdyž wón z pola dom přińdže, hnydom rjekl: Pój a sydnj so za blido?

8. Njeje temu tak, zo wón k njemu praji: Přihotuj, zo bych powječerjał, podpasaj so a služ mi, hač ja so najěm a napiju; a potom dyrbiš ty so tež najěsć a napić?

9. Džakuje so wón tež temu samemu wotročkej, zo wón je činił, štož jemu běše prikazane? so njezda.

10. Tak tež wy, hdyž wšitko sće činili, štož wam je prikazane, rjekńće: My smy njewužitni wotročkojo; my smy činili, štož činić winojći běchmy.

Scénje na 14. njedźelu po swj. Trojicy.

11. [A poda so, jako wón čehnješe do Jerusalema, džěše wón srjedža přez Samariski a Galilejski kraj. *Jan. 4, 4.*

12. A jako wón do jeneho městka přińdže, zetkachu jeho džesačo wusadni macy, či stejachu nazdala,

13. A pozběžechu swój hlós a džachu: Jezu, luby mištrje, smil so nad nami!

14. A hdyž wón jich wuhlada, džěše wón k nim: Džiće a pokažće so měšnikam. A sta so, jako tam džěchu, buchu woni wučisćeni. *3 Mójz. 14, 2. St. 13, 2.*

15. Jedyn pak bjez nimi, jako widžeše, zo wón wustrowjeny bě, wróci so a chwaleše Boha z wulkim hlósom,

16. A padnywši na swoje wobličo k jeho nohomaj, džakowaše so. A tón běše Samariski.

17. Jezus pak wotmołwi a džěše: Njeje jich džesać wučisćenych? Hdže ha pak su či džewjećo?

18. Njeje so hewak žadyn namakał, kiž by so wrócił, zo by Bohu česć dał, hač jeno tón cuzobnik?

19. A wón džěše k njemu: Stań a dži, twoja wěra je će wustrowila.]

20. Jako wón pak woprašany bě wot Farizejskich: Hdy dha přińdže kralestwo Bože? wotmołwi wón jim a džěše: Kralestwo Bože njepřińdže ze zwonkownym naloženjom; *1 Kor. 4, 20.*

21. Woni tež prajić njebudža: Hlaj tudy, abo, hlaj tam. Přetož hlaj, Bože kralestwo je znutskach we was. *Mat. 24, 23.*

22. Wón džěše pak k wučomnikam: Čas budže přińć, zo budžeće wy požadać, widžeć jedyn džěń teho člorózkého syna, a njebudžeće jeho widžeć.

23. A woni budža k wam rjeknyć: Hlaj tudy, abo, hlaj tam. Njechodźće tam, ani njeposluchajće jich. *St. 21, 8. Mat. 24, 23. Mark. 13, 21.*

24. Přetož runje jako błysk z njebjes dele błyska a swěći na wšitko, štož pod njebjesami je: tak tež budže člorózki syn na swojim dnju. *Mat. 24, 27.*

25. Ale prjedy dyrbi wón wjele ćerpić a začisnjeny być wot tutého naroda. *Mat. 16, 21.*

26. A jako so sta w času Noachowym, tak budže tež w dnjach teho člorózkého syna: *Mat. 24, 37.*

27. Woni jědžichu, woni pijachu, woni so ženjachu, woni so wudawachu, hač do teho dnja, w kotrymž Noa do kašća

džěše, a přinǵže ta lijeńca a skóńcowa jich wšitkich. *1 Mójz. 7, 7.*

28. Teho runja tež, jako so sta w Lotowym času: Woni jěǵzichu, woni pijachu, woni kupowachu, woni předawachu, woni šćěpjachu, woni twarjachu;

29. Tón samy dzeń pak, jako Loth ze Sodoma běše wušoł, dešćowaše woheń a šwabł z njebjes a skóńcowa jich wšitkich.

1 Mójz. 19, 15. 16.

30. Na tajke wašnje tež budže w tym dnju, hdyž člorózki syn zjewjeny budže.

31. Tón samy dzeń, štóz na třěše je, a jeho dobytk w domje, tón njelěs dele, zo by tón samy zebrał. Tak tež, štóz na polu je, tón so njewróćej po to, štož zady so je wostajil. *Mat. 24, 17.*

32. Spomńće na Lotowu žonu! *1 Mójz. 19, 26.*

33. Štóz pyta, zo by swoju dušu zachował, tón budže ju zhubić; a štóz ju budže zhubić, tón budže jej k žiwjenju pomhać. *St. 9, 24. Mat. 10, 39. St. 16, 25.*

34. Ja praju wam: W tej samej nocy budžetaj dwaj na jenym ložu; jedyn budže horje wzaty, a druhi budže wopušćeny. *Mat. 24, 40. 41.*

35. Dwě budžetaj na jene mlěć; jena budže horje wzata, a druha budže wopušćena.

36. Dwaj budžetaj na polu; jedyn budže horje wzaty, a druhi budže wopušćeny.

37. A woni wotmołwichu a džachu k njemu: Hdže, Knježe? Wón pak džeše k nim: Hdžež sćerb je, tam so hodlerje zhromadźuja. *Hiob. 39, 33. Hab. 1, 8. Mat. 24, 28.*

18. staw

Wučba wo modlenju a pokuće, křižu a čerpjenju, přez hekzemple wuložena.

1. Wón jim pak tež powjedzi přirunanje wot teho, kak my so přeco k Bohu modlić mamy a nam so to wostudzić njedyrbi, *Rom. 12, 12. Kol. 4, 2. 1 Thes. 5, 17.*

2. A džeše: Jedyn sudnik běše w jenym měšće, kiž so ani Boha njeboješe, ani so před žanym čłowjekom njehani-bowaše.

3. Wudowa pak tež běše w tym samym měšće, ta přinǵže k njemu a džeše: Wumóz mje wot mojeho přećiwnika!

4. A wón njechaše za dolhi čas. Potom pak džeše wón sam při sebi: Hač ja runje so Boha njeboju ani před žanym čłowjekom so njehanibuju;

5. Dokelž mi pak ta wudowa tak wjele prócy načini, chcu ja ju wumóz, tak zo wona naposledk přišedši mje njepohluši.

6. Tuž džeše tón Knjez: Poslušajće, što tón njeprawy sudnik praji.

7. Njedyrbjał pak tež Bóh wumóz svojich wuzwolenych, kiž so wodnjo a w nocy k njemu wołaju, a njedyrbjał sćer pliwu być nad nimi?

8. Ja praju wam: Bórzy bu-dže wón jich wumóz. Ale hdyž člorózki syn budže přinć, hač budže wón tež wěru na zemi namakać?

Sćenje na 11. njedźelu po swj. Trojicy.

9. [Wón pak tež džeše k někotrym, kiž sami wjele do so dđeržachu, jako bychu prawi byli, a druhich za ničo mējachu, to přirunanje:

10. Dwaj čłowjekaj džěštaj horje do templa so modlić. Jedyn běše Farizejski, tón druhi pak slonik.

11. Tón Farizejski stejo tak so modleše sam při sebi: Ja so či džakuju, Božo, zo njejsym jako družy ludžo, rubježnicy, njeprawi, mandželstwo-lamarjo, ani jako tón slonik; *Mat. 5, 20. Jez. 58, 2.*

12. Ja počću so dwójcy za tydžen a dawam dżesatk wot všeho, štož mam.

13. A tón slonik stejo nazdala njechaše tež swojej woči k njebiesam pozběhnuć, ale dyri na swoju wutrobu a džeše: Božo, budź mi hrěšnikej hnadny!

14. Ja praju wam: Tón džeše za praweho do swojeho doma před tamnym. Přetož štóž so sam powyšuje, tón budže poniženy; a štóž so sam ponižuje, tón budže powyšeny.] *Mat. 23, 12. Luk. 14, 11. 1 Pětr. 5, 5.*

15. Woni pak tež k njemu přinjesechu džěćatka, zo by wón so jich dótknył. Jako to pak wučomnicy widžichu, naswarichu woni jich. *Jez. 49, 22. Mat. 19, 13. 14. Mark. 10, 18.*

16. Ale Jezus zawoła je k sebi a džeše: Njeh džěćatka ke mni přindu a njewobarajće jim; přetož tajkich je to kralestwo Bože.

17. Zawěrnje, ja praju wam: Štóž Bože kralestwo njewozmjje jako džěćo,

tón njebudže do njeho přinć. *Mark. 10, 15.*

18. A jedyn wyši jeho woprašja a džeše: Dobry mištrje, što mam ja činić, zo bych wěčne žiwjenje herbowal? *Mat. 19, 16. Mark. 10, 17.*

19. Jezus pak džeše k njemu: Što mi rěkaš dobry? Nichtó njeje dobry, chiba tón jenički Bóh.

20. Ty wěš te kaznje derje: Ty njedyrbiš mandželstwo lamać. Ty njedyrbiš moriće. Ty njedyrbiš kranyć. Ty njedyrbiš falšneho swědčenja rěčeć. Čeśc swojeho nana a swoju maćer. *2 Mójz. 20, 12.*

21. Wón pak džeše: To sym ja wšitko dđeržal wot swojeje młodosće.

22. Jako Jezus to słyšeše, džeše wón k njemu: Hiśće jene ty nimaš; wšitko, štož maš, předaj a rozdaj chudym, dha budžeš bohatstwo měc w njebiesach; a pój, dži za mnu. *Mat. 6, 20.*

23. Jako pak wón to słyšeše, zrudži wón so jara; přetož wón běše jara bohaty.

24. Jako pak jeho Jezus widžeše, zo běše so rozrudžił, džeše wón: Kak ćežcy budža bohaći do Božeho kralestwa přinć! *Mat. 19, 23. Mark. 10, 23.*

25. Přetož lóže je, zo kamel přez jehline wucho přeńdže, dyžli zo bohaty do Božeho kralestwa přinćdže.

26. Tuž džachu či, kiž to słyšachu: Štóha móže zbóžny býć?

27. Wón pak džeše: Štož pola čłowjekow je njemóžne, to je pola Boha móžne. *Hiob. 42, 2.*

28. Pětr pak džeše: Hlaj, my smy wšitko wopuścili a smy za tobu šli. *Mat.*

19, 27. *Mark. 10, 28.*

29. Wón pak džeše k nim: Zawěrnje, ja praju wam: Nichtó njeje, kiž dom wopušći abo staršich abo bratrow abo žonu abo džeći, Božeho kralestwa dla, 5 *Móž. 33, 9.*

30. Kiž by teho zaso njedostał w tymčasu wjele wjazy, aw tympsichodnym swěće wěčne žiwjenje.

Scénje na njedźelu Ez-tomihi.

31. —Wón wza pak k sebi tych dwanaće a džeše k nim: Hlaj, my džemy horje do Jerusalema, a wšitko budže dokonjane, štož pisane je přez profetow wot člozkeho syna;

32. Přetož wón budže podaty póhanam a budže wusměšeny a hanjeny a zapluwany, *Mat. 27, 2.*

33. A woni budža jeho krjudować a morić; a na třeci džen budže wón zaso stanuć.

34. A woni ničo wot teho njezrozumichu, a ta ryč běše jim potajena, a njewědzachu, štož prajene bě.

35. Sta so pak, jako wón so k Jerichu přibližowaše, sedžeše jedyn slepy při puću a prošeše. *Mat. 20, 29. 30. Mark. 10, 46.*

36. Jako wón pak słyšeše tón lud, kotryž nimo džeše, wobhoni so wot nich, što by to było.

37. Tuž zjewichu jemu, zo Jezus Nacarenski nimo dže.

38. A wón zawoła a džeše: Jezu, ty syno Dawidowy, smil so nade mnu!

39. Či pak, kotřiž najprjedy džěchu, swarjachu jeho, zo by mjelčał. Wón pak čím bóle wołaše: Ty syno Dawidowy, smil so nade mnu!

40. Jezus pak wosta stejo a kazaše jeho k sebi přiwjesć. A hdyž wón so přibližowa, woprašaja wón jeho,

41. A džeše: Štoha chceš, zo bych tebi činił? Wón džeše: Knježe, zo bych zaso widźił.

42. A Jezus džeše k njemu: Budž zaso widžacy! Twoja wěra je će wustrowiła. *Mat. 9, 22.*

43. A hnydom widžeše wón zaso a džeše za nim a chwaleše Boha. A wšitkón lud, kiž to widžeše, dawaše Bohu chwalbu.]

19. staw

Wo Cacheu, dowěrjenych puntach, Chrystusowym jědženju do Jerusalema, zrudnym wěšćenju a wótrym poswarjenju.

1. A wón čehnješe nutř a džeše přez Jericho.

2. A hlaj, tam běše jedyn muž, z mjenom cacheus; tón bě wyši tych slonikow a bě bohaty;

3. A žadaše sebi Jezusa wohladać, što by wón był, a njemóžeše před ludom; přetož wón běše mały wot paršony. *Jan. 12, 21.*

4. A wón běžeše prjedy a lěžeše na lěsny figowy štom, zo by jeho widźił; přetož tam měješe nimo hić.

5. A jako Jezus tam přińdže, pohlada wón horje a pytnu jeho a džeše k njemu: Cacheo, lěs ruče dele; přetož ja mam džensa w twojim domje wostać.

6. A wón zlěze ruče dele a wza jeho z wjeselom horje.

7. Jako woni to widźichu, morkotachu wšitcy, zo pola hrěšnika na hospodu zandže.

8. Cacheus pak džeše přistupiwiši k temu Knjezej: Hlaj, Knježe, počojcu swojeho kubla dam ja chudym; a sym-li někoho zjebał, dam jo štyri króć zaso. *2 Mójz. 22, 1. Jez. 58, 6.*

9. Jezus džeše k njemu: Džensa je so tutemu domu zbože dostało, dokelž wón tež Abrahamowy syn je. *St. 13, 16.*

10. Přetož čloski syn je přišoł, zo by pytał a zbóžne činił, štož zhubjene je. *Mat. 18, 11. St. 9, 13.*

11. Jako woni na to poslušachu, powědaše wón dale přirunanje, teho dla, zo wón blisko při Jerusalemyje běše, a jim so zdaše, zo kralestwo Bože so hnydom ma zjewić;

12. A wón džeše: Jedyn knjejski woteńdže do dalokeho kraja, zo by sebi kralestwo nutř wzał a potom zaso přišoł. *Mat. 25, 14. Mark. 13, 34.*

13. Wón zawoła pak džesać swojich wotročkow a da jim džesać puntow a džeše k nim: Wikujće, hač zaso přińdu.

14. Jeho měšćenjo pak jeho hidźichu a posłachu poselstwo za nim a dachu jemu powjedzić: My nochzemy, zo by tón nad nami knježił. *Jan. 1, 11.*

15. A sta so, zo wón zaso přińdže, jako to kralestwo běše nutř wzał; tuž kazaše wón tych samych wotročkow k

sebi zawołać, kotrymž wón te pjenjezy dał běše, zo by zhonił, što kóždy je nawikował.

16. Tuž přistupi tón přeni a džeše: Knježe, twój punt je džesać puntow nadobył.

17. A wón džeše k njemu: Derje, dobry wotročko, dokelž sy na snadnišim swěrnym był, dyrbiš ty móc měć na džesać městach. *Mat. 25, 21. Luk. 16, 10.*

18. Tón druhi přińdže tež a džeše: Knježe, twój punt je pječ puntow přinjesł.

19. A k temu džeše wón tež: A ty dyrbiš być na pjeći městach.

20. Tež třeći přińdže a džeše: Knježe, hlaj, tudy je twój punt, kotryž ja sym schowany měł w rubišku;

21. Přetož ja so tebe bojach, dokelž ty twjerdy muž sy; ty wozmjěš, štož njejsy položil, a žnješ, štož njejsy rozsył.

22. Wón pak džeše k njemu: S twojeho erta sudžu ja će, ty zły wotročko. Wjedžeše ty, zo ja twjerdy muž sym, bjeru, štož njejsym položil, a žnu, štož njejsym rozsywał; *2 Sam. 1, 16.*

23. Čoho dla dha ty njejsy mojich pjenjez na přeměnenje wudał? Dha bych ja přišedši z wužitkom je zaso brał.

24. A wón džeše k tym, kotřiž pódlu stejachu: Wzmiće tón punt wot njeho a dajće jón temu, kiž ma te džesać puntow.

25. Woni pak džachu k njemu: Knježe, však wón ma džesać puntow.

26. Ale ja praju wam, zo kóždy, kiž ma, budže date; ale wot teho, kotryž nima, budže tež to wzate, štož wón ma. *Mat. 13, 12. Luk. 8, 18.*

27. Tež tych samych mojich njepräcelow, kiž njechachu, zo bych ja nad nimi knježil, přiwjedźće sem a skóncujće jich přede mnu.

28. A hdyž wón to praješe, džeše wón dale a čehnješe horje do Jerusalema. *Mark. 10, 32.*

29. A sta so, jako wón so přibližowa k Bethfagu a k Bethanii a přińdže k tej wolijowej horje, posła wón svojich wučomnikow dweju, *Mat. 21, 1. Mark. 11, 1. Jan. 12, 12.*

30. A džeše: Džitaj do teho městka, kotrež prjedy waju leži; a hdyž nutř zańdžetaj, budžetaj wój wóslatko přiwjazane namakać, na kotrymž nihdy žadyn čłowjek njeje sedzał. Wotwežtaj to same a přiwjedžtaj jo ke mni.

31. A budže-li waju štó prašeć, čoho dla jo wotwjazujetaj, rjekńtaj k njemu tak: Tón Knjez jo potrjeba.

32. A taj poslanaj woteńdžeštaj a namakaštaj, kaž wón jimaj běše powědžil.

33. Jako wonaj pak to wóslatko wotwjazaštaj, džachu jeho knježa k nimaj: Čoho dla wotwjazataj to wóslatko?

34. Tuž džeštaj wonaj: Tón Knjez jeho trjeba.

35. A wonaj přiwjedžeštaj to same k Jezusej a čisnyštaj swoju drastu na to wóslatko a sadžištaj Jezusa na njo.

36. Jako wón pak jědžiše, přestrěchu woni swoju drastu na puć.

37. A hdyž wón so přibližeše a po tej wolijowej horje dele čehnješe, poča cyła zhromadžizna jeho wučomnikow z wjesołosću Boha chwalić z wulkim hłosom za wšitke skutki, kotrež běchu widžili,

38. A džachu: Chwaleny budž, kiž přińdže, kral, w mjenje teho Knjeza! Měr budž na njebju a česć w tej wysokosći. *Jan. 12, 13. Luk. 2, 14.*

39. A někotři tych Farizejskich bjez ludžom džachu k njemu: Mištrje, naswar však svojich wučomnikow.

40. Wón wotmołwi pak a džeše k nim: Ja praju wam: Budža-li ći mjelčeć, dha budža te kamjenje wrěšeć. *Hab. 2, 11.*

Scénje na 10. njedželu po swj. Trojicy.

41. [A jako so wón přibliža, pohlada wón na to město a plakaše na njo, *2 Kral. 8, 11.*

42. A džeše: Hdy by však ty wjedžilo, dha by ty tež wopomniło w tym swoim času, što so k twojemu měrej hodži. Ale nětk je před twójimaj woćomaj potajene. *5 Mójz. 32, 29.*

43. Přetož čas budže přińć na tebe, zo twoji njepräceljo budža tebe a twoje džěći w tebi ze šansu wobzanknuć, tebe woblehnyć a na wšěch stronach će tyšić;

44. A budža tebe zemi zrunać a žadyn kamjeń na kamjenju njewostajić, teho dla, zo ty njejsy póznało tón čas, w kotrymž ty sy doma pytane. *1 Kral. 9, 7. Jer. 26, 18. Mich. 3, 12. Mat. 24, 1 Mark. 13, 2.*

45. A wón zańdže do templa a poča won honić tych, kiž w tym samym předawachu a kupowachu, *Mat. 21, 12. Mark. 11, 17.*

46. A džeše k nim: Pisane steji: Mój dom je dom teje modlitwy; wy pak sće

jón sčinili k mordarskej jamje. Jez. 56, 7. Jer. 7, 11.

47. A wón wučese wšědnje w templu. Ale či wyši měšnicy a pismawučeni a či wosebniši bjez ludom pytachu, zo bychu jeho skóncowali;

48. A njenamakachu, kak to bychu činili; přetož wšitkón lud wisaše na nim a posłuchaše jeho.]

20. staw

Chrystusowe rozryčenje wo swojej paršonje a swojim hamće, wo dańskim krošu a morwych horjestaću.

1. A sta so tych dnjow jedyn, zo wón tón lud wučese w templu a předowaše to ewangelion; tuž přistupichu k njemu wyši měšnicy a pismawučeni ze staršimi, Mat. 21, 23. Mark. 11, 27.

2. A ryčachu k njemu a džachu: Powjes nam, z kajkej mozu činiš ty to? Abo što je tebi tu móc dať? Jap. zk. 4, 7.

3. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: A ja chcu was tež jene słowo woprašec, a powěsće to mi:

4. Ta křćenica Janowa, běše wona z njebjes, abo wot čłowjekow?

5. Woni sebi pak pomyslichu a džachu: Rjeknjemy my, z njebjes, dha budže wón prajić: Čoho dla dha wy njejsće jemu wěрили?

6. Prajimy my pak, zo je była wot čłowjekow, dha budže nas wšitkón lud kamjenjować; přetož woni cyle za to dźerža, zo Jan je profeta.

7. A woni wotmołwichu, zo njewjedža, z wotkal wona je.

8. A Jezus džeše k nim: Dha ja wam tež njepowěm, z kajkej mozu to činju.

Sćenje na njedželu Oculi.

9. [Wón pak poča ludu powjedać tajke přirunanje: Jedyn čłowjek płodžeše sebi winicu a přenaja ju winicarjam, a wón woteńdže přeč přez polo na dolhi čas. Ps. 80, 9. Jez. 5, 1. Mat. 21, 33. Mark. 12, 1.

10. A w swojim času pósła wón wotročka k tym winicarjam, zo bychu jemu dali wot wužitka teje winicy. Či winicarjo pak bijachu jeho a pušćichu jeho prócneho wot sebje. 2 Kron. 36, 15. 16.

11. A dale pósła wón hišće druheho wotročka; woni pak nabichu teho tež a hanjachu jeho a pušćichu jeho prócneho wot sebje. Mat. 22, 6.

12. A wyše teho pósła wón hišće třećeho; woni pak zranichu teho sameho tež a wustorčichu jeho won.

13. Tuž džeše tón knjez teje winicy: Što dyrbru činić? Ja chcu swojeho lubeho syna pósłać; snadź, hdyž teho sameho widža, woni so budža ztrachować.

14. Jako pak winicarjo teho syna widžichu, rozryčachu woni so bjez sobu a džachu: Tón je tón herba; pójće, chcemy jeho zabić, zo by to herbstwo naše bylo. Ps. 2, 8.

15. A wustorčichu jeho z winicy won a zabichu jeho. Što teho dla budže tón knjez teje winicy tym samym činić?

16. Wón budže přińć a budže tych samych winicarjow skóncować a swoju winicu druhim dać. Jako woni to słyšachu, džachu woni: Bóh to njedaj!

17. Wón pak pohlada na nich a džeše: Što je teho dla to, štož pisane steji: Tón samy kamjeń, kotryž su česlojo začisli, tón je so rózkný kamjeń sčinił? *Ps. 118, 22. Mat. 21, 42. Jap. zk. 4, 11. 1 Pětr. 2, 7.*

18. Kóždy, kiž na tón kamjeń panje, rozrazy so; na kohož pak wón panje, teho budže wón rozmjasć.

19. A wyši měšnicy a pismawučeni stejachu za tym, kak bychu rucy w tej samej štundže na njeho položili; ale teho luda so bojachu; přetož woni zrozumichu, zo wón na nich to přirunanje běše řečał. *St. 19, 48.*

20. Teho dla kedžbowachu woni na njeho a pólachu łakarjow won, kiž dyrbychu so za prawych wudawać, zo bychu jeho na jeho řeči zaslapali a tak jeho podali wyšnosći a do bohotoweje mocy.] *Mat. 22, 15. Mark. 12, 13.*

21. A či woprašachu jeho a džachu: Mištrje, my wěmy, zo ty prawje ryčiš a wučiš a nimaš nikoho kedžbu, ale wučiš tón puć Boži w prawdže; *Mat. 22, 16.*

22. Je prawje, zo my chěžorej dawki dawamy, abo nic?

23. Wón pak zrozumi jich lesnosć a džešek nim: Što mje spytujeće?

24. Pokažće mi kroš; čěji wobraz a napismo ma wón? Woni pak wotmołwichu a džachu: Teho kejžora.

25. Tuž džeše wón k nim: Dha dajće chěžorej, štož je chěžorowe, a Bohu, štož je Bože. *Rom. 13, 7.*

26. A woni njemóžachu jeho na

žanym słowje zaslapać před ludom; ale dźiwachu so jeho wotmołwjenja a mjelknychu.

27. Přistupichu pak někotři tych Sadducejskich (kotřiž praja, zo njeje žane horjestawanje)a prašachu jeho,

28. A džachu: Mištrje, Mójzas je nam napisał: Hdy by komu bratr wumrěł bjez džeći, zo by jeho bratr tu žonu wzał a swojemu bratřej symjo zbudził. *1 Mójz. 38, 8. 5 Mójz. 25, 5. Mat. 22, 24. Mark. 12, 19.*

29. Sedmjo bratřa pak běchu, a přěni wza sebi žonu a wumrě bjez džeći.

30. A tuž wza tón druhi tu žonu a tón wumrě tež bjez džeći.

31. Tež tón třěci wza ju. Teje runosće tež či družu wot tych sydom, a zemrjechu a njewostajichu žanych džeći.

32. Naposledk po wšěch wumrě tež ta žona.

33. W horjestawanju teho dla, kotreho bjez tymi žona budže wona? Přetož wšitcy sedmjo su ju za mandželsku měli.

34. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Džeći teho swěta woženja a wudawaja so;

35. Kotřiž pak dostojni budža, tón tamny swět dostać a to horjestawanje wot morwych, či njebudža so ani ženić ani wudawać;

36. Přetož woni dale wjazy njemóža wumrjeć; přetož woni su jandželam runi a su Bože džeći, kotřiž su džeći teho horjestawanja. *Mat. 22, 30.*

37. So pak morwi horjestawaju, to tež Mójzas wobswědči při tym lěsu, hdyž

wón rjeknje: Tón Knjez je Bóh Abrahama a Bóh Izaaka a Bóh Jakuba. ²
Mójs. 3, 6.

38. Bóh pak njeje tych morwych, ale tych žiwych Bóh; přetož jemu su wšitcy žiwi.

39. Tuž wotmołwichu někotři tych pismawučenyh a džachu: Mištrje, ty sy derje řečal.

40. A woni jeho dale njesmědžachu woprašěć.

41. Wón džeše pak k nim: Kak praja woni, zo Chrystus je Dawidowy syn?
Mat. 22, 42. Mark. 12, 35.

42. Přetož Dawid sam praji w psalmowych knihach: Tón Knjez je prajił k mojemu Knjezej: Syn so k mojej prawicy, *Ps. 110, 1. Mat. 22, 44.*

43. Hač ja položu twojich njepřećelow k podnóžkej twojich nohow.

44. Teho dla, hdyž Dawid mjenuje jeho swojeho Knjeza, kak dha wón je jeho Syn?

45. Jako pak cyły lud posluhaše, džeše wón k swojim wučomnikam:

46. Hladajće so pismawučenyh, kotřiž chcedža chodźić w dolhich drastach a dadža so radži postrowić na torhošćach a sydaju radži wysoko w šulach a za blidom; *Mat. 23, 3.*

47. Woni zežeru wudowam jich domy a wudawaju so z dolhimi modlitwami. Či sami budža čím ćežše satamanstwo dostać. *Mat. 23, 14.*

21. staw

Wo wudowy jatmožinje, zahubjenju Jerusalemskim a kóncu swěta.

1. Wón pak pohlada horje a přihladowaše, kak bohaći swoje dary do Božeho kašća składowachu. *Mark. 12, 41.*

2. Wón pak tež wuhlada jemu chudu wudowu, kotraž tam dvě šerpacny položila.

3. Tuž džeše wón: Woprawdže, ja praju wam, zo tuta chuda wudowa je wjazy zložila, dyžli woni wšitcy.

4. Přetož woni su z teho, štož jim je zbytnje, składowali k Božemu woporu; ta je pak ze swojeje chudoby wšitku swoju žiwnosć, kotruž měješe, nutř položila.

5. A jako někotři ryčachu wot templa, zo běše z pěknymi kamjenjemi a z wopomnikami rjenje wuhotowany, džeše wón: *Mat. 24, 1. Mark. 13, 1. 2.*

6. Na to wy hladaće? Čas budže přińć, w kotrymž wot teho wšeho nic kamjeń na kamjenju wostać njebudže, kotryž by njebył rozlamany. *St. 19, 44. Jer. 26, 18. Mich. 3, 12.*

7. Woni prašachu jeho pak a džachu: Mištrje, hdy dha to budže? A kajki z nich budže, hdyž so to budže stać?

8. Wón pak džeše: Hladajće so, zo byšće njebyli zawjedzeni. Přetož wjele jich budže přińć w mojim mjenje a budža prajić: Ja sym Chrystus, a tón čas je so přibližal. Njehodźće teho dla za nimi. *Mark. 13, 22.*

9. Hdyž pak budžeće słyšeć wot

wójnow a wot zestawanjow, njestarchujće so: přetož to ma so přjedy stać; ale kónc njeje hišće hnydom.

10. Tehdy džeše wón dale k nim: Lud budže přećiwo ludu postanyć a kralestwo přećiwo kralestwu.

11. A wulke zemjerženja budža tam a sem, a hłody a mór; tež budža strachi a wulke zejchi z njebjes so stać.

12. Ale přede wšitkim tym budža woni swojej rucy na was položić a was přesčěhać, a budža was do svojich šulow a jastwow podać a před kralow a před knježich wodzić mojeho mjena dla; *Mat. 24, 9. Mark. 13, 9.*

13. To pak budže so wam stać na to swědčenje.

14. Wzmiće dha teho dla k wutrobje, zo byšće so před časom njestarali, kak byšće so zamołwili.

15. Přetož ja chcu wam rt a mudrosć dać, kotrejž njebudža móc přećiwo řećeć, ani so psećiwić wšitcy waši psećiwizny.

16. Wy budžeće pak tež podaći wot staršich a wot bratrow, wot přirodnych a wot přećelow; a woni budža někotrych wot was morić. *Mich. 7, 6. Jap. zk. 7, 58.*

17. A wy budžeće wot kóždého hidženi mojeho mjena dla. *Mat. 10, 22.*

18. Ale ani włós z wašeje hlówy njedyrbi wam kónc wzać. *St. 12, 7. Mat. 10, 30.*

19. Wobsyńće waše duše z wašej sčerpliwosću. *2 Kron. 15, 7.*

20. Hdyž wy pak budžeće widžec Jerusalem woblehnyjene wot wójska, tehdy pónajće, zo so je přibližalo jeho skaženje. *Mat. 24, 15. Mark. 13, 14.*

21. Kotřiž tehdy su w židowskej zemi, či njech čeknu k horam; a kotřiž su srjedža teje sameje, njech wuběhnu won; a kotřiž na polach su, či njech njechodža do njeje;

22. Přetož to su te dny teho wječenja, zo by dopjelnjene było wšitko, štož pisane je.

23. Běda pak samodruhim a česnym w tych samych dnjach; přetož wulka nuza budže na zemi a hněw na tym ludu.

24. A budža padać wot wótreho mječa a jeći wodženi bjez wšitkich ludži; a Jerusalem budže rozteptane wot pohanow, hač pohanow čas je dopjelnjeny. *Rom. 11, 25.*

Scénje na 2. njedźelu adwenta.

25. A zejchi budža na slóncu a na měsacu a na hwězdach; a na zemi budže so ludžom styskać a njebudža wjedzić, što činić; a morjo a žołmy budža šumić; *Jez. 13, 10. Mat. 24, 9.*

26. A ludžom budže so zeznać před strachotu a wočakowanjom tych wěcow, kiž na zemju přińć dyrbja; přetož tež njebjesow mocy budža so hnuć.

27. A tehdy budža widžec člorózkého syna přińdzo w mróceli z wulkej mozu a krasnosću. *Dan. 7, 13.*

28. Hdyž so pak to wšitko budže započec, dha hladajće horje a pozběhněc swoje hlówy, teho dla, zo so waše wumóženje přibližuje. *Jez. 40, 26. Rom. 8, 21. 23.*

29. A wón praješe jim přirunanje: Pohladajće na figowc a na wšitke štomy;

Mat. 24, 32.

30. Hdyž so nětk pukaju, dha to widžo sami wot sebje wěsće, zo nětk lětny čas blisko je.

31. Tak tež wy, hdyž widžeć budžeće te wěcy so započec, dha wěsće, zo Bože kralestwo blisko je.

32. Zawěrnje, ja praju wam, zo ta šlachta njebudže zańc, hač so to wšitko stanje.

33. Njebjo a zemja budžetej zahinyć, ale moje słowa njebudža zahinyć. *St. 16, 17. Ps. 102, 27. Jez. 51, 6. Mat. 5, 18.*

34. Hladajće so pak, zo waše wutroby njebudža wobćežene z wobžranztwom, z wopilstwom a ze staroscemi teje žiwnosće, a tón dzeń was njeprěchwatał; *Rom. 15, 13. Eph. 5, 18.*

35. Přetož runje jako powlečena syć budže wón přińc na wšěch, kiž na zemi bydla. *1 Thes. 5, 3.*

36. Teho dla wachujće kóždy čas a modlće so, zo byšće dostojni byli čeknyć temu wšitkemu, štož so podać budže, a wobstać před čloróskim synom.]

37. Wón wučese pak wodnjo w templu; ale w nocy chodžeše wón won a přebywaše na wolijowej horje.

38. A wšitkón lud přichadźowaše k njemu rano w templu, zo by jeho poslušal.

22. staw

Wo Judašu, přeradniku, jutrownym jehnjeću a wječeri, wučomnikow lakomstwje po prózdnej česći, Chrystusowym čerpjenju w zahrodze a před Kajphasom; Pětrowy hrěšny pad.

1. Wón so pak přibližowaše tón róčny čas tych slódkich chlěbow, jutry mjenowany. *Mat. 26, 2. Mark. 14, 1. Jan. 13, 1.*

2. A wyši měšnicy a pismawučeni pytachu, kak bychu jeho skóncowali; přetož woni so luba bojachu. *Jan. 11, 47.*

3. Tón zatan pak běše stupił do Judaša, kotrehož mjeno je Jšarioth, kiž jedyn wot tych dwanaće běše. *Mat. 26, 14. Mark. 14, 10.*

4. A wón woteńdže a rěčeše z wyšimi měšnikami a z hejtmanami, kak by jeho jim podal.

5. A či so zwjeselichu a slubichu jemu pjenjezy dać.

6. A wón přirjeknu so a hladaše sprawného časa, zo by jeho jim podal bjez hawtowanja.

7. Přińdže pak dzeń tych slódkich chlěbow, na kotrymž so jutrowne jehnjo woprowaše. *Mat. 26, 17. Mark. 14, 12.*

8. Tuž pósła wón Pětra a Jana a džeše: Džitaj a přihotujtaj nam to jutrowne jehnjo, zo bychmy to same jédli.

9. Wonaj pak džeštaj k njemu: Hdže chceš, zo bychmój to same přihotowaľaj?

10. Wón džeše k nimaj: Hľaj, hdyž do města přińdzetaj, budže waju čłowjek zetkać, tón njese wódny karan; džitaj za nim do teho doma, hdžež wón nutř dže,

11. A rjekútaj k hospodarjej teho doma: Mištr da ċi prajić: Hdže je ta hospoda, hdžež ja móžu jutrowne jehnjo jěš z mojimi wučomnikami?

12. A wón budže wamaj wulku ľubju, kotraž z kamjenjemi wusadźena je, pokazać; tam jo přihotujtaj.

13. Wonaj džěštaj a namakaštaj, kaž wón jimaj běše prajiľ, a přihotowaštaj to jutrowne jehnjo. *St. 19, 32.*

Tekst na zeleny štwórtk. IV.

14. [A jako ta štanda přińdže, synu wón so k blidu, a ċi dwanaćo japoštolu z nim. *Mat. 26, 20.*

15. A wón džeše k nim: Ja sym z wutrobu sebi žadaľ, zo bych to jutrowne jehnjo z wami pojěďľ, prjedy dyžli ja ćerpju;

16. Přetož ja praju wam, zo dale wot njeho jěšć njebudu, hać dopjelnjene budže w Božim kralestwje. *Mat. 26, 29.*

17. A wón wza kelich, džakowaše so a džeše: Wzmiće tón a džěľće jón bjez sobu;

18. Přetož ja praju wam: Ja njebudu wjazy pić wot teho płoda winoweho pjeńka, hać Bože kralestwo přińdže. *Mat. 26, 29.*

19. A wón wza tón chľěb, džakowaše so a ľamaše a da jón jim a džeše: To je moje ćěľo, kotrež budže za was date; to

ćińće k mojemu wopomnjenju. *Mat. 26, 26. Mark. 14, 22. 1 Kor. 11, 23.*

20. Teho runja wza wón tež tón kelich po tej wječeri a džeše: Tón kelich je tón nowy zakon w mojej krej, kotraž za was přelata budže.]

21. Ale hľaj, ruka mojeho přeradnika je zo mnu za blidom.

22. Čłowski syn derje tam dže, kaž je wobzanknjene; ale běda temu čłowjekej, přez kotrehož wón přeradźeny budže.

23. A woni počachu so sami bjez sobu prašeć, kotry by tež bjez nimi był, kiž to ċinić budže

24. Zwada so pak tež zběhnu bjez nimi, kotry bjez nimi dyrbjaľ za najwjětšeho džeržany być. *Mark. 9, 34.*

25. Wón pak džeše k nim: Ći swětni kralojo knježa, a tym mócnym řekaju miľośćiwi knježa; *Mat. 20, 25. Mark. 10, 42.*

26. Wam pak nic tak; ale tón wjetši bjez wami dyrbi być jako mľódši, a tón wosebniši jako služomnik. *1 Pěťr. 5, 3. 5. 6.*

27. Přetož kotry je wjetši? Tón, kiž za blidom sedži, abo tón, kiž služu? Njeje temu tak, zo tón, kiž za blidom sedži? Ja pak sym sřjedza bjez wami jako služomnik. *Mat. 20, 28. Jan. 13, 14. Phil. 2, 7.*

28. Wy pak sće wobstajni při mni wostali w mojich spytowanjach; *St. 18, 28.*

29. A ja chcu wam kralestwo wotkazać, kaž mi mój Wótc wotkazaľ je; *St. 12, 82.*

30. So budžeće jěsć a pić za mojim blidom w mojim kralestwje a sedzić na stolach a sudzić te dwanaće Israelske šlachty.

Mat. 19, 28.

31. Tón Knjez tež džeše: Šimanje, Šimanje, hlaj, zatanas je was požadał, zo by was mohł sać jako pšeńcu; 1 Pětr. 5, 8.

32. Ale ja sym prosył za tebję, zo by twoja wěra njepřestala; a hdyž ty so něhdy nakazaš, dha posylń swojich bratrow.

Jan. 17; 20: Ps 51,

15.

33. Wón pak džeše k njemu: Knježe, ja sym hotowy z tobu do jastwa a do smjerće hić.

34. Wón pak džeše: Pětrje, ja ći praju, kapon džensa njebudže zaspěwać, hać ty přjedy tři króc zapřěl sy, zo mje njeznaješ. *Mat. 26, 34. Mark. 14, 30. Jan. 13, 38.*

35. Wón tež džeše k nim: Tak často, jako sym ja was pósłał bjez móšnje, bjez wačoka a bjez črijow, sće wy tež hdy nuzu měli? Woni džachu: Nihdy žanu. *Ps. 23, 1. Ps. 33, 19. Ps. 34, 10. Mat. 10, 9.*

36. Tuž džeše wón k nim: Ale nětk, štož móšeń ma, tón wzmi tu samu, teho runja tež wačok. A štož nima, njech předa swoju drastu a kup sebi mječ.

37. Přetož ja praju wam, zo so hišće na mni dyrbi dokonjeć, štož pisane steji: Wón je bjez złoštnikow rachnowany. Přetož štož wote mnje pisane je, to ma kónc.

Jez. 53, 13.

38. Woni pak džachu: Knježe, hlaj, tu staj dwaj mječej.

39. Wón pak džeše k nim: Dosć je. A wón džeše won po swojim wašnju

na wolijowu horu. A jeho wučomnicy džěchu za nim. *Mat. 26, 30. Mark. 14, 26. Jan. 18, 1.*

40. A hdyž wón tam přińdže, džeše wón k nim: Modlće so, zo byšće do spytowanja njepanyli.

41. A wón so wot nich wottorže, tak daloko, jako něhdže jedyn z kamjenjom doćisnje, a poklaknu na kolena, modleše so

Mat. 26, 39.

42. A džeše: Wótće, chceš-li, dha wzmi tón kelich wote mnje; nic pak moja wola, ale twoja wola so stań.

43. A jandžel z njebyes zjewi so jemu a posylńi jeho.

44. A jako wón so ze smjerću bědžeše, modleše wón so nutrnišo. A jeho pót bě jako krawne krjepki, te padachu dele na zemju.

45. A stanywši wot modlitwy přińdže wón k swojim wučomnikom a namaka jich spicy zrudoby dla;

46. A džeše k nim: Što spiće? Stańće a modlće so, zo do spytowanja njepanjeće.

47. A jako wón hišće rěčeše, hlaj, tuž přińdže črjóda, a jedyn wot tych dwanaće, mjenowany Judaš, džeše přjedy nich a přibliža so k Jezusej, zo by jeho wokošał. *Mat. 26, 47. Mark. 14, 413. Jan. 18, 3.*

48. Jezus pak džeše k njemu: Judašo, přeradziš ty člorózkeho syna z wokošenjom?

49. Jako pak to widźichu ći, kiž wokoło njeho běchu, što to być zechcyše, džachu woni k njemu: Knježe, dyrbimy my z mječom do nich rubać?

50. A jedyn wot nich rubnu wyšeho

měšnika wotročka a wotća jemu jeho prawe wucho. *Mat. 26, 51. Mark. 14, 47. Jan. 18, 10.*

51. Jezus pak wotmołwi a džeše: Njeh jeno woni tak nětk činja. A wón so jeho wucha dótknu a zahoji jeho.

52. Jezus pak džeše k wyšim měšnikam a k hejtmanam teho templu a k staršim, kiž na njeho přišli běchu: Wy sće jako na mordarja z mječemi a ze žerdžemi wušli; *Mat. 26, 55. Mark. 14, 48.*

53. Ja sym wšědnje pola was w templu był, a wy njejsće žaneje ruki na mnje založili; ale to je ta waša štanda a ta móc teje čěmnoće. *Jan. 7, 30. St. 8, 20.*

54. Woni jeho pak zapřijachu a wjedžechu jeho a přiwjedžechu jeho do wyšeho měšnika chěže. Pětr pak džeše nazdała za nim. *Mat. 26, 57. 58. Mark. 14, 53. Jan. 18, 13.*

55. A jako pak běchu woheń zaswěćili srjedža w hrodže a so wokoło zesydali, synu so Pětr tež bjez nich. *Mat. 26, 69.*

56. Tuž wuhlada jeho sedžo jena džowka při swětlým a pohlada runje na njeho a džeše: A tón běše tež z nim.

57. Wón pak jeho zapřě a džeše: Zónska, ja jeho njeznaju.

58. A po małej chwili wuhlada jeho druhi a džeše: Ty sy tež tych samych jedyn. Pětr pak džeše: Čłowječe, ja njejsym.

59. A po małej chwili, po jenej štundže, wobtwjerdži to někajki druhi a džeše: Zawěrnje, tón běše tež z nim; přetož wón je tež Galilejski.

60. Pětr pak džeše: Čłowječe, ja njewěm, što ty prajiš. A hnydom, hdyž

wón hišće rěčeše, zaspěwa kapon. *Mat. 26, 74.*

61. A tón Knjez so wobroći a pohlada na Pětra. A Pětr so dopomni teho Knjeza słowa, jako wón k njemu běše prajił: Prjedy dyžli kapon zaspěwa, budžeš ty mje tři króc zapřěć. *Mat. 26, 34. 75. Mark. 14, 30. 72. Jan. 13, 38.*

62. A Pětr plakaše žalostnje, ducy won.

63. Ći mucy pak, kiž Jezusa dđeržachu, přešpotowachu a bijachu jeho; *Jez. 50, 6.*

64. A přikrywši jeho bijachu jeho do wobliča a prašachu jeho a džachu: Hódaj, što je, kiž će dyri?

65. A wšelke druge hanjenja ryčachu woni přećiwo njemu.

66. A hdyž dzeń bě, zeńdžechu so starši teho luda, wyši měšnicy a pis-mawučeni; a wjedžechu jeho před swoju radu, *Mat. 27, 1. Mark. 15, 1. Jan. 18, 28.*

67. A džachu: Sy ty Chrystus? powjes nam. Wón džeše pak k nim: Powěm ja wam runje, wy jo wšak njewěriće; *Mat. 26, 63.*

68. Prašam pak ja was, dha wy mi njewotmołwiće ani mje tež njepuščiće.

69. Teho dla wot nětk budže člorózki syn sedzić k prawicy teje mocy Božej. *Mat. 24, 30. Mark. 14, 62.*

70. Tuž džachu woni wšitcy: Sy dha ty tón Syn Boží? Wón pak džeše k tym samym: Wy jo prajiće; přetož ja sym.

71. Tuž džachu woni: Što wjazy swědčenja potrjebamy? My smy jo sami z jeho erta slyšeli.

23. staw

Chrystusowe ćerpjenje před Pilatusom; jeho křižowanje, smjerć a pohrjebanje.

1. A cyła jich zhromadźizna postanu a wjedžeše jeho před Pilata; *Mat. 27, 2.*

2. Woni počachu pak jeho wobskoržić a džachu: Na tym my namakamy, zo wón lud zawjedže a zakazuje, danje čežorej dawać, a praji, zo wón je Chrystus, tón kral. *St. 20, 25.*

3. Pilatus pak jeho wopraša a džeše: Sy ty tych židow kral? Wón wotmołwi jemu a džeše: Ty jo prajiš. *Mat. 27, 11. Mark. 15, 2. Jan. 18, 33.*

4. Pilatus pak džeše k wyšim měšnikam a k ludu: Ja žaneje winy nje-namakam na tym čłowjeku.

5. Woni pak čím bóle wołachu a džachu: Wón je lud zaměšał, wučiwši tam a sem po wšěm Židowskim kraju, a je w Galilejskej spočał hač sem.

6. Jako pak Pilatus wot Galilejskeje słyšeše, prašeše wón, hač tón čłowjek Galilejski je;

7. A jako wón zrozumi, zo wón pod Herodašowej wyšnosťu běše, pósła wón jeho k Herodašej, kotryž tež w tych samych dnjach we Jerusalemj běše. *St. 3, 1.*

8. Jako pak Herodas Jezusa wuhlada, zwjeseli wón so jara; přetož wón by jeho dawno rad widźił, dokelž wjele wot njeho słyšał běše, a nadźiješe so, zo budže někajki dźiw wot njeho wohladać. *St. 9, 9.*

9. A prašeše jeho wšelke; wón pak jemu ničo njewotmołwi.

10. Ći wyši měšnicy pak a pis-mawučeni stejachu a wobskoržowachu jeho twjerdže.

11. Ale Herodas ze swojimi wojakami jeho zaspi a měješe jeho za směch a wobleče jeho bělu drastu a pósła jeho zaso k Pilatej.

12. A na tón dzeń buštaj Pilatus a Herodas zaso přecelej bjez sobu; přetož prjedy běštaj wonaj njepřecelej na so.

13. Pilatus pak zawoła tych wyšich měšnikow a druhich wyšich a lud hromadu,

14. A džeše k nim: Wy sće teho čłowjeka ke mni přiwjedli, jako by wón lud wotwroćal. A hlaj, ja sym jeho před wami přeslyšał a njenamakam na tym čłowjeku teje winy žaneje, kotruž wy jemu dawaće; *Mat. 27, 23. Mark. 15, 14. Jan. 18, 38.*

15. Ani tež Herodas; přetož ja sym was k njemu pósłał; a hlaj, ničo njeje jemu dowjedžene, štož by smjerće winowate było.

16. Teho dla chcu jeho khoztać a pušćić.

17. Na róčny čas pak dyrbyeše wón jim jeneho jateho po wašnju pušćić.

18. Tuž zawoła cyła zhromadźizna a džeše: Preč z tym a pušćnam Barabasa. *Mat. 27, 22. 23.*

19. (Kotryž běše někajkeje zwady a mordarstwa dla, kiž so w měsće stało běše, do jastwa čisnjeny.)

20. Tuž rěčeše Pilatus zaso k nim a chcyše Jezusa pušćić.

21. Woni wotmołwichu pak a džachu: Křižuj, křižuj jeho!

22. Wón pak k třecemu džeše k nim: Što pak je tón zleho činil? Ja žaneje winy teje smjerće na nim njenamakam; teho dla chcu jeho khoztać a pušćić.

23. Ale woni z wulkim wołanjom na nim ležachu, žadajcy, zo by křižowany był. A jich a tych wyšich měšnikow wołanje rozsylni so a přemóže. *Jan. 19, 12.*

24. Tuž wotsudži Pilatus, zo by so po jich próstwje stało;

25. A pušći jim teho, kotryž zběžka a mordarstwa dla bě do jastwa čisnjeny, pře kotrehož woni prošachu; ale Jezusa poda wón jich woli. *Mat. 27, 26.*

26. Jako woni jeho pak won wjedžechu, zaprijachu woni jeneho, Šimana Cirenskeho, kotryž z pola přińdže, a položichu tón křiž na njeho, zo by jón za Jezusom njesl. *Mat. 27, 32. Mark. 15, 21. Jan. 19, 17.*

27. Sa nim pak džeše wulka črjóda ludži a žónskich, kotrež jeho žarowachu a woplakowachu.

28. Jezus pak so wobroći k nim a džeše: Wy džowki z Jerusalema, njeplačće pře mnje, ale plačće same na so a na swoje džěci.

29. Přetož hlaj, čas budže přińć, w kotrymž budže prajene: Zbóžne su te njeplódné a te žiwoty, kiž njejsu čěšile. *Jez. 54, 1. Mat. 24, 19.*

30. Tehdy budža počinać prajić k horam: Padajće na nas! a k hórkam: Přikrywajće nas! *Jez. 2, 19. Hoz. 10, 8. Zjew. 6, 16. St. 9, 6.*

31. Přetož hdyž so to stanje na syrym

drjewje, što dha na suchim budže? *1 Pětr. 4, 17.*

32. Buštaj pak tež druhaj dwaj zlóstnikaj wuwjedženaj, zo byštaj z nim skóncowanaj byłaj. *Jez. 53, 13. Jan. 19, 18.*

Scénje na čichi pjatk.

33. [A jako pak přińdžechu na to město, kotremuž rěkaju nopowišćo, křižowachu woni jeho tam a teju zlóstnikow z nim, jeneho k prawicy a drugeho k ľewicy. *Mat. 27, 33. Mark. 15, 22.*

34. Jezus pak džeše: Wótče, wodaj jim; přetož woni njewjedža, što činja. Woni pak rozdžělichu jeho drastu a čiskachu lós wo nju. *Ps. 22, 19. Mat. 27, 35. Mark. 15, 24. Jan. 19, 24.*

35. A lud stejše a přihladowaše. Či wyši pak tež z nimi zaničowachu jeho a džachu: Druhim je wón pomhał, njech sebi sam pomha, jeli zo wón je tón Chrystus, tón wuzwoleny Boži. *Mat. 27, 42.*

36. Tež čí wojerscy wotročcy zaničowachu jeho, přistupichu k njemu a podachu jemu kisało,

37. A džachu: Syli ty tón židowski kral, dha pomhaj sam sebi.

38. Tež běše nad nim pismo napisane z grichiskimi a z laćonskimi a z hebrejskimi pismikami: Tutón je tón židowski kral. *Mat. 27, 37.*

39. A jedyn teju zlóstnikow, kiž z nim wisaštaj, hanješe jeho a džeše: Syli ty Chrystus, dha pomhaj sebi a namaž.

40. Tuž wotmołwi tón druh, poswari jeho a džeše: A ty so tež njebojiš před

Bohom, kiž ty wšak w runym sata-manstwje sy?

41. A mój wšak smój po prawym w tym samym,; přetož namaj so prawje dóstanje, štož z našimi skutkami smój zashužila. Tón pak ničo njezdobneho njeje činił.

42. A džeše k Jezusej: Knježe, spomni na mnje, hdyž do swojeho kralestwa přińdžeš. *Mat. 16, 28.*

43. A Jezus džeše k njemu: Zawěrnje, ja praju či: Džensa budžeš ty zo mnu w paradizu.

44. Běše pak wokoło šesteje štundy, a bu čma po wšej zemi hač do džewjateje štundy. *Mat. 27, 45. Mark. 15, 33.*

45. A slónco so začmi a zawješk teho templa rostorže so na poł.

46. A Jezus zawoła z wulkim hłosom a džeše: Wótče, ja poruču swoju dušu do twojeju rukow. A jako wón to běše wurjeknuł, da wón swojeho ducha wot so. *Mat. 27, 50. Ps. 31, 6.*

47. Jako pak hejtman to widžeše, štož so sta, chwaleše wón Boha a džeše: Zawěsće, tón čłowjek je prawy był.

48. A wšitcy ludžo, kiž pódla běchu a přihladowachu, jako widžichu, štož so sta, dyrichu na swoju wutrobu a wróćichu so.]

49. Jeho znajomni pak wšitcy stejachu nazdala a te žónske, kotrež běchu za nim z Galilejskeje šle, hladawši to wšitko widžichu.

50. A hlaj, muž, z mjenom Jozef, radny knjez, kiž běše dobry a bohabojazny muž, *Mat. 27, 57. Mark. 15, 43. Jan. 19, 38.*

51. Tón njeběše zwolił do jich

rady a skutka, běše z Arimathije, ze židowskeho města, kiž tež na Bože kralestwo wočakowaše; *St. 2, 25. 38.*

52. Tón přišedši k Pilatej prošeše pře to čelo Jezusowe;

53. A wón wza jo dele, zawali to same do čisteho platu a položi jo do wurubaneho rowa, w kotrymž hišće nihdy nihtó njeběše ležal.

54. A běše džen teho přihotowanja, a sabat nastawaše. *Mat. 27, 62.*

55. Te žónske pak přińdžechu za nim, kotrež běchu za nim šle z Galilejskeje, a wobhladowachu row a kak jeho čelo položene bu. *St. 8, 2.*

56. Wone so pak wróćichu a přihotowachu te wonjace wěcy a žalby. Apšes sabat wone wotpočowachu po prikazni. *2 Móžz. 20, 10.*

24. staw

Chrystusowe horjestaće a knjebjuztpiće.

Tekst na jutrowničku. IV.

1. [Ale přeni džen po sabaće jara rano přińdžechu wone k rowu a njesechu te wonjace wěcy, kotrež běchu přihotowale, a tež běchu někotre druhe z nimi. *Mat. 28, 1. Mark. 16, 1. Jan. 20, 1.*

2. Namakachu pak kamjeń wotwaleny wot rowa;

3. Tuž zańdžechu wone nutř a njenamakachu teho Knjeza Jezusa čelo.

4. A sta so, jako wo to same we wulkej starosci běchu, hlaj, dha nahle

přistupištaj dwaj muskaj k nim we jasnych drastach. *Jan. 20, 12. Jap. zk. 1, 10.*

5. A wone so stróžichu a pochilichu swoje wobličo k zemi. Tuž džeštaj wonaj k nim: Što pytaće wy žiweho pola morwych?

6. Wón tu njeje, ale je stanyl. Dopomńće so teho, kak wam praješe, jako wón hišće w Galilejskej běše,

7. A džeše: Čloróski syn dyrbi do rukow tych hrěšnikow podaty a križowany być, a na třetí dzeń budže wón horjestanuć. *Mat. 17, 22.*

8. A wone so dopomnichu jeho słowow.

9. A wróćichu so zaso wot rowa a připowjedachu to wšitko tym jědnaće a druhim wšitkim.)

10. Běchu pak Marja Madlena a Johanna a Marja, Jakubowa mać, a druge někotre z nimi, kotrež to tym japoštołam powědachu. *St. 8, 2. 3*

11. Ale jich słowa so jim zdachu, jako bychu basnički byle, a njewěrychu jim.

12. Pětr pak stanu a běžeše k rowu, a nachili so do njeho a wuhlada te rubjane plachty same ležo, a woteńdže; a džiwaše so při sebi temu, štož so stało běše.

Scénje na 2. swjedženju jutrow.

13. [A hlaj, dwaj wot nich džeštaj tón samy dzeń do městka, kotrež běše wot Jerusalema šěsćdžesać honow daloko, z mjenom Emmaws. *Mark. 16, 12.*

14. A ryčeštaj bjez sobu wot teho wšeho, štož so stało běše.

15. A poda so, jako wonaj tak ryčeštaj a so woprašowaštaj bjez sobu, přibližowa so Jezus k nimaj a džeše z nimaj. *Mat. 18, 20.*

16. Ale jeju woči běštej dđeržanej, zo jeho njeznaještaj.

17. Wón pak džeše k nimaj: Kajke su to ryče, kotrež wój ducy bjez sobu mataj a staj zrudnaj?

18. Tuž wotmołwi jedyn, z mjenom Kleophas, a džeše k njemu: Sy ty tón jenički cuznik we Jerusalemy, kiž by njewědzał, što so w tych dnjach tam stało je?

19. A wón džeše k nimaj: Kajke? Wonaj pak džeštaj k njemu: To ždyn wot Jezusa Nacarenskeho, kotryž běše profeta, mócný w skutkach a słowach, před Bohom a přede wšem ludom; *Mat. 21, 11.*

20. Kak jeho naši wyši měšnicy a knježa podali su k satamanstwu teje smjerće a jeho križowali.

21. My so pak nadžijachmy, zo wón budže Jizraela wumóz; a přewšo je džensa třetí dzeń, jako so to stało je.

22. Tež su nas nastróžale někotre žónske tych našich, kiž su rano pola rowa byle; *Mat. 28, 8. Mark. 16, 10.*

23. A jako jeho ćelo njenamakachu, přińdžechu prajuzy, zo su tež widžile widženje tych jandželow, kotřiž praja, zo je žiwy.

24. A někotři bjez nami džechu tam k rowu a namakachu jo tak, kaž žónske prajachu; ale jeho njewidžachu.

25. A wón džeše k nimaj: O wy hłupeje a lěnjeje wutroby k wěrjenju

temu wšitkemu, štož profetojo ryčeli su!

26. Njedyrbješe Chrystus to ćerpić a k swojej krasnosći zańć? *Jez. 50, 6.*

27. A počinawši wot Mójzasa a wot wšěch profetow wukładowaše jimaj, štož we wšem pismje wot njeho řečane bě. *1 Mójz. 3, 15. Ps. 8, 6. 16, 9. 10. 22, 1. Hiob. 19, 25. Jez. 53, 1. Hoz: 6, 1. 2.*

28. A woni přibližachu so k temu městku, hdžež džěchu, a wón činješe, jako by chcył dale hić.

29. A wonaj nuzowaštaj jeho a džeštaj: Wostań pola nas, dokelž so k wječoru přibližuje a dzeń je so nachilił. A wón džěše nutř, zo by pola njeju wostał. *1 Mójz. 19, 3.*

30. A sta so, jako z nimaj za blidom sedžeše, wza wón tón chlěb, džakowaše so, łamaše a poda jón jimaj.

31. Tuž buštej jeju woći wotewrjenej, a póznaštaj jeho. A wón so zhubi před nimaj.

32. A wonaj džeštaj bjez sobu: Nje-horješe so naju wutroba w namaj, jako z namaj řečeše na puću a namaj to pismo wotewri?

33. A wonaj stanyštaj w tej samej štundže, wrócištaj so do Jerusalema a namakaštaj tych jědnaće zhromadženych a tych, kiž při nich běchu,

34. Kotřiž džachu: Tón Knjez je woprawdže stanył a Šimanej so zjewił. *1 Kor. 15, 4. 5.*

35. A wonaj powědaštaj jim, što so na puću stało bě, a kak wón wot njeju póznaty je na tym, jako chlěb łamaše.]

Tekst na 2. swjedženj jutrow. IV.

36. [Jako woni pak wot teho ryčachu, steješe Jezus sam srjedža bjez nimi a džeše k nim: Měr budž z wami! *Mark. 16, 14. Jan. 20, 19.*

37. Woni so pak stróžichu a bojachu so, pomysliwši sebi, zo ducha widža.

38. A wón džeše k nim: Što sće tak nastróženi? a čoho dla so tajke mysle zběhaju we wašich wutrobach? *Mark. 4, 40.*

39. Wohladajće mojej rucy a mojej nocy, ja sym sam tudy; dótkajće so mje a hladajće; přetož duch nima ćěla ani kosće, jako wy widžiće, zo ja mam. 1

40. A hdyž wón to prajił běše, pokaza jim rucy a nocy.]

41. Jako woni pak hišće njewěrjachu před wjesołosću a so džiwachu, džeše wón k nim: Maće tu što jěsć?

42. A woni podachu jemu kruch pječeneje ryby a plást mjeda. *Jan. 21, 10.*

43. A wón je wza a jědžiše před nimi,

44. A džeše k nim: To su te ryče, kotrež ja k wam řečał sym, jako hišće pola was běch, zo wšitko dyrbi dopjel-njene być, štož wote mnje pisane je w Mójzasowym zakonju a w profetach a w psalmach.

45. Tehdy wotewri wón jim rozum, zo bychu pismo zrozumili,

46. A džeše k nim: Tak je pisane a tak dyrbješe Chrystus ćerpić a na třeći dzeń horjestanuć wot morwych, *Scht. 27. Ps. 22, 7. 16.*

47. A dać předować w swojim mjenje

pokutu a hrěchow wodaće bje wšěmi ludźimi a započec we Jerusalemje.

48. Wy pak sće teho wšitkeho swědkojo.

49. A hlaj, ja chcu pósłać to slubjenje swojeho Wótca na was. Wy pak wostańće w měsće Jerusalemje, hač budžeće woblečeni z mozu z wysokosće.

Jan. 15, S6. St. 1s6, 7. Jap. zk. 1, 4.

Tekst na Bože spěće. IV.

50. [Wón wuwjedže jich pak won hač do Bethanije a pozběže swojej rucy horje a požohnowa jich. *Jap. zk. 1, 12.*

51. A sta so, jako wón jich požohnowa, pušći wón so wot nich a bu horje zběhnjeny do njebjes. *Mark. 16, 19. Jap. zk. 1, 9*

52. A woni modlachu so k njemu a wróćichu so zaso do Jerusalema z wulkej wjesołosću;

53. A běchu stajnje w templu, česćachu a chwalachu Boha. (Hamjeń.)]

Sćenje swjateho Jana

Prěni staw

**Wo Chrysta paršonje
a hamće, tež wo Han-
driju, Pětru, Philippu
a Nathanaelu, jeho
wučomnikach. Sćenje na
njedźelu po hodžoch.**

1. [W spočatku bě to słowo, a to słowo
bě pola Boha, a Bóh bě to słowo. 1
Mójz. 1, 1. 1 Jan. 1, 1. 2. St. 5, 20.

2. To same běše w spočatku pola
Boha. *Přisl. 8, 22.*

3. Wšitke wěcy su přez to same
činjene, a bjez toho sameho njeje ničo
sćinjene, štož činjene je. *Ps. 33, 6. Kol.
1, 16. 17. Hebr. 1, 2.*

4. W nim bě žiwjenje, a to žiwjenje
bě čłowjekow swětło. *St. 5, 26. St. 12, 46.*

5. A to swětło swěćeše w čemnosći, a
čemnosť njeje jo zapřijała.] *St. 8, 12. St.
9, 5. St. 12, 46.*

**Tekst na njedźelu po
hodžoch. III.**

6. [Čłowjek bě wot Boha póslany, z
mjenom Jan; *Mat. 3, 1. St. 11, 10. Mark.*

1, 2. Luk. 3, 3.

7. Tón přindže na swědčenje, zo by
swědčil wot toho swětla, zo bychu wšitcy
přez njeho wěřili.

8. Tón samy njebě to swětlo, ale zo
by wón swědčil wot toho swětla.

9. To bě to prawe swětlo, kotrež
wšitkich ludźi rozswěći, kiž do swěta
přińdu. *St. 12, 46.*

10. Wón bě na swěće, a swět je přez
njeho sćinjeny; a swět jeho njepózna. 1
Msóž. 1, 1. Hebr. 1, 2. St. 11, 3.

11. Wón přindže do toho swjateho, a
či swoji jeho horje njewzachu.

12. Kaž wjele pak jeho horje wzachu,
tym da wón móc, zo bychu Bože džěči
byli, kotřiž do jeho mjena wěrja; *Rom.
8, 15. Gal. 3, 26.*

13. Kiž njejsu z krwě ani z wole toho
ćěla ani z wole jeneho muža, ale wot
Boha su narodženi. *St. 3, 5. 1 Jan. 5, 4.
Jak. 1, 18.*

14. A to słowo sćini so ćělo a by-
dleše bjez nami, a my widžichmy jeho
krasnosť, jako krasnosť toho jeničkeho
narodženeho Syna wot Wótca, poňe
hnady a prawdy.] *Jez. 7, 14. Mat. 1, 16.
Luk. 1, 31. Jez. 40, St. 2, 7. 5. Mat. 17, 2. 2
Pětr. 1, 16. 17. Jez. 60, 1.*

Tekst na njedźelu po nowym lěće. IV.

15. [Jan swědči wot njeho, woła a praji: Tón běše, wot kotrehož ja prajił sym, zo budže po mni přińć a je prjedy mje był; přetož wón běše předniši, dyžli ja. *Mat. 3, 11. Mark. 1, 7.*

16. A z jeho poňnosće smy Jan swědči (St. 1.) swj. Jana. wo Chrystusu. 133 my wšitcy brali hnadu za hnadu. *St. 3, 34. Kol. 1, 19. St. 2, 9.*

17. Přetož tón zakon je přez Mójzasa daty; ale ta hnada a prawda je přez Jezom Chrysta so stała. *2 Mójz. 20, 1.*

18. Nichtó njeje nihdy Boha widził; tón jenički narodženy Syn, kiž we Wótca klinje je, tón je nam to same wupowědał. *2 Mójz. 33, 20. 1 Jan. 4, 19. 1 Tim. 6, 16. Jan. 6, 46. Luk. 10, 22.*

Scénje na 4. njedźelu adwentu.

19. [A to je to swědčenje Janowe, jako či Židža pósłachu z Jerusalema měšnikow a Lepitow, zo bychu jeho woprašeli: Štó sy ty? *St. 5, 33.*

20. A wón pózna a njezapře; a wón pózna: Ja njejsym Chrystus. *St. 3, 28.*

21. A woni woprašachu jeho: Što dha? Sy ty Elias? A wón džeše: Ja njejsym. Sy ty profeta? A wón wotmołwi: Ně. *5 Mójz. 18, 15. Mat. 16, 14.*

22. Tuž džachu woni k njemu: Štoha dha sy ty? zo my wotmołwenje damy tym, kotřiž nas pósłali su. Štoha prajiš ty sam wot sebjě?

23. Wón džeše: Ja sym předarzki hlós w pusćinje: Přihotujće puć teho Knjeza, jako profeta Jezajas prajił je. *Jez. 40, 3. Mat. 3, 3. Mark. 1, 3. Luk. 3, 4.*

24. A či, kiž pósłani běchu, běchu wot Farizejskich,

25. A prašachu jeho a džachu: Čoho dla dha kšćiš ty, hdyž njejsy Chrystus ani Elias ani profeta?

26. Jan wotmołwi jim a džeše: Ja křću z wodu; ale wón je srjedža bjez was stupił, kotrehož wy njeznajeće. *Mat. 3, 11. Mark. 1, 7. Luk. 3, 16.*

27. Tón je, kiž po mni přińć budže, kotryž prjedy mje był je, kotrehož črijowe rjemješki ja njejsym doztojnny roswwjazac.] *St. 3, 26.*

28. To so sta w Bethabara, tamnu stronu Jordana, hdžež Jan kšćise. *St. 10, 40.*

29. Na druhi dzeń wuhlada Jan Jezusa, zo k njemu dže, a džeše: Hlaj, to je Bože jehnjo, kotrež teho swěta hrěchi njese. *Št. 36. 2 Mójz. 12, 3.*

30. Tón je, wot kotrehož ja wam prajił sym, zo za mnu přińdže muž, kotryž prjedy mje był je; přetož wón běše předniši, dyžli ja. *Št. 15.*

31. A ja jeho njeznajach; ale zo by wón zjawny był we Israelu, teho dla sym ja přišoł křćić z wodu. *St. 7, 4.*

32. A Jan dale swědčeše a džeše: Ja widžich, zo tón Duch dele lečeše jako hołb z njebjes a wosta na nim. *Mat. 3, 16. Mark. 1, 10. Luk. 3, 21. 22.*

33. A ja jeho njeznajach; ale tón, kiž mje pósła, zo bych z wodu křćil, tón samy džeše mi: Na kimž budžeš widžeć teho Ducha dele lećić, a zo wón na nim

wostanje, tón samy je, kotryž ze sw-
jatym Duchom kšćije. *Jap. sk. 1,*
5.

34. A ja widžich to a swědčach, zo
tón je Boží Syn.

***Tekst na 2. njedźelu po
třoch kralach. III,***

35. [Nazajtra steješe zaso Jan a z nim
dwaj wot jeho wučomnikow;

36. A jako wón Jezusa wuhlada
chodžo, džeše wón: Hlaj, to je Bože
jehnjo. *Št. 20.*

37. A taj dwaj jeho wučomnikow
słyšeštaj jeho ryčo a džěštaj za Jezusom.

38. Jezus so pak wobroći a widžeše,
zo wonaj za nim džetaj, a džeše k ni-
maj: Što pytataj? Wonaj pak džěštaj k
njemu: Rabbi (to je přeložene: mištrje),
hdže sy na hospodže?

39. Wón džeše k nimaj: Pójtaj a
hladajtaj. Wonaj teho dla pšínđžeštaj
a hladaštaj, hdže wón na hospodže je,
a woztaštaj tón samy džen pola njeho.
Běše pak wokoło džesateje štundy.

40. Jedyn wot teju dweju, kiž to
wot Jana słyšeštaj a za Jezusom džěštaj,
běše Handrij, tón bratr Šimana Pětra.
Mat. 4, 18.

41. Tón samy namaka najprjedy swo-
jeho bratra Šimana a praji k njemu:
My smy teho Mesiasa namakali (to je
přeložene: tón žalbowany). *Mat. 4, 18.*

42. A wjedžeše jeho k Jezusej. Jako
jeho pak Jezus wuhlada, džeše wón: Ty
sy Šiman, Jonasowy syn; tebi dyrbja
Kephas rěkać (to je přeložene: Pětr).
Mat. 16, 18.

43. Na druhi džen chcyše Jezus do
Galilejskeje ćahnyć; a namaka Philippa
a praji k njemu: Pój za mnu.]

44. Philippus pak běše z Bethzaidy, z
teho města Handrijoweho a Pětroweho.

***Tekst na 3. njedźelu po
třoch kralach. III.***

45. [Philippus namaka Nathanaela a
praji k njemu: My smy teho namakali,
wot kotrehož Mójzas w zakonju a profe-
tojo su pisali, Jezusa, Jozefoweho syna
z Nacareta. *1 Mójz. 49, 10. 5 Mójz. 18,*
18. Jez. 7, 14. St. 40, 11. St. 53, 2. Jer. 23,
5. Ez. 34, 23. Dan. 9, 24. Mat. 2, 23.

46. A Nathanael praji k njemu: Što
móže z Nacareta dobrego přnić? Rjeknu
k njemu Philippus: Pój a wohladaj. *St.*
7, 41.

47. Jezus widžeše, zo Nathanael k
njemu dže, a praji wot njeho: Hlaj, to je
prawy Israelski, w kotrymž žane jebanje
njeje. *Ps. 32, 2*

48. Nathanagel praji k njemu: Kak
ty mje znaješ? Jezus wotmołwi a džeše
k njemu: Prjedy dyžli će Philippus
zawoła, figowcom běše, ja će widžich.
hdyž ty pod

49. Nathanael wotmołwi a praji k
njemu: Rabbi, ty sy Syn Boží, ty sy tón
kral Israelski. *St. 6, 69. Mat. 16, 16.*
Mark. 8, 29.

50. Jezus wotmołwi a džeše k njemu:
Dokelž ja či sym rjeknył, zo ja će widžił
sym pod figowcom, dha wěřiš; ty budžeš
hišće wjetše wěcy widžeć, dyžli te.

51. Tež džeše wón k njemu: Zawěrnje,
zawěrnje, ja praju wam: Wot nětk

budžeće widžeć njebjo wotewrjene a Božich jandželow horje a dele přińc na člorózkého syna.] 1 Mójz. 28, 12. St. 35, 1. St. 48, 3.

2. staw.

Wo Kananejzkim kwasu a wučisćenju templu.

Sćenje na 2. njedźelu po třoch kralach.

1. [A na třecim dnju bě kwas w Kana Galilejskej; a Jezusowa mać běše tam.

2. Jezus pak a jeho wučomnicy běchu tež na kwas prošení.

3. A jako wina pobrachnu, džeše ta mać Jezusowa k njemu: Wina nimaju.

4. Jezus džeše k njej: Zónska, što mam ja z tobu? Moja štunda hišće njeje přišla. 2 Sam. 16, 10.

5. Jeho mać džeše k služomnikom: Štož wón wam praji, to činiće. 1 Mójz. 41, 55.

6. Běchu pak tam šěsć kamjeńtne wódne korta stajene, po wašnju židowskeho čizćenja, a džěchu do kóždého dvě abo tři měry. Mat. 7, 3.

7. Jezus praješe k nim: Nalijće te wódne korta z wodu. A woni je nalachu hač do wjercha.

8. A wón džeše k nim: Cžerpajće nětk a přinjesće brašy. A woni přinjesechu.

9. Jako pak braška wopta to wino, kotrež běše woda było, a njewědžeše, z wotkal je (či služomnicy pak wědzachu,

kiž wodu čěrpali běchu), zawoła braška nawoženju,

10. A džeše k njemu: Kóždy dawa při prjódku dobre wino, a hdyž so su napili, tehdy to slabše; ty sy to dobre wino hač sem zkhował. 1 Mójz. 43, 34. Hag. 1, 6.

11. To je přěni zejch, kotryž Jezus sčini w Kana Galilejskej a zjewi swoju krasnosť. A jeho wučomnicy wěryachu do njeho.]

12. Potom čehnješe wón dele do Kapernauma, wón, jeho mać, jeho bratra a jeho wučomnicy; a njepobychu tam dołho.

13. A Židow jutry běchu blisko, a Jezus čehnješe horje do Jerusalema,

14. A namaka w templu sedžo, kotřiž woły a wowcy a hołbje předawachu, a tych pšeměnjeryjow. Mat. 21, 12. Mark. 11, 15.

15. A wón sčini krjud wot štrykow a wuhna wšitkich z teho templu, tež wowcy a woły, a rossypa pšeměnjeryjam te pjenjezy a zwróci blida;

16. A džeše k tym, kotřiž hołbje předawachu: Znošće te wěcy přeč a nječińće z mojeho Wótca doma kupny dom.

17. Jeho wučomnicy pak spomnichu na to, štož pisane steji: Ta surowosć wo twój dom je mje zežrała. Ps. 69, 11.

18. Tuž wotmołwachu teho dla Židža a džachu k njemu: Kajki zejch ty nam pokažeš, zo ty to činić móžeš?

19. Jezus wotmołwi a džeše k nim: Roswalće tón templ, a w třoch dnjach chcu ja jón zaso stajić. Mat. 26, 61. St. 27, 40. Mark. 14, 58. St. 15, 29.

20. Tuž džachu židži: Tón templ je

w šěsć a štyrcyći lětach natwarjeny; a ty chceš tón samy w třoch dnjach stajić?

21. Wón pak rěčeše wot templa swojeho čěla.

Kol. 2,

9.

22. Jako wón pak wot morwych běše horje stanył, spomnichu jeho wučomnicy na to, zo wón to prajił běše; a wěrjachu temu pismu a słowu, kotrež Jezus běše rěčał.

Luk. 24, 8. Ps. 16, 10.

23. Jako wón pak běše we Jerusalemj na jutrach na róčnym dnju, wěrješe jich wjele do jeho mjena, widźiwši jeho dźiwy, kotrež wón činješe.

24. Ale Jezus so jim njedowěri; přetož wón wšitkich znaješe,

25. A njepotrjebaše, zo by jemu štó swědčil wot čłowjeka; přetož wón wjedžeše derje, što w čłowjeku běše.

Ps. 7, 10.

3. staw.

Chrystus rěči z Nikodemusom wo puću k wěčnemu žiwjenju, a Jan rěči ze swojimi wučomnikami.

Scénje na swjatu Trojicu.

1. [Čłowjek pak běše wot Farizejskich, z mjenom Nikodemus, wyši bjez židami; *St. 7, 50. St. 10, 39.*

2. Tón přińdže k Jezusej w nocy a džeše k njemu: Mištrje, my wěmy, zo ty sy za wučerja wot Boha přišoł; přetož niktó njemóže te dźiwy činić, kotrež ty činiš, chiba zo by Bóh z nim był.

3. Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju či: Jeli zo so štó z noweho njenarodźi, njemóže wón Bože kralestwo wohladać.

4. Nikodemus džeše k njemu: Kak so móže čłowjek narodzić, hdyž stary je? Móže wón tež zaso do swojeho maćerneho žiwota hić a so narodzić?

5. Jezus wotmołwi: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju či: Jeli zo so štó njenarodźi z wody a z ducha, dha wón njemóže do Božeho kralestwa přińć.

Ez. 36, 25—27. Eph. 5, 26. Hebr. 10, 22.

6. Štož so wot čěla je narodźilo, to je čělo; a štož so wot ducha je narodźilo, to je duch.

1 Mójz. 5, 3. Rom. 3, 23.

7. Njedźiwaj so, zo ja tebi prajił sym: Wy dyrbiće so z noweho narodzić.

8. Wětr duje, hdžež chce, a jeho šumjenje slyšiš ty; ale ty njewěš, z wotkal wón psikhadža a hdže wón dže. Tak je kóždy, kiž so z ducha narodźil je.

Prěd. 11, 5.

9. Nikodemus wotmołwi a džeše k njemu: Kak móže so to stać?

Ez. 36, 26.

10. Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Sy ty mištr we Israelu a njewěš to?

11. Zawěrnje, zawěrnje, ja praju či: My rěčimy, štož my wěmy, a swědčimy, štož my widźili smy; a wy njewozmjeće naše swědčenje horje.

St. 7, 16. St. 8, 26.

28.

12. Njewěriće wy, hdyž wam wot zemjacych wěcow praju; kak dha byšće wěrili, hdy bych wam wot njebjezkich wěcow prajił?

Kn. mudr. 9, 16.

13. A niktó njeztupi do njebjes, chiba tón, kotryž z njebjes dele přišoł je, tón člorózki syn, kiž w njebjesach je.

St. 6, 62. Eph. 4, 9.

14. A kaž Mójzas hada je w pusćinje powyšil, tak dyrbi člorózki syn powyšeny być,

4 Mójz. 21, 8. 9.

15. So bychu wšitcy, kiž do njeho wěrja, zhubjeni njebyli, ale wěčne žiwjenje měli.] *Mark. 16, 16. Luk. 19, 10.*

Tekst na Boži džeń. IV.

16. [Přetož tak je Bóh tón swět lubował, zo wón swójeho jeničkeho narodženeho Syna dał je, zo bychu wšitcy, kiž do njeho wěrja, zhubjeni njebyli, ale wěčne žiwjenje měli. *St. 15, 13. 1 Jan. 4, 9. St. 3, 16. Rom. 5, 8. St. 8, 32.*

17. Přetož Bóh njeje swójeho Syna do swěta posłał, zo by wón swět sudžil, ale zo by swět přez njeho zbóžny był. *St. 9, 39.*

18. Štóz do njeho wěri, tón njebudže sudženy; štóz pak njewěri, tón je hižom sudženy; přetož wón njeje wěrił do mjena teho jeničkeho narodženeho Syna Božeho. *St. 5, 24. St. 6, 40. 47.*

19. To je pak tón sud, zo to swětlo je do swěta přišlo; a ludžo lubowachu tu čemnosć bóle, dyžli swětlo; přetož jich skutki běchu zle. *St. 1, 5. 9.*

20. Štóz zle čini, tón hidži swětlo a njepríndže na swětlo, zo bychu jeho skutki štrafowane njebyle; *Eph. 5, 13.*

21. Štóz pak prawdu čini, tón príndže na swětlo, zo bychu jeho skutki zjawne byle; přetož wone su w Bosy činjene. *Eph. 5, 8. 9.*

22. Potom príndže Jezus a jeho wučomnicy do židowskeje zemje a wosta tam z nimi a kščiše. *St. 4, 1. 2.*

23. Jan pak tež hišće kščiše we Enonje, blisko při Salimje, přetož tam běše wjele wody; a woni psikhadžachu a dachu so křćić; *1 Sam. 9, 4.*

24. Přetož Jan hišće njeběše do jastwa položeny. *Mat. 14, 3. Luk. 3, 19. 20.*

25. A zběhnu so teho dla woprašenje bjez Janowymi wučomnikami ze Židami wo wučiscenje;

26. A přińdžechu k Janej a džachu k njemu: Rabbi, tón, kiž z tobu běše za Jordanom, wot kotrehož ty swědčeše, hlaj, tón kšći, a wšitcy du k njemu. *Mat. 3, 11. 13.*

Tekst na 4. njedželu adwentu. III.

27. [Jan wotmołwi a džeše: Čłowjek sebi ničo wzać njemóže, chiba zo budže jemu date z njebjes. *St. 19, 11.*

28. Wy sami sće mi swědkojo, zo ja sym powědžil, zo njejsym Chrystus, ale zo sym prjedy njeho posłany. *St. 1, 20. 30.*

29. Štóz ma njewjeztu, tón je nawoženja. Tón přecel pak nawoženjowy steji a posłucha na njeho a zwjeseli so wysocy teho nawoženjoweho hłosa dla. Ta sama moja wjeselosć je teho dla dopjelnjena.

30. Wón dyrbi rozć, ja pak dyrbju wotbjerać.] *2 Sam. 3, 1.*

31. Štóz z wysoka príndže, tón je na wšitkich. Štóz wot zemje je, tón je wot zemje a rěči wot zemje; štóz z njebjes príndže, tón je na wšitkich; *St. 8, 23.*

32. A štož je widžil a slyšał, to wón swědči; ale jeho swědčenje žadyn horje

njewozmjje. *St. 5, 19. St. 8, 26. 28.*

33. Štóz pak jeho swědčenje horje wozmjje, tón zazygluje, zo Bóh prawy je.

34. Přetož kotrehož Bóh pósłał je, tón rěči Bože słowa; přetož Bóh njedawa teho Ducha po měrje. *Ps. 45, 3. 8.*

35. Wótc ma Syna lubo a je jemu wšitko do jeho ruki dał. *Mat. 11, 27.*

36. Štóz do teho Syna wěri, tón ma wěčne žiwjenje. Štóz pak temu Synej njewěri, tón njebudže žiwjenje widžeć, ale tón hněw Boži wostanje nad nim. *St. 3, 18. Mat. 16, 16.*

4. staw.

Wobroćenje Samaritskich; wustrowjenje syna kralowzkeho.

1. Jako teho dla tón Knjez pózna, zo Farizejscy běchu slyšeli, kak Jezus wjazy wučomnikow činješe a kšćíše, dyžli Jan, *St. 3, 22. 26.*

2. (Hač runje Jezus sam njekšćíše, ale jeho wučomnicy),

3. Wopušći wón tu židowsku zemju a woteńdže wospjet do Galilejskeje.

4. Wón dyrbješe pak pšeńć přez Samariu.

Tekst na njedźelu Sexagezima. III.

5. [Tuž přińdže wón do Samariskeho města, kotremuž Sichar rěkach, blisko při fórwaru, kotryž Jakub swojemu

synej Jozephej běše dał. *1 Mójs. 48, 22. Joz. 24, 32.*

6. Tam pak běše Jakubowa studnja. Teho dla, jako Jezus běše wustał wot khodženja, synu wón so tak na tu studnju; a běše wokoło šesteje štundy.

7. Tuž přińdže žónska ze Samarije wodu čerpać. K tej samej rjeknu Jezus: Daj mi so napić.

8. Přetož jeho wučomnicy běchu do teho města wotešli, zo bychu jědže nakupili.

9. Praji teho dla ta Samaraska žónska k njemu: Kak zo ty wote mnje žadaš so napić, kiž ty wšak Žid sy, a ja sym Samaraska žónska? Přetož židži nimaju žaneho towarstwa ze Samariskimi.

10. Jezus wotmołwi a džeše k njej: Hdy by ty wjedźila tón dar Boži a štó tón je, kiž k tebi praji: Daj so mi napić, dha by ty jeho prosyla, a wón by tebi dał žiwu wodu. *St. 7, 38. 309.*

11. Praji k njemu ta žona: Knježe, wšak nimaš, z čimž by sebi načerpał, a ta studnja je hluboka; z wotkal dha maš tu žiwu wodu?

12. Sy ty wjazy, dyžli naš wótc Jakub, kiž nam tu studnju je dał, a wón je sam z njeje pił a jeho džěci a jeho skót?

13. Jezus wotmołwi a džeše k njej: Kóždy, kiž pije tu wodu, temu so zaso pić chce; *St. 6, 58.*

14. Štóz so pak teje wody napije, kotruž ja jemu dam, temu so wěcnje pić njezechce; ale ta woda, kotruž ja jemu dać budu, ta budže w nim studnja teje wody, kotraž so do wěčneho žiwjenja źorli. *St. 6, 27. St. 7, 38. 30.*

15. Praji ta žona k njemu: Knježe,

daj mi tu samu wodu, zo by so mi pić nochzyło, a zo bych hew chodzić njetrjebała čerpać.)

16. Jezus praji k njej: Dži, zawołaj swojeho muža a přińdź sem.

17. Ta žona wotmołwi a džeše k njemu: Ja nimam muža. Praji tej samej Jezus: Ty sy prawje rěčała: Ja nimam muža.

18. Přetož pjeć mužow sy měła, a kotrehož nětk maš, njeje twój muž; to sy ty prawje rěčała.

Tekst na njedźelu Eztomihi. III.

19. [Ta žona praji k njemu: Knježe, ja widžu, zo ty profeta sy. ((St. 6, 14.))

20. Naši wótcujo su so na tutej horje k Bohu modlili; a wy prajiće, zo we Jerusaleme je to město, hdžež so zaleži modlić. 5 Mójz. 12, 5. 6. 11. 1 Kral. 8, 29.

21. Jezus praji k njej: žona, wěr mi, štanda dže, zo wy ani na tutej horje, ani we Jerusaleme so njebudžeće k Wótcu modlić.

22. Wy so modliće a njewěšće k čomu; my so modlimy a wěmy k čomu; přetož ta zbóžnosť přińdže wot židow. 2 Kral. 17, 20. Jez. 2, 32. Mat. 20, 22. Luk. 24, 47.

23. Ale štanda dže, a je nětk, zo či prawi modlerjo so budža k temu Wótcu modlić w duchu a w prawdze; přetož Wótc tež tajkich hlada, kotřiž bychu so k njemu tak modlili.

24. Bóh je Duch, a či, kotřiž so k njemu modla, dyrbja w duchu a w prawdze so k njemu modlić. 2 Kor. 3, 17.

25. Praji ta žona k njemu: Ja wěm, zo Mesias přińdže, kotremuž rěkaju Chrys-tus; hdyž tón samy přińć budže, budže wón nam wšitko připowědać. St. 1, 41.

26. Jezus džeše k njej: Ja sym tón, kiž z tobu rěču. St. 8, 25. St. 9, 37.

27. A w tym přińdžechu jeho wučomnicy a džiwachu so, zo wón z tej žonu rěčeše. A však žadyn njerjeknu: Wo čo prašeš? abo: Što rěčiš z njeju?

28. Tuž wostaji ta žona swój karan stejo a woteńdže do teho města a džeše k tym ludžom:

29. Pójće, wohlejte čłowjeka, kiž mi je powědził wšitko, štož sym činiła, hač wón njeje Chrys-tus?

30. Tuž wuńdžechu woni z teho města a přińdžechu k njemu.]

31. A w tym času prošachu jeho či wučomnicy a džachu: Rabbi, pojš.

32. Wón pak džeše k nim: Ja mam jědź pojěšć, wo kotrejž wy njewěšće. Št. 34. Ps. 19, 11.

33. Tuž džachu wučomnicy bjez sobu: Je jemu štó jěšć přinjesl?

Tekst na nowe lěto. IV.

34. [Jezus džeše k nim: Moja jědź je ta, zo bych činił tu wolu teho, kiž mje posłał je, a zo bych dokonjał jeho skutk. St. 5, 30.

35. Njeprajiće wy sami, zo hišće štyri měsacy su, a přińdu žně? Hlaj, ja praju wam: Pozběhńće swojej woči a pohladajte do pola; přetož wono so hižom běli k žnjam. Mat. 9, 37. Luk. 10, 2.

36. A štož žně, bjerje mzdu a zhromadźuje wužitk k wěčnemu žiwjenju, tak zo bychu so hromadže zradowali, tón, kiž rossywa, a tón, kiž žně. *Hebr. 11, 40.*

37. Přetož tudy je to přisłowo wěrne: Druhi syje, a druhi žně.

38. Ja sym was pósłał k žnjeću to same, štož wy njejsće džělali; druzy su džělali, a wy sće do jich džěla přišli.]

39. Wjele pak Samariskich z teho sameho města wěryachu do njeho, teje žony ryče dla, kotraž swědčeše: Wón je mi powědźił wšitko, štož sym činiła.

40. A jako ěi Samarizy k njemu přinďzechu, prošachu woni jeho, zo by pola nich wostał; a wón pobu tam dwaj dnjej.

41. A wjele wjazy jich wěrješe jeho słowa dla;

42. A k tej žonje džachu woni: My wěrimy nětk dale nic twojeje ryče dla; přetož my smy sami slyšeli a póznali, zo tón je zawěrnje Chrystus, teho swěta zbóžnik. *St. 17, 8.*

43. Ale po tymaj dwěmaj dnjomaj wuńdže wón wot tudy a woteńdže do Galilejskeje; *Mat. 4, 12.*

44. Přetož wón sam, Jezus, swědčeše, zo profeta domach česć nima. *Mat. 13, 57. Mark. 6, 4. Luk. 4, 24.*

45. Jako wón teho dla do Galilejskeje přinďže, wzachu jeho ěi Galilejscy horje, kiž běchu widźili wšitko, štož wón we Jerusalemj přez tón róčny čas běše činił; přetož woni běchu tež na tón róčny čas přišli.

46. Jezus pak přinďže zaso do Kana Galilejskeje, hdžež wón běše z wody

wino sćinił.

St. 2, 1. 9.

47. A někajki kralowski běše, teho syn ležeše chory w Kapernaumje. Jako tón slyšeše, zo Jezus ze Židowskeje přišoł bě do Galilejskeje, džeše wón k njemu a prošeše jeho, zo by dele přišoł a wustrowił jeho syna; přetož wón běše na smjerć chory.

48. Dha džeše Jezus k njemu: Hdyž wy zejchi a džiwy njewidźiće, dha wy njewěriće. *St. 2, 18. i Kor. 1, 22.*

49. Tón kralowski džeše k njemu: Knježe, pój dele, prjedy dyžli moje džěćo wumrě.

50. Jezus džeše k njemu: Dži, twój syn je žiwy. Tón čłowjek wěrješe temu słowu, kotřež Jezus k njemu rjeknu, a džeše. *1 Kral. 17, 23.*

51. A jako wón dele džeše, zetkachu jeho jeho wotročcy, připowjedachu jemu a džachu: Twój hólć je žiwy.

52. Teho dla wobhonjowaše wón wot nich tu štundu, w kotrejž so z nim bě polěpšało. A woni džachu k njemu: Wčera w sedmej štundže wopuści jeho ta zymna.

53. Tuž pózna tón nan, zo je prawje w tej štundže było, w kotrejž Jezus jemu prajił běše: Twój syn je žiwy. A wón wěrješe ze swojim cyłym domom.

54. To je pak zaso druhi zejch, kotryž Jezus sćini, hdyž wón ze Židowskeje do Galilejskeje přinďže.

5. staw.

Chrystus zamołwi swój dźiw na tym, kiž wósom a třiceći lět bě chory byt, wopokazany.

1. Potom běše rónny dzeń tych Židow, a Jezus čehnješe horje do Jerusalema. *3 Mójz. 23, 2.*

2. We Jerusaleme je pak při wowčich wrotach hat, temu rěkaju po hebrejskej řeči Bethesda, a ma pjeć pšitwarkow;

3. W tych ležeše wjele chorych, slepych, chromých, suchich, kiž čakachu, hdy by so ta woda hnula;

4. Přetož jandžel stupi dele w swojim času do toho hata a zmuči tu wodu. Kotryž potom přeni, hdyž ta woda bě zmučena, nutř ležeše, tón bu čerstwy, z kajkežkuli khorozcu wón wobdaty běše.

Tekst na 6. njedźelu po třoch kralach. III.

5. [Tam pak běše jedyn čłowjek wósom a třiceći lět chory ležal.

6. Jako Jezus toho sameho wuhlada ležazeho a zrozumi, zo wón hižom přez dołhi čas běše ležal, praji wón k njemu: Chceš strowy być?

7. Tón chory wotmołwi jemu: Knježe, ja nimam čłowjeka, hdyž ta woda budže zmučena, kiž mje do hata by pušćil; ale hdyž ja přińdu, dha druhu hižom prjedy mje do njeje stupa.

8. Jezus praji k njemu: Stań, wzmi swoje poslešćo a chodź!

9. A hnydom bu tón čłowjek čerstwy a wza swoje poslešćo a chodžeše. Běše

pak sabat tón samy dzeń. *St. 9, 14.*

10. Džachu toho dla židži k temu, kiž běše wotchoril: Džens je sabat, tebi so njeshuša to poslešćo nosyć. *Jer. 17, 21. Luk. 6, 2.*

11. Wón wotmołwi jim: Tón, kiž mje wustrowi, tón samy džeše ke mni: Wzmi swoje poslešćo a chodź.

12. Tuž prašachu woni jeho: Štó je tón čłowjek, kotryž k tebi džeše: Wzmi swoje poslešćo a chodź?

13. Tón pak, kiž běše wustrowjeny, njewědžeše, štó by wón byl; přetož Jezus běše wustupil, jako tak wjele luda na tym samym měsće běše.

14. Potom namaka jeho Jezus w templu a džeše k njemu: Hlaj, ty sy wočerstwil; njezhřeš dale wjazy, zo by so tebi ničo hórše nježtało. *St. 8, 11.*

15. Tón čłowjek woteńdže a powědaše židam, zo je Jezus, kotryž jeho je čerstweho sćinił.

16. A toho dla pšezčěhachu židži Jezusa a pytachu jeho morić, zo wón to běše činił na sabaće.

17. Jezus jim pak wotmołwi: Mój Wótc hač něk do toho časa džěla, a ja džělam tež. *St. 14, 10. St. 9, 4.*

18. Teho dla stejachu židži čím bóle za nim, zo bychu jeho morili, dokelž wón nic jeno sabat lamaše, ale tež praješe, zo Bóh je jeho Wótc, a činješe so sam Bohu runy.]

19. Tuž wotmołwi Jezus a džeše k nim: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Tón Syn ničo njemóže sam wot sebje činić, chiba štož wón widži, zo Wótc čini; přetož štož tón samy čini, to čini runje tež tón Syn. *St. 3, 11. 32.*

20. Tón Wótc ma pak Syna lubo a pokazuje jemu wšitko, štož wón čini; a budže jemu hišće wjetše skutki pokazać, tak zo byšće wy so džiwali. *St. 1, 3.*

21. Přetož jako tón Wótc morwych zbudži a žiwych čini; tak tež tón Syn žiwych čini, kotrychž chce.

22. Přetož tón Wótc nikoho njesudži, ale wšitkón sud je wón temu Synej dał; *Ps. 72, 1. Mat. 11, 27. 28. Jap. sk. 17, 31.*

23. Tak zo bychy wšitcy teho Syna čezćili, jako teho Wótca čezća. Štóz Syna nječesci, tón ani Wótca nječesci, kotryž jeho pósłal je. *1 Jan. 2, 23.*

24. Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Štóz moje słowo slyši a wěri temu, kiž mje pósłal je, tón ma wěčne žiwjenje a njeprjindže na sudjenje, ale wón je wot smjerće k žiwjenju so pšecišća. *St. 3, 18. 36. St. 6, 40. 47. St. 8, 51., Rom. 8, 24. 1 Jan. 3, 14.*

Tekst na njedźelu Cantate. IV.

25. [Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Štunda přindže a je hižom nětk, zo morwi budža hlós teho Syna Božeho slyšeć; a kotřiž jón budža slyšeć, či budža žiwi. *St. 11, 43. 44.*

26. Přetož runje jako tón Wótc ma to žiwjenje sam w sebi, tak wón je tež temu Synej podał, zo by wón to žiwjenje sam w sebi měł.

27. A je jemu móc dał, tež sudjenje dźeržeć, teho dla, zo wón člorózki syn je.

28. Njedźiwajće so temu. Přetož ta štunda dže, w kotrejž wšitcy, kiž w

rowach su, budža jeho hlós slyšeć;

29. A pónďža won či sami, kiž su dobre činili, k horjestawanju teho žiwjenja; kiž pak zle su činili, k horjestawanju teho sudjenja.] *St. 6, 40. Dan. 12, 2. Mat. 25, 46.*

30. Ja sam wot sebje ničo njemóžu činić. Kaž slyšu, tak sudžu ja, a tón mój sud je prawy; přetož ja njehladam swojeje wole, ale teho Wótca wole, kiž mje pósłal je. *Št. 19. St. 6, 38.*

31. Jeli zo ja swědčenje sam wot sebje dam, dha moje swědčenje njeje prawe;

32. Druhi je, kiž wote mnje swědči, a ja wěm, zo to swědčenje wěrne je, kotrež wón wote mnje swědči. *Mat. 3, 17.*

33. Wy sće pósłali k Janej, a wón swědčeše wot prawdy. *St. 1, 19.*

34. Ja pak njebjeru swědčenje wot čłowjeka; ale to praju, zo byšće wy zbóžni byli.

35. Wón běše ta horjaza a swěćaca swěća; wy pak chcyšće so na mału chwilu zwjeselić w jeho swětle.

36. Ja pak mam wjetše swědčenje, dyžli Janowe swědčenje; přetož te skutki, kiž mi tón Wótc je dał, zo bych je dokonjał, te same skutki, kotrež ja činju, swědča wote mnje, zo mje tón Wótc je pósłal. *St. 1, 33. St. 3, 2. St. 7, 31.*

37. A tón Wótc, kiž mje je pósłal, tón samy je wote mnje swědčil. Wy njejsće nihdy ani jeho hlós slyšeli ani jeho wohladanje widžili. *Mat. 3, 17.*

38. A jeho słowo wy nimaće, zo by we was wostało; přetož wy temu njewěriće, kotrehož wón je pósłal.

39. Wobhońće so w pismje; přetož wam so zda, zo maće wěčne žiwjenje w

nim; a to same je, kiž wote mnje swědči;
1 Tim. 4, 13.

40. A wy nochćeće ke mni přińć, zo
 byšće to žiwjenje měli. *St. 6, 35.*

41. Ja njebjeru chwalbu wot
 čłowjekow; *Hebr. 5, 5. 6.*

42. Ale ja znaju was, zo Božeje lu-
 bosće w sebi nimaće.

43. Ja sym přišoł w swojeho Wótca
 mjenje, a wy mje horje njewozmjěće;
 a budže-li druhi sam w swojim mjenje
 přińć, teho sameho budžeće wy horje
 wzać.

44. Kak móžeće wy wěrić, kiž česć
 bjerjeće jedyn wot druheho? A teje
 česće, kotraž wot Boha sameho je,
 njepytaće wy. *Rom. 2, 20.*

45. Wy njedyrbíce za to měć, zo
 ja was před Wótcom budu wobskorzić;
 přetož jedyn je, kiž was wobzskoržuje:
 tón Mójzas, na kotrehož wy nadžiju
 stajíce. *5 Mójz. 32, 1.*

46. Hdy byšće pak Mójzasej wěрили,
 byšće tež mi wěрили; přetož wón je wote
 mnje pisał. *1 Mójz. 3, 15. St. 22, 18. St.*
49, 10. 5 Mójz. 18, 15.

47. Jeli zo pak jeho pismam
 njewěriće, kak chceće mojim słowam
 wěrić?

6. staw.

Chrysta dźiwne nasycenje luda a khód; předowanje wo duchomnym wužiwanju jehočěta a krwě.

1. Potom wjezeše so Jezus přeč přez
 morjo při měsće Tiberias w Galilejskej.

2. A wulki lud čehnješe za nim, dokelž
 jeho dźiwy widžichu, kotrež na chorych
 činješe.

3. Jezus pak džeše horje na horu a
 synu so tam ze swojimi póstlami.

4. Blisko pak běchu jutry, židow rónny
 čas. *3 Mójz. 23, 5. 5 Mójz. 16, 16.*

5. Tuž pozběže Jezus swojej woči
 a wuhlada, zo wulki lud k njemu dže,
 a praji k Philippej: Hdže nakupimy
 chléba, zo bychu ći pojedli? *Mat. 14, 15.*
Mark. 6, 34. Luk. 9, 12.

6. (To wón pak džeše, zo by jeho spy-
 tował; přetož wón sam derje wjedžeše,
 što wón činić chceše.)

7. Philipp wotmołwi jemu: Sa dvě
 sćě pjenjow chléba njeje jim dosć, zo
 by kóždy wot nich jeno po małym kuzku
 wzał. *Mark. 6, 37.*

8. Rjeknu k njemu jedyn jeho póstlow,
 Handrij, Šimana Pětrowy bratr:

9. Jedyn hólc je tudy, tón ma pječ
 ječnych pokrutkow a dvě rybje; ale što
 je to bjez tak wjele?

10. Jezus pak džeše: Činće, zo
 so tón lud zesyda. Tam pak běše
 wjele trawy. Tuž zesydachu so na pječ
 tawzynt mužow. *Mat. 14, 19.*

11. Jezus pak wza te pokrotki,

džakowaše so a rosda je tym wučomnikam, wučomnicy pak tym, kotřiž so běchu zesydali; teho runja tež wot teju rybow, kaž wjele wón chcyše.
St. 21, 13.

12. Jako so woni pak najědli běchu, džeše wón k swojim wučomnikam: Zběrajće te zbytnje kruški, zo so ničo njeskazy.
Mark. 8, 8.

13. Dha zezběrachu a napjelnichu dwanaće korbow z kruškami, kotrež wot tych pječ ječnych pokrutkow běchu zbytnje wostałe tym, kiž pojědli běchu.

14. Hdyž teho dla ći ludžo tón dźiw widźichu, kotryž Jezus činił bě, džachu woni: To je zawěrnje tón profeta, kiž do swěta přińć ma.
St. 1, 21 St. 4, 19.

15. Teho dla, jako Jezus pózna, zo přińć budža a jeho popanuć, zo bychu jeho krala činili, wustupi wón zaso na horu, wón sam lutki.
St. 18, 36.

16. Hdyž pak wječor bu, džechu jeho wučomnicy dele k morju,

17. A stupichu do łódže a přińdžechu přez morjo do Kapernauma; a běše hižom ćma, a Jezus njeběše k nim přišoł.
Mat. 14, 22. Mark. 6, 45.

18. A to morjo poztawaše wot wulkeho wětra.

19. Jako pak so běchu wotwjězli na pječ a dwacyći abo na triceći honow, wuhladachu woni Jezusa, zo chodži po morju a zo so k łódži přibližuje; tuž so bojachu.
Mat. 14, 25.

20. Wón pak džeše k nim: Ja sym, njebójće so.

21. Tuž chcychu woni jeho do teje łódže wzać; a hnydom běše ta łódž při kraju, do kotrehož woni so wjezechu.

22. Nazajtra widžeše tón lud, kiž z teje strony morja steješe, zo žana druha łódžička tam njeběše, chiba ta jena, do kotrejež jeho wučomnicy běchu stupili, a zo Jezus ze swojimi wučomnikami njeběše na tu łódžičku šoł, ale sami jeho wučomnicy so běchu přeč wotwjězli.

23. Druhe łódžički pak přińdžechu z Tiberiasa blisko k temu městu, hdžež běchu woni tón chléb jědli, jako tón Kn- jez běše to džakowanje činił.

24. Jako tón lud pak widžeše, zo Jezus tam njeběše ani jeho wučomnicy, stupichu woni tež sami do tych łódžow a přińdžechu do Kapernauma a pytachu Jezusa.

25. A hdyž jeho namakachu z tam- neje strony morja, džachu woni k njemu: Rabbi, hdy sy sem přišoł?

26. Jezus wotmołwi jim a džeše: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam, wy mje njepytaće teho dla, zo sće dźiwy widźili, ale zo sće wot teho chléba jědli a sće nasyćeni.

27. Pytajće jědź, nic, kiž hinje, ale jědź, kotraž wostanje do wěčneho žiwjenja, kotruž wam člorózki syn dać budže; přetož teho je Bóh Wótc zazy- glował.
St. 3, 16. St. 4, 14.

28. Tuž džachu woni k njemu: Što dyrbimy činić, zo bychmy Bože skutki činili?

29. Jezus wotmołwi a džeše k nim: To je Bože džěło, zo byšće do teho wěрили, kotrehož wón pósłał je.
1 Jan. 3, 23.

30. Tuž džachu woni k njemu: Kajki dha ty dźiw činiš, zo bychmy widźili a tebi wěрили? Što džělaš?

31. Naši wótcojo su manna jědli w pusćinje, jako pisane steji: Wón dawaše jim chléb z njebyes k jědźi. *2 Mójz. 16, 13. 14. Neh. 9, 15. Ps. 78, 24. 25. Kn. mudr. 16, 20.*

32. Tuž džeše Jezus k nim: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Mójzas wam njeje chléb z njebyes da; ale mój Wótc dawa wam tón prawy chléb z njebyes.

33. Přetož to je tón chléb Boží, kiž z njebyes přińdže a dawa swětu to žiwjenje.

34. Woni teho dla džachu k njemu: Knježe, daj nam přeco tajkeho chlěba.

35. Jezus pak džeše k nim: Ja sym tón chléb teho žiwjenja; štóž ke mni přińdže, tón njebudže hlódny; a štóž do mnje wěri, temu so nihdy pić njezechce. *Št. 48. Jez. 55, 1. Sir. 24, 28. Jan. 4, 14. St. 7, 37.*

36. Ale ja sym wam to prajił, zo sće mje derje widźili, a wšak njewěriće.

37. Wšitko, štož mi tón Wótc dawa, to přińdže ke mni; a teho, kiž ke mni přińdže, njebudu ja won wustorčić. *St. 17, 9.*

38. Přetož ja sym z njebyes přišoł, nic zo bych swoju wolu činił, ale teho wolu, kiž mje póslał je. *St. 4, 34.*

39. To je pak ta wola teho Wótca, kiž mje póslał je, zo bych ničo, štož wón mi dał je, njezhubił, ale zo bych to same zbudził na poslenim dnju. *St. 10, 28. 29. St. 17, 12.*

40. To je pak ta wola teho, kotryž mje póslał je: zo, štóž Syna widži a wěri do njeho, měł wěčne žiwjenje; a ja budu jeho zbudzić na poslenim dnju. *St. 5, 29. St. 11, 24. Luk. 14, 14.*

41. Tuž mórčachu židži wo to, zo wón džeše: Ja sym tón chléb, kotryž z njebyes je přišoł;

42. A džachu: Njeje tón Jezus, Jozefowy syn, kotrehož nana a maćer my znajemy? Kak dha praji tón: Ja sym z njebyes přišoł? *Mat. 13, 55. Luk. 4, 22.*

43. Tuž wotmołwi Jezus a džeše k nim: Njemórčće bjez sobu;

44. Nichtó njemóže ke mni přińc, chiba zo by jeho čahnuł tón Wótc, kiž mje póslał je; a ja budu jeho zbudzić na poslenim dnju. *Št. 65. Jer. 31, 3.*

45. Pisane steji w profetach: A woni budža wšitcy wučeni wot Boha. Štóz to teho dla słyši wot Wótca a nawuknje to, tón přińdže ke mni. *Jez. 54, 13. Jer. 31, 33.*

46. Nic, zo štó Wótca je widźił; chiba tón, kiž wot Boha je, tón je Wótca widźił. *St. 1, 18. Mat. 11, 27.*

Tekst na 7. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

47. [Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Štóz do mnje wěri, tón ma wěčne žiwjenje. *St. 3, 16. 18. 36.*

48. Ja sym tón chléb teho žiwjenja. *Št. 35.*

49. Waši wótcojo su manna jědli w pusćinje, ale woni su zemřeli; *2 Mójz. 16, 15. 4 Mójz. 11, 7. Ps. 78, 24. 1 Kor. 10, 5.*

50. Tón je tón chléb, kiž z njebyes přińdže, tak zo štóž wot njeho by jědl, zo by njewumřel.

51. Ja sym tón žiwy chléb, kiž je z njebyes přišoł; budže-li štó wot tuteho chlěba jěsć, tón budže žiwy do wěčnosće.

A tón chléb pak, kotryž ja dać budu, je moje čěło, kotrež ja dać budu za žiwjenje teho swěta.] *St. 3, 13. Hebr. 10, 5. 10.*

52. Tuž zwadźichu so Židža bjez sobu a džachu: Kak móže nam tón swoje čěło k jědźi dać?

53. Jezus pak džeše k nim: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam, njebudžeće-li jěsć čěło teho člorbzkého syna a pić jeho krej, dha žaneho žiwjenja nimaće w sebi.

54. Štóz moje čěło jě a pije moju krej, tón ma wěčne žiwjenje; a ja budu jeho na poslenim dnju zbudzić.

55. Přetož moje čěło je ta prawa jědź, a moja krej je to prawe piće.

56. Štóz moje čěło jě a moju krej pije, tón wostanje w mni a ja w nim. *St. 15, 4. 1 Jan. 3, 24. St. 4, 13.*

57. Kaž mje pósłał je tón žiwy Wótca a ja žiwy sym Wótca dla, tak tež, štóz mje jě, tón samy budže žiwy moje dla.

58. Tón je tón chléb, kiž z njebjes přišoł je; nic kaž waši wótcojo manna su jědli a wumřeli. Štóz tón chléb jě, tón budže žiwy do wěčnosti. *St. 3, 13.*

59. To praješe wón w šuli, jako wučese w Kapernaumje.

60. Wjele pak jeho wučomnikow, jako to běchu slyšeli, džachu: To je twjerda ryč, što móže ju slyšeć?

61. Jako Jezus pak sam při sebi pytny, zo jeho wučomnicy wo to same mórěachu, džeše wón k nim: Pohórši was to?

62. Kak dha budže, hdyž budžeće widćeć člorózkého syna, zo horje stupa tam, hdžež prjedy bě? *St. 3, 13. Mark. 16, 19.*

63. Duch je, kiž čini žiwych; čěło ničo njepomha. Te słowa, kotrež ja wam řeču, su duch a su žiwjenje. *2 Kor. 3, 6.*

64. Ale su pak někotři bjez wami, łotziž njewěrja. Přetož Jezus wot spočatka derje wjedžeše, kotzi su, kiž njewěrja, a što tón je, kotryž jeho přeradžić budže. *St. 2, 25.*

65. A wón džeše: Teho dla sym ja wam prajił, zo nchtó njemóže ke mni přińć, chiba zo jemu je date wot mojeho Wótca. *Št. 44.*

66. Wot teho časa woteńdže wjele jeho wučomnikow nazady a wjazy z nim njekhodžachu.

67. Tuž praji Jezus tym dwanaće: Chceće tež wy přeć hić?

68. Ale Šiman Pětr jemu wotmołwi: Knježe, k komu pónđžemy? Ty maš słowa wěčného žiwjenja; *Št. 63. Jap.sk.5,20. Mat. 7,20.*

69. A my smy wěрили a póznali, zo ty sy Chrystus, tón Syn teho žiwého Boha. *St. 1, 49. Mat. 16, 16. Mark. 8, 20.*

70. Jezus wotmołwi jemu: Njejsym ja was dwanaće wuzwolił? a jedyn wot was je djaboł. *Luk. 6, 13. Jan. 8, 44.*

71. Wón pak řečeše wot Judaša, Šimanoweho syna, Jšariotha. Přetož tón samy přeradží jeho potom a běše jedyn tych dwanaće.

7. staw.

Chrystusowe předowanje w templu.

1. Potom pak chodžeše Jezus wokoło po Galilejskej; přetož wón njechaše w židowskej wokoło chodźić, zo jemu židži za jeho žiwjenjom stejachu. *St 86, 1.*

2. Běše pak blisko židow róčny čas tych hětow zestajenja. *3 Mójz. 23, 34.*

3. Džachu teho dla jeho bratra k njemu: Wuńdź wot tudy a dži do Židowskeje, zo bychy tež twoji wučomnicy widźili te skutki, kotřež činiš. *Mat. 12, 46. Mark. 3, 31. Jap. sk. 1, 14.*

4. Přetož nchtó nječini ničo w potajnym, a chce wšak widženy być. Čzinišli ty tajke wěcy, dha zjerb so před swětom.

5. Přetož tež jeho bratra njewěrjachu do jeho.

6. Tuž praji Jezus k nim: Mój čas hišće njeje přišo; waš čas pak přeco je hotowy. *St. 2, 4.*

7. Swět was njemóže hidźić; mje pak hidži wón, přetož ja swědču wot njeho, zo su jeho skutki zle. *St. 15, 18.*

8. Džiće wy horje na tón róčny swjedžen; ja hišće njepóńdu na tón samy róčny swjedžen; přetož mój čas hišće njeje dopjelnjeny. *St. 8, 20.*

9. Jako wón pak to k nim běše prajił, wosta wón w Galilejskej.

10. Jako pak jeho bratra běchu horje šli, džěše wón tehdy tež horje na tón róčny džen, nic fjawnje, ale jako potajnje.

11. Tuž pytachu jeho židži tón róčny džen a džachu: Hdže je tón samy?

12. A běše wulke mórčenje wot njeho bjez ludom. A někotři džachu: Wón je dobry. Druzy pak džachu: Nic, ale wón zawjedže lud. *St. 9, 16. St. 10, 19. Mat. 21, 46.*

13. Nchtó pak zjawnje wot njeho njerěčeše, bojosće dla před židami. *St. 9, 22. St. 19, 38. St. 12, 42.*

14. Srjedža pak teho swjateho časa džěše Jezus horje do templu a wučěše.

15. A Židža džiwachu so a džachu: Kak so tón do pisma wustěji, kiž wón to same njeje wuknył? *Mat. 13, 54.*

16. Jezus jim wotmołwi a džěše: Moja wučba njeje moja, ale teho, kiž mje pósłał je;

17. Chce-li štó teho wolu činić, tón budže zhonić, hač je ta wučba wot Boha, abo hač ja sam wot sebje rěču. *Ps. 50, 23. Jan. 3, 21. St. 8, 32. 47.*

18. Štóž sam wot sebje rěči, tón swojeje sameje česće hlada; štóž pak teho sameho (jeho) česće hlada, kiž jeho pósłał je, tón je wěrný a njeje žana njeprawda w nim. *St. 5, 41.*

19. Njeje wam Mójzas zakoní dał? a žadyn bjez wami nječini teho zakonja. Čoho dla pytaće wy, zo byšće mje morili? *2 Mójz. 24, 3. 4. Jap. sk. 7, 53.*

20. Ludžo wotmołwachu a džachu: Ty maš čerta, štó pyta će morić? *St. 8, 48. 52.*

21. Jezus wotmołwi a džěše k nim: Jenički skutk sym ja činił, a wšitcy so temu džiwace.

22. Mójzas je wam teho dla dał to

wobřezanje (nic zo by było wot Mójzasa, ale wot wótcow); dha však wy na sabaće čłowjeka wobřezujeće. 1 Mójz. 17, 10. 3 Mójz. 12, 3.

23. Hdyž čłowjek wobřezanje dóstanje na sabaće, tak zo by Mójzasowy zakon łamany njebył, što dha so na mnje hněwaće, zo ja cyłego čłowjeka sym na sabaće wustrowił?

24. Njesudźće po zdaću, ale prawy sud sudźće. 5 Mójz. 1, 16. 17.

25. Tuž džachu někotři wot Jeruzalemzkich: Njeje to tón, kotrehož woni pytachu morić? Št. 19.

26. A hlaj, wón rěči zjawnje, a njepřaja jemu ničo. Póznaju dha naši wyši nětk zawěsće, zo tón zawěsće je Chrystus?

27. Ale však my wěmy, z wotkal tón je; hdyž pak Chrystus přińć budže, njebudže ničto wjedźić, z wotkal wón je.

28. Tuž zawoła Jezus w templu, wučese a džeše: Haj, wy mje znajeće a wěsće, z wotkal ja sym; ale ja sam wot sebje njejsym přišoł, ale wón je wěrný, kiž mje je pósłał, kotrehož wy njeznajeće.

29. Ja znaju jeho pak; přetož ja sym wot njeho, a wón je mje pósłał. Št. 8, 55. Mat. 11, 27.

30. Tuž pytachu woni, kak bychu jeho přijeli; ale ničto tehdy ruku na njeho njepołoži, přetož jeho štunda hišće njeběše přišla. Št. 8, 20. Luk. 22, 53.

31. Ale wjele wot luda jich wěrješe do njeho a džeše: Hdyž Chrystus přińć budže, budže wón tež wjazy tych zejchow činić, dyžli tón čini? Št. 8, 30. Št. 20, 30.

32. A wono přińdže před Farizejskich, zo ludžo tajke wěcy wot njeho mórčachu. Tuž pósłachu ěi Farizejscy a wyši měšnicy wotročkow won, zo bychu jeho přijeli.

33. Ale Jezus džeše k nim: Ja sym hišće mólički čas pola was, potom póndu k temu, kiž mje pósłał je. Št. 13, 33.

34. Wy budžeće mje pytać a njenamakać; a hdžež ja sym, tam njemóžeće wy přińć. Št. 8, 21.

35. Tuž džachu Židža bjez sobu: Hdže dha tón zechze zańć, zo my jeho namakać njebudžemy? Póndže wón bjez Grichow, kiž tam a sem rosdžěleni leža, a budže wón tych Grichow wučić?

36. Kajka je to ryč, zo wón praji: Wy budžeće mje pytać a njenamakać; a hdžež ja sym, tam wy přińć njemóžeće?

Tekst na njedželu Exaudi. IV.

37. [Ale na poslenim wulkim swjatym dnju stanu Jezus, wołaše a džeše: Jeli zo komu so pić chce, tón pój ke mni a napij so! 3 Mójz. 23, 36.

38. Štóž wěri do mnje, jako pismo praji, z teho žiwota rěki žiweje wody poběhnja. Jez. 44, 3. Joel. 2, 28. Jap. sk. 2, 1.

39. To pak praješe wón wot teho Ducha, kotrehož dostać dyrbjachu, kiž do njeho wěrja; přetož swjaty Duch hišće tudy njeběše, přetož Jezus hišće njeběše překrasnjeny.]

40. Wjele teho dla wot luda, kiž tu ryč slyšachu, džachu: Tón je zawěrnje tón profeta. 5: Mójz. 18; 15.

41. Druzy prajachu: Tón je Chrystus. Někotři pak prajachu: Dyrbjał pak Chrystus z Galilejskeje přińć? *St. 1, 46*

42. Njepraji to pismo, zo z Davidoweho symjenja a z teho městka Betlehema, hdžež Dawid běše, ma Chrystus přińć? *Ps. 132, 11. Mich. 5, 2. Mat. 2, 5.*

43. Tak sta so pšeciwnozć bjez ludom jeho dla. *St. 9, 16.*

44. Někotři pak wot nich chcychu jeho pšijec; ale nchtó wšak ruku na njeho njekladžeše. *Št. 30.*

45. Ći wotročy teho dla přińdžechu zaso k wyšim měšnikom a k Farizejskim, a Ći sami džachu k nim: Čoho dla wy jeho njejsće přiwjedli?

46. Ći wotročy wotmołwichu: Nihdy žadyn čłowjek njeje tak rečal, jako tutón čłowjek. *Mat. 7, 28.*

47. Tuž wotmołwichu jim Ći Farizejcy: Sće wy tež zawjedženi?

48. Wěri tež jedyn wyši abo Farizejski do njeho?

49. Ale tutón lud, kiž so njewuzteji na zakon, je poklaty.

50. Praji k nim Nikodemus, kotryž běše w nocy k njemu přišoł, kiž jedyn bjez nimi běše: *St. 3, 2.*

51. Sudži naš zakon tež čłowjeka, prjedy dyžli wot njeho slyši a pónaje, što wón čini? *2 Mójz. 23, 1. 3 Mójz. 19, 15. 5 Mójz. 19, 15 St. 17, 8.*

52. Woni wotmołwichu a džachu k njemu: Sy ty tež z Galilejskeje? Wobhoń so a hlada, z Galilejskeje nje-poztanje žadyn profeta.

53. A džěše tak kóždy do swójeho doma.

8. staw.

Wo mandželstwo-łamařzy, Chrysta paršonje a hamće a jeho wučomnikow woseb-nosćach.

1. Jezus pak woteńdže na wolijowu horu.

2. A ze switanjom přińdže wón zaso do templa, a wšitkón lud přińdže k njemu; a wón so synu a wučese jich.

3. Ale pismawučeni a Farizejcy přiwjedžechu žónsku k njemu, w mandželstwo-łamanju popanjenu, a stajichu ju srjedza,

4. A džachu k njemu: Mištrje, ta žónska je popanjena w samym skutku, zo mandželstwo łamaše;

5. Mójzas je nam pak w zakonju přikazał, tajke kamjenjować; što teho dla ty prajiš? *5 Mójz. 20, 10. 5 Mójz. 22, 22. Ez. 16, 38. 40.*

6. To ryčachu woni pak spytaŕši jeho, zo bychu jeho móhli wobskoržić. Ale Jezus nachili so dele a pisaše z porstom na zemju.

7. Jako woni pak njepšeztachu jeho woprašec, pozběhnu wón so horje a džěše k nim: Štóz bjez wami bjez hrěchow je, tón čisn přeni kamjeń na nju. *Rom. 2, 1.*

8. A wón schili so zaso dele a pisaše na zemju.

9. Jako woni pak to slyšachu a jim jich swědomnje dowjedžene bě, woteńdžechu woni, jedyn za druhim, počawši wot staršich hač do poslenjeho.

A Jezus bu sam wostajeny, a ta žónska srjedža stejo. *Rom. 2, 22.*

10. Jezus so pak pozběhnu; a jako nikoho njewidžeše, chiba tu žónsku, džeše wón k njej: Žónska, hdže su či twoji wobskoržnicy? Njeje tebje nchtó zatamał?

11. Wona pak džeše: Nchtó, Knježe. Tuž džeše Jezus: Dha ani ja će njezatamam; dži a njehrš dale wjazy. *St. 5, 14. Luk. 9, 56.*

12. Zaso rěčeše Jezus k nim a džeše: Ja sym to swětlo teho swěta; štož za mnu dže, tón njebudže chodzić w čemnosći, ale budže měč swětlosć teho žiwjenja. *Jez. 9, 2. Jan. 1, 5. 9.*

13. Tuž džachu Farizejscy k njemu: Ty swědčiš sam wot sebje, twoje swědčenje njeje prawe.

14. Jezus wotmołwi a džeše k nim: Hdy bych ja sam wot sebje swědčil, dha je moje swědčenje prawe; přetož ja wěm, z wotkal sym přišoł a hdže du; ale wy njewěšće, z wotkal přińdu a hdže du.

15. Wy sudžiće po čele; ja nikoho njesudžu.

16. A hač tež ja sudžu, je wšak moje sudjenje prawe; přetož ja njejsym sam, ale ja a Wótc, kiž mje póslał je.

17. Tež steji we wašim zakonju pisane, zo dweju čłowjekow swědčenje prawe je. *5 Mójz. 17, 6. St. 19, 15. Mat. 18, 16. 2Kor. 13, 1. Hebr. 10, 28.*

18. Ja sym, kiž sam wot sebje swědču; a Wótc, kotryž mje póslał je, swědči tež wote mnje.

19. Tuž džachu woni k njemu: Hdže je twój Wótc? Jezus wotmołwi: Wy njeznajeće ani mje ani mojeho Wótca; hdy

byšće mje znali, byšće wy tež mojeho Wótca znali. *St. 16, 3.*

20. Te same słowa rěčeše Jezus při Božim kašću, wučiwši w templu, a nchtó jeho njepšimaše; přetož jeho štunda hišće njeběše přišla. *St. 7, 30. Luk. 22, 53.*

21. Tuž džeše Jezus zaso k nim: Ja du přeč a wy budžeće mje pytać a w swojim hrěchu wumrjeć; hdžež ja du, wy přińć njemóžeće. *St. 7, 34. St. 13, 33.*

22. Tuž džachu židzi: Chce dha wón so sam morić, zo praji: Hdžež ja du, wy přińć njemóžeće?

23. A wón džeše k nim: Wy sće wot spody sem, ja sym z wysoka dele; wy sće z tuteho swěta, ja njejsym z tuteho swěta.

24. Teho dla sym wam prajił, zo budžeće wumrjeć w svojich hrěchach; přetož jeli zo njewěriće, zo ja to sym, dha budžeće wumrjeć w svojich hrěchach. *Mark. 16, 16.*

25. Tuž džachu woni k njemu: Štó dha sy ty? A Jezus džeše k nim: Najprjedy tón, kiž z wami rěču.

26. Ja mam wjele wot was rěčeć a sudzić; ale tón, kiž mje je póslał, je wěrný, a ja, štož wot njeho słyšał sym, to rěču před swětom.

27. Woni pak njezrozumichu, zo wón jim wot Wótca praješe.

28. Tuž džeše Jezus k nim: Hdyž člorózkeho syna budžeće powyšić, tehdy budžeće póznać, zo ja sym, a ničo sam wot sebje nječínju, ale jako mje mój Wótc je nawučil, tak ja rěču. *St. 3, 14. St. 12, 32.*

29. A tón, kiž mje póslał je, je zo mnu.

Wótc njewostaji mje sameho; přetož ja činju kóždy čas, štož so jemu lubi.

30. Jako wón to rěčeše, wěrješe jich wjele do njeho. *St. 7, 31.*

31. Tuž džeše teho dla Jezus k Židam, kotřiž do njeho wěrjachu: Budžeće-li wy wostać při mojej rěči, dha sće moji prawu wučomnicy; *St. 7, 17. St. 15, 10. 14.*

32. A wy budžeće tu prawdu póznać, a ta prawda budže was wuswobodzić. *Št. 36.*

33. Tuž wotmołwachu woni jemu: My smy Abrahamowe symjo, njejsmy nihdy nikoho wotročy byli; kak dha ty prajiš, wy budžeće swobodni?

34. Jezus wotmołwi jim: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam, kóždy, kiž hrěch wobeńdže, tón je teho hrěcha wotročk. *Rom. 6, 16. 20. 2 Pětr. 2, 19. 1 Jan. 3, 8.*

35. Wotročk pak njewostanje wěcnje w domje; syn wostanje wěcnje. *1 Mójz. 21, 10.*

36. Jeli zo was teho dla Syn wuswobodži, dha sće prawje swobodni. *Št. 32. Rom. 6, 18. 22. Gal. 5, 1.*

37. Ja derje wěm, zo Abrahamowe symjo sće; ale wy pytaće mje morić, přetož moja ryč města pola was nima. *Mat. 3, 9.*

38. Ja rěču, štož wot swojeho Wótca sym widził; a wy pak činiće, štož wot swojeho wótca sće widžili. *St. 3, 32.*

39. Woni wotmołwachu a džachu k njemu: Araham je naš wótc. Praji Jezus k nim: Hdy byšće Abrahamowe džěci bhli, dha byšće Abrahamowe skutki činili; *Mat. 3, 9. Luk. 3, 8.*

40. Ale nětk pytaće mje morić, tajkeho čłowjeka, kiž wam prawdu prajił

sym, kotruž sym słyšał wot Boha; to njeje Abraham činil.

41. Wy činiće swojeho wótca skutki. Tuž džachu woni k njemu: My njejsmy z kurwařtwa rodzeni; my mamy jeneho Wótca, Boha.

42. Jezus pak džeše k nim: Hdy by Bóh waš Wótc był, byšće mje lubowali; přetož ja sym wušoł a přińdu wot Boha; ja pak sam wot sebje njejsym přišoł, ale wón je mje pósłał.

43. Čoho dla dha zo moju ryč njeznajeće; přetož wy njemóžeće wšak moje słowo słyšeć.

44. Wy sće wot wótca, teho djaboła, a po wašeho wótca žadosćach chceće wy činić. Tón samy je mordar wot spočatka a njeje wobstał w prawdze; přetož ta prawda w nim njeje. Hdyž wón lžu rěči, dha rěči wón wot swojeho; přetož wón je lhař a wótc teje sameje. *1 Jan. 3, 8. 1 Mójz. 3, 4. 2 Pětr. 2, 4. Jud. št. 6. 1 Kral. 22, 22.*

45. Ja pak, dokelž prawdu praju, njewěriće wy mi.

Scénje na njedželu Judica.

46. [Štó bjez wami móže mi hrěch dowjezc? Hdyž ja wam pak prawdu praju, čoho dla njewěriće wy mi? *Jez. 53, 9. 2 Kor. 5, 21. 1 Pětr. 2, 22.*

47. Štóz wot Boha je, tón posłucha na Bože słowo; teho dla wy njeposłuchaće, dokelž wy wot Boha njejsće. *St. 10, 27. 1 Jan. 4, 6.*

48. Tuž wotmołwachu ći židzi a džachu k njemu: Njeprajimy my prawje,

zo ty Samaritski sy a maš čerta? St. 7, 20.

49. Jezus wotmołwi: Ja žaneho čerta nimam; ale ja česću swojeho Wótca, a wy haniće mje. St. 7, 18.

50. Ja pak swoju česć njepytam; ale jedyn je, kiž ju pyta a sudži. St. 5, 30. 41.

51. Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Budže-li štó moje słowo dźeržeć, tón njebudže smjerće wohladać wěcnje. St. 6, 40. 47.

52. Tuž džachu židži k njemu: Něk poznajemy my, zo čerta maš. Abraham je wumrěł a profetojo , a ty prajiš: Budže-li štó moje słowo dźeržeć, tón njebudže smjerće woptać wěcnje. Zach. 1, 5.

53. Sy ty wjazy, dyžli naš wótc Abraham, kiž wumrěł je? a profetojo su wumrěli. Što činiš ty wot so sam?

54. Jezus wotmołwi: Jeli zo ja so sam česću, dha moja česć ničo njeje. Ale mój Wóćez je, kiž mje česći, wot kotrehož wy prajiće, zo wón waš Bóh je,

55. A njeznajeće jeho; ja pak jehó znaju. A hdy bych ja prajił, zo jeho njeznaju, dha bych ja lhař był, jako wy sće. Ale ja znaju jeho a dźeržu jeho słowo. St. 7, 28.

56. Abraham, waš wótc, wjeseleše so, zo by wón mój džen widźił; a wón widžeše jón a zadowaše so.

57. Tuž džachu židži k njemu: Ty hišće njejsy poł sta lět stary a sy Abraham widźił?

58. Jezus džeše k nim: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Prjedy dyžli Abraham bu, sym ja.

59. Tuž zběhachu woni kamjenje, zo bychy na njeho ćiskali. Ale Jezus potaji so a wuńdže z templu, pušći so srjedža přez nich přeč a tak woteńdže.] St. 10, 31. Luk. 4, 30.

9. staw.

Slepyrodženy bu wot Chrys-tusa widžacy sćinjeny.

Tekst na 19. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

1. [A jako Jezus nimo džeše, wuhlada wón jeneho, kiž běše slepy wot swojeho naroda.

2. A jeho wučomnicy prašachu jeho a džachu: Mištrje, štó je zhrěšił, tón abo jeho staršej, zo je so slepy narodźił? Luk. 13, 2.

3. Jezus wotmołwi: Ani tón njeje zhrěšił ani jeho staršej; ale zo bychy te skutki Bože zjewjene byle na nim.

4. Ja dyrbyu dželać to džěło teho, kiž mje je pósłał, dokelž džen je; nóc přińdže, hdžež nchtó njebudže móc dželać.

5. Dokelž sym na swěće, sym ja swětło teho swěta.] St. 1, 9.

6. Jako wón to běše prajił, plunu wón na zemju a sćini blóto wot slinow a pomaza to blóto na teho slepeho woči,

7. A džeše k njemu: Woteńdž k temu hatej Siloam (to je přeložene: pósłany) a zmyj so. A wón woteńdže a zmy so a přińdže widžacy. Neh. 3, 15.

8. Susodži pak a či, kotřiž jeho prjedy běchu widžili, zo prošeŕ je, džachu: Njeje tón, kiž tu sedžeše a prošeše? *Jap. sk. 3, 2. 10.*

9. Druzy džachu, zo wón je; a druzy: Wón je na njeho podobny. Wón sam pak džeše: Ja sym tón.

10. Tuž džachu woni k njemu: Kak stej twojej woči wotewrjenej?

11. Wón wotmołwi a džeše: Tón čłowjek, kotremuž rěkaju Jezus, sčini blóto a pomaza mojej woči a džeše ke mni: Dži k temu hatej Siloam a wumyj so. Ja pak woteńdžech a wumych so a doztach widženje.

12. Tuž džachu woni k njemu: Hdže je tón samy? Wón džeše: Ja njewěm.

13. Tuž wjedžechu woni jeho k Farizejskim, teho, kotryž něhdy běše slepy byl.

14. (Sabat pak běše, jako Jezus to blóto činješe a jeho woči wotewri.) *St. 5, 9.*

15. Tuž prašachu jeho z noweho, tež či Farizejscy, kak wón je to widženje dóstał? Wón pak džeše k nim: Blóto položi wón na mojej woči, a ja so wumych, a nětk ja widžu.

16. Tuž džachu někotři tych Farizejskich: Tutón čłowjek njeje z Boha, dokelž wón sabat njedžerži. Druzy pak džachu: Kak móže hrěšny čłowjek tajke zejchi činić? A běše rozdželenje bjez nimi. *Št. 31. 33.*

17. Woni džachu zaso k temu slepemu: Što ty prajiš wot njeho, zo wón je twojej woči wotewrił? A wón džeše, zo je profeta.

18. židži pak njewěrjachu wot njeho, zo bě slepy byl a to widženje zaso dóstał,

hač woni zawołachu teju staršeju teho sameho, kiž běše to widženje dóstał;

19. A prašachu jeju a džachu: Je tón waju syn, wot kotrehož wój prajitaj, zo wón so je slepy narodžił? Kak dha, zo wón nětk widži?

20. Jeho staršej wotmołwištaj jim a džeštaj: Mój wěmój, zo tón naju syn je a zo wón so je slepy narodžił;

21. Kak wón pak nětk widži, njewěmój mój; abo što je jeho woči wotewrił, mój tež njewěmój. Wón je stary dosć; woprašějće jeho, njech wón sam za so rěči.

22. To praještaj jeho staršej, přetož wonaj boještaj so tych Židow. Přetož židži běchu so hižom zjednočili, budže-li jeho što za Chrystusa póznać, zo by tón samy ze zhromadžizny wustorčeny byl. *St. 7, 13.*

23. Teho dla džeštaj jeho staršej: Wón je stary dosć, woprašějće jeho.

24. A woni zawołachu zaso teho čłowjeka, kiž běše slepy byl, a džachu k njemu: Daj Bohu česć. My wěmy, zo tón čłowjek hrěšnik je. *Joz. 7, 19. 1 Sam. 6, 5.*

25. Wón pak wotmołwi a džeše: Jeli hrěšnik, to ja njewěm; jene ja derje wěm, zo ja slepy běch a nětk widžu.

26. Tuž woni wospjet k njemu džachu: Što wón činješe tebi? Kak wón twojej woči wotewri?

27. Wón wotmołwi jim: Ja sym wam nětk powědžił, a njeśće to slyšeli? Što chceće wy jo zaso slyšeć? Chceće wy tež jeho wučomnicy być?

28. Tuž wuswarichu woni jeho hroznje a džachu: Ty sy jeho wučomnik; my pak

smy Mójasowi wučomnicy.

29. My wěmy, zo Bóh je z Mójasom řečal; wot teho my pak njewěmy, z wotkal wón je.

30. Tón čłowjek wotmołwi a džeše k nim: To je wšak džiwna wěc, zo wy njewěšće, z wotkal wón je, a wón je mojej woči wotewrił.

31. My wěmy pak, zo Bóh hrěšnikow njeslyši; ale jeli zo štó bohobojazny je a čini jeho wolu, teho sameho slyši wón. *Hiob. 27, 6. St. 35, 13. Ps. 66, 18. Přisl. 15, 29. St. 28, 9. Jez. 1, 15.*

32. Wot spočatka swěta njeje slyšane bylo, zo by štó rodženemu slepemu woči wotewrił.

33. Hdy by tón njebył wot Boha, wón by ničo njemohł činić. *Št. 16.*

34. Woni wotmołwichu a džachu k njemu: Ty sy so wšitkón w hrěchach narodžił, a ty nas wučiš? A wuhnachu jeho won.

35. To přindže před Jezusa, zo běchu jeho won wuhnali. A jako wón jeho namaka, džeše wón k njemu: Wěriš ty do teho Syna Božeho?"

36. Wón wotmołwi a džeše: Knježe, kotry je, zo bych do njeho wěrił?

37. Jezus pak džeše k njemu: A ty sy jeho widžił; a kiž z tobu řeči, tón samy je. *St. 4, 26.*

38. Wón pak džeše: Knježe, ja wěrju. A modleše so k njemu.

39. A Jezus džeše: Ja sym k sudej přišoł do teho swěta, zo bych, kiž njewidža, widžili, a kiž widža, slepi byli. *Mat. 13, 13.*

40. A to same slyšachu někotři tych Farizejskich, kiž při nim běchu, a džachu

k njemu: Smy dha my tež slepi?

41. Jezus džeše k nim: Hdy byšće wy slepi byli, njebyšće žaneho hrěcha měli. Nětk wy pak prajiće: My widžimy! teho dla waš hrěch wostanje.

10. staw.

Wo dobrym pastyrju a jeho wowcach. Wo durjach k wowčerni a Khryztu, wyšim pastyrju, a hač wón Mesias je.

1. Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Štóz z durjemi nutř njeidže do wowčernje, ale lěže druhdže nutř, tón je paduch a mordar.

2. Štóz pak z durjemi nutř dže, tón je pastyr tych wowcow.

3. Temu wotewri wrótnik, a wowcy slyša jeho hlós; a wón zawoła swoje wowcy z mjenom a wodži je won.

4. A hdyž je swoje wowcy wupušćil, dže wón prjedy nich, a wowcy du za nim, dokelž jeho hlós znaja.

5. Sa cuzym pak wone njeńdu, ale čekaju wot njeho, dokelž tych cuzych hlós njeznaja.

6. To přisłowo džeše Jezus k nim; woni pak njezrozumichu, što by to bylo, štož jim praješe.

7. Teho dla džeše Jezus zaso k nim: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Ja sym te durje k wowcam.

8. Wšitcy, kiž prjedy mje přišli su, či su paduši a mordarjo byli; ale wowcy jich njejsu poslušale. *Jer. 23, 2.*

9. Ja sym te durje; jeli zo něchtó pšeze mnje nutř dže, budže zbóžny, a budže won a nutř chodzić a paztwu namakać.

10. Paduch njepríndže, chiba zo by kranul a dajil a skóncował.

11. Ja sym přišoł, zo bych žiwjenje a wie dosć měli. *Ps 23, 1.*

Sćenje na njedźelu Miseri- cordias Domini.

12. [Ja sym tón dobry pastyr. Tón dobry pastyr wostaji swoje žiwjenje za wowcy. Najaty pak a kiž pastyr njeje a tež wowcy jeho njejsu, hdyž widži, zo wjelk dže, dha wopušći wón wowcy a čeknje; a wjelk spopadla a rospróši wowcy. *Ps. 23, 1. 80, 2. Jez. 40, 11. Ez. 34, 11. 23. St. 37, 24. 1 Pětr. 2, 25. Jan. 15, 13.*

13. Najaty pak čeknje; přetož wón je najaty a njerodži wo wowcy.

14. Ja sym tón dobry pastyr a znaju swoje wowcy, a wone mje znaju, *2 Tim. 2, 10.*

15. Kaž mje Wótc znaje a tež ja znaju Wótcu; a wostaju swoje žiwjenje za wowcy.

16. A ja mam hišće druhe wowcy, te njejsu z teje wowčernje. A te same dyr-
bju ja tež přiwjesć, a wone budža mój hlós słyšeć, a budže jene stadło a jedyn pastyr.] *Ez. 37, 22. Mich. 2, 12.*

17. Teho dla lubuje mje mój Wótc, zo ja swoje žiwjenje wostaju, zo bych to same zaso wzał.

18. Nichtó njebjerje jo wote mnje, ale ja wostaju to same sam wot se-
bje. Ja mam móc, to same wostajić, a

mam móc, to same zaso wzać. Tajku prikaznju sym ja dóstał wot swjeho Wótcu. *St. 14, 31.*

19. A sta so zaso rozdźělenje bjez Židami tych samych ryčow dla. *St. 7, 43. St. 9, 16.*

20. Wjele pak bjez nimi džachu: Wón ma čerta a je njemudry; što jeho poslušaće?

21. Druzy džachu: To njejsu słowa wobsynjeneho čłowjeka; móže tež čert slepych woči wotewrić?

22. Cyrkwine poswjećenje pak bě we Jerusalemy, a běše zyma. *2 Makk. 1, 9*

Tekst na 24. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

23. [A Jezus pokhodži w templu w hali (pšitwarku) Salomonowej.

24. Tuž wobstupichu jeho židži a džachu k njemu: Kak dolho zdžeržuješ ty našu dušu? Jeli zo sy ty Chrystus, powjez nam khroble. *St. 16, 29.*

25. Jezus wek jim: Ja sym wam to powědził, a wy njewěriće. Te skutki, kotrež ja činju w swjeho Wótcu mjenje, te swědča wote mnje. *St. 5, 36.*

26. Ale wy njewěriće; přetož wy njejsće wot mojich wowcow, jako sym wam prajił. *St. 8, 45.*

27. Přetož moje wowcy słyša mój hlós, a ja je znaju, a wone du za mnu; *St. 8, 47.*

28. A ja dawam jim wěčne žiwjenje; a wone njebudža nihdy kónc wzać, a nichtó njebudže je z mojeje ruki wutrhnyć.

29. Tón mój Wótc, kiž te same mi dał je, je wjetši dyžli wšitko; a nchtó njemóže je z mojeho Wótca ruki wutorhnyć.

St. 14,

28.

30. Ja a tón Wótc smój jene.]

31. Tuž zběhachu židži zaso kamjenje horje, zo bychu jeho kamjenjowali.

32. Jezus wotmołwi jim: Wjele dobrych skutkow sym ja wam wopokazał wot swojeho Wótca; kotreho dla bjez tymi samymi skutkami mje wy kamjenjujeće?

33. Či Židža wotmołwichu jemu a džachu: Dobrego skutka dla će njekamjenjujemy, ale Božeho hanjenja dla, a zo ty čłowjek sy a činiš so sam za Boha.

34. Jezus wotmołwi jim: Njeje pisane we wašim zakonju: Ja sym prajił, wy sće bohojo?

Ps. 82, 6.

35. Hdyž wón tych samych bohow mjenuje, kotrymž so to słowo Bože stało je (a to pismo wšak njemóže łamane być),

36. Prajiće dha wy k temu, kotrehož tón Wótc woswjećił a do swěta pósłał je: Ty haniš Boha, teho dla, zo praju: Ja sym Boži Syn?

St. 5, 17. 20.

37. Nječínju-li ja skutki swojeho Wótca, dha mi njewěříce;

38. Čínju-li ja pak, dha wěříce wšak tym skutkam, nochzeće-li wy mi wěříć, tak zo byšće póznali a wěřili, zo Wótc we mni je a ja w nim.

St. 14, 11.

39. Woni pytachu teho dla zaso, zo bychu jeho přijeli; ale wón jim wuńdže z jich ruki,

St. 8, 59. Luk. 4, 30.

40. A woteńdže zaso na tamnu stronu Jordana na to město, hdžež Jan prjedy

běše křćił, a wosta tam.

St. 1, 28.

41. A jich wjele přińdže k njemu a džachu: Jan žaneho zejcha nječínješe; ale wšitko, štož Jan wot teho prajił je, je wěrne.

42. A wěriješe tam jich wjele do njeho.

11. staw.

Lazarus bu horje zbudžený.

Tekst na njedželu Oculi. III.

1. [Jedyn pak chory ležeše, z mjenom Lazarus z Bethanije, z teho městka Marje a jeje sotry Marthy.

Luk. 11, 38.

2. (To pak běše ta Marja, kotraž teho Knjeza běše žalbowala ze žalbu a jemu jeho nohi wutřeła ze swojimi włosami; teje sameje bratr Lazarus ležeše chory.)

St. 12, 3.

3. Tuž pósłaštej jeho sotzje k njemu a daštej jemu powjedzić: Knježe, hlaj, kotrehož lubo maš, tón leži chory.

4. Jako Jezus pak to słyšeše, džeše wón: Tuta chorosć njeje k smjerći, ale k česći Božej, zo by Boži Syn přez nju česćeny był.

St. 9, 3.

5. Jezus pak lubowaše Marthu a jeje sotru a teho Lazara.

6. Jako wón teho dla wusłyša, zo wón chory je, wosta wón tehdy dwaj dnjej na tym měsće, hdžež běše.

7. Tuž potom praji wón k svojim wučomnikam: Čehůmy zaso do židowskeje.

8. Jeho wučomnicy džachu k njemu: Mištrje, njedawno chcychu će Židža

kamjenjować, a ty chceš tam zaso čahnyć? *St. 8, 59.*

9. Jezus wotmołwi: Njeje za džeń dwanaće štundow? Štóz wodnjo chodži, tón so njeztorči; přetož wón widži swětło tuteho swěta; *St. 9, 4. Luk. 13, 32.*

10. Štóz pak w nocy chodži, tón so storči; přetož žane swětło njeje w nim. *St. 12, 35.*

11. To rěčeše wón, a potom praji wón k nim: Lazarus, naš přecel, spi; ale ja du, zo bych jeho ze spanja zbudził. *Mat. 9, 24.*

12. Tuž džachu jeho wučomnicy: Knježe, spi-li wón, dha budže lěpje z nim.

13. Jezus pak rěčeše wot jeho smjerće; woni sebi pak myslachu, zo rěči wot čelneho spanja.

14. Tuž džeše Jezus zjawnje k nim: Lazarus je wumrěł;

15. A ja so zwjeselu waše dla, zo tam njejsym był, zo byšće wěрили; ale čehńmy k njemu.

16. Tuž džeše Tomaš, kotremuž rěkaju Didimus, k wučomnikam: Čehńmy tež sobu, zo bychmy z nim wumrěli.]

17. Tuž přindže Jezus a namaka jeho, zo wón hižom štyri dny w rowje ležal běše.

18. (Bethania pak běše blisko při Jerusalemy, wokoło pjatnaće honow.)

19. A wjele židow běše k Marće a k Marji přišlo, zo bychy jeju tróštowali jeju bratra dla.

20. Jako Martha pak słyšeše, zo Jezus dže, džeše wona jemu napřećiwo. Marja pak wosta domach sedžo.

21. Tuž džeše Martha k Jezusej: Knježe, hdy by ty tudy był, mój bratr njebudžiše wumrěł;

22. Ale ja wěm tež hišće, zo, štož ty prosyš wot Boha, to budže ći Bóh dać. *St. 9, 30. 31.*

23. Jezus praji k njej: Twój bratr dyrbi stanuć.

24. Martha praji k njemu: Ja derje wěm, zo budže wón stanuć w horjestawanju na poslenim dnju. *Luk. 14, 14. Jan. 5, 29. St. 6, 40.*

Tekst na jutrowničku. IV.

25. [Jezus praji k njej: Ja sym to horjestawanje a to žiwjenje. Štóz do mnje wěri, budže žiwy, hač wón runje wumrě; *St. 14, 6.*

26. A štóz je žiwy a wěri do mnje, tón nihdy njebudže wumrjeć.] Wěriš to? *St. 6, 35. 40. 50.*

27. Wona praji k njemu: Knježe, haj, ja wěrju, zo ty sy Chrystus, tón Syn Boži, kiž na swět je přišoł. *St. 6, 69.*

28. A jako wona to běše wuryčala, woteńdže wona a zawoła swoju sotru Marju potajnje a džeše k njej mjelčo: Tón mištr je tudy a woła će.

29. Ta sama, jako to wona słyšeše, stanu wona hnydom a přindže k njemu.

30. Přetož Jezus hišće njeběše do teho městka přišoł, ale běše hišće na tym měsće, hdžež jemu Martha běše napřećiwo přišla. *Št. 20.*

31. Židži pak, kotřiž při njej w domje běchu a ju tróštowachu, widžichu Marju, zo nahle poztaže a wuńdže, džěchu woni

za njeju a džachu: Wona dže k rowu, zo by tam plakała.

Tekst na njedźelu Lätare. III.

32. [Jako pak Marja tam přińdže, hdžež Jezus běše, a jeho wuhlada, padže wona k jeho nohomaj a džeše k njemu: Knježe, hdy by ty tudy był, mój bratr by njewumrěl.

33. Jako Jezus pak widžeše, zo wona plakaše a zo či židži tež plakachu, kotřiž z njeju běchu přišli, rozzłobi wón so w duchu a rosrudži so sam,

34. A džeše: Hdže sće jeho položili? Woni džachu k njemu: Knježe, pój a pohladaj.

35. A Jezus zaplaknu. *Luk. 19, 41.*

36. Tuž džachu či židži: Hlaj, kak je wón jeho lubo mě!

37. Někotři pak bjez nimi džachu: Njemóžeše tón, kotryž slepemu woči běše wotewrił, tež činić, zo by tež tón njewumrěl? *St. o, 6. 7.*

38. Jezus pak zaso so rozzłobi sam w sebi a přińdže k temu rowu. Jama pak běše, a běše kamjeń z wjercha na nju položeny.

39. Jezus džeše: Wzmiće tón kamjeń přeč! Praji k njemu Martha, ta sotra teho morweho: Knježe, wón hižom smjerdži; přetož wón je štyri dny ležał.

40. Jezus praji k njej: Njejsym tebi rjeknył, hdy by ty wěriła, ty by tu krasnosť Božu dyrbjała wohladać? *Rom. 6, 4.*

41. Tuž wzachu woni tón kamjeń přeč, hdžež tón morwy ležeše. Jezus

pak pozběhnu horje swojej woči a džeše: Wótče, ja so dżakuju tebi, zo ty mje wusłyšaš sy; *Mark. 7, 34.*

42. Ja zawěsće wěm, zo ty mje přeco wusłyšiš; ale teho luda dla, kiž tudy wokoło steji, rěču ja to same, zo bychy woni wěрили, zo ty mje posłaš sy. *St. 12, 30.*

43. Jako wón to běše prajił, zawoła wón z wulkim hłosom: Lazarje, pój won!

44. Tuž wuńdže tón, kotryž běše wumrěl, zwjazany z čělnymi płachtami na nohomaj a na rukomaj, a jeho wobličo běše z pótnym rubom wobwinjene. Jezus prajik nim: Roswježće jeho a njech won dže.

45. Wjele židow pak, kiž k Marji běchu přišli, widžiwiši, štož Jezus běše činił, wěrbachu do njeho.

46. Někotři pak wot nich woteńdžechu k Farizejskim a powědžichu jim, štož Jezus běše činił.]

Tekst na njedźelu Judica. III.

47. [Tuž zhromadžichu wyši měšnicy a Farizejscy radu a džachu: Što činimy? Tutón čłowjek čini wjele zejchow. *Mat. 26, 3. Luk. 22, 2.*

48. Wostajimy-li jeho tak, dha budža wšitcy do njeho wěrić; tuž budža Romzzy přińć a wozmu nam naš kraj a ludži.

49. Jedyn pak bjez nimi, Kajphas, kiž to same lěto wyši měšnik běše, džeše k nim: Wy ničo njewěsće,

50. Ani njerospomniće tež ničo. Lěpje nam je, zo jedyn čłowjek wumrě za lud, dyžli zo by cyły lud zahynł. *St. 18, 14.*

51. To wón pak sam wot sebje njerěčeše; ale dokelž wón to same lěto wyši měšnik běše, wěšćeše wón. Přetož Jezus dyrbješe wumrjeć za lud,

52. A nic za židowski lud sam, ale zo by wón te džěci Bože, kiž roshonjene běchu, zhromadził na jene. *St. 10, 16. Eph. 2, 16.*

53. Wot teho sameho dnja teho dla zradźowachu woni, kak bychu jeho morili.

54. Jezus teho dla njekhodžeše wjazy zjawnje bjez Židami, ale woteńdže wot tudy do kraja blisko při pusćinje do města, kotremuž rěkaju Ephrem; a tam měješe wón swoje činjenje ze swojimi wučomnikami.

55. Blisko pak běchu te jutry tych Židow, a džěše jich wjele horje do Jerusalema z teho sameho kraja před tymi jutrami, zo bychu so wučisćili. *2 Kron. 30, 17.*

56. Tuž stejachu woni a prašachu so po Jezusu a ryčachu hromadže w templu: Što so wam zda, zo wón njepřińdže na tón swjaty čas?

57. Wyši měšnicy pak a Farizejscy běchu prikaznju wudali: hdy by što wědzał, hdže wón je, zo by powědźił, zo bychu jeho přijeli.]

12. staw.

Chrysta žalbowanje a kak wón do Jerusalema jědže. Prědowanje wo wužitku jeho smjerće. Wo wěrje a njewěrje.

Scénje na njedźelu Palmarum.

1. [Šěsć dnjow pak před jutrami přińdže Jezus do Bethanije, hdžež Lazarus běše, tón morwuy, kotrehož Jezus zbudził běše wot morwych. *Mat. 26, 6. Mark. 14, 3.*

2. Tam přihotowachu woni jemu hosćinu, a Martha služeše. Lazarus pak běše jedyn tych samych, kiž z nim so k blidu sydachu.

3. Marja pak wza punt žalby z dobreje krasneje nardy, žalbowaše tej nocy Jezusowej a wutře ze swojimi włosami jeho nocy. Ta chěža pak bu napjelnjena wot wonjenja teje žalby. *Mat. 26, 6. Mark. 14, 3.*

4. Tuž džeše jeho wučomnikow jedyn, Judaš, Šimanowy syn, Jšarioth, kiž jeho potom přeradzi:

5. Čoho dla njeje ta žalba pšedata za tři sta krošow a njejsu chudym date?

6. To wón pak rěčeše, nic, zo by wón kedźbu měl na chudych; ale zo paduch běše a měješe móšnju a nošeše, štož bě date.

7. Tuž džeše Jezus: Wostajće ju na pokoj; to je wona schowała k dnju mojeho pohrjebanja.

8. Přetož chudych maće wy kóždy čas pola was; mje pak nimaće kóždy čas. 5 *Móž. 15, 11. Mat. 26, 11.*

9. Tuž zhoni wjele luda tych židow, zo wón tam běše; a njepšindžechu Jezusa sameho dla, ale zo bychu tež Lazara wohladali, kotrehož wón wot morwych běše zbudził. *St. 11, 43. 44.*

10. Ale wyši měšnicy stejachu za tym, zo bychu tež Lazara skóncowali.

11. Přetož jeho dla džěše wjele Židow tam a wěřachu do Jezusa.

12. Nazajtra wjele luda, kiž běše na tón rónny čas přišoł, jako slyšeše, zo Jezus přindže do Jerusalema, *Mat. 21, 8. Mark. 11, 8.*

13. Nabrachu woni sebi palmowych hałozow, wuńdžechu jemu napřećiwo a wołachu: Hoziana, budž chwaleny, kiž přindže w Knjezowym mjenje, tón Israelski kral! *Mat. 21, 8. 9. St. 23, 39. Mark. 11, 8. 9. Luk. 19, 37. 38. Ps. 118, 25. 26.*

14. Jezus pak dozta wóslicu a jědžiše na njej, jako tež pisane je: *Mat. 21, 7.*

15. Njebój so, džowka Sionzka! Hlaj, twój kral přindže jědžo na wóselzkim zrěbjeću. *Sach. 9, 9. Jez. 62, 11. Mat. 21, 5.*

16. To pak njezrozumichu jeho wučomnicy z přenjeho; ale hdyž Jezus překrasnjeny bu, tehdy spomnichu woni na to, zo to wot njeho běše pisane a jemu to běchu činili.

17. Tón lud pak, kiž z nim běše, jako wón Lazara z rowa zawoła a wot morwych jeho zbudži, chwaleše tón skutk.

18. Teho dla džěše jemu tež lud napřećiwo, jako slyšeše, zo wón tajki

džiw činił běše.

19. Farizejscy teho dla džachu bjez sobu: Widžiće, zo ničo njedokonjeće; hlaj, wšitkón swět běži za nim.

Tekst na swjedžen třoch kralow. IV.

20. [Někotři Grichojo pak běchu bjez tymi, kiž horje přišli běchu na rónny čas so modlić. *1 Kral. 8, 411.*

21. Či přistupichu k Philippej, kiž běše z Bethzaidy Galilejskeje, prošachu jeho a džachu: Knježe, my chcylu radži Jezusa wohladać.

22. Philipp přindže a powjedži to Handrije, a Handrij zaso a Philipp wupowědžišaj to Jezusej.

23. Jezus pak wotmołwi jimaj a džěše: Čas je přišoł, zo čłoski syn překrasnjeny budže.]

Tekst na nježdělu Jubilate. IV.

24. [Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Jeli zo pšeńčne zorno do zemje njepanje a njezemrje, dha wostanje wone same; hdyž pak zemrje, přinjese wjele plodow. *1 Kor. 15, 37.*

25. Štóz swoje žiwjenje lubuje, tón budže jo zhubić; a štóz swoje žiwjenje na tym swěće hidži, tón budže jo zdžeržeć k wěčnemu žiwjenju. *Mat. 10, 39. St. 16, 25. Mark. 8, 35. Luk. 9, 24. St. 17, 33.*

26. Štóz mi chce služić, tón chodž za mnu; a hdžež ja sym, tam dyrbi tež mój služomnik być. A jeli zo štó mi služi, teho budže mój Wótc česćić.] *St. 14, 3.*

Tekst na njedźelu Palmarum. IV.

27. [Nětk je moja duša zrudna. A što mam prajić? Wótče, pomhaj mi z teje štundy! Ale dha wšak teho dla sym ja do teje štundy přišoł. *Mat. 26, 38.*

28. Wótče, překrasí swoje mjeno. Tuž přińdže hlós z njebyes: A ja sym jo překrasnił a chcu jo wospjet překrasnić.

29. Tuž džeše lud, kiž pó dla steješe a słyšeše: Wono zahrima. Druzy džachu: Jandžel z nim rěči.

30. Jezus wotmołwi a džeše: Tón hlós so njeje moje dla stał, ale waše dla. *St. 11, 42.*

31. Nětk dže sudženje na tón swět; nětk budže tón fěršta teho swěta won wustorčeny.

32. A ja, hdyž powyšeny budu wot zemje, počahnu ja wšitkich k sebi. *St. 3, 14.*

33. (To praješe wón pak, zo by zjewił, kajkeje smjerće wón wumrjeć dyrbyeše.)]

34. Tuž wotmołwi jemu tón lud: My smy słyšeli ze zakonja, zo Chrys-tus wostanje wěčnje; a kak ty prajiš, zo člorózki syn dyrbi powyšeny być? Štó je tón samy člorózki syn? *Ps. 110, 4 Jez. 9, 7. Dan. 7, 14. Mich. 4, 7.*

35. Tuž džeše Jezus k nim: Hišće na mały čas je to swětlo pola was. Khodźće, dokelž to swětlo maće, zo was ta čma njenadpanje. Štóz pó čmje chodži, tón njewě, hdže dže. *St. 1, 9. St. 8, 12.*

36. Dokelž to swětlo maće, wěće do teho swětla, zo byšće džěci teho swětla byli. To rěčeše Jezus a potaji so před

nimi šedši přeč.

37. A hač wón runje tajke zejchi před nimi činješe, dha wšak woni do njeho njewěrychu;

38. So by dopjelnjena była ta ryč teho profety Jezajasa, kotruž wón praji: Knježe, štó wěri našemu předowanju? a komu je zjewjena ta ruka teho Knjeza? *Jez. 53, 1. Rom. 10, 16.*

39. Teho dla njemóžachu woni wěrić; přetož Jezajas praji zaso: *Jez. 6, 9. 10. Mat. 13, 14. Mark. 4, 12. Luk. 8, 10. Jap. sk. 28, 26. Rom. 11, 8.*

40. Wón je jich woči zaslepił a jich wutrobu stwjerdził, zo bychu z wočomaj njewidźeli ani z wutrobu njezrozumili, a so njewobročili a ja jim njepomhał. *Jez. 6, 10.*

41. To praješe Jezajas, jako wón jeho krasnosť widžeše, a rěčeše wot njeho. *Jez. 6, 1.*

42. Wyšich pak tež wjele wěryše do njeho; ale Farizejskich dla woni so njewuznachu, zo bychu ze zhromadźizny njebyli wustorčeni.

43. Přetož woni mějachu radšo tu česć pola čłowjekow, dyžli tu česć pola Boha. *St. 5, 44.*

44. Jezus pak zawoła a džeše: Štóz do mnje wěri, tón njewěri do mnje, ale do teho, kiž mje pósłał je.

45. A štóž mje widži, tón widži teho, kiž mje je pósłał.

46. Ja, to swětlo, sym přišoł na swět, zo žadyn, kiž do mnje wěri, by w čmje njewoztał. *St. 1, 9. St. 3, 19. St. 8, 12.*

47. A jeli štó moje słowa słyši a njewěri, teho njebudu ja sudzić; přetož

ja njejsym přišoł, zo bych swět sudził, ale zo bych swět zbóžny sčinił.

48 Štóz mje zaspi a njewozmjje moje słowa horje, tón ma hižom, kiž by jeho sudził; to słowo, kotrež ja rěčał sym, to budže jeho sudzić na sudny dzeń.

49. Přetož ja njejsym sam wot sebje rěčał; ale Wótc, kiž mje pósłał je, tón je mi prikaznju dał, što ja činić a rěčeć mam. *St. 14, 10.*

50. A ja wěm, zo jeho prikaznja je to wěčne žiwjenje. Teho dla, štož ja rěču, to rěču tak, jako mi Wótc je powědžil.

13. staw.

**Wo myću nohow;
přikaznja lubosće; Judašowe
pšeradžjenje; Chrystusowe
pšekrasnjenje; Pětrowy pad.**

Scénje na zeleny štwórtk.

1. [Před róčnym časom pak tych jutrow, jako Jezus pózna, zo jeho štanda přišla běše, zo by f teho swěta k Wótcej šoł; kaž wón běše tych svojich lubował, kotřiž na swěće běchu, tak jich lubowaše hač do kónca. *Mat.26, 2. Mark. 14, 1.*

2. A po wječeri, jako hižom čert Judašej, kiž Šimana Jšariothowy syn běše, do wutroby dał bě, zo by jeho přeradžil,

3. Dokelž Jezus wjedžeše, zo jemu Wótc wšitko do jeho rukow dał běše, a zo wón wot Boha přišoł bě a k Bohu dže;

4. Staže wón wot wječerje a wotpołoža swoju drastu, wza šórcuch a wopasa so

z nim;

5. Potom nala wón wodu do mjedžeńzy a poča wučomnikam nohi myć a trěješe je z tym šórcuchom, z kotrymž wopasany běše.

6. Tuž přińdže wón k Šimanej Pětrej; a tón samy džeše k njemu: Knježe, dyrbał ty mi moje nohi myć?

7. Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Štož ja činju, to ty nětk njewěš; ty jo pak budžeš potom zhonić.

8. Tuž džeše Pětr k njemu: Nanihdy njedyrbiš ty mi moje nohi myć. Jezus wotmołwi jemu: Njebudu-li ja će myć, dha nimaš žaneho džěla zo mnu.

9. Džeše k njemu Šiman Pětr: Knježe, nic jeno moje nohi same., ale tež rucy a hłowu.

10. Rjeknu Jezus k njemu: Štóz zmyty je, temu wjazy njeje trjeba, chiba jeno nocy myć, dokelž wšón čisty je; a wy sće čisći, ale nic wšitcy. *St. 15, 3.*

11. Přetož wón wjedžeše svojego přeradnika; teho dla džeše wón: Wy njejsće wšitcy čisći. *St. 6, 64.*

12. Jako wón teho dla jich nohi zmył běše, wza wón swoju drastu a synu so zaso dele a džeše k nim: Wěsće wy, što ja wam činił sym?

13. Wy mi rěkaće mištr a Knjez a prajiće prawje; přetož ja sym tež. *Mat. 23, 8. 10.*

14. Hdyž teho dla ja, kiž sym Knjez a mištr, waše nohi mył sym, dha dyrbiće tež wy sebi jedyn druhemu nohi myć. *Luk. 22, 27.*

15. Přetož ja sym wam hekzempl dał, zo byšće tež wy činili, kaž ja wam činił sym.] *1 Pětr. 2, 21. 1 Jan. 2, 6*

16. Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Wotročk njeje wjetši, dyžli jeho knjez, ani posoł wjetši, dyžli tón, kiž jeho pósłał je. *St. 15, 20. Mat. 10, 24. Luk. 6, 40.*

17. Dokelž wy tajke wěsće, sće zbóžni, hdyž jo činiće.

18. Ja njepraju wot was wšitkich. Ja wěm, kotrych ja wuzwolił sym. Ale zo by pismo dopjelnjene było: Tón, kiž mój chléb jě, tepce mje z nohomaj. *Ps. 41, 10.*

19. Nětk praju ja wam to, prjedy dyžli so stanje, zo wy, hdyž so stało je, wěreli byšće, zo ja tón sym.

20. Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Štóz horje wozmje, hdyž ja koho pósłać budu, tón wozmje mje horje; štóz pak mje horje wozmje, tón wozmje teho horje, kiž mje pósłał je. *Mat. 10, 40. Luk. 10, 16. St. 9, 418. 1 Thes. 4, 8.*

21. Jako Jezus to prajił běše, bu wón zrudny w duchu a swědčeše a džeše: Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: jedyn bjez wami budže mje přeradzić. *Mat. 26, 20. 21. Mark. 14, 18. Luk. 22, 21.*

22. Tuž pohladachu ći wučomnicy jedyn na druheho, a bu jim styskno, wot kotreho wón by řečał. *Luk. 22, 23.*

23. Jedyn pak běše bjez jeho wučomnikami, kiž za blidom sedžeše na Jezusowym klinje, kotrehož Jezus lubowaše; *St. 21, 20.*

24. Teho teho dla kiwaše Šiman Pětr, zo by wobhonił, što dha by był, wot kotrehož wón řeči.

25. Tuž lehnu so tón samy na Jezusowy brózt a džeše k njemu: Knježe, što

je?

26. Jezus wotmołwi: Tón je, kotremuž ja kus womaču a dam. A wón womača tón kus a da jón Judašej, Šimanowemu synej, Jšariothej.

27. A tehdy po tym kusu čehnješe zatan do njeho. Tuž džeše Jezus k njemu: Štož ty činiš, to činiš bórzy.

28. To same pak njewědžeše nchtó za blidom, na čo wón to jemu rjeknu.

29. Přetož někotři myslachu sebi, dokelž Judaš móšeň mješe, zo Jezus k njemu praji: Kupuj, štož nam trjeba je na róčny čas; abo zo by wón chudym něšto dał. *St. 12, 6.*

30. Jako wón teho dla tón kus wzał bě, džeše wón hnydom won. A wono bě w nocy.

31. Hdyž wón pak bě wušoł, rjeknu Jezus: Nětk je člorózki syn překrasnjeny, a Bóh je překrasnjeny w nim.

32. Jeli pak Bóh w nim překrasnjeny, dha budže jeho tež Bóh překrasnić sam w sebi a budže jeho skoro překrasnić. *St. 12, 23. St. 17, 1.*

33. Lube džěcatka, ja sym hišće mału chwilu pola was. Wy mje budžeće pytać; a, kaž ja židam prajach, hdžež ja du, tam wy njemóžeće přińć; tak tež nětk wam praju: *St. 7, 34. St. 8, 21.*

34. Nowu prikaznju dam ja wam, zo byšće so bjez sobu lubowali, kaž ja was lubował sym, zo so tež wy jedyn druheho lubujeće. *3 Mójz. 19, 18. Mark. 12, 31. Jan. 15, 12. 1 Thes. 4, 9. 1 Jan. 4, 21.*

35. Na tym budže kóždy póznać, zo wy moji pósli sće, hdyž lubosć bjez sobu maće.

36. Rjeknu Šiman Pětr k njemu: Knježe, hdže džeš ty? Jezus wotmołwi jemu: Hdžež ja du, tam ty nětk njemóžeš za mnu hić; ale ty budžeš druhi čas za mnu hić. *St. 7, 34. St. 21, 18. 19.*

37. Rjeknu Pětr k njemu: Knježe, čoho dla ja njemóžu nětk za tobu hić? Ja chcu swoje žiwjenje za tebe wostajić.

38. Jezus wotmołwi jemu: Dyrbjał ty swoje žiwjenje za mnje wostajić? Zawěrnje, zawěrnje, ja praju ci: Kapon njebudže zaspěwać, hač ty mje tři kroc sy zapřeł. *Mat. 26, 34. Mark. 14, 30. 72. Luk. 22, 34.*

14. staw.

Chrystusowe wužitne khodženje k Wótcej. Wo wěrje a lubosći, modlenju, swjatym Duchu a prawym měrje.

Tekst na njedźelu Quazi-modogeniti. IV.

1. [A wón džeše k swojim póslam: Waša wutroba so njeztróž. Wěriće-li wy do Boha, dha tež do mnje wěriće. *Št. 27.*

2. W mojeho Wótca domje je wjele wobydlenjow. Hdy by temu tak njebyło, dha bych k wam rjeknył: Ja du tam, wam to město přihotować. *2 Kor. 5, 1.*

3. A hač bych tam šoł, wam to město přihotować, dha však chcu zaso přińć a was k sebi wzać, zo byšće tež wy byli, hdžež ja sym. *St. 12, 26.*

4. A hdže ja du, to wy wěšće, a tón puć tež wěšće.

5. Džeše k njemu Tomaš: Knježe, my njewěmy, hdže ty džeš; a kak móžemy puć wjedzić?

6. Jezus rjeknu k njemu: Ja sym tón puć a ta wěrnosć a to žiwjenje; nichtó njepřińdže k Wótcej, chiba přez mje.) *Hebr. 9, 8. Eph. 2, 18. St. 3, 12. Hebr. 7, 25. St. 10, 19. 2 Kor. 3, 4. 1 Pětr. 1, 21.*

7. Hdy byšće wy mje znali, dha byšće tež mojeho Wótca znali. A nětk znajeće jeho a sće jeho widžili.

8. Džeše k njemu Philipp: Knježe, pokaž nam teho Wótca, dha mamy dosć.

9. Jezus džeše k njemu: Tak dołho sym ja při was, a ty mje njeznaješ? Philippje, štož mje widži, tón widži Wótca; kak dha ty prajiš, pokaž nam teho Wótca?

10. Njewěriš ty, zo ja sym we Wótcu a Wótc je w mni? Te słowa, kotrež ja k wam rěču, njeryču ja sam wot sebje. Tón Wótc pak, kiž w mni bydli, tón čini te skutki. *St. 10, 38.*

11. Wěrcé mi, zo ja we Wótcu a Wótc w mni je; jeli zo pak nic, dha wěrcé mi tych skutkow dla. *St. 10, 25.*

Tekst na njedźelu Exaudi. IV.

12. [Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Štóž do mnje wěri, tón budže te skutki tež činić, kotrež ja činju, a budže wjetše, dyžli te, činić; přetož ja du k swojemu Wótcu.

13. A štož wy prosyć budžeće w mojim mjenje, to chcu ja činić, zo by tón

Wótc česćeny był w Synu. *St. 16, 23.*
Mat. 7, 7. 11. Mark. 11, 24.

14. Jeli zo wy něšto prosyć budžeće w mojim mjenje, to chcu ja činić.

15. Lubujeće-li mje, dha tež dźeržće moje přikaznje; *St. 15, 10. 1 Jan. 5, 3.*

16. A ja chcu teho Wótca prosyć, a wón dyrbi wam druheho tróštarja dać, zo by wón pola was wostał wěcnje,

17. Teho Ducha teje wěrnosće, kotrehož tón swět njemóže dostać; přetož wón jeho njewidži ani njeznaje jeho; wy pak jeho znajeće; přetož wón wostanje pola was a budže we was.] *Kn. mudr. 1, 5. Jan. 7, 39.*

18. Ja was nochzu syrotow wopuścić; ja přińdu k wam. *Jer. 51, 5.*

19. Hišće wo mału chwilu je činić, dha mje tón swět njebudže wjazy widžeć; wy pak dyrbiće mje widžeć.

Tekst na druhim swjedženju jutrow. IV.

[Přetož ja sym žiwy, a wy budžeće tež žiwi.]

20. Na tym samym dnju budžeće wy póznać, zo ja w swojim Wótcu sym, a wy we mni, a ja we was. *St. 17, 21. 22.*

21. Štóz moje přikaznje ma a dźerži je, tón samy je, kotryž mje lubuje. Štóz mje pak lubuje, tón budže wot mojego Wótca lubowany, a ja budu jeho lubować a so jemu zjewić. *Sir. 2, 18.*

22. Praji k njemu Judaš, nic tón Jšaríoth: Knježe, što to je, zo ty nam so chceš zjewić, a nic swětu?

23. Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Štóz mje lubuje, tón budže moje

słowo dźeržeć; a mój Wóćez budže jeho lubować, a my budžemy k njemu přińć a wobydlenje pola jeho činić. *Přist. 8, 17.*

24. Štóz mje njelubuje, tón moje słowa njedźerži. A to słowo, kotrež wy słyšće, njeje moje, ale teho Wótca, kiž mje posłał je. *St. 7, 28.*

25. To sym ja k wam řečał, jako hišće pola was běch.

26. Ale tón troštar, tón swjaty Duch, kotrehož mój Wóćez poslać budže w mojim mjenje, tón samy budže was wšitko nawučić a wam spomnić wšitko, štož wam prajił sym. *St. 15, 26.*

27. Měr wam wostaju, swój měr wam dawam. Ja njedawam wam, jako swět dawa. Waša wutroba so njeztróžej ani so njeztrachuj. *Phil. 4, 7.*

28. Wy sće słyšeli, zo ja wam prajił sym: Ja du tam a přińdu zaso k wam. Hdy byšće wy mje lubowali, dha byšće so wjeselili, zo prajił sym: Ja du k Wótcej; přetož mój Wóćez je wjetši, dyžli ja. *St. 10, 20.*

29. A nětk sym ja wam to prajił, přejdy dyžli so stanje, zo, hdyž so stać budže, wy byšće wěrili.

30. Ja dale njebudu wjele wjazy z wami řečeć; přetož fěršta teho swěta dže a nima ničo na mni; *St. 12, 31.*

31. Ale zo by tón swět póznał, zo ja teho Wótca lubuju a tak činju, kaž mi Wóćez poručil je. Poztańće a džimy wotsal. *St. 10, 18.*

15. staw.

Napominanje k wobstajnosći we wěrje, lubosći a sćerpliwosći.

Tekst na 1. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

1. [Ja sym prawy winowy pjeńk, a mój Wótc je winicar.

2. Kóždu winowu hałozu na mni, kotraž płoda njenjese, budže wón přeč wzać; a kóždu, kotraž plód njese, budže wón čizčić, zo by wjazy płoda pšinjesła.

3. Wy sće nětk čisći teho słowa dla, kotrež ja k wam rěčał sym.

4. Wostańće w mni, a ja we was. Runje jako ta hałozu žaneho płoda njemóže přinjesć sama wot sebje, chiba zo wostanje při winowym pjeńku, tak tež wy nic, chiba zo wostanjeće w mni.

5. Ja sym tón winowy pjeńk, wy sće te hałozy; štož wostanje w mni a ja w nim, tón přinjesje wjele płoda; přetož bjeze mnje njemóžeće nič činić. *2 Kor: 3,5.*

6. Štóz w mni njewostanje, tón budže přeč čisnjeny jako hałozu a wuschnje; a woni zezběraju je a čisnu je do wohenja a dyrbyja so spalić. *Ez. 15, 4. Mat. 3, 10.*

7. Wostanjeće-li w mni a jeli zo moje słowa we was wostanu, budžeće prosyc, štož chceće, a budže so wam dostać. *Mat. 7, 7. St. 21, 22. Mark. 11, 24. Luk. 11, 10.*

8. W tym budže mój Wótc česćeny, zo byšće wjele płoda přinjesli a byli moji wučomnicy.

9. Jako mje mój Wótc lubuje, tak lubuju ja was tež. Wostańće we mojej lubosći.

10. Budžeće-li moje přikaznje dźeržeć, dha wostanjeće w mojej lubosći, runje jako ja swojeho Wótca přikaznje zachowam a wostanu we jeho lubosći.]

11. To rěču ja k wam, zo by moja wjeselosć we was wostała a waša wjeselosć dopjelnjena była.

12. To je moja přikaznja, zo byšće so bjez sobu lubowali, runje jako ja was lubuju. *St. 13, 34. Mark. 12, 31. 1 Jan. 4, 21.*

13. Nichtó nima wjetšeje lubosće, dyžli tu, hdyž wón swoje žiwjenje za swojich přecelow wostaji. *St. 3, 18.*

14. Wy sće moji přecelj, hdyž činiće, štož ja wam psikazuju. *St. 8, 31.*

15. Ja wjazy njepraju, zo wy wotročcy sće; přetož wotročk njewě, što jeho knjez čini. Wam pak sym ja prajił, zo přecelj sće přetož wšitko, štož sym wot swojeho Wótca slyšał, sym ja wam k wědženju sćinił.

16. Wy mje njejsće wuzwolili ale ja sym was wuzwolił a postajił, zo byšće wy šli a plód přinjesli, a zo by waš plód wostał, tak zo štož byšće Wótca prosyli w mojím mjenje, zo by wón wam to same dał. *Mat. 28, 19.*

Scénje na njedźelu Lätare.

17. [To psikazam ja wam, zo so bjez sobu lubujeće.

18. Hdyž was swět hidži, dha wěsće, zo mje prjedy, dyžli was, hidžil je. *St.*

7,7.

19. Hdy byšće wy wot swěta byli, dha by swět to swoje lubował; dokelž pak wot swěta njejsće, ale ja sym was wot swěta wuzwolił, teho dla hidži was tón swět.

1 Jan. 4, 5. Jan. 17, 14.

20. Spomńće na to słowo, kotrež ja wam prajił sym: Wotročk njeje wjetši, dyžli jeho knjez. Su-li mje pšezčěhali, dha budža was tež pšezčěhać; su-li moje słowo džerželi, dha budža waše tež džeržeć. Mat. 10, 24. Luk. 6, 40. Jan. 13, 16.

21. Ale to budža wam wšitko činić mojeho mjena dla; dokelž woni teho njeznaja, kiž mje posłał je. St. 16, 3.

22. Hdy bych ja njeprišoł a jim to njeprajił, dha bych žaneho hrěcha njeměli. Nětk pak njemóža z ničim swój hrěch zamołwić.

23. Štóz mje hidži, tón hidži tež mojeho Wótca.

24. Hdy bych ja te skutki nječinił bjez nimi, kotrež žadyn druhi činił njeje, dha bych žaneho hrěcha njeměli. Nětk pak su je widžili, a tola hidža wobeju, mje a mojeho Wótca. St. 10, 37.

25. Ale zo by dopjelnjene było to słowo, kotrež we jich zakonju pisane steji: Woni hidža mje bjez winy.] Ps. 35, 19. Pj. 69, 5.

Sćenje na njedźelu Exaudi.

26. [Hdyž pak tón troštar přińć budže, kotrehož ja wam poslać budu wot Wótca, tón Duch teje wěrnosće, kiž wot Wótca wuchadza; tón budže swědčić

wote mnje. St. 14, 26. Luk. 24, 49. Jap. sk. 1, 4.

27. A wy budžeće tež swědčić; přetož wy sće wot spočatka pola mje byli. Jap. sk. 1, 8. St. 5, 32.

16. staw.

Wo přichodnym pšezčěhanju; Chrysta khodže k Wótcej; swj. Ducha hamće; zbóžnym wuchodu tyšnosćow; wustyšenu modlenja; čěkanju wučomnikow.

1. To sym ja k wam rečał, zo so njebyšće pohóršowali.

2. Woni was budža ze swojich zhromadiznow wustorkać. Čas pak přińdže, zo, štóz was mori, budže sebi myslić, zo wón Bohu na tym službu čini. Mat. 24, 9. Mark. 13, 9. Luk. 21, 12.

3. A to wam budža činić, dokelž woni ani mojeho Wótca ani mje njeznaju. St. 15, 21.

4. Ale to sym ja wam prajił, zo byšće wy, hdyž tón čas přińć budže, teho so dopomnili, zo ja wam prajił sym. To pak wam wot spočatka njejsym prajił; přetož ja běch pola was.]

Sćenje na njedźelu Cantate.

5. [Nětk pak du ja k temu, kiž mje posłał je; a nchtó bjez wami njewoprašaja mje: Hdže džeš? St. 7, 33.

6. Ale dokelž to k wam rečał sym, je waša wutroba polna zrudoby.

7. Ale ja wam prawdu praju: Dobře wam je, zo ja tam du. Přetož hdy bych ja tam nješoł, dha by troštar k wam njeprjšoł. Hdyž pak tam du, chcu jeho k wam pósłać. *St. 8, 46. St. 14, 16. 26.*

8. A hdyž tón samy přińdže, budže wón tón swět štrafować hrěcha, prawdosće a suda dla:

9. Hrěcha dla, zo woni do mnje njewěrja;

10. Prawdosće dla, zo ja du k swojemu Wótcej, a wy mje dale njewidźíte;

11. Suda dla, zo tón fěřsta teho swěta sudženy je. *St. 12, 31. St. 14, 30.*

12. Ja wam hišće mam wjele prajić, ale wy je nětk njemóžeće znjesć. *1 Kor. 3, 1.*

13. Hdyž pak tamny, tón Duch teje wěrnosće, přińć budže, tón budže wam do wšeje wěrnosće puć pokazać. Přetož wón njebudže sam wot sebje rěčeć; ale štož słyšeć budže, to budže wón rěčeć; a štož psichodne je, budže wam připowědać.

14. Tón samy budže mje překrasnić; přetož wot mojeho budže jo wzać a wam připowědać.

15. Wšitko, štož Wótc ma, to je moje; teho dla sym ja prajił, zo wón jo budže wot mojeho wzać a wam připowědać.]

nam praji: Po małej chwili njebudžeće wy mje widžeć, a pak po małej chwili budžeće mje widžeć, a dokelž ja du k Wótcej?

18. Teho dla džachu woni: Što je to, zo praji, po małej chwili? My njewěmy, što wón rěči.

19. Tuž spózna Jezus, zo jeho prašeć chcychu, a džeše k nim: Wot teho wy so bjez sobu woprašujeće, zo sym rjeknył: Po makłej chwili njebudžeće wy mje widžeć, a pak po małej chwili budžeće mje widžeć.

20. Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Wy budžeće plakać a žalosćić, ale swět so budže wjeselić; wy pak budžeće zrudni, ale waša zrudoba budže so do wjesela pšewobroćić. *Ps. 30, 12.*

21. žónska, hdyž porodźuje, ma zrudobu, přetož jejna štunda je přišla; hdyž pak džěco porodźila je, njezpomni wona wjazy na tu styzknosć, teho wjesela dla, zo so čłowjek je na swět narodźił. *Jez. 26, 17.*

22. A wy maće tež nětko zrudobu; ale ja chcu was zaso widžeć, a waša wutroba budže so zwjeselić, a vaše wjesele nchtó njebudže wot was přeč wzać. *Jez. 35, 10.*

23. A na tym samym dnju njebudžeće wy mje ničo prašeć.]

Scénje na njedźelu Jubilate.

16. [Po matłej chwili njebudžeće wy mje widžeć; a pak po małej chwili budžeće mje widžeć; dokelž ja du k Wótcej. *St. 7, 33. St. 13, 33.*

17. Tuž džachu někotři wot jeho pósłow bjez sobu: Što to je, zo wón

Scénje na njedźelu Rogate.

[Zawěrnje, zawěrnje, ja praju wam: Sa čož wy teho Wótca prosyć budžeće w mojim mjenje, to budže wón wam dać. *Mark, 11, 24.*

24. Hač dotal njejsće wy za ničo prosyli w mojim mjenje; prošće, dha

budžeće brać, zo by so waše wjesele dopjelnilo.

25. To sym ja k wam w přisłowach rěčał. Čas pak přińdže, zo ja w přisłowach wjazy z wami rěčeć njebudu, ale ja budu wam zjawnje připowědać wot mojeho Wótca.

26. Na tym samym dnju budžeće wy prosyć w mojím mjenje. A ja njepraju wam, zo bych teho Wótca za was prosyć chcył;

St. 14, 20.

27. Přetož wón sam, tón Wóćez, lubuje was, dokelž wy mje lubowali a wěрили sće, zo ja wot Boha wušoł sym.

St. 14, 21. St. 17, 8. 25.

28. Ja sym wot Wótca wušoł a přišoł do swěta; zaso wopušču tón swět a du k Wótcěj.

St. 13, 3.

29. Džachu k njemu jeho wučomnicy: Hlaj, nětk rěčiš ty zjawnje a njeprajiš žaneho pšisłowa;

30. Nětk wěmy, zo ty wšitke wěcy wěš, a njeje ći trjeba, zo by će što prašał. Na to wěrimy, zo ty wot Boha wušoł sy.

St. 21, 17.

31. Jezus wotmołwi jim: Nětk wěriće;

32. Hlaj, štunda přińdže a je hižom přišla, zo so rospróšice, jedyn kóždy k swojemu, a mje sameho wostajiće; ale ja njejsym sam, přetož tón Wótc je pola mje.

Sach. 13, 7. Mat. 26, 31. Mark. 14, 27. Jan. 8, 16.

33. To same sym ja z wami rěčał, zo byšće w mni pokoj měli. Na swěće maće wy česnozć; ale budžeće bolje nadžije, ja sym tón swět pšewinuł.)

St. 14, 27. Rom. 5, 1. Eph. 2, 14. Kol. 1, 20. Jez. 35, 4.

17. staw.

Chrystusowe modlenje za so, za svojich wučomnikow, cyrkej a gmejnu.

1. To rěčeše Jezus a pozběhnu swojej woči k njebjesam a džeše: Wóťce, ta štunda je přišla, zo by swojeho Syna překrasnił, tak zo by tež twój Syn tebje překrasnił;

St. 11, 41.

2. Runje jako ty jemu móc sy dał nade wšitkim ćělom, tak zo by wón wěčne žiwjenje dał wšitkim, kotrychž ty jemu sy dał.

Ps. 8, 7. Mat. 11, 27. St. 28, 18. Jan. 3, 35.

3. To je pak to wěčne žiwjenje, zo bychy woni tebje, Wóťce, zo ty sam prawy Bóh sy, a kotrehož sy pósłał, Jezom Chrysta, póznali.

4. Ja sym tebje překrasnił na zemi a sym dokonjał tón skutk, kokotryž ty mi dał sy, zo bych činił;

St. 4, 34.

5. A nětk překrasni mje ty, Wóťce, w sebi samym, z tej krasnosću, kotruž ja při tebi mējach, přjedy dyžli swět běše.

St. 1, 1. 1 Pětr. 1, 20.

6. Ja sym twoje mjeno zjewił čłowjekam, kotrychž ty mi wot swěta dał sy. Woni běchu twoji, a ty sy jich mi dał, a woni su twoje słowo zachowali.

7. Nětko wjedža, zo wšitko, štož ty mi dał sy, je wot tebje.

8. Přetož te słowa, kotrež ty mi dał sy, sym ja jim dał, a woni su je horje wzali a prawje póznali, zo ja sym wot tebje wušoł, a wěrja, zo ty mje pósłał sy.

St. 16, 27. 30.

9. Ja prošu za nich a njeprošu za swět,

ale za tych, kotrychž ty mi dał sy; přetož woni su twoji. *St. 6, 37.*

10. A wšitko, štož moje je, to je twoje, a štož twoje je, to je moje a ja sym w nich překrasnjeny. *St. 16, 15.*

Tekst na Bože spěče. IV.

11. [A ja njejsym wjazy na swěće; woni pak su na swěće, a ja du k tebi. Swjaty Wótče, zdžerž tych přez swoje mjeno, kotrychž ty mi dał sy, zo bych u jene byli, runje jako my. *St. 10, 30.*

12. Dokelž ja pola nich běch na swěće, zdžeržach ja jich přez twoje mjeno. Kotrychž ty mi dał sy, sym ja zachował; a njeje žadyn wot nich zhubjeny, chiba to zhubjene džěčo, zo by pismo dopjel-njene było. *Ps. 109, 8.*

13. Nětk pak přinđu ja k tebi a řeču to same na swěće, zo bych u woni w sebi měli moju wjeselosć dopjel-njenu. *St. 15, 11.*

14. Ja sym jim dał twoje słowo, a swět hidži jich; přetož woni njejsu wot swěta, jako tež ja njejsym wot swěta.

15. Ja njeprošu, zo by ty jich wot swěta wzał, ale zo by jich zdžeržal před tym złym. *2 Thes. 3, 3.*

16. Woni njejsu wot swěta, runje jako tež ja njejsym wot swěta.

17. Swjeć jich w swojej wěrnosći; twoje słowo je ta wěrnosć.] *St. 8, 40.*

18. Runje jako ty mje pósłal sy do swěta, tak pósćelu ja tež jich do swěta.

19. A ja so sam woswjeću za nich, zo bych u tež woni woswjećeni byli w tej wěrnosći. *1 Kor. 1, 2. 30.*

20. Ja prošu pak nic jeno za nich, ale tež za tych, kotřiž přez jich słowo do mnje wěrić budža, *St. 20, 31. Jap. sk. 4, 32. Rom. 12, 5.*

21. So bych u wšitcy jene byli, runje jako ty, Wótče, w mni sy a ja w tebi; zo bych u tež woni w nas jene byli, zo by swět wěrił, zo ty mje pósłal sy. *Gal. 3, 28.*

22. A ja sym jim dał tu krasnosć, kotruž ty mi dał sy, zo bych u woni jene byli, runje jako my jene smy, *St. 2, 11.*

23. Ja w nich a ty w mni, zo bych u dokonjeni byli na jene, a tón swět póznał, zo ty mje pósłal sy a lubuješ jich, jako ty mje lubuješ. *1 Kor. 6, 17.*

24. Wótče, ja chcu, hdžež ja sym, zo bych u tež ći sami pola mje byli, kotrychž mi dał sy, zo bych u moju krasnosć widžili, kotruž mi dał sy; přetož ty sy mje lubował, přjedy dyžli swěta založenje so sta. *St. 12, 26.*

25. Prawy Wótče, tež swět će njeznaje. Ja pak znaju će, a ći to póznaja, zo ty mje pósłal sy. *St. 15, 21.*

26. A ja sym jim twoje mjeno k wědženju sćinił a chcu jim to dale k wědženju sćinić, zo by ta lubosć, z kotrejž ty mje lubuješ, byla w nich a ja w nich.

18. staw.

Chrystusowe čerpjenje w zahrodže, před Kajphasom a Pilatom.

1. Jako Jezus to same běše řečal, wuńdže wón won ze swojimi wučomnikami přez řeku Kidron, hdžež běše zahroda; do teje džeše wón a jeho wučomnicy. *Mat. 26, 36. Mark. 14, 32.*

2. Judaš pak, kiž jeho přeradži, wjedžeše tež to město; přetož Jezus zhromadžeše so tam husto ze swojimi wučomnikami. *Luk. 21, 37.*

3. Jako teho dla Judaš běše k sebi wzał tu syłu z tymi služomnikami tych wyšich měšnikow a Farizejskich, přińdže wón tam ze swěcami, z lampami a z brónju. *Mat. 26, 47.*

4. Jako pak Jezus wšitko wjedžeše, štož so jemu stać budže, wuńdže wón a džeše k nim: Koho pytaće wy?

5. Woni wotmołwihu jemu: Jezusa Nacarenskeho. Jezus džeše k nim: Ja sym. Judaš pak, kiž jeho přeradži, steješe tež při nich.

6. Jako pak wón k nim džeše: Ja sym! stupichu woni z wopječizu a panuchu na zemju dele. *St. 6, 20.*

7. Tuž prašeše wón jich zaso: Koho pytaće? Woni pak džachu: Jezusa Nacarenskeho.

8. Jezus wotmołwi: Ja sym wam prajił, zo ja sym. Jeli zo teho dla mje pytaće, dha wostajće tych na pokoj.

9. (So by to słowo dopjelnjene było, kotrež wón praji: Ja njejsym žaneho wot tych zhubił, kotrychž ty mi dał sy.) *St.*

17, 12.

10. Šiman Pětr pak, dokelž mječ měješe, wučahnu wón jón a rubnu na wyšeho měšnika wotročka a wotća jemu jeho prawe wucho. A temu wotročkej rěkachu Malchus. *Mat. 26, 51.*

11. Tuž džeše Jezus k Pětrej: Tykń swój mječ do nóżnjow. Njedyrbjał ja tón kelich pić, kotryž mi mój Wótc dał je?

12. Ta syla pak a wyši hejtman a služomnicy tych Židow wzachu Jezusa a zwjazachu jeho, *Mat. 26, 57. Mark. 14, 53. Luk. 22, 54.*

13. A wjedžechu jeho najprjedy k Hannasej; přetož tón běše Kajphasowy pšichodny nan, kotryž to lěto wyši měšnik běše. *Mat. 26, 57.*

14. Kajphas pak bě tón samy, kiž běše Židam radžił, zo by derje bylo, zo by jedyn čłowjek za lud skóncowany był. *St. 11, 50.*

15. Šiman Pětr pak džeše za Jezusom a druhi wučomnik. A teho sameho wučomnika znaješe wyši měšnik, a wón zańdže z Jezusom do hroda teho wyšeho měšnika.

16. Pětr pak steješe wonkach před durjemi. Tuž wuńdže tón druhi wučomnik, kotrehož wyši měšnik znaješe, a poryča z wrótnicu a wjedžeše Pětra nutř. *Mat. 26, 69.*

17. Tuž džeše ta džowka, ta wrótnica, k Pětrej: Njejsy ty tež teho čłowjeka wučomnik? Wón džeše: Ja njejsym.

18. Wotročcy a služomnicy pak stejachu tam a běchu sebi wuhle roszehlili; přetož zyma běše a wohrěwachu so. Pětr pak běše pola nich, steješe a wohrěwaše so.

19. Ale wyši měšnik woprašá Jezusa wo jeho wučomnikow a wo jeho wučbu.

20. Jezus wotmołwi jemu: Ja sym zjawnje rěčał před swětom. Ja sym kóždy čas wučil w šuli a w templu, hdžež wšitcy židži hromadu pšikhadžuju, a njejsym nič w potajnym rěčał. *St. 7, 14. 26. Luk. 2, 46. St. 4, 14.*

21. Što mje wo to prašeš? Prašej tych, kiž slyšeli su, što ja k nim sym rěčał; hlaj, či sami wjedža, što ja rěčał sym.

22. Jako wón pak to praješe, da Jezusej jedyn bjez tymi služomnikami, kiž pódla steješe, pliztu a džeše: Směš ty wyšemu měšnikej tak wotmołwić? *1 Kral. 22, 24.*

23. Jezus jemu wotmołwi: Sym ja zle rěčał, dha wopokaž, zo zle je; sym-li pak prawje rěčał, čoho dla biješ mje?

24. (Hannas pak běše jeho zwjazaneho k wyšemu měšnikej Kajphasej pósłał.)

25. Šiman Pětr pak stejo wohrěwaše so. Tuž džachu woni k njemu: Njejsy tež ty jedyn wot jeho wučomnikow? Wón přěješe pak a džeše: Ja njejsym. *Mat. 26, 58. 69. Mark. 14, 54. Luk. 22, 55.*

26. Praji teho wyšeho měšnika wotročk jedyn, přecel teho sameho, kotremuž Pětr běše wucho wotčał: Njewidžich ja će w zahrodže při nim?

27. Pětr pak zaso přěješe. A hnydom zaspěwa kapon.

28. Tuž wjedžechu woni Jezusa wot Kajphasa před sudnu chěžu. A běše rano. Woni pak njeńdžechu do sudneje chěže, zo bych nječisći njebyli, ale to jutrowne jehnjo jěsć směli. *Mat. 27, 2.*

Mark. 15, 1. Luk. 23, 1.

29. Tuž wuńdže Pilatus k nim a džeše: Kajku skóržbu maće wy na teho čłowjeka?

30. Woni wotmołwichu a džachu k njemu: Hdy by tutón zlóstnik njebył, my njebudžichmy jeho či podali.

31. Tuž džeše Pilatus k nim: Dha wzmiće wy jeho a sudžće jeho po swojim zakonju. Ale či židži džachu k njemu: My njesměmy nikoho skóncować; *St. 19, 6.*

32. So by dopjelnjene było to słowo Jezusowe, kotrež praješe, jako wón zjewi, kajkeje smjerće wón wumrjeć budže. *Mat. 20, 19. Mark. 10, 33. Luk. 18, 32.*

33. Pilatus teho dla zańdže zaso do sudneje chěže a zawoła Jezusa a džeše k njemu: Sy ty tych židow kral? *Mat. 27, 11.*

34. Jezus wotmołwi jemu: Rěčiš ty to sam wot sebe, abo su to či druzy powjedali wote mnje?

35. Pilatus wotmołwi: Sym dha ja Žid? Twój lud a wyši měšnicy su tebe mi podali; što sy ty zawinował?

36. Jezus wotmołwi: Moje kralestwo njeje wot teho swěta. Hdy by moje kralestwo wot teho swěta było, dha bych moji služomnicy wo njo wojowali, zo bych ja Židam podaty njebył; ale nětk moje kralestwo njeje wot tudy. *St. 6, 15.*

37. Tuž džeše Pilatus k njemu: Dha sy ty tola kral? Jezus wotmołwi: Ty jo prajiš, ja sym kral. Ja sym so na to narodžil a sym na to na swět přišoł, zo bych prawdže swědčil. Kóždy, štóz z prawdy je, tón poslucha na mój hlós. *1*

Tim. 6, 13.

38. Rjeknu Pilatus k njemu: Što je prawda? A jako wón to wurjeknu, wuńdže wón zaso k židam a džeše k nim: Ja njenamakam žaneje winy na nim. *Mat. 27, 23. Mark. 15, 14. Luk. 23, 14.*

39. Wy maće pak wašnje, zo bych wam jeneho na jutry pušćil; chceće dha, zo bych wam tych Židow krala pušćil? *Mat. 27, 15.*

40. Woni pak zawołachu zaso wšitcy a džachu: Nic teho, ale Barabbasa pušć. Barabbas pak běše mordar. *Mat. 27, 20. Mark. 15, 11.*

19. staw.

Chrystusowe krjudowanje, krónowanje, křižowanje, smjerć a pohrjebanje.

1. Pilatus wza tehdy Jezusa a šwikaše jeho. *Mat. 27, 26. Mark. 10, 34. St. 15, 15. Luk. 23, 22.*

2. A wojacy naplećechu černjowu krónu a stajichu ju na jeho hłowu a wodžechu jeho z purpurzkim mantelom, *Mat. 27, 29.*

3. A džachu: Budź poztrowjeny, kralo tych židow! a dawachu jemu plizty. *Mat. 26, 67.*

4. Tuž wuńdže zaso Pilatus won a džeše k nim: Hlajće, ja jeho k wam won wjedu, zo byšće póznali, zo ja na nim žaneje winy njenamakam. *St. 18, 38.*

5. Tuž džeše Jezus won a njeseše černjowu krónu a purpurzku drastu. A

wón džeše k nim: Hlajće, kajki to čłowjek!

6. Jako pak ći wyši měšnicy a jich služomnicy jeho widžichu, wołachu woni a prajachu: KšiLuk. 23, 18. žuj, křižuj! Pilatus rjeknje k nim: Wzmiće wy jeho a kšižujće jeho; přetož ja njenamakam žaneje winy nad nim.

7. Ći židzi wotmołwichu jemu: My mamy kaznju, a po tej našej kazni dyrbi wón wumrjeć; přetož wón je so sam Boži Syn činił. *3 Mójz. 24, 15. 5 Mójz. 18, 20.*

8. Jako pak Pilatus to słowo słyšeše, boješe wón so hišće bóle;

9. A zańdže zaso nutř do sudneje chěže a džeše k Jezusej: Z wotkal sy ty? Ale Jezus njeda jemu žaneho wotmołwenja. *St. 18, 33.*

10. Tuž džeše Pilatus k njemu: Njeryčiš ty zo mnu? Njewěš ty, zo ja móc mam će křižować, a mam móc će pušćić? *St. 18, 39.*

11. Jezus wotmołwi: Ty by žaneje mocy na mni njeměł, hdy by ći z wjercha data njebyła; teho dla tón, kiž mje tebi podal je, tón ma wjetši hrěch.

12. Wot teho časa pytaše Pilatus, kak by jeho pušćil. Ći Židza pak wołachu a džachu: Pušćiš ty teho, dha ty khěžorowy přecel njejsy; přetož, štóž so kral čini, tón so chěžorej pšećiwi.

13. Jako pak Pilatus to słowo słyšeše, wjedžeše wón Jezusa won a synu so na sudny stoł, na tym měsće, kotremuž rěkaju z kamjenjemi wysocy posadźene, po hebrejskej rěči pak Gabbatha.

Tekst na ćichi pjatk. III.

14. [Běše pak dzeń tego přihotowanja k jutram a wokoło šesteje štundy. A wón rjeknu k Židam: Hlajće, to je waš kral!

15. Woni pak wołachu: Preč, preč z tym, križuj jeho! Džeše Pilatus k nim: Dyrbju ja vašeho krala križować? Wyši měšnicy wotmołwichu: My žaneho krala nimamy, chiba jeno kejžora. *Št. 6.*

16. Tuž poda wón jeho jim, zo by križowany był. A woni wzachu Jezusa a wjedźechu jeho preč.

17. A wón njeseše swój križ a wuńdže na to město, kotremuž rěkaju nopowišćo, po Hebrejzku pak jemu rěkaju Golgatha. *Mat. 27, 33. Mark. 15, 22. Luk. 23, 33.*

18. Tam križowachu woni jeho a dweju z nim z wobeju stronow, Jezusa pak srjedža.

19. Pilatus pak tež napisa napismo a staji to na križ. Běše pak pisane: Jezus Nacarenski, kral tych židow.

20. To napismo lazowaše pak wjele Židow; přetož to město běše blisko při měsće, hdžež Jezus križowany bu. A běše pisane po hebrejskej, grichizkej a laćanzkej rěči.

21. Tuž džachu wyši měšnicy tych Židow k Pilatej: Njepiš: Kral tych židow; ale zo tón samy prajił je: Ja sym tych židow kral.

22. Pilatus wotmołwi: Štož sym pisał, to sym ja pisał.

23. Ći wojacy pak, jako Jezusa križowali běchu, wzachu jeho drastu (a sćinichu štyri džěle, kóždemu wojakej jedyn džěl) a tu suknju. Ta suknja

pak běše nješita, wot wjercha tkana přez cyłe. *Mat. 27, 35. Mark. 15, 24.*

24. Tuž džachu woni bjez sobu: Njerosdžělmy teje, ale losujmy wo nju, čēja budže. So by dopjelnjene było to pismo, kotrež praji: Woni su moju drastu bjez so rosdžělili a su wo moju suknju lós ćiskali. To ćinjachu tak ći wojacy. *Ps. 22, 10.*

25. Pola križa pak steješe Jezusowa mać a jeho maćerna sotra, Marja, Kleophasowa mandželska, a Marja Madlena.

26. Jako pak Jezus swoju maćer wuhlada a tego wučomnika při njej stejó, kotrehož wón lubowaše, rjeknu wón k swojej maćeri: žónska, hlaj, to je twój syn.

27. Potom džeše wón k wučomnikej: Hlaj, to je twoja mać. A wot teje sameje štundy wza ju tón wučomnik k sebi.

28. Potom, jako Jezus wjedžeše, zo nětk wšitko dokonjane běše, zo by to pismo dopjelnjene było, rjeknu wón: Mi so chce pić. *Ps. 22, 16.*

29. A tam steješe sudobjo z kisałom. Woni pak napjelnichu šwom z kisałom a wobložichu jón z izopom a podachu jón jemu k hubje. *Ps. 60, 23.*

30. Jako teho dla Jezus to kisało k sebi wzał běše, džeše wón: Dokonjane je! a pokhili hłowu a da swój duch horje.]

31. Židža pak, dokelž tón dzeń tego přihotowanja běše, zo bychu te ćěla přez sabat na križu njewoztałe (přetož tón sabatny dzeń běše wulki), prošachu Pilata, zo bychu jich kosće złamane a wone dele wzate byle.

32. Tuž přińdžechu či wojacy a zlamachu přenjemu kosće a temu druhemu, kiž z nim križowany běše.

33. Jako pak k Jezusej přińdžechu a widžichu, zo wón hižom wumrěl běše, njezlamachu woni jemu te kosće;

34. Ale jedyn wot tych wojakow roskló jemu jeho bok z lebiju, a hnydom krej a woda wuńdže.

35. A kiž to widžil je, tón jo wobswědči, a jeho swědčenje je wěrne; a tón samy wě, zo wón prawdu řeči, zo byšće tež wy wěрили.

36. Přetož tajke je so stało, zo by to pismo dopjelnjene było: Wy njedyrbicie jemu žaneje kosće zlamac. *2 Mójz. 12, 46. 4 Mójz. 9, 12.*

37. A zaso praji druge pismo: Woni budža widžeć, do koho su kałali. Zach. 12, 10.

38. Potom prošeše Pilata Jozef z Arimathije (kotryž wučomnik Jezusowy běše, ale potajny, z bojosću před židami), zo by to čelo Jezusowe směl dele wzac. A Pilatus wotpušći. Tuž přińdže wón a wza to čelo Jezusowe dele. *Mat. 27, 57. Mark. 15, 43. Luk. 23, 50.*

39. Přińdže pak tež Nikodemus, kotryž prjedy w nocy k Jezusej přišoł bě, a přinjese maru a aloe změšanu na sto puntow. *St. 3, 2. Mat. 2, 11.*

40. Tuž wzaštaj wonaj to čelo Jezusowe a wobwjazaštaj jo z rubami a z wonjacymi wěcami, jako Židža wašnje maju khować.

41. Při tym měsće pak, hdžež wón križowany bu, běše zahroda a w zahrodže nowy row, w kotrymž hišće nihdy ničtó njebě ležal.

42. Tam položištaj wonaj Jezusa teho dnja židowskeho přihotowanja dla, dokelž tón row blisko běše.

20. staw.

Chrystusowe horjestaće zjewjene a wobtwjerdžene w židowskim kraju.

1. Tych sabatow přeni dzeń, njedzelu, pak přińdže Marja Madlena rano, jako hišće čma běše, k temu rowu a widži, zo tón kamjeń wot rowa běše přeč wzaty. *Mat. 28, 1. Mark. 16, 1. Luk. 24, 1.*

2. Tuž běži wona přeč a přińdže k Šimanej Pětrej a k temu druhemu wučomnikej, kotrehož Jezus lubowaše, a džeše k nimaj: Woni su teho Knjeza z rowa přeč wzali, a my njewěmy, hdže su jeho položili.

3. Tuž wuńdže Pětr a tón druhi wučomnik a přińdžeštaj k rowu. *Luk. 24, 12.*

4. Wonaj pak wobaj běžeštaj hromadže; ale tón druhi wučomnik běžeše prjedy, khětzišo dyžli Pětr, a přińdže najprjedy k rowu;

5. A nachili so nutř a wuhlada te ruby ležo; nutř pak njezańdže.

6. Tuž přińdže Šiman Pětr za nim a zańdže do rowa a widžeše te ruby položene,

7. A tón pótny rub, z kotrymž jeho hlowa běše wobwjazana byla, nic pódla tych rubow položeny, ale na stronje hromadu zawaleny, na wosebnym měsće. *St. 11, 44.*

8. Tuž zańdže tež tón druhi wučomnik nutř, kiž bě najprěniši k rowu přišoł, a widžeše a wěrješe jo;

9. Přetož wonaj hišće njewědžestaj pismo, zo wón wot morwych stanuć dyr-bješe.

10. Tuž džeštaj taj wučomnikaj zaso přeč k temu swojemu.

Tekst na 2. swjedžení jutrow. III.

11. [Marja pak steješe před rowom a plakaše wonkach. A plačo pohlada nutř do rowa,

12. A wuhlada dweju jandželow w bělej drasće sedžo, jeneho k hłowam a druheho k noham, hdžež to čelo Jezusowe běše ležalo. *Mat. 28, 5. 6. Mark. 16, 5.*

13. A taj samaj džeštaj k njej: Zónska, što plačeš? Wona džeše k nimaj: Woni su mojeho Knjeza přeč wzali; a ja njewěm, hdže su jeho položili.

14. A hdyž to wuryča, wobroći wona so zady a wuhlada Jezusa stejo, njewědžeše pak, zo by Jezus był. *Mat. 28, 9. Mark. 16, 9.*

15. Rjeknu Jezus k njej: Zónska, što plačeš? Koho pytaš ty? Wona pomysliše sebi, zo je zahrobnik, a džeše k njemu: Knježe, sy ty jeho přeč nješ, dha powjes mi, hdže sy jeho položil? dha chcu jeho wzać.

16. Rjeknu Jezus k njej: Marja! Wona so wobroći a džeše k njemu: Rab-buni! to je: mištrje.

17. Rjeknu Jezus k njej: Njedotkní so mje; přetož ja hišće njejsym horje ztpil k

swojemu Wótcej. Dži pak k mojim bra-tram a praj jim: Ja du horje k swojemu Wótcej a k vašemu Wótcej, k swojemu Bohu a k vašemu Bohu. *Ps. 22, 23.*

Hebr. 2, 11. 12.

18. Marja Madlena přińdže a připowědaše to tym wučomnikam, zo je teho Knjeza widžila a zo wón to k njej prajił je.)

Tekst na njedźelu Quazi- modogeniti. III.

19. [Na wječor pak teho sameho dnja, kiž přeni běše po sabaće, jako wučomnicy zhromadženi a durje zankn-jene běchu, z bojosću před židami, přińdže Jezus a stupi srjedža a džeše k nim: Měr budž z wami! *Luk. 24, 36.*

20. A hdyž to prajił běše, pokaza wón jim swojej rucy a swój bok. Tuž zwjeselichu so či wučomnicy, zo teho Knjeza widžichu. *1 Jan. 1, 1.*

21. Teho dla džeše Jezus zaso k nim: Měr budž z wami! Kaž mje mój Wótc póslał je, tak póscelu tež ja was. *Jez. 61, 1. Jan. 17, 18.*

22. A jako to prajił běše, dunu wón na nich a džeše k nim: Wzmicie teho sw-jateho Ducha!

23. Kotrymž wy hrěchi wodaće, tym su wodate; a kotrymž wy je zdžeržicie, tym su zdžeržane.] *Mat. 16, 19. St. 18, 18.*

**Scénje na njedźelu Quazi- 21. staw.
modogeniti.**

24. [Tomaš pak, wot tych dwanaće jedyn, kotremuž Didimus rěkaju, njeběše při nich, jako Jezus přińdže.

25. Dha džachu ěi druzy wučomnicy k njemu: My smy teho Knjeza widźili. Wón pak džeše k nim: Jeli zo ja we jeho rukomaj njewidžu te hozdžaze bluzny a njetyknu swój porst do tych hozdžazych bluznow a njepołożu swoju ruku do jeho boka, dha njebudu wěrić. *St. 19, 34.*

26. A po tydženju běchu jeho wučomnicy zaso nutrkach a Tomaš z nimi. Tuž přińdže Jezus, jako durje zanknjene běchu, a stupi srjedža a džeše: Měr budž z wami! *Št. 19.*

27. Potom džeše wón k Tomašej: Tykń sem swój porst a wohladaj mojej rucy; a podaj sem swoju ruku a polož ju do mojeho boka; a njebudž njewěrjazy, ale budž wěrjacy.

28. Tomaš pak wotmołwi a džeše k njemu: Mój Knježe a mój Božo! *1 Kral. 18, 39.*

29. Džeše Jezus k njemu: Dokelž mje widźil sy, Tomašo, dha wěřišty. Zbóžni su ěi, kiž njewidža a wšak wěrja.]

30. Tež wjele druhich zejchow činješe Jezus před swojimi wučomnikami, kotrež w tych knihach njesu wopisane.

31. Te su pak wopisane, zo byšće wěрили, zo Jezus je Chrystus, tón Syn Boží, a zo byšće přez tu wěru žiwjenje měli we jeho mjenje. *1 Jan. 5, 13.*

**Chrystusowe horjestaće
zjewjene w Galilejskim
kraju.**

1. Potom zjewi so Jezus zaso tym wučomnikom při Tiberiaskim morju. Wón so pak tak zjewi:

2. Hromadže běchu Šiman Pětr a Tomaš, kotremuž rěkaju Didimus, a Nathanael z Kany Galilejskeje a taj synaj Zebedeowaj a druhaj dwaj jeho wučomnikaj.

3. Šiman Pětr džeše k nim: Ja chcu hić ryby łowić. Woni džachu k njemu: Dha tež my chcemy z tobu hić. Tuž wuńdžechu a stupichu z molom do lódže; ale w tej samej nocy njenalowichu woni ničo. *Luk. 5, 5.*

4. Jako pak nětk rano běše, steješe Jezus na brjozy; ale ěi wučomnicy njewědžachu, zo by Jezus był. *St. 20, 14. Luk. 24, 16.*

5. Džeše Jezus k nim: Džěći, nimaće ničo jěsć? Woni jemu wotmołwichu: Ničo.

6. Wón pak džeše k nim: Přestrějće syć na prawy bok lódže, dha budžeće namakać. Na to přestrěchu a njemóžachu ju dale ćahnyć, wjele rybow dla. *Luk. 5, 4.*

7. Tuž džeše tón wučomnik, kotrehož Jezus lubowaše, k Pětrej: Jako Šiman To je tón Knjez. Pětr słyšeše, zo tón Knjez je, wopasa wón so z košlu (přetož wón běše nahi) a pušći so do morja.

8. Ěi druzy wučomnicy pak přińdžechu na lódži (přetož woni

njeběchu daloko wot zemje, ale něhdže pola dweju sto lohćow), a ćahachu syć z rybami.

9. Jako pak na zemju běchu wustupili, widźichu woni wuhle kładžene a ryby na nje položene a chłěb.

10. Džeše Jezus k nim: Přinjesće sem wot tych rybow, kotrež sće nětk nałowili.

11. Šiman Pětr stupi dele a wučěže syć na suche; ta běše polna wulkich rybow, poldra sta a tři. A hač runje jich tak wjele běše, dha so wšak syć njerostorže.

12. Džeše Jezus k nim: Pójće, wobjedujće. Nichtó pak bjez tymi wučomnikami njezwaži so jeho woprašć: Štó sy ty? přetož woni wědzachu, zo tón Knjez běše.

13. Tuž přińdže Jezus a wza tón chłěb a da jón jim, teho runja tež ryby.

14. To je nětk k třěćemu, zo Jezus so zjewi swojim wučomnikom, po tym jako wón stanył bě wot morwych.

Tekst na njedźelu Mizericordias Domini. III.

15. [Jako pak powobjedowali běchu, džeše Jezus k Šimanej Pětrej: Šimanje Jonasowy, lubuješ ty mje wjazy, dyžli ćí? Wón džeše k njemu: Haj, Knježe, ty wěš, zo ja će lubuju. Rjeknu wón k njemu: Pas moje jehnjata.

16. Džeše wón zaso z noweho k njemu: Šimanje Jonasowy, lubuješ mje? Wón džeše k njemu: Haj, Knježe, ty wěš, zo ja će lubuju. Rjeknu wón k njemu: Pas moje wowcy. *Jap. sk. 20, 28. 1 Pětr. 5, 2. 4.*

17. K třěćemu džeše wón k njemu: Šimanje Jonasowy, lubuješ mje? Pětr bu zrudny, zo wón k třěćemu jemu praješe: Lubuješ mje? a džeše k njemu: Knježe, ty wěš wšitke wěcy, ty wěš, zo ja će lubuju. Džeše Jezus k njemu: Pas moje wowcy.] *Sir. 42, 19.*

Tekst na njedźelu Jubilate. III.

18. [Zawěrnje, zawěrnje, ja praju ćí: Jako ty mlódši běše, wopasowaše ty so sam a džeše, hdžež chcyše; hdyž pak ty stary budžeš, budžeš ty swojej rucy přestrěć a druhi budže će wopasować a powjedže tebj, hdžež nochzeš. *2 Pětr. 1, 14.*

19. To pak praješe wón na wopokazanje, z kajkej smjerću wón Boha chwalić budže. A jako wón to prajił bě, džeše wón k njemu: Pój za mnu!

20. Pětr pak so wobroći a wuhlada teho wučomnika za nim chodžo, kotrehož Jezus lubowaše, kiž tež na jeho bróžće za wječerju ležał bě a rjeknył: Knježe, kotry je twój přeradnik? *St. 13, 23.*

21. Hdyž Pětr teho widžeše, džeše wón k Jezusej: Knježe, što pak tón dyrbi?

22. Jezus džeše k njemu: Jeli zo ja chcu, zo wón wostanje, hač ja přińdu, što to tebj nastupa? Pój ty za mnu!

23. Tuž wuńdže ta ryč bjez bratrami: Tón wučomnik njewumrje. A Jezus njepraješe k njemu: Wón njewumrje;

ale: jeli zo ja chcu, zo wón wostanje, hač ja přińdu, što to tebje nastupa?]

24. To je tón wučomnik, kiž wot tych wěcow swědči a je to wopisał. A my wěmy, zo jeho swědčenje wěrne je.

25. Hišće tež wjele druhich wězow je, kotrež Jezus je činił, wot —zo swět tych knihow njeby wopšikotrychž, hdy by dyrbjało jene za druhim pisane być, mam ja za to, zo swět tych knihow njeby wopřijał, kiž bychu napisane byle. (Hamjeń.)

St. 20, 30.

Druhi džěl ewangelija swj. Lukaša, skutki swjatych japoštołow.

Prěni staw.

*Chrysta k njebjuztpiće.
Matthiasowe powołanje k
japoštołzkemu zastoynstwu.*

Tekst na Bože spěće. III.

1. [Prěńšu ryč sym ja derje sčinił, luby Theophile, wot wšitkeho teho, štož Jezus je započal činić a tež wučić,

2. Hač do teho dnja, hdyž wón horje wzaty bu, jako tym japoštołam (kotrychž wón wuzwolił běše) přikaznju dał bě přez swjateho Ducha,

3. Kotrymž wón tež po swojim čerpjenju so žiwy zjewił běše přez wšelke wopokazanje a da so jim widzieć na štyrcyći dnjow a rěčeše z nimi wot Božeho kralestwa. *Luk. 17, 20. 21. Rom. 14, 17.*

4. A jako jich zhromadził běše, přikaza wón jim, zo bychu z Jerusalema njechodžili, ale čakali na Wótcowe slubjenje, kotrež (džeše wón) sće slyšeli wote

mnje.

Luk. 24, 49. Jan. 15, 26

5. Přetož Jan je z wodu křćil; ale wy dyrbiće ze swjatym Duchom křćeni być, nic dolho po tych dnjach. *Mat.*

3, 11. Mark. 1, 8. Luk. 3, 16. Jap. zk. 2, 2. St. 11, 16. St. 13, 24. St. 19, 4.

6. Ći pak, kiž hromadu přišli běchu, prašachu jeho a džachu: Knježe, budžeš ty na tón čas zaso postajić Israelske kralestwo? *Luk. 24, 21*

7. Wón pak džeše k nim: Wam njesluša wjedzić čas abo štundu, kotruž tón Wóćez do swojeje mocy sam položil je;

8. Ale wy budžeće tu móc teho swjateho Ducha dostać, kotryž na was přińć budže, a budžeće moji swědkojo nic jeno we Jerusalemje, ale tež w cyłym židowskim a Samariskim kraju a hač do kónca zemje.

9. Jako wón to běše prajił, bě wón horje zběhnjeny, zo woni to widžichu, a mróćel wza jeho před jich woćomaj přeč. *Mark. 16, 19. Luk. 24, 51*

10. A jako woni za nim hladachu w jeho horjeztpiću do njebjes, hlaj, tuž steještaj při nich dwaj muskaj w bělej drasće,

Luk. 24, 4: Jan. 20, 12.

11. Kotrajž tež džeštaj: Wy Galilejczyzy mužojo, što wy stejo do njebjes hladaće? Tón Jezus, kiž je wot was horje wzaty do njebjes, budže tak přińć, kaž jeho widžili sće k njebjesam horje ztpić.]

Luk. 21, 27. 1 Thes. 4, 16.

12. Tehdy wróćichu so woni do Jerusalema, z hory, kotrejž rěkaju wolijowa hora, kotraž je blisko při Jerusalemje a leži sobotny puć wot města.

Luk. 24, 50. 51. 52.

13. A jako běchu nutř zašli, džěchu woni horje na ľubju, hdžež přebywachu Pětr a Jakub, Jan a Handrij, Philipp a Tomaš, Bartrom a Matthej, Jakub, Alfeowy syn, a Šiman želotes a Judaš Jakubowy.

Mat. 10, 2.

14. Ći sami wšitcy běchu stajnje zhromadźeni w jenej mysli na modlitwje a próstwje, ze žonami a z Marju, tej maćerju Jezusowej, a z jeho bratrami.

St. 2, 1. 422. St. 4, 24.

Tekst na njedźelu Exaudi. LII.

15. [A w tych dnjach postanu Pětr srjedža bjez tymi póslami (mjenow pak teho luda běše hromadže na sto a dwacyći) a džeše:

16. Wy mužojo a bratřa, to pismo dyrbeše dopjelnjene być, kotrež prjedy prajil je tón swjaty Duch přez Dawidowy rt, wot Judaša, kiž tych wjedžeše,

kotřiž Jezusa jimachu. *Ps. 41, 10. Jan. 18, 3*

17. Přetož wón bě bjez nas rachnowany a běše tón hamt z nami dóstał. *Luk. 6, 16.* 18. A tón je zwar rolu warbowal za tu njeprawu mzdu a je so wobwjesyl a je so srjedža rozpuknuł a wšitke swoje črjewja wukidał. *Sach. 11, 13. Mat. 27, 5.*

19. A to je zjewjene wšitkim, kiž we Jerusalemje bydla, tak zo ta sama rola mjenowana budže po jich rěči Hakeldama, to je krwawna rola. *Mat. 27, 7. 8.*

20. Přetož pisane steji w pzalmzkich knihach: Jich wobydlenje dyrbi puste być a njebudže nihtó w nim bydlić a jeho bizkopztwo dyrbi druhi dostać. *Ps. 69, 26. Ps. 109, 8.*

21. Teho dla so słuša, zo wot tych mužow, kotřiž při nas byli su tón cyły čas, w kotrymž tón Knjez Jezus bjez nami je won a nutř chodžil,

22. Počawši wot Janoweje křćenicy hać na tón dzeń, kotryž wón wot nas horje wzaty je, jedyn bjez nimi wuzwoleny budže, kiž by swědk jeho horjestaća z nami był.

23. A woni postajichu dweju, Jozepha, z mjenom Barzabasa, z přimjenom Juzta, a Matthiasa;

24. Modlachu so a džachu: Knježe, kiž ty wšitkich wutroby znaješ, pokaž jeneho, kotrehož ty wuzwolił sy bjez tymaj dwěmaj,

Pj. 7, 10.

25. So by dóstał tu službu a japoštołzki hamt, wot kotrehož Judaš je wotstupił, ducy na swoje miězto.

26. A woni losowachu nad nimaj; a lós padže na Matthiasa, a wón bu pširachnowany k tym jědnaće japoštołam.] *Přist. 16, 33*

2. Staw.

Wuleće swjateho Ducha, wot Pětra z wužitnym přědowanjom zamolwjene.

Sćenje a tekst III na swjatočnicku.

1. [A jako tón džen tych swjatkow dopjelnjeny běše, běchu woni wšitcy w jenej mysli hromadže. *St. 1, 14.*

2. A sta so nahle šumjenje z njebjes, jako mózneho wětra, a napjelní tón cyły dom, w kotrymž sedžichu.

3. A jazyki běchu nad nimi rosdžělene k wohladanju, jako bychu wohenjowe byle. A wón synu so na kóždeho bjez nimi; *Mat. 3, 11. Mark. 1, 8. Luk. 3, 16.*

4. A buchu wšitcy pošli swjateho Ducha a počachu rěčeć z druhimi jazykami, kaž jim tón Duch da wurycěć. *St. 1, 5. St. 10, 44. St. 11, 15. St. 19, 6.*

5. Přebywachu pak židži we Jerusalemj, či běchu bohabojazni mužojo ze wšeho luda, kiž pod njebjom je.

6. A hdyž so tón hlós sta, zeždže so ta zhromadźizna a změša so; dokelž kóždy słyšeše, zo z jeho rěču ryčachu. *Št. 7. 12.*

7. Woni pak wšitcy buchu zatorhnjeni, dźiwachu so a dźachu bjez sobu:

Njejsu, hlaj, či wšitcy, kiž ryča, Galilejcy? *Št. 6. 12.*

8. Kaha dha zo my jich słyšimy kóždy po swojej rěči, w kotrejž narodženi smy?

9. Partzzy a Medizzy a Elamitizzy a kiž my bydlimy w Mezopotamskej, Židowskej a Kappadoziskej, Pontiskej a Aziskej,

10. Phrigiskej a Pamphiliskej, Egypťowskej a na stronach Libijskeje, při Kirenskej, a kotřiž my smy cizomnicy z Roma,

11. Židža a kiž smy k židowskej wěrje přistupili, Kretizzy a Arabizzy; my jich słyšimy, zo z našimi jazykami ryča te wulke dźiwu Bože.

12. Woni pak wšitcy buchu zatorhnjeni a njewědžachu, na čim su, a dźachu jedyn k druhemu: Što zechce z toho być? *Št. 6. 7.*

13. Druzy pak so jim smějachu a dźachu: Woni su so w slódkim winje wopili.]

Sćenje a tekst III na 2. swjedžen swjatkow.

14. [Tuž postaže Pětr z tymi jědnaće, pozběže swój hlós a rěčeše k nim: Wy Židža, lubi mužojo, a wy wšitcy, kiž wy we Jerusalemj bydliće, to budź wam zjewjene a zapšimńće te moje słowa z wašimaj wušomaj.

15. Přetož tuči njejsu pjeni, jako so wam zda; dokelž nětk je tzeća štunda teho dnja;

16. Ale to je, štož přez profeta Joela prjedy je připowědane:

17. A budže so stać w poslenich dnjach, praji Bóh, ja chcu wuleć wot mojeho Ducha na wšitko ćelo; a waši synojo a džowki budža wěšćić, a waši młodźency budža widženja widzieć, a waši starši budža sony měć; *Joel. 2, 28. St. 21, 9.*

18. Tež na mojich wotročkow a na moje džowki chcu ja w tych samych dnjach wot mojeho Ducha wuleć, a woni budža wěšćić.]

19. A ja chcu džiwy činić horjekach na njebju a zejchi delekach na zemi, krej a woheń a paru dymowu;

20. Sslónzo budže so přewobroćić do ćemnosće a měšaz do krwě, prjedy dyžli tón wulki a zjawny džen teho Knjeza přińdže;

21. A budže so stać, zo kóždy, štož so k temu mjenu teho Knjeza woła, budže zbóžny. *Rom. 10, 13.*

22. Wy mužojo Israelscy, słyšće tute słowa: Jezusa Nacarenskeho, muža wot Boha bjez wami ze skutkami a dźiwami a zejchami wopokazaneho, kotrež Bóh přez njeho činješe bjez wami (kaž tež wy to sami wěšće), *St. 10, 38.*

23. Teho (z wobzanknjenej radu a z prjedywjedženjom Božim podateho) sće wy wzali přez rucy tych njeprawych, a sće jeho psibili a morili. *St. 4, 29. Luk. 22, 22.*

24. Teho je Bóh zbudził, roswjazawši te bolozće teje smjerće; přetož móžno njeběše, zo wón wot njeje mohł dźeržany być. *St. 3, 15.*

25. Přetož Dawid praji wot njeho: Ja sym teho Knjeza kóždy čas před mojej woči ztažil; přetož wón je mi na prawicy,

zo bych njebył hnuty; *Ps. 16, 8 a.*

26. Teho dla zwjeseli so moja wutroba a mój jazyk so zraduje; přetož moje ćelo budže wotpočować w nadźiji;

27. Přetož ty njebudžeš moju dušu w heli wostajić, ani tež njebudžeš dopušćić, zo by twój swjaty to zahinjenje widźil.

28. Ty sy mi k wědženju činił puće teho žiwjenja, ty budžeš mje napjelnić z wjesołosću před svojim wobličom.

29. Wy mužojo, lubi bratřa, njech ja chroble k wam rěču wot patriarchi Dawida: Wón je wumrěl a pohrjebany, a jeho row je pola nas hač do džensnišeho dnja. *1 Kral. 2, 10. Jap. zk. 13, 36.*

30. Jako nětk profeta běše a wjedžeše, zo jemu Bóh z přisahu běše slubił, zo z płoda jeho ledźbow po čele budže Chrystusa zbudzić a na jeho stoł sadzić; *Ps. 89, 4 5. Ps. 132, 11.*

31. Je wón to prjedy widźil a rěčał wot teho horjestawanja Khryztusoweho, zo jeho duša w heli njeje woztajena a jeho ćelo to zhniće njeje widźilo. *Ps. 16, 10. Jap. zk. 13, 35.*

32. Tuteho Jezusa je Bóh zbudził, teho smy mo zoi swědkojo. *St. 3, 15.*

33. Nětk, dokelž wón přez tu prawicu Božu je powyšeny a dóstał tón slub teho swjateho Ducha wot Wótca, dha je wón to wulał, štož wy nětk widźiće a słyšiće.

34. Přetož Dawid njeje stupił do njebjes. Wón praji pak: Tón Knjez je prajił k mojemu Knjezej: Ssyn so k mojej prawicy, *Ps. 110, 1. Mat. 22, 44. 1 Kor. 15, 25. Hebr. 1, 13.*

35. Hač ja položu twójch njepräcelow za podnožki twójch nohow.

36. Tuž wjedź teho dla cyła Jzraelzka chěža zawěsće, zo Bóh tuteho sameho Jezusa, kotrehož wy sće křižowali, za Knjeza a Chrysta je postajil.

37. Jako woni pak to słyšachu, džěše jim to přez wutrobu a džachu k Pětrej a k tym druhim japoštołam: Wy mužojo, lubi bratra, što mamy činić? *St. 9, 6.*

Tekst na swjedžen swj. Trojicy. III.

38. [Pětr patk džeše k nim: Činće pokutu a dajće so kóždy křící na to mjeno Jezom Chrysta k wodaću tych hrěchow; dha budžeće dostać tón dar teho swjateho Ducha. *Mat. 3, 2. Jap. zk. 19, 6.*

39. Přetož wam a wašim džěcom je so to slubjenje stało a wšitkim, kiž daloko su, kotrychž Bóh, naš Knjez, budže powolać.] *Joel. 2, 32.*

40. Tež z wjele wjazy słowami wobswědči wón a napominaše jich, rjeknywši: Dajće sebi pomhać wot tych wrótnych ludźi.

41. Kotřiž teho dla jeho słowo radži horje wzachu, su wukšćeni a buchu pšiztajeni tón samy džen wokolo třoch tawzynt dušow.

Tekst na 1. njedželu po swj. Trojicy. III.

42. [Woni pak wostachu wobstajni we wučbje tych japoštołow a w gmejntwje a we łamanju teho chléba a w próstwje. *Št. 1. St. 1, 14.*

43. Bojosć pak tež přińdže na wšitkich, a sta so wjele džiwow a zejchow přez tych japoštołow.

44. Wšitcy pak, kotřiž wěrajachu, běchu zhromadženi a mějachu wšitko přez jene. *St. 4, 32.*

45. A předawachu swoje kubła a žiwnosće a džělachu je bě wšitkich, za tym hač komu potřebne běše.

46. A běchu wšědnje a stajnje hromadže we jenej mysli w templu, łamachu tón chléb tam a sem w domach, wzachu jědź z wjesołosću a z pokojnozću teje wutroby; *St. 20, 7.*

47. Chwalachu Boha a mějachu hnadu pola cyłego luda. Tón Knjez pak přida wšědnje tej cyrkwi, kotřiž buchu zbóžni.] *St. 4, 4. St. 5, 14. St. 11, 21.*

3. staw.

Pětrowy džiw na khromym a přédowanje wo Chrystusu k pokuće.

Tekst na 2. njedželu po swj. Trojicy. III.

1. [Pětr pak a Jan džěštaj horje hromadže do templu w džewjatej štundže, hdyž so k Bohu modlachu.

2. A běše jedyn muž, chromy wot swojeje maćerje žiwota hew, a da so nosyć, kotrehož sadžachu wšědnje před durje teho templu, kotrymž rěkachu te rjane, zo by prosyl smilny dar wot tych, kotřiž do templu chodžachu. *St. 8, 7. St. 14, 8.*

3. Jako tón wuhlada Pětra a Jana, zo chzyštaj hić do templa, prošeše wón jeju pře smilny dar.

4. Pětr pak pohlada na njeho z Janom a džeše: Pohlada j na naju!

5. A wón na njeju pohlada, nadžiwiši so, zo budže něšto wot njeju dostać.

6. Pětr pak džeše: Sslěboro a złoto ja nimam; štož pak mam, to same ći dam: W mjenje Jezom Chrysta, teho Nacarenskeho, postań a chodź! *St. 14, 9. 10.*

7. A zapšijawši jeho za jeho prawu ruku pozběže jeho. A hnydom buchu wobtwjerdžene jeho nohi a kosće; *Mat. 8, 15. St. 9, 25.*

8. A wón pozkoćiwši stanu a chodžeše a džěše z nimaj do templa, chodžeše a zkakaše a chwaleše Boha. *Jez. 35, 6.*

9. A wšitkón lud widžeše jeho, zo chodžeše a chwaleše Boha;

10. A póznachu jeho, zo wón tón běše, kotryž na jałmožinu sedžeše před tymi rjanymi durjemi teho templa; a buchu napjelnjeni ze ztrachom a z dźiwom na tym, štož so jemu stało běše.]

11. Jako pak so tón wustrowjeny chromy dđeržeše k Pětrej a k Janej, zběža so k njemu wšitkón lud do pšitwarka, kotremuž rěkach Salomonowuy, a dźiwachu so. *St. 5, 12.*

12. Jako to pak Pětr widžeše, wotmołwi wón ludu: Wy mužojo Israelscy, što so temu džiwaće? Abo što na naju hladaće, jako byłaj mój přez naju móc a zaslužbu činiłaj, zo tón chodźi?

13. Bóh Abrahama, Izaaka a Jakuba,

Bóh našich wótcow, je překrasnił swojeho Syna Jezusa, kotrehož wy sće podali a zapřěli před Pilatom, kotryž sudžeše, zo by pušćeny był. *2 Mójz. 3, 6. 15. 16. Jap. zk. 5, 30. St. 2, 23. St. 7, 52.*

14. Wy sće pak teho swjateho a praweho zapřeli a prošeše, zo by wam tón mordar k lubosći daty był; *Mat. 27, 20. 21. Mark. 15, 11. Luk. 23, 18. Jan. 18, 14.*

15. Ale teho Knjeza teho žiwjenja sće wy morili, kotrehož je Bóh zbudził wot morwych. Teho smy my swědkojo. *St. 2, 24. 32. St. 4, 10. St. 10, 40. St. 13, 80. 34. St. 17, 31. Rom. 4, 24. St. 8, 11. 1 Kor. 6, 14. St. 15, 4. 15. 2 Kor. 4, 14.*

16. A přez tu wěru na jeho mjeno je wón na tym, kotrehož wy widziće a znajeće, wobtwjerdził swoje mjeno; přetož ta wěra, kotraž přez njeho je, je dała temu tu pohu ztrowozć před wami wšitkimi.

17. Ale nětk, lubi bratřa, ja wěm, zo sće to z njewědomnozću činili, jako tež waši wyši.

18. Bóh pak, štož wón přez rt wšitkich swojich profetow je prjedy powědžil, zo Chrystus ćerpić ma, to je wón tak dopjelnil.

19. Teho dla pokućejeće a wobroćeće so, zo bychu waše hrěchi zahubjene byle; *St. 2, 38.*

20. So by přišoł čas teho wokšewjenja wot wobliča teho Knjeza, hdyž budže poslać teho, kiž wam prjedy pšipowjedany je, Jezom Chrysta, *Dan. 7, 22. 27. Rom. 8, 21. Zjew. 20, 6.*

21. Kotryž ma te njebjesa nutř wzać, hać do časa zasopoztajenja wšitkich

wěcow, kotrež Bóh rěčał je přez rt
wšitkich svojich swjatych profetow, wot
spočatka teho swěta.

Tekst na 4. njedźelu ad- wenta. IV.

22. [Mójzas je derje k tym wótcam rěčał:
Profeta budže wam zbudzić tón Knjez
waš Bóh z wašich bratrow, jako mje;
teho maće wy posłuchać we wšitkim,
štož wón k wam rěčeć budže; 5 Mójz.
18, 15.

23. A to so budže stać, zo kóždy duša,
kotraž njebudže posłuchać teho sameho
profeta, budže wutupjena z teho luda.

24. Přetož tež wšitcy profetojo wot
Samuela hew a potom, kaž wjele jich je
ryčało, su připowědali te same dny.

25. Wy sće synojo tych profetow
a teho zakonja, kotryž Bóh je sćinił z
našimi wótcami, ryčawši k Abrahamej:
A w twójim symjenju budža žohnowane
wšitke narody teje zemje. 1 Mójz. 12, 3.
St. 22, 18.

26. Wam je najprjedy Bóh zbudził
swoje džěco Jezusa a jeho pósłał, zo by
was žohnował, zo by so kóždy wobroćil
wot svojich zlózcow.] St. 13, 46.

4. staw.

***Japoštołow přescěhanje,
wěrjacych zhromadne
modlenje, khodženje a
zadźerženje.***

Tekst na Bože spěće. III.

1. Jako wonaj pak k ludu rěčeštaj,
přistupichu k nimaj ći měšnicy a teho
templa hejtmán a ći Sadduzejzzy, Luk.
22, 4. 52.

2. (Tych mjerzaše, zo wonaj lud
wučeštaj a připowědaštaj we Jezusu to
horjestaće tych morwych),

3. A kładźichu rucy na njeju a po-
dachu jeju do jastwa hač do jutzišeho
dnja; přetož nětk běše wječor.

4. Ale wjele wot tych, kotřiž to słowo
słyšachu, wěrjachu; a tych muskich bu
wokoło pjeć tawzyntow. St. 2, 47.

5. A sta so nazajtra, zo so zhro-
madźichu jich wyši a starši a pis-
mawučeni do Jerusalema:

6. Hanas, tón wyši měšnik, a Ka-
jphas, Jan a Aleksander, a kaž wjele jich
běše z rodu wyšeho miěšnika; St. 5, 17.
Luk. 3, 2.

7. A postajichu jeju bjez so a
prašachu: S kajkeje mocy abo w kotrym
mjenje staj wój to činiłaj? Mat. 21, 23.

Tekst na 3. njedźelu po swj. Trojicy. III.

8. [Tuž rjeknu k nim Pětr, polny sw-
jateho Ducha: Wy wyši teho luda a
starši Israelscy! Luk. 12, 11.

9. Jeli zo mój džens budžemój sudženaj teje dobroty dla, kotruž mój na tym bėdnym smój činiłaj, přez kotruž wón je wustrowjeny; *Jan. 10, 32.*

10. Dha budž wam a wšitkemu ludu Israelskemu wědomne, zo w tym mjenje Jezom Chrysta teho Nacarenskeho, kotrehož Bóh wot morwych je zbudził, přez teho steji tón před wami strowy. *St. 3, 15.*

11. Tón samy je tón kamjeń, wot was čěslow začisnjeny, kotryž rózkný kamjeń je sčinjeny. *Pj. 118, 22. Jez. 28, 16. Mat. 21, 42. Luk. 20, 17. Rom. 9, 33. 1 Pětr. 2, 7.*

12. A njeje w žanym druhim ta zbóžnosť; tež njeje žane druge mjeno pod njebjom date tym čłowjekam, w kotrymž my móhli zbóžni być. *Mat. 1, 21.*

13. Woni pak pohladachu na Pětra a Jana khrobložć a wědzachu, zo staj njewučenaj a njewuztataj čłowjekaj; tuž so džiwachu; přetož woni jeju derje znajachu, zo staj při Jezusu byłaj.

14. Teho čłowjeka pak tež widžichu při nimaj stejo, kotryž běše wustrowjeny, a njemějachu ničo přečiwo řećeć. *St. 3, 8. 9.*

15. Pšikazachu pak jimaj, zo byštaj won wustupilaž z rady, a džeržachu radu bjez sobu,

16. A džachu: Što chcemy tymaj čłowjekomaj činić? dokelž jeju zjawny zejch, kotryž přez njeju so bě stał, wšitkim wobydlnikam we Jerusaleme je znajomny a my to zapřec njemóžemy.

17. Ale zo by ta wěc dale bjez ludži njebyła rosnjesena, zakažmy jimaj

surowje, zo byštaj wjazy wot teho mjena žadnemu čłowjekej njeprajiłaj. *St. 5, 28.*

18. A zawołachu jeju, zakazachu jimaj, zo njebyštaj nihdy ničo ryčalaž ani wučilaž we Jezusowym mjenje.

19. Pětr a Jan pak wotmołwištaj jim a džeštaj: Ssudžće wy sami, hač před Bohom je prawje, zo bychmój mój was bóle posłuchalaž, dyžli Boha? *St. 5, 29.*

20. Mój so wšak teho njemóžemój wostajić, zo bychmój njeryčalaž, štož smój widžilaž a słyšalaž.

21. Ale woni jimaj hrožachu a puščichu jeju a njenamakachu ničo, kak bychu jeju čwilowali, luda dla; přetož wšitcy chwalachu Boha za to, štož so běše stało.

22. Přetož tón čłowjek běše přez štyrcyći lět stary, na kotrymž so tón zejch teho wuztrowjenja běše stał.]

Tekst na 4. njedželu po swj. Trojicy. III.

23. [A jako nětk přeč pušćenaj běštaj, přińdžeštaj wonaj k tym swojim a připowědaštaj jim, štož jimaj ći wyši měšnicy a starši běchu prajili. *St. 1, 13.*

24. Jako woni to słyšachu, pozběžechu woni swój hlós w jenej mysli k Bohu a džachu: Knježe, ty sy tón Bóh, kiž činił sy njebjo a zemju a morjo a wšitko, štož w nich je; *1 Móž. 1, 1. Jez. 37, 16.*

25. Kiž sy přez rt Dawida, swojeho wotročka, prajił. Čoho dla zlobja so póhanjo, a ludžo wumysla sebi prózne ryče? *Ps. 2, 1.*

26. Kralojo teje zemje pšiztupja, a knježa zkladuja hromadže radu přećiwo temu Knjezej a jeho Chrystusu.

27. Zawěrnje haj, woni su so zhromadžili w tutym měsće na twoje swjate džěco Jezusa, kotrehož ty žalbowal sy, Herodas a Pontius Pilatus z pohanami a z Israelskim ludom,

28. So bychu činili, štož twoja ruka a twoja rada je prjedy poztažila, zo by so stało. *St. 2, 23.*

29. A nětk, Knježe, pohladaj na jich hroženja a daj svojim služomnikam, zo bychu ze wšej chrobłosću twoje słowo řečeli, *St. 13, 46. St. 14, 3.*

30. A rozpšeztrě) swoju ruku, zo bychu wustrowjenje a zejchi a džiwy so stałe přez to mjeno twojeho swjateho džěsća Jezusa.

31. A hdyž so woni běchu modlili, zarža to město, na kotrymž běchu zhromadženi; a buchu napjelnjeni wšitcy ze swjatym Duchom a ryčachu to słowo Bože z chrobłosću.] *St. 2, 2. St. 16, 26.*

32. A teje zhromadžizny tych wěryjacych běše jena wutroba a duša; a žadyn njepraješe wot swojich žiwnozćow, zo jeho su, ale wšitko mějachu přez jene. *St. 1, 14.*

33. A z wulkej mozu dawachu či japoštoli swědčenje wot teho horjestaća teho Knjeza Jezusa, a běše wulka hnada nad nimi wšitkimi. *St. 1, 22. St. 2, 24.*

34. Tež njebě žadyn bjez nimi, zo by potrjebny był; přetož tak wjele hač jich běše, kotřiž role abo chěže mějachu, předachu je a přinjesechu te pjenjezy za to, štož běchu pšedali, *St. 2, 45.*

35. Kładžechu je k noham tych

japoštołow a rosdawachu kóždemu, štož jemu běše potrěbne. *5 Mójz. 15, 11.*

36. Jozes pak, kiž wot japoštołow běše Barnabas mjenowany (to budže wukładžene: syn teho trošta), Lewita z roda, Ziprizki,

37. Tón měješe polo, a wón předa jo, přinjese te pjenjezy a položi je k noham tych japoštołow.

5. staw.

Ananiasa a Saphiry nahła smjerć, japoštołow jastwo a wumoženje.

1. Jedyn muž pak, z mjenom Ananias, ze Saphiru, swojej žonu, předa swoje kubło,

2. A wza něšto wot tych pjenjěz, zo jeho žona wo tym wjedžeše, a přinjese někajki kus tych samych a položi je k noham tych japoštołow. *St. 4, 37.*

3. Pětr pak džeše: Ananiaso, čoho dla je zatan twoju wutrobu napjelnil, zo ty zelhaš swjatemu Duchu a wotwobročiš něšto wot tych pjenjěz za kubło? *Jan. 13, 2.*

4. Njeje, štož sy měł, to twoje było? A jako ty jo běše pšedał, njewosta wone tež w twojej mocy? Što dha sy sebi tajku wěc w swojej wutrobje prjódkwzał? Ty njejsy čłowjekam lhał, ale Bohu.

5. Jako pak Ananias te słowa wusłyša, padže wón dele a da swojeho ducha horje. A wulki strach přindže na wšitkich, kotřiž to słyšachu.

6. A ěi młodźency postažechu a položichu jeho na stronu, njesechu jeho won a pohrjebachu jeho. *3 Mójz. 10, 4. 5.*

7. Sta so pak po chwili, něhdže po třoch štundach, dha přińdže tež jeho žona nutř a njewědžeše, što so stało běše.

8. A Pětr rjeknu k njej: Powjes mi, staj wój tu rolu za tak wjele pšedaľaj? A wona džeše: Haj, za tak wjele.

9. Tuž džeše Pětr k njej: Što dha staj wój so hromadže zryčalaľ, zo byštaľ teho Knjeza Ducha zpytaľaj? Hlaľ, te nohi tych, kotřiž su twojeho muža pohrjebali, su před durjemi a budža tebjě won njesć.

10. A hnydom padže wona k jeho nohomaj a spuści ducha. A młodźency přińdžechu, namakachu ju morwu, wunjesechu ju a pohrjebachu ju při jeje mužu.

11. A wulka strachota přińdže na cyłu zhromadźiznu a na wšitkich, kotřiž to słyšachu.

12. Sta so pak přez rucy tych japoštołow wjele zejchow a džiwow w ludu (a běchu wšitcy we jenej mysli w Salomonowym pšitwarku).

13. Tych druhich pak njesměše so žadyn k nim pšidać; přetož lud wjele do nich dđeržeše.

14. Wjele pak tych so přida, kotřiž wěrychu do teho Knjeza, mucy a žónske); *St. 2, 47.*

15. Tak zo tych chorych na hasy won wunjesechu a kładžechu jich na poslešća a na lóžka, tak, hdy by Pětr přišoľ, zo by jeho zčěn někotreho tych samych wobzčěniľ. *St. 19, 11. 12.*

16. Tež wjele z tych wokolnych městow přińdžechu do Jerusalema a přinjesechu chorych a kotřiž wot nječistych duchow běchu čwělowani; a wšitcy buchu wustrowjeni.

17. Wyši měšnik pak postaže a wšitcy, kotřiž z nim běchu (to běše to Sadduzejzke kezařstwo), a buchu napjelnjeni ze zawizću, *St. 4, 1.*

18. A kładžechu swojej rucy na tych japoštołow a podachu jich do gmejnskeho jastwa.

19. Ale jandžel teho Knjeza wotewri w nocy durje teho jastwa, wuwjedže jich a rjeknu: *St. 12, 7.*

20. Džiće a ztupće a ryčće w templu k ludu wšitke te słowa teho žiwjenja. *Jan. 12, 50.*

21. Jako woni to słyšachu, džěchu woni při switanju do templu a wučachu. Přińdže pak wyši měšnik a ěi, kiž při nim běchu, zawoľachu radu a wšitkich staršich tych Israelskich džěći a pšlaľachu do jastwa, zo bychu woni pšiwjedźeni byli. *St. 4, 5.*

22. A jako ěi služomnicy tam přińdžechu, njenamakachu woni jich we jastwje a wróćichu so a připowjedachu to,

23. A džachu: Jastwo my derje namakachmy zanknjene ze wšej swěrnoczću a tych wajchtarjow wonka ztejazych před durjemi; jako my pak te same wotewrichmy, njenamakachmy žaneho nutřkach.

24. Jako tu ryč słyšachu tón wyši měšnik, tón hejtman teho templu a ěi druzy wyši měšnicy, njezrozumichu

woni, što to z teho budže.

25. Jedyn pak přindže a připowědaše jim: Hlaj, či mužojo, kotrychž sće do jastwa ćisli, su w templu, steja a wuča lud.

26. Tuž woteńdže tón hejtman ze služomnikami a přiwjedže jich, nic z mozu; přetož woni so luda bojachu, zo bychu kamjenjowani byli.

27. A jako jich běchu přiwjedli, postajichu jich před radu. A wyši měšnik prašeše jich,

28. A džeše: Njejsmy my wam twjerdže zakazali, zo byšće njewučili w tym mjenje? A hlaj, wy sće Jerusalem napjelnili z wašej wučbu a chceće teho čłowjeka krej na nas přiwjesć. *St. 4, 18. St. 2, 23.*

29. Pětr pak wotmołwi a či japoštoli a džachu: Bóle Boha so słuša posluhać, dyžli čłowjekow.

30. Bóh našich wótcow je zbudził Jezusa, kotrehož wy sće skóncowali a na drjewo pójsnyli. *St. 3, 15.*

31. Teho je Bóh přez swoju prawicu powyšil za Knjeza a za zbóžnika, zo by Israelej dał pokutu a wodaće tych hrěchow. *St. 2, 33.*

32. A my smy jeho swědkojo nad tym, štož rěčimy, a tež swjaty Duch, kotrehož Bóh dał je tym, kotřiž jeho posluhaju. *Luk. 24, 418. Jan. 15, 26.*

33. Jako woni pak to slyšachu, mjerzaše to jich we jich wutrobach a myslachu jich morić.

Tekst na 5. njedželu po swj. Trojicy. III.

34. [Tuž postaže w radže jedyn tych Farizejskich, z mjenom Gamaliel, pis-mawučeny, wysocy waženy před wšitkim ludom, a kazaše, zo bychu či japoštoli na mału chwilu won wuwjedženi byli, *St. 22, 3.*

35. A džeše k nim: Wy mužojo Israelscy, kedžbujće na tych čłowjekach, što byšće měli činić.

36. Před někotrymi dnjemi staže Theudas a džeše, zo wón něšto je, a dzeržeše so k njemu na štyri sta muskich; tón je zabity, a wšitcy, kotřiž pha. nim stejachu, su rozpróšeni, zo jich žadyn wjazy njeje.

37. Po nim postaže Judaš Galilejski, w času teho zapisanja, a wuwjedže wjele luda za sobu; a tón je tež kónc wzał, a wšitcy, kiž při nim stejachu, su rozpróšeni.

38. A nětk wam praju: Dajće pokoj tym ludžom a pušće jich. Přetož jeli ta rada abo tón skutk wot čłowjekow, dha budže zahynýć. *Mat. 15, 13. N.t.*

39. Jeli pak wot Boha, njebudžeće wy to móc skazyć, zo byšće wy snadnje namakani njebyli, jako kiž so Bohu pšeciwwja. *St. 9, 5.*

40. Tuž jemu prawo dachu a zawołachu tych japoštołow, šwikachu jich a zakazachu jim, zo bychu njerěčeli w mjenje Jezusowym, a puščichu jich. *St. 22, 19.*

41. Woni pak z wjesołosću woteńdžechu wot wobliča teje rady, zo běchu dostojni byli, jeho mjena dla

hanibu ćerpić;

42. A njepšeztachu kóždy dzeń w templu a po chěžach wučić a přédować to ewangelion wot Jezom Chrysta.]

6. staw.

**Wo zaztojnikach
jałmožinow; wobzkorženje
Sćěpana.**

***Tekst na 6. njedželu po swj.
Trojicy. III.***

1. [A w tych samych dnjach, jako wučomnicy přiběrachu, sta so mórčenje wot Grichizkich napřećiwo židam, zo jich wudowy we wšědnej službj zapomnjene buchu.

2. Tuž zawołachu ći dwanaćo tu zhromadźiznu tych wučomnikow a džachu: To so njeshuša, zo bychmy my so słowa Božeho wostajili a služili k blidam.

3. Teho dla, lubi bratřa, roshladajće so po sydom mužach bjez wami, kotřiž dobru chwalbu maja a su połni swjateho Ducha a mudrosće, kotrymž tu prózu bychmy poručili; *1 Tim. 3, 7. 8.*

4. My pak chcemy při modlitwje a při tej službj teho słowa wostać.

5. A ta ryč so cyłej zhromadźiznje spodobaše; a wuzwolichu Sćěpana, muža poľneho wěry a swjateho Ducha, a Philippa a Prochora a Nikanora a Timona a Parmena a Mikławša Anti-ochizkeho, kiž k wěrje pnje běše.

6. Tych wone před japoštołow postajichu, kotřiž so modlachu a kładžechu

rucy na nich.

St. 1, 24.

7. A to słowo Bože rosćeše, a tych wučomnikow we Jerusaleme bu bórzy jara wjele. Tež wjele wot tych měšnikow buchu tej wěrje poslušni.] *St. 19, 20.*

***Tekst na 7. njedželu po swj.
Trojicy. III (a).***

8. [Schćěpan pak, poľny wěry a mocy, činješe džiwu a wulke zejchi bjez ludom.

9. Tuž ztanuchu někotři z teje šule, kotraž budže mjenowana tych Libertinzkich a Zirenzkich a Alexandrizkich a tych, kiž z Zilizizkeje a z Aziskeje běchu, a woprašowachu so ze Schćěpanom.

10. A woni njemóžachu napřećiwo stać tej mudrosći a duchu, z kotrymž wón řečeše.

11. Tuž nawučichu woni někotrych muskich, ći džachu: My smy jeho slyšeli leztražke słowa ryčo přećiwo Mójzasej a přećiwo Bohu.

12. A nawabichu tón lud a tych staršich a pismawučenych; a přistupiwi k njemu toržechu jeho sobu a wjedžechu jeho před radu;

13. A postajichu falšnych swědkow, kotřiž džachu: Tón čłowjek njepšeztanje řečeć leztražke słowa přećiwo temu swjatemu městu a zakonju;

14. Přetož my smy slyšeli, zo wón praji: Jezus tón Nacarenski budže to město roslamać a pšeložić te wuztajenja, kotrež nam Mójzas poručil je.

15. A woni pohladachu na njeho wšitcy, kiž w radže sedžichu, a widžichu jeho wobličo, jako jandželske wobličo.]

7. staw.

Scěpana přědowanje, mar- tra a smjerć.

1. Tuž džeše wyši měšnik: Ma so dha to tak?

2. Wón pak džeše: Wy mužojo, lubi bratřa a wótcojo, poslušajće. Bóh teje krasnozće je so zjewił na- šemu wótcu Abrahamej, jako wón w Mezopotamskej běše, prjedy dyžli wón bydleše w Haranje;

3. A džeše k njemu: Wuńdź z twojeho kraja a wot twojeho pšecelztwa a dži do kraja, kotryž ja ći pokazać budu. *1 Mójz. 12, 1.*

4. Tuž wón wuńdže z Chaldejzkeho kraja a bydleše w Haranje; a wot tudy, jako jeho nan bě wumřěl, pšenjese wón jeho do teho kraja, w kotrymž wy nětk bydliće. *1 Mójz. 12, 5. St. 15, 7.*

5. A njeda jemu herbstwo w nim, tež nic, zo by noha naztupila; hać wón jemu runje běše slubił, zo chce jemu tón samy dać k wobsynjenju a jeho symjenju po nim, jako hišće žaneho džěsća njeměješe. *1 Mójz. 12, 7: St. 18, 15. St. 15, 16.*

6. Bóh pak tak džeše: Twoje symjo budže cuzomnik w cuzym kraju, a woni budža jo do služby postajić a zlě zadžeržeć na štyri sta lět; *1 Mójz. 15, 13.*

7. Ale tón lud, kotremuž budža služić, chcu ja sudzić, džeše Bóh; a po tym budža woni wuńć a mi na tutym měsće služić;

8. A da jemu zakon teho wobrězanja. A na to tak płódžeše wón Izaaka a wobrěza jeho wosmy džen; a Jzaak

plódžeše Jakuba, a Jakub tych dwanaće patriarchow. *1 Mójz. 17, 10. St. 21, 4. St. 25, 26. St. 29, 31 : St. 30, 5 z.*

9. A ći patriarchojo zawidźiwši Jozephej předachu jeho do Egyptowskeje; ale Bóh běše z nim, *1 Mójz. 37, 28. St. 39, 1.*

10. A wumůže jeho ze wšeje jeho žałozće; a da jemu hnadu a mudrosć před Pharaonom, Egyptowskim kralom; a tón postaji jeho za fěrštu nad Egyptowsku a nad swój cyły dom. *1 Mójz. 41, 40 x.*

11. Přińdže pak drohi čas na cyłu Egyptowsku a Kananejzku zemju a wulka žałozć; tež naši wótcojo žanu žiwnosć njenamakachu. *1 Mójz. 41, 54.*

12. Jako pak Jakub słyšeše, zo — we Egyptowskej žito je, pósła wón našich wótcow k přenjemu won. *1 Mójz. 42, 1.*

13. A na druhi čas bu Jozef pónaty wot svojich bratrow, a Pharaonej bu Jozefowy narod zjewjeny. *1 Mójz. 45, 4.*

14. Jozef pak pósła won a da swojemu nanej Jakubej k sebi přińć a wšitkemu swojemu narodej, na sydom džesać a pječ dušow. *1 Mójz. 45, 9. 10.*

15. A Jakub čehnješe do Egyptowskeje, a tam wumřě wón a naši wótcojo; *1 Mójz. 46, 1. St. 49, 33.*

16. A su pšenjeseni do Sichema a položeni do pohrjeba, kotryž Abraham běše kupił za pjenjezy wot Hemorzkich džěći w Sichemje. *1 Mójz. 23, 16. 17. Joz. 24, 32.*

17. Jako so pak tón čas teho sluba přibliža, kotryž Bóh Abrahamej běše pšisahnuł, rosćeše tón lud a přisporješe so we Egyptowskej, *2 Mójz. 1, 7.*

18. Hać druhi kral nasta, kiž Jozepa njeznaješe.

19. Tón zakhadžeše lesnje z našim narodom a zadžerža našich wótcow zlé a dokonja, zo swoje džěcatka přeć čizkać dyrbjachu, zo bychy žiwe njewoztałe. *2 Mójz. 1, 22.*

20. W tym času narodži so Mójzas a běše krasne džěčo před Bohom, kiž bu zežiwjeny na tři měsacy w swojeho nana domje. *2 Mójz. 2, 2. Hebr. 11, 23.*

21. Jako pak přeć položeny bu, wza jeho Pharaonowa džowka a zežiwi jeho sebi za syna. *2 Mójz. 2, 10.*

22. A Mójzas bu rozwučeny we wšej Egyptowskej mudrości, běše mócný w słowach a w skutkach.

23. Jako wón pak nětk štyrcyći lět stary bu, přinǵže jemu do myslow, zo by swojich bratrow, te Israelske džěci, wohladał; *2 Mójz. 2, 11.*

24. A widžiwiši, zo jenemu so kšiwda sta, zasztupi wón jeho a wjeći so za teho, kotryž bjez winy čerpješe, a zabi teho Egyptowskeho.

25. Wón sebi pak mysleše, zo to jeho bratra budža zrozumić, zo Bóh jim přez jeho rucy zbože dawa; ale woni to njezrozumichu.

26. A nazajtra přinǵže wón k nim, jako so někotraj zwadžištaj, a jednaše jeju, zo byštaj měr džeržataj, a džeše: Lubaj mužej, wój staj bratraj, čoho dla dha sebi bjez sobu křiwdu činitaj? *2 Mójz. 2, 13.*

27. Tón pak, kiž bližšemu njeprawje činješe, wotehna jeho wot sebje a džeše: Štó je tebje postajił na naju za wyšeho a za sudnika?

28. Chceš ty mje tež zabić, jako ty wčera teho Egyptowskeho sy zabił?

29. Tuž čeknu Mójzas na to słowo a bu cuzomnik w Midianzkim kraju, hdžež so jemu dwaj synaj narodžištaj. *2 Mójz. 2, 15. Hebr. 11, 27.*

30. A za štyrcyći lět zjewi so jemu w pusćinje teje hory Sinai Knjezowy jandžel we wohenjowym płomjenju z kerka. *2 Mójz. 3, 2. 5 Mójz. 33, 16.*

31. Jako to pak Mójzas widžeše, džiwaše so wón na tym widženju. Jako wón pak přistupi, zo by jo wohladał, sta so hlós teho Knjeza k njemu:

32. Ja sym tón Bóh twójich wótcow, Bóh Abrahama a Bóh Izaaka a Bóh Jakuba. Mójzas pak zarža a njesmědžeše jo wobhladać. *Mat. 22, 32.*

33. Tón Knjez pak džeše k njemu: Suj so ztupnje z twójich nohow; přetož to město, na kotrymž ty ztejiš, je swjata zemja.

34. Ja sym derje widžił to złe mo-jeho luda, kiž we Egyptowskej je, a sym jich zdychowanje słyšał a sym nětk dele stupił, zo bych jich wumóhl. Nětk teho dla pój sem, ja chcu će do Egyptowskeje pósłać. *2 Mójz. 3, 10.*

35. Teho Mójzasa, kotrehož woni zapřechu a džachu: Štó je će postajił za knjeza a za sudnika? teho, zo by knjez a wumožnik był, je Bóh pósłał přez jandželzku ruku, kiž jemu so w keřku je zjewił. *2 Mójz. 2, 14.*

36. Tón je jich wuwjedł a činješe džiwý a zejchi we Egyptowskim kraju, w čerwjnym morju a w pusćinje přez štyrcyći lět. *2 Mójz. 7, 10. St. 14, 21.*

37. Tón je tón Mójzas, kiž džeše k

tym Israelskim džěcom: Profeta budže wam Bóh tón Knjez zbudzić z wašich bratrow, runje jako mje, teho maće wy poslušać.

5 Mójz. 18, 15.

38. Tón je, kiž běše w tej zhromadźiznje w pusćinje z jandželom, kiž z nim rěčeše na horje Sinai a z našimi wótcami; tón dósta to žiwe słowo Bože, zo by jo nam dał,

2 Mójz. 19, 3.

39. Kotremuž nochzychu waši wótcojo poslušni być, ale wotstorčichu jeho a wobroćichu so ze swojimi wutrobami do Egyptowskeje,

40. A rjeknychu k Aaronej: Sćiń nam bohows, kotřiž bychy prjedy nas šli; přetož my njewěmy, što so stało je temu Mójzasej, kiž nas je z Egyptowskeje zemje wuwjedł.

2 Mójz. 32, 1.

41. A sćinichu sebi w tych samych dnjach ćelo a přinjesechu wopor pšibohej a zwjeselichu so na swojich rukow džěle.

42. Bóh pak so wobroći a poda jich, zo služachu njebjeskemu wójzku, kaž napisane steji w knihach tych profetow: Sće wy z Israelskeho doma mi hdy wopory a dary přinjesli přez te štyrcyći lět w pusćinje?

Jer. 19, 13. Am. 5, 25.

43. Haj, wy wzašće horje tu hětu Moloch a tu hwězdu wašeho boha Remphana, tež te znamjenja, kotrež wam sće činili, zo byšće so k nim modlili; ja chcu was teho dla začisnuć za Babilon.

44. Při našich wótzach běše ta hěta teho swědčenja w pusćinje, kaž jich nawučil běše tón, kiž z Mójzasom rěčeše, zo by ju činil po tym znamjenju, kotrež wón widźil běše;

2 Mójz. 25, 40. St. 26, 30. Hebr. 8, 5.

45. Kotruž tež wzachu naši wótcojo a přinjesechu ju z Jozuom do kraja, kotryž póhanjo wobsedźichu, kotrychž Bóh wuztorči wot wobliča našich Wótcow, hač do Davidoweho časa.

Joz. 3, 14.

46. Tón hnadu před Bohom namaka a prošeše, zo by město za hětu Jakubowemu Bohu namakał.

2 Sam. 7,

2. Ps. 132, 5.

47. A Salomon jemu dom natwari.

1

Kral. 6, 1.

48. Ale tón najwyšši njebydli w zyrkwjach, kiž z rukomaj su natwarjene, kaž profeta praji:

St. 17, 24. Jez. 66, 1.

49. Njebjo je mój stoł, ta zemja pak je podnožk mojich nohow; kajki dom dha chceće wy mi natwarić? praji tón Knjez, abo kotre je to město mojeho wotpočinka?

50. Njeje moja ruka to wšitko zćiniła?

51. Wy zasakli ludžo a njewobřezani na wutrobje a na wušomaj, wy stajnje so swjatemu Duchu pšeciwiće, jako waši wótcojo, tak tež wy.

2 Mójz. 32, 9.

52. Kotreho profeta njejsu waši wótcojo pšezćěhali a morili tych, kotřiž prjedy su připowědali wot pšichoda teho praweho, kotrehož wy nět看 pšeradnizy a mordarjo sće byli?

Mat. 23, 31.

53. Wy sće zakon dóstali přez jandželske pšihotowanje a njejsće jón zachowali.

2 Mójz. 20,

1.

54. Jako pak woni to słyšachu, rozzłobichu so woni w swojich wutrobach a kšipjachu ze zubami na njeho.

St. 5, 33.

Tekst na 7. njedźelu po swj. Trojicy III (b).

55. [A jako wón poňny swjateho Ducha bě, pohlada wón horje k njebjesam a wuhlada tu krasnozćBožu a Jezusa stejo na prawicy Božej,

56. A džeše: Hlaj, ja widžu njebjesa wotewrjene a člorózkeho syna stejo na prawicy Božej.

57. Woni pak wołachu z wulkim hawtowanjom, zatykachu swojej wuši a walichu so jene dobo na njeho,

58. Wuztorkachu jeho z města a kamjenjowachu jeho. A či swědkojo wotpołożichu swoju drastu k nohomaj jeneho młodźenca, temu rěkachu Saul. *St. 22, 20.*

59. A kamjenjowachu Sćěpana, kiž so modleše a džeše: Knježe Jezuso, wzmi mojeho ducha horje! 1 Kral. 21, 13.

60. Wón pak poklaknu dele a zawoła z wulkim hłosom: Knježe, njezdžerž jim tón hrěch! A jako wón to wuryča, wusny wón.] *Luk. 23, 34.*

8. staw.

Saula přescěhanje; Šimana, kuzłarja, ludanje a lakomnozc; wobroćenje Samariskich a komornika z Murzkeje.

1. Saul pak měješe sobu dobre spodobanje na jeho smjerći. W tym času so pak pozběže wulke přescěhanje na tu wosadu Božu we Jerusaleme, a

wšitcy so rosběžachu do židowskeho a Samariskeho kraja, jeno či japoštoli tam wostachu. *St. 7, 58.*

2. Bohabojazni mužojo pak schowachu Sćěpana a džeržachu wo njeho wulke plakanje. *Mat. 14, 12.*

3. Saul pak wutupi tu zhromadźiznu, chodžo po domach, jimaše muskich a žónske a poda jich do jastwa. *St. 7, 57. St. 9, 1. 13. 21. St. 22, 4.*

4. A kotřiž roshonjeni běchu, chodžachu wokoło a přadowachu to słowo Bože. *St. 11, 19.*

5. Philipp pak přińdže do města Samarije a připowědaše jim wot Chrystusa. *St. 6, 5.*

6. Tón lud pak w jenej mysli kedźbowaše a posłuchaše na to, štož Philipp praješe, a widžichu te zejchi, kotrež wón činješe.

7. Přetož nječisci duchojo wuńdžechu wot wjele wobsynjenych z wulkim wołanjom; a tež wjele jichtnych a bėdnych bu wuztrowjenych. *Mark. 16, 17.*

8. A nasta wulka wjeselosć w tym samym měsće. *Jan. 4, 40.*

9. Jedyn muž pak, z mjenom Šiman, běše, kotryž w měsće prjedy kuzłarstwo čěrješe, a wobkuzłowa tón Samariski lud a praješe, zo wón někajki wulki muž je.

10. A wšitcy kedźbowachu na njeho, maři a wulcy, a džachu: Tón je móc Boža wulka.

11. Woni pak teho dla na njeho hladachu, zo jich dolhi čas ze swojim kuzłowanjom běše wobkuzłował.

12. Jako pak Philippowemu

prědowanju wěrbachu wot Božeho kralestwa a wot mjena Jezom Chrysta, dachu so křćić mucy a žónske. *Mat. 28, 19.*

13. Tuž tež tón Šiman wěrbješe a da so křćić a dźeržeše so k Philippej. A jako widžeše, zo wulke zejchi a mocy so stachu, dźiwaše wón so.

14. Jako pak ċi japoštoli we Jerusalemjje slyšachu, zo Samaria Bože słowo běše horje wzało, posłachu woni k nim Pětra a Jana,

15. Kotrajž, jako tam dele přińdžeštaj, modleštaj so za nich, zo bychu swjateho Ducha dóstali.

16. (Přetož wón hišće njeběše na žaneho bjez nimi padnył, ale woni jeno běchu křćeni na mjeno teho Knjeza Jezusa.

17. Tuž połožištaj wonaj rucy na nich a woni doztachu teho swjateho Ducha.) *St. 6, 6.*

18. Jako pak Šiman widžeše, zo swjaty Duch bu daty, hdyž ċi japoštoli rucy na nich kładžechu, podawaše wón jim pjenjezy,

19. A rjeknu: Dajće mi tež tu móc, zo, na kotrehož ja rucy položu, tón by dóstał swjateho Ducha.

20. Pětr pak džeše k njemu: So bychu twoje pjenjezy z tobu zatamane byle, zo sebi pomysliš, zo Boži dar přez pjenjezy móže doztaty być. *Mat. 10, 8.*

21. Ty njezměješ ani džěl ani lós na tym słowje; přetož twoja wutroba njeje prawa před Božim wobličom.

22. Teho dla ċin pokutu za tajku swoju złózc a proš Boha, hdy by snadž ċi wodate bylo to zle zamyslenje twojeje

wutroby;

23. Přetož ja widžu, zo ty sy z jara hórkim žolčom napjelnyjny a zwjazany z njeprawdozću. *5 Mójz. 29, 18.*

24. Šiman pak wotmołwi a džeše: Prošće wy za mnje teho Knjeza, zo by ničo na mnje njeprišło, štož sće rěčeli.

25. Jako woni pak běchu wobswědčili a rěčeli to słowo teho Knjeza, wróćichu so zaso do Jerusalema a připowjedachu to ewangelion wjele Samariskim měztkam.

Tekst na 8. njedželu po swj. Trojicy. III.

26. [Jandžel teho Knjeza pak rěčeše k Philippej a džeše: Stań a dži k połdnju na drohu, kotraž wjedže wot Jerusalema do Gazy, kotraž puzta je.

27. A wón stanu a džeše. A hlaj, muž z Murizkeje, komornik a mócny teje kraloweje Kandazes w Murizkej, kotryž běše na wšitke jeje čazy postajeny, tón běše přišoł do Jerusalema, zo by so k Bohu modlił,

28. A wróći so zaso dom a sedžeše na swojim wozu a lazowaše profeta Jezajasa.

29. Tón Duch pak džeše k Philippej: Dži a pšiztup k temu wozej.

30. Tuž přiběža Philipp a slyšeše, zo wón profeta Jezajasa lazowaše, a džeše: Srozymiš tež, štož lazuješ?

31. Wón pak džeše: Kak móžu zrozumić, hdyž mi to ničtó njewuloži? A naprosy Philippa, zo by na wóz stupił a sydnył so k njemu.

32. Město pak teho pisma, kotrež wón lazowaše, běše to: Wón je jako wowza k řezanju přiwjedženy, a jako jehnjo něme je před tym, kotryž jo tziže, tak wón swój rt njeje wotewrił; *Jez. 53, 8.*

33. W jeho ponižnozći je jeho sud powyšeny. Štó budže pak jeho žiwjenja dolhozć wupowědać? Přetož jeho žiwjenje je wot zemje přeč wzate.

34. Tuž wotmołwi tón komornik Philippej a džeše: Prošu će, wot koho řeči to tón profeta? wot sebje sameho abo wot někoho drugeho?

35. Philipp pak wotewri swój rt a poča wot teho sameho pisma řečć a přédowaše jemu to ewangelion wot Jezusa.

36. A jako nětk po drozy čehnjechu a přińdžechu k jenej wodže, tuž džeše tón komornik: Hlaj, woda, što zadžěwa, zo njebych krćeny byl? *St. 10, 47.*

37. Philipp pak džeše: Jeli zo wěřiš z cyłej wutrobu, dha móže so derje stać. A wón wotmołwi a džeše: Ja wěrju, zo Jezus Chrystus je Boži Syn.

38. A kazaše, zo by wóz stejo wostał a ztupištaj wobaj dele do wody, Philipp a komornik, a wón jeho kšćíše.

39. A jako z wody běštaj wustupiłaj, hrabnu tón Duch teho Knjeza Philippa přeč, a tón komornik jeho wjazy nje-wohlada. Wón pak po swojej drozy z wjesołosću čehnješe.] *1 Kral. 18, 12.*

40. Philipp pak bu namakany we Azdodže a chodžeše tam a sem a přédowaše to ewangelion wšitkim městam, hač wón přińdže do Zezarije. *St. 21, 8.*

9. staw.

Pawołowe wobroćenje, Pětrowy džiw na Eneasu a Tabiće.

Tekst na 9. njedželu po swj. Trojicy. III.

1. [Saul pak naduwaše so hišće z hroženjom a z mordowanjom přećiwo pólсам teho Knjeza a džěše k wyšemu měšnikej, *Gal. 1, 14. 1 Tim. 1, 13.*

2. A prošese jeho pře listy do města Damazkona na šule, tak, hdy by wón někotrych, kiž so k temu puću dđerža, muskich abo žónske, namakał, zo by jich jatych wjedł do Jerusalema. *St. 22, 5. St. 26, 12. St. 19, 23.*

3. A jako wón na drozy bě a blisko k Damazkonej přińdže, wobswěći jeho nahle swětło z njebjes. *St. 22, 6. 1 Kor. 15, 8.*

4. A wón padnywši na zemju słyšeše hlós, tón džeše k njemu: Saule, Saule, što přescěhaš ty mje?

5. Wón pak džeše: Štó sy ty, Knježe? Tón Knjez džeše: Ja sym Jezus, kotrehož ty přescěhaš. Čěžko ěi budže, přećiwo wótremu kopać. *St. 5, 30.*

6. A wón džeše ze rženjom a z tšepjetanjom: Knježe, što chceš, zo bych činił? Tón Knjez džeše k njemu: Stań a dži do města; tam budže ěi powjedžene, što ty činić dyrbiš. *St. 10, 6.*

7. Ći mužojo pak, kiž jeho towařšojo na drozy běchu, stejachu nastroženi;

přetož woni hlós słyšachu, ale nikoho njewidžachu.

8. Saul pak zběraše so horje wot zemje, a wotewriwši swojej woči njewidžeše wón nikoho. Woni wzachu jeho pak za ruku a wjedźechu jeho do Damazkona.

9. A wón za tři dny njewidžeše a njejědžiše a njepiješe ničo.]

Tekst na 10. njedźelu po swj. Trojicy. III.

10. [Jedyn wucomnik pak běše w Damazkonje, z mjenom Ananias; k temu džeše tón Knjez we widženju: Ananiaso! A wón džeše: Hlaj, tu ja sym, Knježe.

11. Tón Knjez pak džeše k njemu: Stań a dži tam do teje hasy, kotrejž rěkaju runa, a prašej so we Judowym domje po Saulu, kiž Tarzenzki budže mjenowany; přetož hlaj, wón so modli,

12. A je widził we widženju muža, z mjenom Ananiasa, zo wón k njemu nutř dže a ruku na jeho kładže, zo by zaso widził.

13. Ananias pak wotmołwi: Knježe, ja sym wot jich wjele słyšał wot teho muža, kak wjele zleho wón twójim swjatym činił je we Jerusalemje;

14. Awónma tudy móc wot wyšich měšnikow, jimać wšitkich, kiž so k twemu mjenu modla.

15. Tón Knjez džeše k njemu: Dži tam; přetož tón je mi jedyn wuzwoleny grat, zo budže moje mjeno prjódknježć póhanam a kralam a Israelskim džěćom. *St. 22, 21.*

16. Přetož ja chcu jemu pokazać, kak wjele wón ćěrpićma mojeho mjena dla.

2 Kor. 11, 23.

17. A Ananias woteńdže a přińdže do teho doma a položi rucy na njeho a džeše: Luby bratře Saule, tón Knjez Jezus je mje pósłał (kiž so tebi na puću, hdyž hew džeše, zjewił je), zo by ty zaso widził a ze swjatym Duchom napjelnjeny był.

18. A hnydom padźechu wot jeho wočow jako šupizny, a widžeše z molom zaso a stanu a da so šćić

19. A wza jědź k sebi a posylni so. Saul pak běše někotre dny při tych Damazzenzkich pósłach.

20. A hnydom přédowaše wón Chrysusa w šulach, zo tón je tón Syn Boží.

21. Wšitcy pak, kiž jeho słyšachu, běchu zatorhnjeni a džachu: Njeje to tón, kiž we Jerusalemje zahubješe wšitkich tych, kotřiž so k tutemu mjenu modla, a je na to hew přišoł, zo by jich jatych wjedł k wyšim měšnikam? *Št. 1. 14. St. 8, 1. St. 26, 10.*

22. Saul pak bu dale a bóle mózniši a zahanibješe tych Židow, kiž w Damazkonje bydlachu, a dowjedže, zo tutón je tón Chrystus.]

23. A po wjele dnjach dźeržachu Židža radu bjez sobu, zo bychu jeho morili. *2 Kor. 11, 32.*

24. Ale Saulej bu zjewjene, zo lesnje za nim stejachu. Woni pak keďžbowachu při wrotach wodnjo a w nocy, zo bychu jeho morili.

25. Či wucomnicy pak wzachu jeho w nocy a puščichu jeho w korbje dele přez murju.

26. Jako pak Saul do Jerusalema přińdže, zpyta wón, zo by so k wučomnikam pšitowařšił; ale wšitcy so jeho bojachu a njewěřjachu, zo by wučomnik był.

27. Barnabas pak jeho wza k sebi a přiwdže jeho k tym japoštolam a powědaše jim, kak wón na drozy je teho Knjeza widźił a z nim rečał, a kak wón w Damazku to mjeno Jezusowe chroble je předował. *St. 26, 22. 23.*

28. A wón běše při nich, khodźiwiši won a nutř we Jerusaleme, a řečeše chroble wot mjena teho Knjeza Jezusa.

29. Wón powědaše tež a rosryčowaše so z Grichiskimi; woni pak za tym stejachu, zo bychu jeho morili.

30. Jako pak to ěi bratřa póznachu, přewodźichu jeho do Zezarije a pólachu jeho přeč do Tarza. *St. 11, 25.*

31. A tak mějachu te zhromadźizny pokoj přez cyłu židowsku, Galilejzku a Samarisku zemju, twarjachu so a chodžachu w bojozći teho Knjeza a buchu napjelnjeni z troštom teho swjateho Ducha.

32. Sta so pak, jako Pětr pola wšitkich pokhodži, přińdže wón tež k tym swjatym, kotřiž w Liddže bydlachu.

33. Tam namaka pak jeneho muža, z mjenom Eneasa, wósom lět na ložu ležazeho, kotryž běše jichtny.

34. A Pětr džeše k njemu: Gneaso, tebje wuztror Jezus Chrystus; stawaj a pozćel sebi sam. A na měsće staže wón.

35. A wšitcy jeho widźichu, kotřiž w Liddže a w Saronje byblachu; ěi so k temu Knjezej wobročichu.

36. W Joppje pak běše jena

wučomniza, z mjenom Tabitha, kotraž pšeložena rěka sorna; ta sama běše poľna dobrych skutkow a jaľmožinow, kotrež wona wudželeše.

37. Sta so pak w tych samych dnjach, zo wona zkhori a wumrě. Woni ju pak myjachu a položichu ju na ľubju.

38. Dokelž pak Lidda blisko při Joppje běše a wučomnicy slyšachu, zo Pětr tam je, pólachu woni dweju mužow k njemu a prošachu jeho, zo by so nje-wobćežował k nim přińć.

39. Pětr pak stanu a džěše z nimi. A jako tam běše přišoľ, wjedžechu jeho horje na tu ľubju a wobstupichu jeho wšitke wudowy, plakachu a pokazachu jemu te suknje a drasty, kotrež ta sorna běše ěiniła, jako pola nich běše.

40. A Pětr wuhna wšitkich won, klakny na kolena a modleše so. Na to wobroći wón so k temu ěělu a džěše: Tabitha, stawaj! Awona wotewri swo-jej woći, pohlada na Pětra a posynu so. *Mark. 5, 41. Luk. 7, 14.*

41. Wón pak poda jej ruku, pozběže ju a zawoľa tych swjatych a te wudowy a postaji jim ju žiwu.

42. A to bu zhonjene přez cyłe Joppe, a wjele bu jich wěřjacych do teho Knjeza. *Jan. 8, 30. St. 10, 42.*

43. A sta so, zo wjele dnjow we Joppje wosta pola jeneho Šimana, kiž garbař běše. *St. 10, 6.*

10 staw.

Wobroćenje hejtmana Kornelia přez Pětrowe prědowanje.

1. Jedyn muž pak běše w žezarii, z mjenom Kornelius, wyši na sto wopakach z črjody, kotraž bě mjenowana ta Walzka;

Mat. 8, 5.

2. Tón běše nazbóžny a bohaborjazny z cyłej swojej chěžu a dawaše ludu wjele smilnych darow a modleše so stajnje k Bohu.

Dan. 4, 24.

3. Tón widžeše widženje zjawnje, wokoło džewjateje šundy wodnjo, zo jandžel Boží k njemu přińdže, kotryž k njemu džeše: Korneliuso!

4. Wón pak na njeho pohlada, stróži so a džeše: Knježe, što je? A wón džeše k njemu: Twoje modlitwy a twoje smilne dary su horje ztupile do pomjatka před wobličo Bože.

5. Tuž pósćel nětk mužow do Joppy a daj k sebi přińc Šimana, z přimjenom Pětra,

6. Kotryž je na hospodže pola Šimana, jeneho garbarja, kotrehož chěža při morju leži; tón budže či powjedzić, što ty maš činić.

St. 9, 43.

7. A jako tón jandžel běše wotešoł, kotryž z Korneliusom rěčeše, zawoła wón dweju swoich domjazych wotročkow a jeneho nazbóžneho wojaka wot tych, kotřiž stajnje při nim běchu,

8. A rozpowjeda jim wšitko a pósła jich do Joppy.

9. Nazajtra pak, jako woni na puću běchu a k městu so přibližowachu, stupi

Pětr horje na łubju, zo by so modlił, wokoło šesteje šundy.

10. Wón pak běše jara hlódny a chcyše jěsć. A jako woni přiřadowachu, bu wón zatorhnjeny,

11. A widžeše wotewrjene njebjos a dele přińdžo k njemu někajke sudobje jako wulki rub, za štyri kónzy zwjazany, a bu dele na zemju pušćene; *Luk. 13, 29. Jap. zk. 11, 5.*

12. W tym běchu wšelke zerizke štyrinohate howjada a džiwy zwěrjata a waki a njebieske ptaki.

13. A sta so hlós k njemu: Stawaj, Pětrje, rež a jěš!

14. Pětr pak džeše: Nihdy nic, Knježe; přetož ja hišće njejsym nihdy ničo gmejnskeho abo nječisteho jěł. *Ez. 4, 14. 3 Mójz. 11, 7. 13. 23.*

15. A tón hlós so zaso k druhemu k njemu sta: Štož Bóh je wučisćil, to tebi njebudź gmejnske.

Mat. 15, 11.

16. To same so pak sta tři króc; a to sudobje bu zaso do njebies horje wzate.

17. Jako pak Pětr zaso k sebi přińdže a při sebi tak a tak mysleše, što by tež to widženje było, kotrež wón bě widził, hlaj, tuž woprašachu so či wot Korneliusa pósłani mužoj po chěži Šimana a stejachu při durjach;

18. Wołachu a wobhonjachu so, hač Šiman, kotryž budže přimjenowany Pětr, tudy na hospodže je?

19. A jako sebi Pětr tak mysleše wo to widženje, džeše tón Duch k njemu: Hlaj, či třjo mužoj pytaju će.

20. Postań teho dla a stup dele a čehn z nimi a njerospomń so dolho; přetož ja sym jich pósłal.

21. A Pětr stupi dele k tym mužam, kotřiž wot Korneliusa běchu k njemu pólani, a džeše: Hlaj, ja sym tón, kotrehož wy pytaće; kotra je ta wěc, kotrejež dla wy přišli sće?

22. A woni džachu: Kornelius, tón wyši, sprawny a bohobojazny muž, kiž tež dobru chwalbu ma pola cyłego židowskeho luda, je prikaznju dóstał wot swjateho jandžela, zo by će k sebi dał přińć do swojeho doma a słowa wot tebjje słyšał.

23. Tuž zawoła jich do doma a wza jich na hospodu. Nazajtra pak čehnješe Pětr z nimi a někotři Joppenzzy bratřa džěchu z nim. *St. 9, 422. St. 1i, 13.*

24. A nazajtra přińdžechu do Zezarije. Kornelius pak čakaše na nich a běše k sebi powołał swojich přirodnych a blizkich přecelow.

Tekst na 11. njedželu po swj. Trojicy. III.

25. [A jako so sta, zo Pětr do chěže nutř džeše, přińdže jemu Kornelius napřećiwo, padže k jeho nohomaj a modleše so k njemu.

26. Pětr pak jeho pozběhnu a džeše: Stawaj; přetož ja sym tež čłowjek. *Zjew. 19, 10.*

27. A hdyž z nim poryča, zańdže wón nutř a namaka jich wjele, kotřiž so běchu zešli.

28. A džeše k nim: Wy wěsće, zo so njehodži židowskemu mužej, pšibližec abo přińć k zuzomnikej. Ale Bóh je mi pokazał, zo bych

žaneho čłowjeka za gmejskeho abo za nječisteho njedžeržał. *Jan. 4, 9.*

29. Teho dla njejsym so tež wobaral, zo bych njepřišoł na žadanje. Tuž prašam ja was, čoho dla sće mje k sebi žadali?

30. A Kornelius rjeknu: Ja sym wot štwórtého dnja hač do teje štundy so pozćil, a w džewjatej štundže modlach ja so k Bohu w mojim domje. Hlaj, tuž stupi muž přede mnje we jasnej drasće,

31. A džeše: Korneliuso, twoja próztwa je wuslyšana a twojich smilnych darow je zpomnjene před Bohom.

32. Teho dla pósćel do Joppy a daj zawołać Šimana, kiž budže mjenowany Pětr, tón je na hospodže w domje Šimana, teho garbarja, při morju; tón přišedši budže tebi prajić.

33. Teho dla sym ja na měsće k tebi pósłał. A ty sy derje činił, zo sy přišoł. Tuž teho dla smy my něk wšitcy tudy před Božim wobličom, zo bychmy slyšeli wšitko, štož tebi wot Boha je rosказane.]

Tekst na 2. swjedžen jutrow. II.

34. [Pětr pak wotewri swój rt a džeše: Nětk zhonju ja woprawdže, zo Bóh na paršonu njehlada; *5 Mójz. 10, 17. 1 Sam. 16, 7. 2 Kron. 19, 7. Hiob. 34, 19. Kn. mudr. 6, 8. Sir. 35, 15. Rom. 2, 11. Gal. 2, 6. Eph. 6, 90. 1 Pětr. 1, 17.*

35. Ale we wšěm ludu, štóz so jeho boji a prawje čini, tón so jemu lubi. *Jez. 56, 6.*

36. Wy wěsće to předowanje, kotrež Bóh k Israelskim džěcom pósłał je a

dał měř připowědać přez Jezom Chrysta (kiž je Knjez nade wšěmi); *Mat. 28, 18.*

37. Kotrež přédowanje so stało je přez cyły židowski kraj a je so započalo w Galilejskej, po tej křćenicy, kotruž Jan přédowaše; *Mat. 4, 12.*

38. Kak Bóh Jezusa, teho Nacarenskeho, žalbował je ze swjatym Duchom a z mozu; kiž je wokoło ćahnył a derje činił a wustrowił wšitkich, kotřiž wot čerta pšemoženi běchu; přetož Bóh běše z nim. *Ps. 45, 8. Jez. 61, 1.*

39. A my smy swědkojo wšeho, štož wón činił je w židowskim kraju a we Jerusalemj; kotrehož su skóncowali a na drjewo pojsnyli. *St. 1, 8. 22. St. 2, 22. 32.*

40. Teho sameho je Bóh zbudził na třeći džen a je so jemu dał zjewić, *St. 3, 15. 26.*

41. Nic wšitkim ludžom, ale nam, tym prjedy wuzwolenym swědkam wot Boha, kiž my z nim jědli a pili smy, po tym jako wón stanył je wot morwych. *Jan. 15, 27. St. 20, 19. 26.*

42. A wón je nam přikazał přédować ludu a swědčić, zo wón je tón wot Boha postajeny sudnik žiwych a morwych. *2 Tim. 4, 1.*

43. Temu swědča wšitcy profetojo, zo přez jeho mjeno wšitcy, kiž do njeho wěrja, hrěchow wodaće dostać dyrbja.] *Jej: 53, 5. 6. Jer. 31, 34. Ez. 34, 16. Dan. 9, 24. Hoz. 1, 7. St. 13, 14. Mich. 7, 18.*

44. Jako Pětr hišće te słowa rěčeše, padže tón swjaty Duch na wšěch, kiž na słowo poslušachu. *St. 4, 31. St. 8, 17.*

45. A ći wěrjacy z wobrězanja, tak wjele hač jich z Pětrom přišlo běše,

buchu jako zatorhnjeni, zo tež na pohanow tón dar teho swjateho Ducha wulaty bě.

46. Přetož woni słyšachu, zo woni z nowymi jazykami ryčachu a Boha wysoko chwalachu. Tuž wotimnolwi Pětr: *St. 2, 4. Mark. 16, 17.*

47. Móže tež štó wodže wobarać, zo bychy ći křćeni njebyli, kiž teho swjateho Ducha dóstali su, runje jako tež my?

48. A přikaza jich kšćićw tym mjenje teho Knjeza. Tuž prošachu jeho, zo by někotre dny pola nich wostał. *Jan. 4, 40.*

11. staw.

Pětra zamołwjenje a wobroćenje pohanow; plahowanje Antiochizkeje cyrkwy.

1. Ći japoštoli a bratřa, kotřiž běchu w Židowskej, słyšachu pak, zo tež póhanjo běchu Bože słowo horje wzali. *Eph. 3, 1.*

2. A jako Pětr horje přińdže do Jerusalema, zwadžichu so z nim, kotřiž běchu wot wobrězanja,

3. A džachu: Ty sy zašoł k njewobřezanym muzkim a sy z nimi jědl.

4. Tuž poča Pětr a powědaše jim to po rjadu a džeše:

5. Ja běch w měsće Joppje na modlitwje a buch zatorhnjeny a wuhladach widženje, zo někajke sudobje dele přińdže, jako wulki rub ze štyrimi różkami, kotryž bu dele pušćeny z njebyjes a přińdže hač ke mni. *St. 9, 42. St.*

10, 10 x.

6. Do teho pohladach ja a pytnych a wohladach zemzke štyrinohate how-jada a dźiwje zwěrbjata a waki a njebyjeske ptaki.

7. Ja pak slyšach tež hlós, tón džeše ke mni: Stawaj, Pětrje, rež a jěs!

8. Ja pak džach: Nanihdy nic, Knježe; přetož nihdy ničo gmejnske ani nječizte njeje mi do erta přišlo. 3 Mójz. 11, 2.

9. Mi pak tón hlós k druhemu z njebyjes wotmołwi: Štož Bóh je wučisćil, to tebi njebudź za gmejnske.

10. To so pak sta tež k třěcemu; a wšitko bu zaso do njebyjes horje čehnjene.

11. A hlaj, hnydom stejachu tři jo macy před chěžu, w kotrejž ja běch; či běchu posłani ke mni z žezarije. ; St. 10, 17.

12. Tón Duch pak džeše ke mni, zo bych z nimi šoł a so dołho njewopomnił. A či šezčo bratřa džěchu zo mnu, a my zańdžechmy do teho muža doma.

13. A wón so nam wuzna, kak bě jandžela widźil w swojim domje stej, kiž k njemu je prajił: Póscel muskich do Joppy, a njech k tebi přińdže Šiman, kotremuž Pětr rěkaju;

14. Tón budže tebi słowa prajić, přez kotrež zbóžny budžeš ty a twój cyły dom. St. 10, 6.

15. A jako pak ja počach rěčeć, padže tón swjaty Duch na nich, kaž tež na nas při spočatku. St. 2, 4. St. 10, 44.

16. Tuž zpomnich ja na to słowo teho Knjeza, hdyž wón praji: Jan je z

wodu křćil; wy pak budžeće ze swjatym Duchom křćeni. St. 1, 5. Mat. 3, 11.

17. Hdyž teho dla Bóh jim teho runja dar dał je, jako tež nam, kiž my smy wěрили do teho Knjeza Jezom Chrysta, štó běch ja, zo bych mohł Bohu wobarác?

18. Jako to slyšachu, zpokojichu so, chwalachu Boha a džachu: Dha je teho dla tež Bóh póhanam pokutu dał, zo bych zbóžni byli!

19. Či pak, kiž běchu rozehnaći teje přeciwnosće dla, kotraž so sta Sćěpana dla, přińdžechu hač do Phenizizkeje a do žipra a do Antiochije a njeryčachu k nikomu to słowo, chiba jeno k židam. St. 8, 1.

20. Běchu pak někotři wot nich, Ziprizzy a Zirenizzy mužojo, či sami přišedši do Antiochije ryčachu k Grichizkim a předowachu to ewangelion wot teho Knjeza Jezusa.

21. A teho Knjeza ruka běše z nimi, a wulka zhromadźizna bu wěrbjaza a wobroći so k temu Knjezej. St. 2, 47.

22. A ta powěsć wot nich přińdže před wuši teje Jeruzalemskeje zhromadźizny; tuž posłachu won Barnabasa, zo by hač do Antiochije šoł.

23. Tón samy přišedši tam a widziwši tu hnadu Božu, zwjeseli so a napominaše wšitkich, zo bych z twjerdej wutrobu při tym Knjezu wostali. St. 13, 43.

24. Přetož wón běše dobry muž a połny swjateho Ducha a wěry. A temu Knjezej bu wulki lud pšidaty. St. 6, 5. St. 5, 14.

25. Barnabas pak wuńdže do Tarza a pytaše Saula zaso.

26. A jako wón jeho namaka, přiwjedže wón jeho do Antiochije. A wonaj wostaštaj při tej wosadže cyłe lěto a wučestaj wjele luda; teho dla buchu tež ěi wučomnicy najprjedy we Antiochii kšezćenjo mjenowani. *Gal. 2, 11.*

27. W tym samym času pak přińdžechu profetojo wot Jerusalema do Antiochije. *St. 13, 1. St. 15, 32.*

28. A jedyn wot nich, z mjenom Agabus, staže a zjewi přez Ducha, zo budže wulki hlód přińc po cyłym šěrokim kraju, kotryž so tež sta za kejžora Klaudiusa. *St. 21, 10.*

29. Ale bjez wučomnikami wobzamknu kóždy, štož zamóžeše, zo chcyli pósłać něšto k pomocy bratram, kotřiž bydlachu w židowskej. *Rom. 15, 26.*

30. Kotrež woni tež činjachu a pósłachu to k tym staršim přez Barnabasowej a Saulowej rucy. *St. 12, 25.*

12. staw.

Jakubowa smjerc. Pětra wumoženje, Herodaša wutupjenje abo zkónčenje.

Tekst na 12. njedželu po swj. Trojicy. III.

1. [W tym samym času pak zložil kral Herodas rucy na někotrych wot teje

gmejny, zo by jich čwilował. *St. 4, 3.*

2. Wón pak skóncowa Jakuba, Janoweho bratra, z mječom.

3. A jako wón widžeše, zo so to Židam lubješe, wza wón sebi prjódk, tež Pětra pšimać. Běchu pak runje te dny slódkeho chlěba.

4. A jako jeho tež přijal běše, sadži wón jeho do jastwa a poručil jeho k wobarnowanju štyri běrtelam wojeřzkich wotročkow, a chcyše jeho po jutrach ludu prjódk stajić. *St. 16, 24.*

5. Pětr pak bě w jastwje dźeržany; ale ta zyrkwina gmejna modleše so bjez pšeztaća k Bohu za njeho.

6. Jako pak Herodas jeho chcyše prjódk stajić, w tej samej nocy spaše Pětr srjedža bjez dwěmaj wojakomaj, zwjazany z dwěmaj rječazomaj, a ěi wjachtarjo před durjemi wobwachowachu jastwo.

7. Ahlaj, Knjezowy jandžel přińdže tam a swětlo swěćeše so w tym domje; a wón storči Pětra do boka a wubudži jeho a džeše: Stań na měsće! A taj rječazaj padžeštaj wot jeho rukow.

8. A tón jandžel džeše k njemu: Wopasaj so a wobuj so swoje črije! A wón sčini tak. A wón džeše k njemu: Wodžej so swoju drastu a dži za mnu! *Mark. 6, 9.*

9. A wón džeše won za nim a njewědžeše, zo by so jemu woprawdže tak stało přez jandžela; ale jemu so zdaše, jako by widjenje widžił.

10. Wonaj pak džeštaj přez přenju a druhu wachu a přińdžestaj k železnym durjam, kotrež k městu wjedžechu; te wotewrichu so jimaj same wot sebje. A

wonaj wuztupištaj a džěštaj přez jenu hasu; a hnydom pušći so tón jandžel wot njeho.

St. 16, 26.

11. A jako Pětr k sebi sam přińdže, džeše wón: Nětk ja woprawdže wěm, zo tón Knjez swjeho jandžela posłał je a mje wutorhnuł z Herodašoweje ruki a wot wšeho čakanja teho židowskeho luda.]

12. A jako wón so dopomni, přińdže wón před chěžu Marinu, Janoweje maćerje, kotryž běše mjenowany Markus, hdžež so jich běše wjele zešlo a so modlachu.

St. 15, 37.

13. Jako pak Pětr so kłapaše wo durje tych wrotow, přistupi džowka, z mjenom Rhode, zo by poslušala.

14. A póznawši Pětra hlós njewotewri wona wrota z wjesołosću, běžeše pak nutř a připowědaše jim, zo Pětr před wrotami steji.

15. Woni pak džachu k njej: Ty sy blazniza. Wona pak wobtwjerdži, zo temu tak je. Woni pak džachu: Dha je jeho jandžel.

Luk. 24, 37.

16. Ale Pětr njepšezta kłapać. Jako pak woni wotewrichu, wohladachu jeho a buchu zatorhnjeni.

17. Jako wón pak jim z ruku kiwaše, zo bychu mjelčeli, powědaše wón jim, kak běše jeho tón Knjez z klódy won wuwjedł, a džeše: Pšipowjedajće to Jakubej a tym bratram. A woteńdže a džěše do druheho města.

18. A jako džen bu, njebě snadna starozć bjez wojakami, kak so tež z Pětrom je stało.

St. 5, 22.

19. Herodas pak, jako wón jeho k sebi žadaše a jeho njenamaka, wopraš a wón

surowje tych wajchtarjow a kazaše jich přeč wjesć; a čehnješe ze Židowskeje do Zezareje a dđeržeše so tam horje.

20. Přetož Herodas běše zamyslił, zo chce wójnu wjesć z Tirizkimi a ze Sidonzkimi. Či pak we jenej mysli přińdžechu k njemu a wobryčachu Blázta, kralowzkeho komornika, a prošachu pře měř, teho dla, zo jich kraj so žiwješe wot kralowzkeje zemje.

1 Kral. 5, 9. 11. Ez. 27, 17.

21. Ale na wězty pomjenjeny džen wobleknu so Herodas kralowzku drastu, synu so na stoł a dđeržeše ryč k nim.

Str. 11, 4.

22. Tón lud pak zawoła: To je Boží hlós a nic čłowječny.

Ez 28, 2.

23. A hnydom dyri jeho jandžel teho Knjeza, teho dla, zo wón chwalbu Bohu njedaše, a bu wot čerwjow rostočeny a spušći dušu. Dan. 5, 20. 21.

24. To słowo Bože pak rosćeše a přisporješe so.

Jez. 55, 11.

25. Barnabas pak a Saul wróčichu so do Jerusalema a dokonjachu swoju službu, wzawši k sebi Jana, kiž budže Markus mjenowany.

St. 11, 29. St. 15, 37.

13. staw.

Prěnje pućowanje Pawołowe k póhanam, a što wón bjez nimi je dokonjał.

1. Někotři profetojo a wučerjo pak běchu w tej gmejnje, kotraž we Antiochii běše, jako Barnabas a Simeon,

Niger mjenowany, tež Luzius Zirenejzki, Manahen, kiž z Herodašom Tetrarchu horjecehnjeny běše, a Saul.

2. Jako pak či temu Knjezej služachu a so posćachu, džeše tón swjaty Duch k nim: Wotdžělce mi Barnabasa a Saula k temu džělu, na kotrež jeju sym powolał. *St. 9, 15.*

3. Tuž posćachu a modlachu so woni a položichu rucy na njeju a puščichu jeju přeč. *St. 14, 28. St. 6, 6.*

4. Jako teho dla taj samaj won pólanaaj běštaj wot swjateho Ducha, přińdžeštaj wonaj do Seleuzije a wot tudy přewježeštaj so na lódži do Zipra.

5. A jako do Salamina přińdžeštaj, připowědaštaj wonaj to słowo Bože w židowskich šulach; měještaj pak tež Jana za služomnika při sebi. *St. 12, 12. 25.*

6. A jako tu kupu pšekhodžilaaj běštaj hač k městu Papha, namakaštaj tudy někajkeho kuzlarja a falšneho židowskeho profeta, z mjenom Bar-Jezus,

7. Kiž běše pola bohota Sergia Pawoła, rozumneho muža; přetož tón zawoła k sebi Barnabasa a Saula a požadaše wot njeju to słowo Bože słyšeć.

8. Ale jimaj so přećiwješe Elimas, tón kuzlař (přetož tak budže jeho mjeno přeložene); tón steješe za tym, zo by bohota wot wěry wotwobroćil. *2 Móžz. 7, 11. 2 Tim. 3, 8.*

9. Saul (abo tež Pawoł) pak, napjel-njeny ze swjatym Duchom, pohlada na njeho,

10. A džeše: O djabolžke džěčo, polne wšelkeje lesnozće a wšelkeho

šibałztwa a njepšcećel wšěje prawdosće, ty njepšeztawaš přewobroćić teho Knjeza prawe puće;

11. A nětk hlaj, ruka teho Knjeza budže přećiwo tebi so stajić: ty budžeš slepy a njebudžeš slóncó na chwilu widžeć. A na měsće padže na njeho čěmność a čma; a wón wobkhodži a pytaše sebi, štó by jeho za ruku wjedł.

12. Jako to bohota widžeše, štož so sta, wěryješe wón a džiwaše so na tej wučbje teho Knjeza.

13. Woni so pak puščichu wot Papha, Pawoł, a kotrajž při nim běštaj, a přińdžeču do města Pergena w Pamphilizkej. A Jan woteńdže tudy wot njeju a wróci so zaso do Jerusalema.

14. Wonaj pak pšekhodžištaj Pergena a přińdžeštaj do Antiochije w kraju Pizidia a zańdžeštaj do šule na sabatny džen a synuštaj so dele.

15. A po pšelazowanju teho zakonja a profetow pólachu k nimaj či wyši teje šule a dachu jimaj prajić: Lubaj bratraj, matajli što rěčeć a tón lud napominać, dha ryčtaj. *St. 15, 21.*

16. Tuž postaže Pawoł a kiwaše z ruku a džeše: Wy Israelscy mužojo a kiž wy so Boha bojiće, posłuchajće.

17. Bóh teho Israelskeho luda je wuzwolił našich wótcow a powyšił tón lud, jako na podroztwje běše we Egyptowskej zemi, a je jich ze sylnym ramjenjom wuwjedł z teje sameje. *2 Móžz. 12, 37. 41.*

18. A wokoło štyrcyći lět čerpješe wón jich wobeńdženje w pusćinje. *2 Móžz. 16, 2. 35. 4 Móžz. 14, 34.*

19. A zahubi sydow narodow z

Kananejzkej zemi a rozdžěli z losom bjez nich jich kraj. *5 Mójz. 7, 1. Joz. 14, 2.*

20. A potom da wón jim sudnikow na štyri sta a pjećdžesat lět hač do Samuela, teho profety. *Kn. sudn. 2, 16. St. 3, 9.*

21. A wot teho časa prošachu pře krala; a Bóh da jim Saula, teho syna Kisa, muža z roda Benjaminoweho, štyrcyći lět. *1 Sam. 8, 5. St. 10, 21.*

22. A hdyž jeho běše wotsadził, zbudži wón jim Dapvita za krala, kotremuž wón swědčeše a džeše: Ja sym namakał Dawida, syna Jese, muža po mojej wutrobje, kotryž budže wšitku moju wolu činić. *1 Sam. 16, 12. 13.*

23. S teho symjenja je Bóh po swojim slubje zbudził Israelej zbóžnika, Jezusa. *2 Sam. 7, 12. Jez. 11, 1. Mat. 1, 6. Luk. 1, 27. St. 3, 31.*

24. Prjedy dyžli tón swój hamt započa, je Jan prjedy připowědał krčenicu teje pokuty wšitkemu Israelskemu ludu. *Mark. 1, 4. Mat. 3, 1. Luk. 3, 3.*

25. Jako pak Jan swój běh běše dokonjał, džeše wón: Sa kotrehož mje dzeržiće, tón ja njejsym; ale hlaj, po mni přińdže, kotrehož črijowe rjemješki ja njejsym doztojny roswjazać. *Jan. 1, 20. Mat. 3, 11. Mark. 1, 7. Luk. 3, 16.*

26. Wy mužojo, lubi bratřa, wy džěci Abrahamoweje šlachty a kotřiž so bjez wami Boha boja, wam je to słowo teho zboža pólane. *Rom. 1, 16.*

27. Přetož ći, kiž we Jerusalemje bydla, a jich wyši, dokelž Jezusa njeznajachu ani te prophetizke słowa, kiž na wšě sabaty lazowane budža, su woni

te same ze swojim sudženjom dopjelnili. *Jan. 16, 3.*

28. A hač runje žaneje winy teje smjerće na nim njenamakachu, dha wšak prošachu Pilata, zo by wón skóncowany był. *Mat. 27, 22. 23. Mark. 15, 12—14. Luk. 23, 23. Jan. 19, 6.*

29. A jako woni wšitko dokonjeli běchu, štož wot njeho pisane je, wzachu jeho z drjewa a položichu jeho do rowa. *Mat. 27, 509.*

30. Ale Bóh je jeho zbudził wot morych. *Mat. 28, 6. Mark. 16, 6. Luk. 24, 6.*

31. A wón je wjele dnjow widženy wot tych, kiž z nim z Galilejskeje do Jerusalema horje šli běchu, kotřiž su jeho swědkojo před ludom. *Jan. 20, 19. 25.*

32. A my tež pšipowjedamy wam to slubjenje, kotrež so k wótcam stało je, *1 Mójz. 3, 15.*

33. So to same Bóh nam, jich džěcom, je dopjelnił, z tym, zo wón Jezusa je zbudził; jako tež w druhim pzalmje pisane je: Ty sy mój Syn, ja sym džensaće płodził. *Ps. 2, 7. Hebr. 1, 5.*

34. So wón pak jeho je wot morych zbudził, zo wón nihdy by njezhnił, praji wón tak: Ja chcu wam tu hnadu, Dawitej slubjenu, swěru dzeržeć. *Jez. 55, 3.*

35. Teho dla praji wón tež na druhim měsće: Ty njebudžeš dopuścić, zo by twój swjaty widził zhniće. *St. 2, 27. Ps. 16, 10.*

36. Přetož Dawid, jako w swojim času tej woli Božej běše služil, wusnu wón a je k swojim wótcam pšipoloženy a je

zhniće widźił.

St. 2, 29.

37. Kotrehož pak Bóh je zbudźił, tón njeje zhniće widźił.

38. Teho dla budź wam wědomne, wy mužojo, lubi bratřa, zo přez teho wam budže připowědane wodaće tych hrěchow,

Luk. 24, 47.

39. A wšitko to, přez kotrež wy njemóžešće w Mójzasowym zakonju prawi być. Štož pak do teho wěri, tón budže prawy.

Jez. 53, 6. 11.

40. Hladajće so teho dla, zo na was njepřindže, štož w tych profetach je prajene:

Hab. 1, 5. Jez. 28,

14.

41. Hlajće, wy zazpjerjo, a dźiwajće so a budźće knižnični; přetož ja činju skutk we wašim času, tajki skutk, kotryž wy njebudžeće wěrić, hdyž wam budže što wot njeho powjedać.

42. Jako pak wonaj ze židowskeje šule wuńdžeštaj, prošachu jeju ċi póhanjo, zo byštaj jim srjedža w tydženju te same słowa prajlaj.

43. A jako ta zhromadźizna so běše rozešla, džěše wjele židow a bohobojaznych, kiž běchu k jich wěrje přistupili, za Pawołom a Barnabasom, kotrymž wonaj to słowo praještaj, a napominaštaj jich, zo bychu wostali w Božej hnadže.

St. 11, 28. St. 14, 22.

44. Na přichodny sabat pak zeńdže so skoro cyłe město, zo by Bože słowo słyšało.

45. Jako pak židzi tón lud widźichu, buchu woni polni zawizće a pšeciwichu so temu, štož wot Pawoła bu prajene, nic pak so jeno pšeciwichu, ale hanichu tež to.

St. 5, 17.

46. Pawoł pak a Barnabas džeštaj chroble: Wam dyrbyeše najprjedy to słowo Bože prajene być; ale dokelž wy to wot was ztorčiče a so sami teho wěčneho žiwjenja za njedoztojných dđeržiče, hlaj, dha so k tym póhanam wobroćimy.

Mat. 10, 6. Luk. 7, 30.

47. Přetož tak je nam tón Knjez přikazał: Ja sym ċe póhanam za swětlosć postajił, zo by ty to zbože był hač do kónca teje zemje.

Luk. 2, 32. Jez. 9, 1. St. 42, 6. St. 49, 6. St. 60, 3.

48. Jako to słyšachu ċi póhanjo, zwjeselichu woni so a chwalachu to słowo teho Knjeza a wěrjachu, tak wjele jako jich běše k wěčnemu žiwjenju poztajených.

Rom. 8,

29.

49. A teho Knjeza słowo bu roznjesene přez tón cyły kraj.

50. Ale židzi nawabichu bohobojazne a česne žony a wyšich teho města a zbudźichu přesćěhanje přećiwo Pawołej a Barnabasej a wustorčichu jeju ze swojich mjezow.

51. Wonaj pak wottšaseštaj tón proch wot swojich nohow a přindžeštaj do Jkonije.

Mat. 10, 14. Jap. zk. 18, 6.

52. Ći wučomnicy pak buchu napjelnjeni z wjesološću a ze swjatym Duchom.

14. staw.

Pawoł přińdže zaso do Antiochije, a što so na puću je podało.

1. Sta so pak we Jkonii, zo so wonaj tam zhromadžištaj w židowskej šuli a rěčeštaj tak, zo idow a Grichow bu jara wjele wěrjacych.

2. Njewěrní židzi pak zbudžichu a rozžlobichu te duše tych pohanow přećiwo tym bratram.

3. Wonaj pak tam dolhi čas so horje dźeržeštaj a wučeštaj chroble w tym Knjezu, kiž swědčeše temu słowu swojeje miłosće a da so zejchi a džiwy stać přez jeje rucy. *St. 19, 11.*

4. Ta zhromadźizna teho města pak so rozdželi: někotři dźeržachu ze židami, někotři pak z tymaj japoštołomaj.

5. Jako so pak ropot zběhnu tych pohanow a židow a jich wyšich, zo bychu jeho hanili a kamjenjowali, *2 Tim. 3, 11.*

6. Pytnyštaj wonaj to a čeknuštaj do tych městow Likaonizkeje zemje, do Liztry a do Derby a tam wokoło; *St. 8, 1.*

7. A wučeštaj tam to ewangelion. *St. 11, 20.*

8. A někajki muž běše w Liztrje, chory na nohi; sedžeše a běše chromy wot maćerneho žiwota, a nihdy njeběše chodžil;

9. Tón samy słyšeše Pawoła ryčo. A tón pohlada na njeho a pytny, zo wěri, zo mohł wustrowjeny być, *Mat. 9, 28.*

10. Džeše teho dla z wulkim hłosom: Stań prozće horje na swojej nocy! A

wón poskoči a chodžeše. *St. 3, 6. Jez. 35, 6.*

Tekst na 13. njedželu po swj. Trojicy. III.

11. [Jako pak to tón lud widžeše, štož Pawoł běše činił, pozběžechu woni swój hlós a džachu po Likaonzku: Bohojo su čłowjekam so podobni sćinili a k nam dele přišli. *St. 28, 6.*

12. A rěkachu Barnabasej Jupiter a Pawolej Merkurius, dokelž wón słowo rěčeše.

13. Tón měšnik pak teho Jupitera, kiž před jich měztom běše, přiwjedže woły z wěnzami wupyšene před wrota a chcyše z tym ludom woprować.

14. Jako to słyšeštaj taj japoštołaj, Barnabas a Pawoł, rostorhaštaj wonaj swoje drasty a zkočištaj djes zawolaštaj, *4 Mójz. 14, 6*

15. A džeštaj: Wy mužojo, što wy to činiće? Wšak mój tež smój smjertnaj čłowjekaj, runje jako wy, a pšipowjedamój wam to ewangelion, zo byšće wy so wobročili wot tych falšnych k žiwemu Bohu, kiž je sćinił njebo a zemju a to morjo a wšitko, štož w nich je; *St. 10, 26. Ps. 146, 6. Zjew. 14, 7.*

16. Kiž w zachodnych časach je dopuščil wšitkim póhanam, zo su khodžili po svojich pučach. *St. 17, 30. Ps. 81, 13.*

17. A wšak njeje wón sam so bjez swědčenja wostajil, wón je nam wjele dobrego činił a z njebjes dele dešč a plódne časy dał a je napjelnił ze

žiwnozću a z wjesołosću naše wutroby.
Jer. 5, 24.

18. A jako to džeštaj, zpokojištaj wonaj lědom tón lud, zo jimaj njewoprowaše.

19. Přińdžechu pak židži z Antiochije a z Jkonije a naryčachu tón kud, zo Pawoła kamjenjowachu a wlečechu jeho z města won; a měnjachu, zo je morwy.
2 Kor. 11, 25. 2 Tim. 3, 11.

20. Jako pak jeho ći wučomnicy wobdachu, staže wón a džeše do města. A nazajtra woteńdže wón z Barnabasom do Derby,

21. A připowědaštaj tež temu samemu městu to ewangelion a roswučestaj jich wjele; a wróćištaj so zaso po tym do Liztry, do Jkonije a do Antiochije,

22. A posylnještaj te duše tych wučomnikow a napominaštaj jich, zo bychu we wěrje wostali a zo přez wjele ztyzknozcow my mamy nutř hić do Božeho kralestwa.] *Mat. 10, 38.*

23. Tež wuztaještaj jim tam a sem staršich w tych wosadach, modleštaj so z posćenjom a poručišťaj jich temu Knjeze, do kotrehož běchu wěрили. *St. 6, 6.*

24. A čehnještaj přez Pizidizku a přińdžeštaj do Pamphilizkeje;

25. A rěčeštaj w Pergenje to słowo a čehnještaj dele do Attalije.

26. A wot tudy přewjezeštaj so wonaj na lódži do Antiochije, z wotkal běštaj wuztajenaj přez tu smilnosť Božu k temu skutku, kotryž běštaj dopjelnilaj.
St. 13, 1.2.

27. Jako pak B přińdžeštaj,

zhromadzištaj wonaj tu gmejnu a připowědaštaj, kak wjele Bóh z nimaj běše činił, a zo wón tym póhanam durje teje wěry je wotewrił. *St. 15, 4. 1 Kor. 16, 9.*

28. A běštaj tam nic krótki čas pola wučomnikow.

15. staw.

Zhromadženje japoštołow wobřezanja a prawychčinjenja dla.

1. Někotři pak přišedši ze židowzkeje, wučachu bratrow: Jeli zo so njedaće wobřezac po Mójasowym wustajenju, dha njebudžeće zbóžni. *Gal. 5, 2.*

2. Jako so pak přeciwnosć sta a Pawoł a Barnabas nic snadnu zwadu z nimi měještaj, wuztajichu woni, zo Pawoł a Barnabas a někotři druzy wot nich bychu k tym japoštołam a staršim do Jerusalema tajkeho rosryčjenja dla horje čahnyli. *St. 11, 30.*

3. A wonaj buštaj wot teje gmejny pšewodženaj a čehnještaj přez Phenizizku a Samarisku a powědaštaj to wobroćenje tych pohanow a načiništaj wšitkim bratram wulku wjeselosć.

4. A jako wonaj přińdžeštaj do Jerusalema, buštaj wonaj powitanaj wot gmejny a wot japoštołow a wot staršich, a připowědaštaj, kak wjele Bóh z nimaj běše činił. *St. 14, 27.*

5. Tuž postažechu někotři wot Pharizejzkeje sekty, kotřiž běchu wěрили, a rjeknuchu: Woni so dyrnja dać

wobřezać, a njech jim budže přikazane, zo bychu Mójzasowy zakon dźerželi.

Tekst na 14. njedźelu po swj. Trojicy. III.

6. [Ći japoštoli a starši pak so zeńdžechu, zo so bychu wo tu ryč roshladali.

7. Jako pak so dołho běchu rosryčeli, postanu Pětr a džeše k nim: Wy mužojo, lubi bratřa, wam je wědomne, zo Bóh jara dawno bjez nami je wuzwolil, zo bychu póhanjo přez mój rt to słowo teho ewangeliona słyšeli a wěřili. *St. 11, 18.*

8. A Bóh, kotryž znaje te wutroby, swědčeše jim a da jim swjateho Ducha, runje jako nam. *Ps., 7, 10.*

9. A nječínješe žaneho rosdžělenja bjez nami a bjez nimi a wučizćeše přez wěru jich wutroby. *St. 10, 34.*

10. Što dha spytujeće Boha z nakładženjom teho zpšaha na šiju tych wučomnikow, kotryž ani naši wótcojo ani my smy njesć njemóhli? *Mat. 23, 4.*

11. Ale my wěrimuy, zo přez tu hnadu teho Knjeza Jezom Chrysta zbóžni budžemy, runje jako tež woni. *Eph. 2, 4 8.*

12. Tuž mjelčeše ta cyła zhromadźizna a posłuchaše na Barnabasa a Pawoła, kotrajž powědašaj, kajke wulke zejchi a džiwy Bóh přez njeju bjez pohanami běše činil.] *St. 11, 18.*

13. A potom, jako běchu mjelkli, wotmołwi Jakub a džeše: Wy mužojo, lubi bratřa, posłuchajće na mnje.

14. Šiman je powědał, kak Bóh najprjedy je domach pytał a horje wzał lud z pohanow k swojemu mjenu.

15. A z tym so runaju te ryče tych profetow a jako pisane steji:

16. Potom chcu so wrócić a chcu zaso twarić tu hětu Dawitowu, kotraž je so rospanuła, a jeje zkałoby chcu ja zaso natwarić a chcu ju postajić, *Amos 9, 11.*

17. So buy, štož zbytku je wot ludźi, po Knjezu so prašeli, a wšitcy póhanjo, nad kotrymiž moje mjeno je mjenowane, praji tón Knjez, kiž to wšitko čini.

18. Bohu su wšitke jeho skutki wědomne wot spočatka teho swěta.

19. Teho dla wobzamknu ja, zo bychmy tych, kotřiž so z póhanztwa k Bohu wobroća, njewobćežili;

20. Ale pišmy jim, zo bychu so zdźerželi teje nječiztozće tych pšibohow a teho kurwarstwa a teho, štož je zadušene, a teje krwě. *3 Mójz. 3, 17.*

21. Přetož Mójzas ma wot doł heho časa we wšěch městach tych, kotřiž jeho přěduja, a budže na kóždy sabat w šulach lazowany.

22. A zdaše so derje tym japoštołam a staršim z cyłej gmej nu, zo bychu někotrych mužow wot tych swojich wuzwolili a pósłali do Antiochije, z Pawołom a z Barnabasom, Judaša, z přimjenom Barzabasa, a Silasa, kotrajž mužej běšaj wučerjej bjez tymi bratrami.

23. A podachu jimaj pismo do rukow, kotrež so tak ma: My, japoštoli a starši a bratřa, prajimy tym bratram z tych pohanow, kotřiž su we Antiochii a Syriskej a Zilizizkej, wjele dobreho.

24. Dokelž my smy słyšeli, zo někotři wot nas su wušli a su was z wučbu zamolili a waše duše zmučili a praja, wy maće so dać wobřezać a tón zakon dźeržeć, kotrymž my ničo njejsmy pšikazali; *St. 20, 30. Gal. 2, 4.*

25. Je so nam zhromadženym we jenej mysli zdało, zo bychmy mužow wubrali a jich k wam pósłali z našimaj najlubšimaj, Barnabasom a Pawołom,

26. Kotrajž čłowjekaj swoje duše staj podaľaj za to mjeno našeho Knjeza Jezom Chrysta.

27. Tuž smy k wam pósłali Judaša a Silasa, kotrajž tež ze słowami to same připowědać budžetaj.

28. Přetož to so zpodoba temu swjatemu Duchu a nam, zo bychmy žaneho břemjenja wjazy na was njekladli, hač jeno te nuzne wěcy,

29. So byšće pšibójzkich woporow a krwě a zadušeného a kurwarstwa so zdźerželi; hdyž wy so tych wěcow zdźeržiće, budžeće wy derje činić. Mějće so derje.

30. Jako teho dla či wonpósłani přindžechu do Antiochije, tuž zhromadźichu woni tu syłu a podachu tón list.

31. Jako pak či sami tón běchu pšelazowali, zwjeselichu so woni teho trošta. *St. 18, 48.*

32. Judaš pak a Silas, kotrajž tež prophetaj běštaj, napominaštaj tych bratrow z wjele słowami a posylništaj jich. *St 11, 27. St. 13.1.*

33. Wonaj pak pobyštaj tudy někotry čas a buštaj wot bratrow zaso z měrom pušćenaj k japoštołam.

34. Ale Silasej so spodobaše, zo tam wosta.

35. Pawoł pak a Barnabas běštaj tak we Antiochii a wučestaj a přédowaštaj teho Knjeza słowo, z wjele druhimi.

36. Po někotrych dnjach pak džeše Pawoł k Barnabasej: Wróćmy so zaso a wobhladaľmy našich bratrow we wšěch městach, w kotrychž mój teho Knjeza słowo smój pšipowjedaľaj, kak so maju.

37. Barnabas pak radžeše, zo byštaj sobu wzaľaj Jana, z přimjenom Marka.

38. Pawoľej so pak zdaše, zo byštaj tajkeho sobu njebraľaj, kiž běše wot njeju wotstupił w Pamphilizkej a njeběše sobu čahnył k temu skutku. *St. 13, 13.*

39. A džěštaj wótzje na so, tak zo so wobaj różno daštaj, a Barnabas wza k sebi Marka a přewjeze so do Zipra.

40. Pawoł pak wuzwoli sebi Silasa a woteńdže přeč, tej hnadže Božej poručeny wot tych bratrow.

41. Wón pak přechodźi Sirizku a Zilizku a posylni te wosady.

16. staw.

Pawoła skutk a čerpjenje w Liztrje, Aziskej a Bithinizkej, Troadže a Philippje.

1, Wón přindže pak do Derby a do Liztry, a hlaj, jedyn wučomnik tam běše, z mjenom Timothej, jedneje židowskeje žony syn, kotraž wěrješe; ale nan běše Grichizki. *St. 19, 22.*

2. Tón měješe dobru chwalbu pola bratrow w Liztrje a we Jkonii. *St. 6, 3. St. 10, 22.*

3. Teho sameho chcyše Pawoł, zo by sobu šoł, a wzawši wobřeža jeho tych Židow dla, kotřiž w tych městach tam běchu; přetož wšitcy wědzachu, zo jeho nan je Grichizki był.

4. Jako woni pak přez te města čehnjechu, podachu woni jim to same, zo bychu dźerželi te wučby, kotrež wot tych japoštołow a staršich we Jerusalemyje běchu wobzanknjene. *St. 15, 20. 29.*

5. Tuž buchu te wosady we wěrje posylnjene a přiběrachu wšednje dale a bóle.

6. Jako pak woni Phrigizku a Galatizki kraj pšecáhnychu, bu jim wot swjateho Ducha wobarane, zo bychu njerěčeli to słowo we Aziskej. *St. 18, 23.*

7. Přišedši pak k Mizizkej, spytachu woni, zo bychu přez Bithinizku čahnyli; a tón Duch jim to njeprida.

8. Tuž minychu so Mizizkeje a přińdžechu do Troady. *St. 20, 6. 2 Kor. 2, 12. 2 Tim. 4, 13.*

Tekst na 15. njedźelu po swj. Trojicy. III.

9. [A Pawołej so w nocy widženje sta; někajki muž běše z Mazedonskeje, tón stejo jeho prošeše a džeše: Přińdź dele do Mazedonskeje a pomhaj nam!

10. Jako wón pak to widženje běše widzil, tuž my na měsće zamyslichmy, zo bychmy so pušćili do Mazedonskeje, teje wězteje nadźije, zo tón Knjez nas tam

běše powolał, zo bychmy jim to ewangelion přadowali.

11. A my pušćichmy so z Troady a přińdžechmy z přenim během do Samothrazizkeje a nazajtra do Neapla,

12. A wot tudy do Philippa, kotrež je to wosebniše město w Mazedonskim kraju a je swobodne. A my wostachmy tak w tym měsće někotre dny.

13. A tón sabatny dzeń džechmy won před město k wodze, hdžež so modlachu k Bohu, a ryčachmy sedžo k žónskim, kotrež so běchu zeše.

14. Jena bohabojazna žónska pak, z mjenom Lidia, kotraž šarlat pšenučeše.) dawaše, z města tych Thiatirzkich posluchaše; tej tón Knjez wutrobu wotewri, zo wona na to kedźbowaje, štož wot Pawoła bu řečane. *Luk. 24, 45.*

15. Jako pak wona a jejna chěža bu kšćena, napominaše wona nas a džeše: Jeli zo mje za tu dźeržiće, zo ja wěrju do teho Knjeza, dha zańdžće do jeho doma a wostańće tudy. A wona nas nučeše.] *1 Mójz. 18, 3.*

16. Sta so pak, jako my k modlitwje džechmy, zetka nas někajka džowka, ta měješe wěšćazeho ducha a přinjese svojim knježim wjele wužitka přez to wěšćenje.

17. Ta chodžeše stajnje za Pawołom a za nami, wołaše a džeše: Tući ludžo su wotročcy Boha wjeršneho, kotřiž wam puć teje zbóžnozće pšipowjedaju. *Mark. 1, 24. 34.*

18. To činješe wona přez wjele dnjow. Pawołej so pak to njezdaše a wobroći so a džeše k temu duchu: Ja ci pšikazuju w mjenje Jezom Chrysta, zo wot njeje

wuztupiš. A wón wustupi w tej samej štundže. *Mark. 16, 17.*

19. Jako pak to jeje knježa widźichu, zo ta nadźija jich wužitka běše wuztupila, jimachu woni Pawoła a Silasa, čehnjechu jeju na torhošćo před wyšich,

20. A stajichu jeju před hejtmanow a džachu: Taj čłowjekaj změšataj naše město a staj židaj; *1 Kral. 18, 17.*

21. A pšipowjedataj někajke wašnje, kotrež na so wzać a jo činić nam so njehodźi, dokelž my Romscy smy.

Tekst na 16. njedźelu po swj. Trojicy. III.

22. A tón lud postaže přećiwo nimaj; a či hejtmanajo dachu jeju drasty dele torhać a kazachu jeju khoztać. *2 Kor. 11, 25. Phil. 1, 30. 1 Thes. 2, 2.*

23. [A jako jeju dosć běchu pokhozatali, čisnychu jeju do klódy a pšikazachu jaztnikej, zo by jeju twjerdže dđeržał.

24. Tón wza tu samu prikaznju na so a čisnu jeju do teho najhlubšeho jastwa a zanknu jeju nohi do klódy.

25. Wokoło pońocy pak so Pawoł a Silas k Bohu modleštaj a khwaleštaj Boha; a jeći jeju słyšachu. *St. 4, 31. St. 5, 41.*

26. Sta so pak hnydom wulke zemjerženje, tak zo buchu hnute te grunty teho jastwa. A na měsće buchu wšitke durje wotewrjene a wšitkich zwjazki roswjazane.

27. Tuž wozući tón jastnik a widžeše te durje teho jastwa wotewrjene, wutorže mječ a chcyše so sam skóncować, zo sebi mysleše, zo jeći su čekli.

28. A Pawoł zawoła z wulkim hłosom a džeše: Nječin sam sebi ničo zleho, wšak smy wšitcy tudy.

29. Wón pak žadaše swěcu a skoči nutř a tšepjetawši padže Pawolej a Silasej k nohomaj,

30. A wuwjedže jeju won a rjeknu jimaj: Mojej knjezaj, što mam činić, zo zbóžny budu? *Luk. 3, 10.*

31. Wonaj džeštaj: Wěr do teho Knjeza Jezom Chrysta, dha budžeš ty a twój dom zbóžny.

32. A praještaj jemu to słowo teho Knjeza a wšitkim, kotřiž we jeho domje běchu.

33. A wón wza jeju k sebi w tej samej štundže w nocy, zmy jeju rany a da na měsće so křčić, wón a wšitcy či jeho;

34. A wjedžeše jeju do swojeho doma, staji jimaj blido a wjeseleše so z cyłej swojej chěžu, zo do Boha wěri.] *Luk. 5, 29.*

35. A jako džen bu, pólachu či hejtmanajo měščanzkich služomnikow a dachu prajić: Pušć tych ludźi.

36. A tón jastnik připowědaše te słowa Pawolej, zo či hejtmanajo su pólali, zo byštaj byľaj pušćenaj. Nětk dha wuńdžtaj a woteńdžtaj z měrom.

37. Pawoł pak džeše k nim: Woni su naju zjawnje khoztali bjez prawa a bjez pšesłyšenja, kiž mój wšak Romscy ludžo smój, tež su naju do jastwa čisli a nětko chcedža naju skradžu wumjetać? Ničo z teho njebudže; ale njech woni přińdu a sami naju wuwjedu.

38. Či měščanzzy služomnicy powědachu tajke słowa tym hejtmanam, a woni so bojachu, jako słyšachu, zo su

Romscy;

39. A přišedši napominachu a wuwjedžechu jeju, prosywši, zo byštaj z města wušłaj.

40. Wonaj pak wuńdžeštaj z teho jastwa a džěštaj k tej Lidii. A jako tych bratrow běštaj widžila a jich troštowala, woteńdžeštaj přeč.

17. staw.

Pawołowy skutk a napšećiwnožć w Thesaloniku, Beroje a Athenje.

1. A wonaj pšećehnještaj přez Amphiloliu a Apolloniū a přińdžeštaj do Thesalonika, hdžež běše židowska šula.

1 Thes. 2, 2.

2. Jako pak Pawołowe wašnje běše, zańdže wón k nim a rěčeše z nimi přez tři sabaty z pisma:

3. Wotewri a wuloži jim to, zo Chrys-tus je měł ćerpić a wot morwych stanuć, a zo tón je Chrystus Jezus, kotrehož ja wam připowědam. *Luk. 24, 27. 45.*

4. A někotři wot nich wěřjachu a pšitowařichu so k Pawołej a Silasej, tež tych nazbóžnych Grichizkich wulka zhromadźizna, jako tež tych wosebnych žónskich nic mało. *Št. 17.*

5. Ale ěi zasakli židži zawidžichu to a wzachu k sebi někotrych zlych gmejnz-kich ludži, zhromadžichu jich a zćinichu njeměr w měsće a ztupichu před Jazonowy dom a pytachu, zo bychu jeju wjedli před lud.

6. Jako pak jeju njenamakachu, ćehnjechu woni Jazona a někotrych bratrow před tych wyšich teho města, wołajzy: Tući, kotřiž po cyłym swěće změšk naćinja, ěi sami su tež hew přišli; *St. 16, 20. 1 Kral. 18, 17.*

7. Tych hozpoduje Jazon; a ěi sami wšitcy ćinja přećiwo khěžorowemu wustajenju, praja, zo druhi je kral, Jezus. *Luk. 23, 2.*

8. Woni zmućichu pak tón lud a tych wyšich teho města, kotřiž to slyšachu.

9. Ale jako woni wot Jazona a tych druhich to zamołwenje běchu slyšeli, pušćichu jich přeč.

10. ěi bratřa pak na měsće w nocy póslachu Pawoła a Silasa do Beroy. Jako wonaj tam přińdžeštaj, zańdžeštaj do židowske šule;

11. Přetož ěi sami běchu ěi najwosebniši bjez tymi Thesalonzkimi; ěi wzachu to słowo horje ze wšej wolu a wobhonichu so wšědnje w pismje, hač bychu te wěcy so tak měle. *Jez. 34, 16. Jan. 5, 39. Luk. 16, 20.*

12. Tuž teho dla wjele wot nich wěřjachu, tež tych Grichizkich pózcíwych žónskich a muskich nic mało.

13. Jako pak ěi Thesalonzzy židži to zhonichu, zo tež w Beroje wot Pawoła to słowo Bože připowědane běše, přińdžechu woni tam a ćinjachu tón lud přećiwny.

14. Tehdy pak na měsće bratřa Pawoła přeč póslachu, zo by hač k morju šo; Silas pak a Timothej wostaštaj tam. *St. 16, 1.*

15. ěi pak, kotřiž Pawoła přewodžichu, wjedžechu jeho hač

do Athena. A doztawši přikaznju na Silasa a na Timothea, zo byštaj hač najzkeřšo k njemu pšišaj, woteńdžechu zaso.

Tekst na 17. njedželu po swj. Trojicy. III

16. [Jako pak Pawoł we Athenje na njeju wočakowaše, rozzłobi so jeho duch w nim, jako wón to město widžeše, zo e pe běše. *1. Thes. 3, 1.*

17. Wón to w zwun k židam a k nazbóžnym rěčeše, tež na torhošću wšědnje k tym, kotřiž tam pšikhadžachu.

18. Někotři pak tych Epikurzkich a Stoizkich swětnych mudrych zwadžichu so z nim. A někotři džachu: Što chce tón njebolak prajić? Druzy pak: Nam so zda, jako by chcył cuzych bohów připowědać. To běše, zo wón Jezusa a to horieztawanje jim běše připowědał. *1 Kor. 4, 12.*

19. A wzachu a wjedžechu jeho na Areopagus (abo na sudne město) a džachu: Móžemy tež zhonić, kajka to nowa wučba je, kotraž wot tebjě budže wučena?

20. Přetož ty pšinjesoš něšto nowe před našej wuši; teho dla chcyli radži wjedźić, što by to same było.

21. Wšitcy Athenscy pak a cuzownicy a hozčo k ničomu druhemu hotowi njeběchu, chiba zo bychu něšto nowe rěčeli abo slyšeli.

22. Pawoł pak srjedza na Areopagusu stejó džeše: Wy mužojo Athenscy,

ja widžu, zo wy we wšěch wězach jara pšibójzzy sće.

23. Ja sym pšekhodžil a sym widžil waše Bože služby a sym namakał wołtař, na kotrymž napisane steješe: Temu njeznajomnemu Bohu. Nětko ja wam teho sameho připowědam, kotrehož wy njeznajeće a jemu Božu službu činiće.

24. Bóh, kotryž tón swět je činił a wšitko, štož na nim je, tón samy je tón Knjez teho njebja a teje zemje, kotryž njebydli w templach wot rukow činjenych; *St. 7, 48.*

25. Jemu tež njebudže z čłowječnymaj rukomaj služene, jako by wón toho trjebał, kiž wón sam wšitkim žiwjenje a woduch awšitko dawa; *Ps 50, 8.*

26. A je činił, zo wot jedneje krwě wšitkich čłowjekow narod bydli po wšitkej zemi, a je jim wustajil wězte časy a mjezy jich wobydlenja; *5 Mójz. 32, 8.*

27. So bychu teho Knjeza pytali, hač buchu jeho namasać a namakać móhli. A wšak wón wot jeneho kóždého wot nas daloko njeje; *Jez. 55, 6.*

28. Přetož w nim smy žiwi, hibamy so a smy; kaž tež někotři wot wašich poetow su rjekli: My smy z jeho roda.

29. Hdyž my teho dla z Božeho roda smy, nimamy sebi pomyslić, zo to bójstwo je podobne zlotym abo slěbornym abo kamjeńtnym swjećatam, přez čłowječnu ruku a mysl wudžělanym. *Jez. 40, 18. St. 46, 5.*

30. A tak je Bóh tón čas teje njewědomnozće pšehladał; nětk pak přiakaže wón wšudžom wšitkim

čłowjekam, zo bychu pokutu činili. *St. 14, 16. Luk. 24, 47.*

31. Teho dla, zo jedyn dzeń je wustajil, na kotrymž wón chce sudzić cyły swět z prawdosću, přez muža, w kotrymž wón to je wobzanknuł; a je postajil wšitkim tu wěru, zo wón jeho wot morwych je zbudził.] *Rom. 14, 10. Jap. zk. 3, 15.*

32. Jako pak woni słyšachu to horjestawanje tych morwych, tuž někotři so smějachu; a druzy pak džachu: My chcemy tebe wot teho na druhi čas słyšeć. *1 Kor. 1, 23.*

33. A tak woteńdže Pawoł wot nich.

34. Někotři mužojo pak dđeržachu z nim a wěrjachu, bjez kotrymž běše Dionizius z rady a žona, z mjenom Damaris, a druzy z nimi.

18. staw.

Pawołowy skutk w Korinće a na puću do Antiochije. Apolos we Ephezu.

1. Potom woteńdže Pawoł z Athena a přińdže do Korintha;

2., A nadeńdže žida, z mjenom Akwila, z roda Pontizkeho, kotryž běše njedawno z Walzkeje přišoł ze swojej žonu Prizzillu (teho dla, zo khěžor Klaudius běše prikazał, zo bychu wšitcy Židža z Roma wušli). K tymaj samymaj wón zańdže;

3. A dokelž wón jenajkeho hantwerka z nimaj běše, wosta wón pola njeju a džělaše (wonaj pak běštaj swojeho

hantwerka tkalzej pisanych rubow). *1 Kor. 4, 12.*

4. A wón kóždy sabat we jich šuli wučese a narěča Židow a Grichizkich.

5. Jako pak Silas a Timothej z Maze-donskeje přińdžeštaj, bu Pawoł w duchu nučeny, zo by židam wobswědčil Jezusa, zo wón je Chrystus. *St. 17, 14. 15.*

6. Jako woni pak so pšeciwjachu a hanjachu, wottrase wón swoje drasty a džeše k nim: Njeh waša krej přińdže na wašu hłowu, ja sym čisty; wot nětk du k póhanam. *St. 13, 51. Mat. 10, 14.*

7. A woteńdže tam a přińdže do doma někajkeho, Juzta z mjenom, kotryž nazbóžny běše, a jeho dom běše při samej šuli.

8. Krizpus pak, tón wyši teje šule, wěrješe do teho Knjeza z cyłym swojim domom; a wjele Korinthizkich, kotřiž poslušachu, wěrjachu a dachu so křćić.

9. W nocy pak džeše tón Knjez we widženju k Pawołej: Ničo so njebój, ale ryč a njemjelć; *1 Kor. 2, 3.*

10. Přetož ja sym z tobu a nchtó so njesmě wažić, zo by tebi zle činil; přetož ja mam wulki lud w tym miězće. *Jez. 41, 10. Jer. 1, 18. 19. Jan. 10, 16.*

11. Wón pak tam lěto a šěsć mėsacow sedžeše a wučese jich to słowo Bože.

12. Jako pak Gallion z bohodom běše we Achajzkej, pšeciwichu so w jenej mysli či Židža Pawołej a wjedžechu jeho před sudny stoł,

13. Rjeknychu: Tón naryči ludži, zo bychu Bohu služili přećiwo našemu zakonju.

14. Jako pak Pawoł chcyše rt wotewrić, džeše Gallion k židam: Lubi

Židža, hdy by što njeprawe było abo zle šibalstwo, chcył ja was zdobnje słyšeć; *St. 25, 11.*

15. Dokelž pak prašenje je wot wučby a wot słowow a wot zakonja bjez wami, dha sami hladajće; ja nochzu na tym sudnik być. *Mat. 27, 24.*

16. A honješe jich přeč wot sudneho ztoła.

17. Tuž jimachu wšitcy Grichizy Sozthenesa, teho wyšeho teje šule, a bijachu jeho před sudnym stolom; a Gallion ničo wo to njerodžeše. *1 Kor. 1, 1.*

18. Pawoł pak tam hišće dolhi čas wosta a žohnowaše so z bratrami a chcyše so do Syriskeje wjesć, a z nim Prizzilla a Akwila. A wobtziha hłowu w Kenchrei, přetož wón měješe slub na sebi. *4 Mójz. 6, 9. 18. Jap. zk. 21, 24.*

19. Wón přińdže pak do Epheza a wostaji jeju tam. Wón pak zańdže do šule a rěčeše ze židami.

20. Woni pak jeho prošachu, zo by dlěje při nich wostał. A wón k temu njezwoli,

21. Ale požohnowa jich a džeše: Ja mam přede wšitkimi wěcami tón přichodny róčny čas we Jerusalemj swjećić; jeli zo Bóh zechce, dha chcu ja zaso k wam přińć. A wotwjeze so z Epheza. *1 Kor. 4, 19. Hebr. 6, 3. Jak. 4, 15.*

22. A přišedši do Zezarije, džeše wón horje a postrowi tu gmejnu a čehnješe potom dele do Antiochije;

23. A tam wón so zakomdži někotry čas a wuńdže a přechodži pozpochi Galatizku a Phrigizku zemju a posylni

wšitkich wučomnikow.

24. Do Epheza pak někajki žid přińdže, z mjenom Apollos, z roda Alexandrizki, dobry ryčnik a mócny w pismje.

25. Tón běše rozwučeny w puću teho Knjeza, rěčeše z horzym duchom a wučeše swěru wot teho Knjeza. Wón pak jeno wjedžeše wot Janoweje křćenicy.

26. Tón poča chroble přédować w šuli. Jako pak jeho Akwila a Prizzilla słyšeštaj, wšaštaj wonaj jeho k sebi a wuložištaj jemu hišće swěrnšo Boží puć.

27. Jako wón pak chcyše do Acha-jzkeje hić, pisachu ći bratřa a napominachu tych wučomnikow, zo bychu jeho horjewzali. A jako wón běše tam přišoł, pomhaše wón wjele tym, kotřiž wěřjachu přez tu hnadu.

28. Wón pak tych židow móžnje pšewinu a dowjedže jim zjawnje přez to pismo, zo Jezus je tón Chrystus. *St. 9, 22.*

19. staw.

Pawołowy skutk we Ephezu.

1. Sta so pak, jako Apollos w Korintusu běše, zo Pawoł přechodži te horne kraje a přińdže do Epheza a nadeńdže někotrych wučomnikow; *St. 18, 19. 21.*

2. K tym samym džeše wón: Sće wy swjateho Ducha dóstali, jako wy wěřešće? Woni pak džachu k njemu: Ale tež nihdy my njejsmy słyšeli, zo je

swjaty Duch. *St. 10, 44. Jan. 7, 39.*

3. A wón džeše k nim: Na čo sće wy dha křćeni? Woni džachu: Na Janowu křćenicu.

4. Pawoł pak džeše: Jan je křćil z křćenicu teje pokuty a prajił k ludu, zo bychy wěрили do toho, kotryž po nim přińć budže, to je do Jezom Chrysta. *Mat. 3, 11. Mark. 1, 8. Luk. 3, 16.*

5. Jako woni to słyšachu, dachu so křćić na to mjeno teho Knjeza Jezusa.

6. A jako Pawoł rucy na nich položi, přińdže tón swjaty Duch na nich, a ryčachu z jazykami a wěšćachu. *St. 2, 4. St. 6, 6. St. 8, 17. St. 10, 44. St. 11, 15.*

7. Wšitkich tych mužow pak běše pola dwanaće.

8. Wón pak zańdže do teje šule a předowaše chroble na tři měsacy, řečeše a narěča jich wot Božeho kralestwa. *St. 14, 3.*

9. Jako pak někotři zasakli běchu a njechachu wěrić a zle ryčachu wot teho puća před gmejnu, wotstupi wón wot nich a wotdžěli tych wučomnikow a řečeše wšědnje w šuli jeneho, z mjenom Tyrannusa. *2 Tim. 1, 15.*

10. To same so pak sta dvě léče wokoło, tak zo wšitcy, kotřiž we Aziskej bydlachu, to słowo teho Knjeza Jezusa słyšachu, židži a Grichizy.

11. A Bóh činješe nic snadne skutki přez tej rucy Pawoła,

12. Tak zo woni tež wot jeho kože te pótné rubiška a pasy na chorych kładžechu, a te chorosće wopuščichu jich a zli duchojo wot nich wustupichu.

13. Někotři židži pak, kiž wokoło běhachu a kotřiž zaročerjo běchu, spy-

tachu to mjeno teho Knjeza Jezusa na tych, kotřiž zlych duchow mějachu, mjenować a džachu: My zaroćimy was při Jezusu, kotrehož Pawoł přěduje.

14. Někajzy sedmjo synojo pak běchu jeneho žida, wyšeho měšnika, Skefasa z mjenom, kotřiž to činjachu.

15. Tón zły duch pak wotmołwi a džeše: Jezusa ja derje znaju a wo Pawoła wěm; kajzy sće pak wy?

16. A tón čłowjek, w kotrymž tón zły duch běše, skoči na nich a přemóže jich a čisnu jich pod so, tak zo woni nazy a zranjeni z teje sameje chěže čeknychu.

17. To pak bu zjawne wšitkim Židam a Grichizkim, kotřiž we Ephezu bydlachu, a padže bojósć na nich wšitkich, a teho Knjeza Jezusa mjeno bu wulcy khwalene. *St. 5, 5. 11.*

18. Tež wjele tych, kotřiž wěřjachu, přińdžechu, póznachu a připowjedachu swoje skutki. *Mat. 3, 6.*

19. Jich wjele pak, kotřiž so z njepotrjebnymi wěcami běchu parali, znosychu te knihi hromadu a zpalichu je přede wšitkim ludom; a pšeložichu, što winojte běchu, a namakachu pječdžesat tawzynt slěbornikow.

20. Tak móžnje rosćeše a přibjeraše to słowo teho Knjeza. *St. 6, 7. St. 12, 24.*

21. Jako to pak dokonjane běše, wza sebi Pawoł w duchu prjódka, zo by přez Mazedonsku a Achajzku čahnył a do Jerusalema přišoł, a džeše: Hdyž ja tam sym pobył, mam ja tež Rom wohladać. *St. 18, 21. St. 20, 22.*

22. A pósła do Mazedonskeje dweju, kotrajž jemu služeštaj, Timothea a Er-azta; wón pak chwilu wosta we Aziskej.

Rom. 16, 23.

Tekst na 18. njedźelu po swj. Trojicy. III.

23. [Sta so pak w tym času nic mały ropot teho puća dla. 2 Kor. 1, 8.

24. Přetož někajki złotnik, z mjenom Demetrius, kiž tej Dianje slěborne klětki dželaše a nic małego dobytku tym dželačerjam pšipokaza,

25. Tón tych samych a jich pomoznikow zhromadži a džeše: Wy mužojo, wy wěsće, zo my z teho džela wulki wužitek mamy. ;

26. Wy widźíce pak a slyšíce, zo nic jeno we Ephezu, ale tež skoro w cyłej Aziskej tón Pawoł čini, zo wjele luda wotpanje a praji, zo njesu bohoyo, kotřiž su z rukomaj wudžělani.

27. Ale nic jeno to nam na našej žiwnozći škodži, zo ničo njeplaći; ale tež tón templ teje wulkeje bohoweje Diany budže zaničowany, a budže so tak stać, zo jeje krasnosť budže zahinýć, kotruž však cyła Azizka a cyły swět česći.

28. A jako woni to slyšachu, buchu woni z hněwom napjelnjeni, woľachu a džachu: Wulka je ta Diana tych Ephezizkich!

29. A cyłe město bu poľne změška. Woni pak jene dobo wupadźechu na plaz (torhošćo) a zapřijachu Gaja a Ariztarcha, Mazedonźkeju, kotrajž běštaj Pawołowaj towaršej. 2 Kor. 1, 8.

30. Jako pak Pawoł chcyše k ludu hić, njepušćichu jeho ći wučomnicy.

31. Tež někotři tych wyšich we Aziskej, Pawołowi přeceljo, pošlachu k

njemu a napominachu jeho, zo by na plaz (torhošćo) nješoľ.

32. Někotři teho dla tak a někotři hi-nak woľachu; přetož ta zhromadźizna bu změšana, a najwjacy jich njewědźachu, čoho dla so běchu zešli.

33. Woni pak z teho luda dachu wuztupić Alexandra, kotrehož ći Židža pšiztorčichu. Aleksander pak z ruku kiwaše a chcyše so před ludom zamoľwić. St. 12, 17. St. 13, 16. St. 21, 40.

34. Jako pak pytnychu, zo wón žid je, sta so jedyn hłós wot wšitkich, kotřiž na dwě štundže woľachu: Wulka je ta Diana tych Ephezizkich!

35. Jako pak kanzleř tón lud zpokojiľ běše, džeše wón: Wy mužojo Ephezizy, kotry čłowjek je, kiž by njewědzał, zo tych Ephezizkich jich město so stara za tu wulku bohowu Dianu a za jejne nje-bjeske swjećo?

36. Dokelž teho dla so temu nichtó njepšećiwi, dha wam pšizteji, zo byšće so z pokojom dali a ničo njerozomneho nječinili.

37. Wy sće teju mužow sem přiwjedli, kotrajž ani cyrkwe rubježnikaj ani hanićerjej wašeje bohoweje njejztaj.

38. Jeli zo pak Demetrius a ći, kotřiž z nim jeneho hantweřka su, z někim maju prawować, dha budže sud dźeržany a tež su bohotojo; njech jedyn druheho wobzkorži.

39. Jeli zo pak něšto druheho pytaće, dha móže to w prawej zhromadźiznje wuwjedzene być.

40. Přetož my so ztrachujemy, zo bychmy džensnišeje přeciwnosće dla wobzkorženi byli, a však wina tudy

njebyla, z kotrejž my tajkeho zběženja dla so móhli zamołwić. A jako to wurěčał běše, rospušći wón tu gmejnu wot sebje.]

20. staw.

Pawołowe pućowanje do Troady a Mileta, a što wón tam je dokonjał.

1. Jako pak ta přećiwnosć běše přestala, zawoła Pawoł tych wučomnikow k sebi, požohnowa jich a woteńdže a džěše do Mazedonskeje.

2. Pšekhodziwši pak te same strony napominaše wón jich z wjele słowami a přińdže do Grichizkeje zemje,

3. A poby tam na tři měsacy. A jako ěi židži za nim stejachu, hdyž wón so do Syriskeje chcyše přewjesć, zamysli wón so zaso wróćić přez Mazedonsku.

4. S nim tež čehnjechu hač do Aziskeje Sopater z Beroje, wot tych Thesalonzkich pak Ariztarchus a Sekundus a Gajus z Derby a Timothej, wot Aziskich pak Tychikus a Trophimus. *St. 17, 10. St. 19, 20.*

5. Ći sami šedši přjedy dočakachu nas w Troadze. *St. 16, 8.*

6. My so pak přewjezechmy po jutrach z Philippa hač do pjateho dnja a přińdžechmy k nim do Troady a poby-chmy tudy přez sydom dnjow.

7. Na přnim tydzenjowym dnju pak, jako so ěi wučomnicy běchu zhromadźili, zo bychy chléb łamali, předowaše jim Pawoł a chcyše nazajtra so přeč dać a

dlěješe to słowo hač do polnocy. *Si. 2, 45. 46.*

8. Wjele lampow pak běše na łubi, hdžež zhromadźeni běchu.

9. A někajki młodźenz, z mjenom Eutychus, sedžeše we woknje, kotrehož twjerde zpanje nadpadže, jako Pawoł tak dolho předowaše, a bu wot spanja pšekhwatany a padže dele z tzećeje łubje a bu morwy zběhnjeny.

10. Tuž Pawoł dele přistupi, padže na njeho, wopšija jeho a džěše: Nječinće žaneho hawtowanja; přetož jeho duch je w nim. *1 Kral. 17, 21.*

11. A stupi zaso horje, lamaše tón chléb, pojě a řečeše dolho z nimi, hač do switanja, a tuž tak woteńdže.

12. Woni pak tež přiwjedžechu teho młodźenca žiweho, a buchu jara posyl-njeni.

13. My pak so přjedy přewjezechmy na lódži a dachmy so k Asonej a chcy-chmy tam Pawoła k sebi wzać; přetož tak běše wón poručil, dokelž wón pěši hić chcyše.

14. Jako wón pak we Asonje k nam přińdže, wzachmy my jeho k sebi a přińdžechmy do Mityleny.

15. A wot tudy so na lódži wjezechmy a přińdžechmy na druhi dzeń před Chius; a zaso na druhi dzeń pšiwjezechmy so do Samusa a wostachmy w Trogili; a nazajtra přińdžechmy do Mileta.

16. Přetož Pawoł běše zamyslił, nimo Epheza so přewjesć, zo by so we Aziskej njezakomdžil; přetož wón khwataše, zo by na swjatki we Jerusaleme był, hdy by jemu móžno bylo. *St. 18, 21.*

Tekst na 19. njedźelu po swj. Trojicy. III.

17. [Z Mileta wón pak pósła do Epheza a da k sebi tych staršich teje cyrkwe zawolać.

18. Jako pak ěi k njemu přińdžechu, džeše wón k nim: Wy derje wěsće wot přeněho dnja, jako sym do Aziskeje přišoł, kak ja z wami kóždy čas był sym. *St. 19, 10.*

19. Ja sym služił temu Knjezej ze wšej pokornozću a z wjele sylzami a ze zpytowanjemi, kotrež mi přiše su wot tych židow, kiž mi wlečechu;

20. Kak ja ničo njejsym zdžerzał, kotrež wužitne je, zo bych wam njepšipowjedził a was njewučil zjawnje a po chěžach;

21. Sym wobswědčil židam a Grichizkim tu pokutu k Bohu a tu wěru do našeho Knjeza Jezom Chrysta. *Mark. 1, 15.*

22. A hlaj, nětk w duchu ja zwjazany, du do Jerusalema a njewěm, što tam na mnje přińc ma; *St. 18, 21. St. 19, 21.*

23. Chiba-li zo swjaty Duch po wšěch městach wobswědći a praji, zo zwjazki a tyšnozće na mnje čakaju. *St. 9, 16. St. 21, 4. 11.*

24. Ale teho so ničo njeboju, ani moja duša mi samemu njeje droha, zo bych dokonjał mój běh z wjesolósću a tu službu, kotruž sym dóstał wot teho Knjeza Jezusa, k wobswědčenju to ewangelion teje miłosće Božej. *St. 21, 13.*

25. A hlaj, nětk ja wěm, zo moje wobličo wjazy njebudžeće wohladać wy

wšitcy, přez kotrychž sym ćahnył a přédował to kralestwo Bože.

26. Teho dla wobswědču ja wam na tym džensnišim dnju, zo ja sym čisty wot krwě wšitkich; *St. 18, 6.*

27. Přetož ničo njejsym zdžerzał, zo bych wam njepšipowjedził wšitku radu Božu.

28. Teho dla kedžbujće sami na so a na wšo stadło, na kotrež was tón swjaty Duch je postajił za bizkopow, zo byšće pasli tu gmejnu Božu, kotruž wón sam přez swoju krej je sebi dobył.

29. Přetož ja to wěm, zo po mojim woteńdženju budža bjez was přińc surowe wjelki, kotřiž teho stadla njebudža šonować.

30. Tež wot was samych budža postanyć mužojo, kotřiž budža pšewrótně wěcy rěčeć, zo bychy wu— čomnikow za sobu ćahnyli. *Ps. 41, 10.*

31. Teho dla wachujće a zpomńće na to, zo njejsym přestał, přez tři lěta w nocy a wodnjo jeneho kóžděho ze sylzami napominać. *Hebr. 13, 17.*

32. A nětk, lubi bratřa, ja was poruču Bohu a temu słowu jeho miłosće, kotryž mócny je was natwarić a wam dać to herbstwo bě wšitkimi woswjećenymi. *St. 14, 3.*

33. Ja wot nikoho njejsym slěboro abo złoto abo drastu požadał.

34. Přetož wy sami wěsće, zo k temu, štož mi potrěbne běše, a tym, kotřiž zo mnu běchu, stej služilej tutej rucy. *1 Kor. 4, 12. 1 Thes. 2, 9. 2 Thes. 3, 8.*

35. Ja sym wam wšitko pokazał, zo so tak prózować mamy, zo bychmy tych

slabych horjebrali a zpomnili na te słowa teho Knjeza Jezusa, zo wón je prajił: Sbóžnišo je dać, dyžli brać.

36. A jako to powědał běše, klaknu wón na swoje kolena a modleše so z nimi wšitkimi. *St. 21, 5.*

37. A sta so wulki plač wšitkich a padzechu Pawolej wokoło šije a wokošowachu jeho;

38. Najwjacy so zrudžachu na tym słowje, kotrež wón rjeknu, zo wjazy jeho wobličo njěbudža wohladać. A přewodžichu jeho hač k lódži.]

5. A sta so, jako my te dny tam pobychmy, wuńdžechmy my a dachmy so přeč. A woni nas wšitcy přewodžichu, ze žonami a z džěćimi, hač won před město, a poklaknychmy na brjoze a modlachmy so.

6. A jako so bjez sobu běchmy žohnowali, stupichmy do lódže; woni pak so wróćichu k temu swojemu.

7. My pak dokonjachmy to pšewjezenje wot Tirusa a přińdžechmy do Ptolemaidy a poztrowichmy tych bratrow a wostachmy jedyn dzeń pola nich.

21. staw.

Pawołowe pućowanje wot Mileta do Jerusalema, a što wón na nim je dokonjał a wustał.

1. Jako so nětk bě stało, zo my jich wostajiwši so přeč wjezechmy, přińdžechmy z přnim běhom do Koa a nazajtra pak do Rhoda a wot tudy do Patary.

2. A namakachmy lódž, kotraž do Pheniziskeje so wjezeše, stupichmy do njeje a wjezechmy so přeč.

3. A jako my Ziprus wuhladachmy, woztajichmy jón na lěwicy a wjezechmy so do Syriskeje a přińdžechmy do Tirusa; přetož tam měješe ta lódž tu nakładu wotpołożyć.

4. A jako wučomnikow namakachmy, pobychmy tam sydom dnjow. Ći sami Pawolej přez Ducha džachu, zo by so njedał do Jerusalema. *Št. 12. St. 20, 23.*

Tekt na 20. njedželu po swj. Trojicy. III.

8. [Nazajtra pak wuńdžechmy, kiž my při Pawoli běchmy, a přińdžechmy do Zezarije a zańdžechmy do chěže Philippa, teho ewangelizty, kiž běše wot tych sydom jedyn, a wostachmy pola njeho. *St. 6, 5.*

9. A tón měješe štyri džowki, kotrež běchu holzy (knježny) a wěšćachu. *St. 2, 17.*

10. Jako pak wjele dnjow tam wostachmy, přińdže ze židowskeje jedyn profeta z mjenom Agabus. *St. 11, 28.*

11. Tón přišedši k nam wza Pawoła pas a zwjaza swojej rucy a nocy a džeše: To praji tón swjaty Duch: Teho muža, kotrehož tón pas je, budža Ći židži we Jerusaleme tak zwjazać a podać do rukow tych pohanow. *St. 20, 23.*

12. A jako my to slyšachmy, prošachmy jeho my a Ći, kotřiž w tym

samym měsće běchu, zo by wón do Jerusalema nješoł.

Mat. 16, 22.

13. Pawoł pak wotmołwi: Što činiće, zo wy plakaće a tyšće moju wutrobu? Přetož ja sym hotowy, nic jeno zo bych mje zwjazali, ale tež, zo bych wumrěl we Jerusaleme teho mjena dla teho Knjeza Jezusa.

Rom. 8, 36.

14. Jako wón so pak njeda narěčeć, běchmy my z pokojom a džachmy: Ta wola teho Knjeza so stań.]

15. A po tych samych dnjach wotpołożichmy to swoje a čehnjechmy horje do Jerusalema.

16. Přińdžechu pak tež někotři tych wučomnikow z žezarije z nami a wjedžechu nas na hospodu k Mnazonej, jenemu Ziprizkemu, kiž stary wučomnik běše.

17. Jako pak nětk do Jerusalema běchmy přišli, wzachu nas ći bratřa rad lubje k sebi.

18. Na tón druhi dzeń pak zańdže Pawoł z nami k Jakubej, hdžež so wšitcy starši běchu zešli.

19. A jako jich běše poztrowił, powědaše wón jene za druhim, štož Bóh běše činił bjez pohanami přez jeho službu.

Luk. 10, 17. Jap. zk. 20, 24.

20. Jako woni to słyšachu, chwalachu woni teho Knjeza a džachu k njemu: Bratře, ty widžiš, kak wjele tawzynt tych židow je, kotřiž su wěrjacy, a su wšitcy surownizy při zakonju.

21. Woni su pak wo tebi słyšeli, zo wotwjedžeš wot Mójzasa wšitkich tych židow, kotřiž bjez pohanami su, a prajiš, zo bych woni njewobřezali swoje džěci, tež njechodžili po wustajenjach teho za-

konja.

St. 19,

26.

22. Što dha je? Zawěsće, ta zhromadžizna ma so zeńć; přetož woni budža zhonić, zo sy přišoł.

23. To teho dla čin, štož my ći prajimy: My mamy štyrjoch muskich, kotřiž na sebi slub maju; 4 Mójz. 6, 9. 18. Jap. zk. 18, 18.

24. Tych wzmi k sebi a wučizć so z nimi a čin nakład za nich, zo bych swoje hłowy wobtzihali a wšitcy pónali, zo na tym, štož wo tebi su słyšeli, nič njeje, ale zo ty tež sam khodžiš a zakhowaš tón zakoi.

25. Přetož tym wěrjazym z pohanow smy my pisali, zo smy wobzanknuli, zo bych woni nič teho njedžerželi, hač jeno, zo bych so woni wostajili teho, štož pšiboham budže woprowane, a teje krwě a zadušeneho a kurwarstwa. *St. 15, 20. 29.*

26. Tuž wza Pawoł tych mužow k sebi, da so nazajtra z nimi wučisćić a džěše do cyrkwe, da so wohladać, zo wón wudžerži te dny teho wučisćenja, hač był wopor daty za jeneho kóždeho wot nich.

27. Jako so pak te sydom dny chychu dopjelnić, pytnychu jeho ći Židza z Aziskeje w cyrkwi, nanučichu cyły lud a kładžechu rucy na njeho, *St. 24, 18.*

28. A wołachu: Wy mužojo Israelscy, pomhajće! To je tón čłowjek, kotryž přećiwo temu ludu a zakonju a přećiwo temu městu wšitkich wsudžom wući; tež je wón tych Grichizkich do cyrkwe nutř wjedł a to město njeswjate sćinił. *St. 24, 5. 5 Mójz. 23, 3.*

29. Přetož woni běchu w měsće z nim Trophima, teho Ephezizkeho, wuhladali; wot teho sebi myslachu, zo Pawoł jeho do cyrkwy je nutř wjedł. *St. 20, 4. 2 Tim. 4, 20.*

30. A cyle město bu změšane, a sta so zbžženje teho luda, a zapšimnuchu Pawoła a čehnjachu jeho z cyrkwy won; a na měsće buchu durje zanknjene. *St. 26, 21.*

31. Jako pak za tym stejachu, zo bychu jeho morili, přińdže powěsć k wyšemu hejtmanej teho wójska, zo to cyle Jerusalema je změšane.

32. Tón samy wza na měsće tych wojakow a hejtmanow k sebi a přiběža k nim. Jako pak woni teho hejtmana widźichu a tych wojakow, pšeztachu woni Pawoła bić.

33. Tuž pšibliži so hejtman a wza jeho k sebi a přikaza jeho zwjazać z dwěmaj rječazomaj a wopraša, što wón je a što je činił? *St. 20, 23.*

34. Jedyn pak wołaše tak a druhi hinak wot luda. Jako wón pak ničo wěsteho njemóžeše zhonić teho hawtowanja dla, přikaza wón, zo bychu jeho wjedli do wojskeje chěže.

35. Jako wón pak k zkhodej přińdže, sta so, zo wón wot tych wojakow bu njeseny, mocy dla teho luda;

36. Přetož wjele luda za nim džeše, kiž wołaše: Preć z tym!

37. Jako pak nětk Pawoł do wojskeje chěže bu wjedzeny, džeše wón k hejtmanej: Ssměm ja ći što prajić? Tón pak džeše: Móžeš grichizki?

38. Njesy ty tón Egypťowzki, kiž před tymi dnjemi sy změšk naćinił a wuwjedł

do pusćiny štyri tawzynt mordaržkich mužow?

39. Pawoł pak džeše: Ja sym židowski muž z Tarza, měšćan jeneho khwalobneho města Zilizizkeje zemje; ja prošu pak tebje, wotpušć mi, zo bych k temu ludu řečal.

40. Jako wón pak jemu wotpušći, stupi Pawoł na zkhód a kiwnu z ruku k ludu. A jako wulke mjelčenje bu, řečeše wón k nim po hebrejskej řeči a džeše: *St. 12, 17. St. 13, 16. St. 19, 33.*

22. staw.

Pawołowe zamołwjenje.

1. Wy mužojo, lubi bratřa a wótcojo, posłuchajće na moje zamołwjenje, kotrež nětk chcu k wam činić. *St. 7, 2.*

2. Jako pak woni slyšachu, zo wón po hebrejskej řeči k nim řečeše, buchu woni bóle mjelčo. A wón džeše:

3. Ja sym židowski muž, rodzeny w Tarzu w Zilizizkej, horječehnjeny pak w tutym měsće, k nohomaj Gamaliela, zpróznje rozwučeny we wótcowskim zakonju; a běch surownik Boha dla, kaž wy wšitcy džensniši džeń sće; *St. 5, 34.*

4. Kiž ja sym tón puć pšezčěhał hać k smjerći, sym zwjazał a podał do jastwa mužow a žony; *St. 8, 3. St. 9, 2. St. 26, 9.*

5. Kaž mi tež tón wyši měšnik a wšitcy starši budža swěd-čić, wot kotrychž ja tež listy wzach k tym bratram, jako ja do Damazka čehnjech, zo bych ja tych, kotřiž tam běchu, zwjazanych přiwjedł do Jerusalema, zo by-

chu čwělowani byli. *St. 9, 1. St. 26, 12.*

6. Sta so pak, jako ja tam čehnjech a k Damazku so pšiblišowach, připołdnju, wobswěći mje nahle wulka swětlosć z njebjes. *St. 9, 3. 17. St. 26, 12. 1 Kor. 15, 8.*

7. Ja padžech na zemju a slyšach hlós ryčo ke mni: Saule, Saule, što mje přescěhaš? *St. 9, 4. St. 26, 14. 15.*

8. Ja pak wotmołwich: Štó sy ty, Knježe? A wón džeše ke mni: Ja sym Jezus Nacarenski, kotrehož ty přescěhaš.

9. Ći pak, kotřiž zo mnu běchu, widžichu tu swětlosć derje a buchu nastróženi; tón hlós pak teho, kiž zo mnu řečeše, woni njeslyšachu. *St. 9, 7.*

10. Jak pak džach: Knježe, što mam ja činić? A tón Knjez džeše ke mni: Postań a dži do Damazka; tam budže tebi prajene wšitko to, štož ty činić maš. *St. 9, 6.*

11. Jako pak widžeć njemóžach před krasnosću teje sameje swětložće, buch ja za ruku wjedženy wot tych, kotřiž zo mnu běchu, a přińdžech do Damazka.

12. Ananias pak, jedyn bohabojazny muž po zakonju, kiž měješe dobre swědčenje wot wšitkich tam bydlazych Židow,

13. Přińdže ke mni, přistupi a džeše ke mni: Saule, luby bratře, pohladaj horje. A ja w tej samej štundže na njeho pohladach.

14. Wón pak džeše: Tón Bóh našich wótcow je će wuhotował, zo by ty póznał jeho wolu a wohladał teho praweho a tón hlós z jeho erta slyšal.

15. Přetož ty budžeš jeho swědk k wšitkim čłowjekam teho, štož sy widžil a slyšal. *St. 26, 16.*

16. A nětk, što so komdžiš? Stań a daj so křćić a zmyć wot swojich hrěchow a woľaj so k temu mjenu teho Knjeza.

17. Sta so pak, jako ja so zaso wróćich do Jerusalema a so modlach w cyrkwi, zo buch zatorhnjeny, *St. 9, 26*

18. A wuhladach jeho, kotryž ke mni džeše: Pokhwataj a wuńdž z molom z Jerusalema, dokelž woni njebudža horjewzac twoje swědčenje wote mnje.

19. A ja džach: Knježe, woni sami wjedža, zo ja jimach a khoztach w šulach tam a sem tych, kotřiž do tebjewěryachu. *St. 9, 2. St. 8, 3.*

20. A jako wulata bu ta krej Sćěpana, twojeho swědka, ja tež pódlá ztejach a mějach spodobanje na jeho morjenju a khowach tych drastu, kotřiž jeho morjachu. *St. 7, 58. St. 8, 1.*

21. A wón džeše ke mni: Dži; přetož ja chcu će daloko k tym póhanam póslać. *St. 9, 15. St. 13, 2.*

22. Woni pak na njeho posłuchachu hač do teho słowa a pozbězechu swój hlós a džachu: Preč wot zemje z tajkim; přetož zdobne njeje, zo by wón žiwy był.

23. A jako woni woľachu a drasty přec mjetachu a tón proch k njebjesam čiskachu,

24. Kazaše jeho tón hejtman do wojskeje chěže wjesć a přikaza, zo bychu jeho šwikali a so wobhonili, zo by zhonił, čoho dla woni tak na njeho woľachu.

25. Jako pak jeho z rjemjenjemi pšiwjazachu, džeše Pawoł k temu

nižšemu hejtmanej, kotryž pódlu steješe: Sšluša so wam, romzkeho čłowjeka a njesudženeho šwikać?

St. 16,

37.

26. Jako to tón nižši hejtman slyšeše, přinǵže a powědaše wón temu wyšemu hejtmanej a džeše: Hlada j, što maš činić; přetož tón čłowjek je Romski.

27. Tuž přistupi tón wyši hejtman a džeše k njemu: Praj mi, sy ty Romski? Wón pak džeše: Haj, ja sym.

28. Tuž wotmołwi wyši hejtman: Ja sym to měščanske prawo za wulki pjen-jez dóstał. Pawoł pak džeše: Ja sym tež tajki rodženy.

29. Tuž na měsće wot njeho wotz-tupichu, kotřiž jeho chychu woprašec. A tež wyši hejtman so boješe, jako zrozumi, zo Romski je a zo jeho běše zwjazal.

30. Nazajtra pak chcyše wón so wěšće wobhonić wo to, čoho dla wobskorženy bě wot židow, a pušći jeho ze zwjazkow a přikaza, zo bych u ěi wyši měšnicy a jich cyła rada přišli; a přiwjedže Pawoła a postaji jeho před nich.

23. staw.

Pawoł na swoje zamołwjenje před Jeruzalemzkej radu bity, wot Knjeza troštowany a ze ztrachoty wumoženy.

1. Pawoł pak pohlada na radu a džeše: Wy mužojo, lubi bratra, ja sym ze wšěm dobrym swědomnjom před Bohom chodžil, hač do toho dnja.

2. Tón wyši měšnik pak, Ananias, přikaza tym, kotřiž při nim stejachu, zo bych u jeho na hubu dyrili.

3. Tuž džeše Pawoł k njemu: Bóh budže tebe dyríc, ty bělena zčěna; a ty sedžiš a sudžiš mje po zakonju, a kažeš mje bić přeciwo zakonju?

4. A ěi, kiž při nim stejachu, džachu: Sswariš ty wyšeho měšnika Božeho?

5. A Pawoł džeše: Ja njewjedžich, lubi bratra, zo wón wyši měšnik je. Přetož pisane stej i: Wyšeho twojeho luda njedyrbiš zlě klec. 2 Mójz. 22, 28. 2 Pětr. 2, 10. Jud. št. 8.

6. Pawoł pak pózna, zo jich někotři běchu Sadduzejzzy a druzy Farizejzsy; tuž zawoła wón w radže: Wy mužojo, lubi bratra, ja sym Farizejski a syn Farizejskeho; ja budu sudženy teje nadžije a teho horjestaća dla tych morych.

St. 26,

5.

7. Jako wón to řečeše, sta so změšk tych Farizejskich a Sadduzejskich, a ta zhromadžizna bu rosdžělena.

8. Přetož Sadduzejzzy praja, zo žane horjestawanje njeje ani jandžel ani duch; Farizejzsy pak poznaju, zo je woboje.

Mat. 22, 23.

9. Bě pak wulke wołanje. A pis-mawučeni z črjody tych Farizejskich poztanych u, wojowachu a džachu: Ničo zleho na tym čłowjeku njenamakamy; jeli pak duch abo jandžel z nim řečał, dha my z Bohom wojować nimamy. St. 25, 25.

10. Jako pak tón změšk wulki bu, boješe so tón wyši hejtman, zo bych u Pawoła rostorhali; a přikaza wojakam,

zo bychu dele stupili a jeho wot nich přeč torhnyli a do teje wojserskeje chěže wjedli.

11. A nazajtra w nocy steješe tón Knjez při nim a džeše: Budź dobreje mysle, Pawole; přetož kaž ty wote mnje we Jerusaleme swědčil sy, tak maš tež w Romje swědčić.

12. Jako pak džen bu, zeńdžechu so někotři tych židow hromadu a zwjazachu so z přísahu a džachu, zo ani jěsć ani pić nochzedža, hač su Pawola skóncowali.

13. Jich pak běše wjazy, dyžli štyrcyći, kotřiž tajke zjednanje běchu hromadže sčinili.

14. Ći přistupichu k tym wyšim měšnikam a k staršim a džachu: My smy so z přísahu hromadže spřisahali, zo ničo woptać nochzemy, hač bychmy Pawola skóncowali.

15. Dha dajće wy nětko k wědženju temu wyšemu hejtmanej a tej radže, zo by jeho jutře k wam přiwjedł, jako chcyli Ći hišće lěpje so wobhonić wo jeho wěcy; my pak smy hotowi, prjedy dyžli wón před was přińdže, jeho morić.

16. Jako pak Pawola sotziny syn słyšeše to zle łakanje, přistupi wón a zańdže do teje wojserskeje chěže a připowědaše to Pawolej.

17. Tuž zawola Pawoł k sebi jeneho wot tych nišich hejtmanow a džeše: Tuteho młodźenca wjedź k temu wyšemu hejtmanej; přetož wón ma jemu něšto powjedzić.

18. Tón teho dla wza jeho k sebi a wjedžeše jeho k temu wyšemu hejtmanej a džeše: Tón zwjazany Pawoł zawola

mje k sebi a prošeše mje, zo bych tuteho młodźenca k tebi přiwjedł, kotryž tebi něšto prajić ma.

19. Tuž wza jeho wyši hejtman za ruku, wotstupi na stronu a woprašaja jeho: Što je, štož mi prajić maš?

20. Wón pak džeše: Ći židzi su so zjednali, zo bychu Će prosyli, zo by jutře dał Pawola před radu přiwjesć, jako chcyli so pola njeho hišće lěpje wobhonić.

21. Ty pak so njedaj wot nich narěć; přetož wjazy dyžli štyrcyći mužow wot nich na njeho łakaju, kotřiž su so hromadže spřisahali ani jěsć ani pić, hač bychy Pawola skóncowali; a nětk su hotowi a čakaju na twoje dobre wotmołwenje.

22. Na to pak pušći wyši hejtman teho młodźenca a přikaza jemu, zo by nikomu njeprajil, zo jemu to je zjewil.

23. A zawola k sebi dweju wot tych nišich hejtmanow a džeše: Přihotujće dvě sće wojakow, zo bychy šli hač do žezarije, a sydom džesać jězdnych a dvě sće tzělwow, na tzeću nóznu štundu;

24. A přihotujće zkočata, zo bychy Pawola na nje sadžili a stroweho přiwjedli k Felirej, temu bohotej.

25. A napisa tež list, tón so tak měješe:

26. Klaudius Lizias temu drohemu bohotej Felixej, wjele strowja a zboža.
1

27. Tuteho muža běchu židzi jeli a chcychy jeho morjeného měć. A ja přińdžech z wojakami k temu a jeho wutorzech jim a zhonich, zo je Romski. *St. 21, 33. St. 22, 25.*

28. Jako ja pak chzych tu winu wjedźić, kotrejež dla na njeho skorža, wjedžech jeho před jich radu. *St. 22, 30.*

29. Tuž zhonich ja, zo wón je wobskorženy wo to woprašowanje jich zakonja, a zo nima žaneje winy, kotrejež dla by smjerće abo zwjazanja hódny był.

30. Mi pak běše powjedžene, zo někotři tych židow na teho muža chcedža łakać; tuž na měsće pósłach jeho k tebi a dach tež tym skórzbnikam prajić, zo bychy před tobu, štož na njeho bychy měli, řečeli. Měj so derje! *St. 24, 8.*

31. Ći wojacy teho dla, jako jim běše prikazane, wzachu Pawoła a wjedžechu jeho w nocy do Antipatridy.

32. Nazajtra pak dachu tych jězdnych z nim čahnyć a wróćichu so zaso do teje wojskeje chěže.

33. Jako pak Ći sami do žezarije přińdžechu, podachu tón list temu bohotej a stajichu teho Pawoła před njeho.

34. Jako pak bohota tón list běše pšelazował a so woprašal, z kotreho kraja wón je? a zhonił, zo z Zilizizkeje je,

35. Džeše wón: Ja chcu Će pšesłyšeć, hdyž twoji skórzbnicy tež tudy budža. A prikaza jeho twjerdže dzeržeć we Herodašowym domje.

24 staw.

Pawoł před bohotom Felixom wot židow wobskorženy.

1. Po pječich dnjach pak čehnješe dele wyši měšnik Ananias z tymi staršimi a z jednym ryčnikom Tertullusom; Ći přistupichu k bohotej přećiwo Pawolej.

2. Jako wón pak zawołany bě, poča Tertullus skorzić a praješe:

3. So my we wulkim pokoju smy pod tobu a wjele dobrego tutemu ludu so stanje přez twoje wobztaranje, wulkimóžny Felixo, to my poznajemy stajnje a wšudžom z wulkim džakom. *St. 23, 26.*

4. So bych ja Će pak dołho njekomdžil, prošu ja, ty by chcył nas zkrótkim słyšeć po swojej miłozći.

5. Přetož my smy tuteho muža namakali škódného a kiž změšk Ćini wšitkim židam po cyłej zemi, a je najwosebniši teje Nazarenzkeje sekty; *1 Kral. 18, 17.*

6. Kiž tež spytał je, zo by wón tu cyrkej njeswjatu sčinił, kotrehož my tež smy jimali a chcychmy jeho sudzić po našim zakonju.

7. Lizias, wyši hejtman, pak přińdže a wza jeho z wulkej mozu z našich rukow,

8. Prikaza tež jeho skórzbnikam, zo bychy k tebi přišli; wot kotrehož ty móžeš, jeli zo so sam chceš wobhonić, to wšitko zhonić, čoho dla my na njeho zkoržimy. *St. 23, 30.*

9. A k temu tež ryčachu Ći židzi a prajachu, zo so tak ma.

Tekst na 21. njedźelu po swj. Trojicy. III.

10. [Pawoł pak wotmołwi, jako jemu tón bohot kiwaše, zo by rěčał: Dokelž wot wjele lět hew sy sudnik był tutemu ludu, dha chcu ja najkhroblišo to, štož mje nastupa, wupowědać.

11. Ty móžeš póznać, zo wjazy njeje dyžli dwanaće dnjow, jako ja sym přišoł do Jerusalema, zo bych so modlił.

12. Tež njejsu mje namakali w cyrkwi, zo bych z někim rěčał abo změšk teho luda činil, ani w šulach ani po měsće. *St. 25, 8.*

13. Ani tež njemóža woni to dowjezć, čohož dla nětk na mnje skorža.

14. Teho so pak ja před tobu wuznaju, zo ja po tym puću, kotryž woni zektu mjenuja, tak služu temu Bohu mojich wótcow, zo wěru wšitkemu, štož pisane je w zakonju a w tych profetach;

15. A mam tu nadźiju k Bohu, na kotruž tež tući sami wočakuja, zo budže so stać horjestawanje tych morwych, prawych a tež tych njeprawych.

16. Wo to ja so pak prózuju, zo bych měł swědomnje bjez poroka před Bohom a před ludźimi wšudžom.] *St. 23, 1.*

17. Ale po wjele lětach sym ja přišoł a sym smilnych darow přinješ swojemu ludu a wopory. *St. 11, 29. St. 21, 26. Gal. 2, 10.*

18. Při tym namakachu mje, zo ja so dach w cyrkwi čizčić bjez ropota a bjez hawtowanja, někotři Židža z Aziskeje, *St. 21, 27.*

19. Kotřiž dyrbjeli před tobu so postajić, skorzić, jeli zo něšto ke mni

maju.

20. Abo njech tući sami wupowjedaju, hač što njeprawe su na mni namakali, dokelž ja hišće před radu steju,

21. Chiba teho jeničkeho słowa dla, kotrež ja wołach stejacy bjez nimi: Teho horjestawanja tych morwych dla budu ja džens wot was wobskorženy. *St. 23, 6. St. 26, 6. St. 28, 20.*

22. Jako pak to Felix běše słyšał, wotłóži wón jich, derje wjedziwši wo jich puću, a džeše: Hdyž Lizias, tón hejzman, přindže, chcu ja so wo to waše wobhonić. *St. 23, 26.*

23. Přikaza pak temu nižšemu hejmanej, zo by Pawola twjerdže dđeržał, jemu pak pokoj dał a nikomu njewobarał wot tych svojich, zo by jemu služil abo k njemu chodžil.

Tekst na 22. njedźelu po swj. Trojicy. III.

24. [Po někotrych dnjach pak přindže Felix ze swojej žonu Druzillu, kotraž židowska běše, pósła po Pawola a posłuchaše jeho wot teje wěry do Chrysta.

25. Jako wón pak ryč činješe wot prawdosće a pózcíwozće a wot pšichodneho sudženja, stróži so Felix a wotmołwi: Nětk móžeš woteńć; hdyž pak budu čas měć, chcu ja će kazać zaso zawolać.

26. A při tym pak so wón nadźiješe, zo jemu wot Pawola budža pjenjezy date, zo by jeho pušćil; teho dla wón jeho tež husto k sebi zawola a rosryčowaše so z nim.

27. Po dwěmaj lětomaj pak dósta Felix po sebi na swoje město Porziusa Fezta. Felix pak chcyše židam dobrotu wopokazać a wostaji Pawoła po sebi jateho.]

St. 25, 14.

25. staw.

Pawoł powoła so před Feztusom na kejžora.

1. Jako pak Feztus do kraja přińdže, čehnješe wón po třoch dnjach horje do Jerusaleina z Zezarije.

2. Tuž zjewichu so před nim tón wyši měšnik a či wosebniši wot tych židow přećiwo Pawołej a prošachu jeho, St. 24, 1.

3. A žadachu, zo by jim tu luboš přećiwo njemu wopokazał a jeho dał do Jerusalema přiwjesć; přetož woni łakachu, zo bychu jeho na drozy skóncowali.

4. Tuž wotmołwi Feztus: Wšak budže Pawoł dzeržany w Zezarii; a zo wón tež sam w krótkim tam počehnje.

5. Kotřiž teho dla wot was móža, džeše wón, njech sobu přińdu a njech na njeho skorža, jeli zo někajka wina na tym mužu je.

6. Jako pak pola nich wjazy nic hač džesać dnjow poby, čehnješe wón do Zezarije. Nazajtra pak syže wón so na sudny stoł a kazaše Pawoła přiwjesć.

7. A jako tón samy bu přiwjedzeny, wobstupichu jeho či Židža, kotřiž běchu z Jerusalema přišli, a wjedzechu wulke a ćežke zkóržby přećiwo Pawołej, kotrež

njemóžachu dowjezc;

8. Dokelž wón so zamołwi a džeše: Ja njejsym ničo ani přećiwo židowskemu zakonju ani přećiwo cyrkwi ani přećiwo chěžorej zhrěšil.

9. Feztus pak chcyše Židam luboš wopokazać, wotmołwi Pawołej a džeše: Chceš horje do Jerusalema hić a tam teho dla sudženy być přede mnou? St. 24, 27.

10. Pawoł pak džeše: Ja steju před khěžorzskim stołom, tam mam so ja dać sudzić. Zžidam žaneje kšiwdy njejsym sćinił, kaž tež ty najlěpje wěš.

11. Sym ja pak koho zkšiwdził a něšto smjerće hódne sćinił, dha ja so njewobaram wumrjeć; jeli zo pak ničo njeje, čohož dla či mje wobzkorža, dha mje nchtó jim njemóže podać; na kejžora ja so powołam.

12. Tuž rosryča so Feztus z radu a wotmołwi: Na kejžora sy so ty powołał, k chěžorej pónďžeš.

13. A po někotrych dnjach přińdžeštaj kral Agrippas a Bernize do Zezarije, zo byštaj Fezta powitalaj.

14. Jako pak wonaj tam wjeleě dnjow pobyłaj běštaj, přinjese Feztus před krala to wot Pawoła a džeše: Jedyn muž je wot Felixa jaty wostajeny, St. 24, 27.

15. Kotrehož dla, jako we Jerusalemje běch, či wyši měšnicy a starši tych Židow přede mnje su stupili a prošachu pře sud přećiwo njemu; St. 1. 2.

16. Kotrymž ja wotmołowich: So w Romzkim to wašnje njeje, zo bychu jeneho čłowjeka dali skóncować, prjedy dyžli tón wobskorženy svojich

zkóržbnikow prjedy so by měł a město dóstał, zo by so zamolwił na to, štož jemu winu dawaju. *5 Mójz. 17, 6.*

17. Jako teho dla woni so sem zeńdžechu, nječinjach ja žaneho wotložnja, synuch so tón druhi dzeń na sudny stoł a kazach teho muža přiwjesć,

18. Přeciwo kotremuž či skóržbnicy, kiž pódla stejachu, žanu winu na njeho njepšinjesechu, kotrejež so ja nadžijach.

19. Woni pak někotre woprašnja mějachu přeciwo njemu wot swjeho pšibójztwa a wot jeneho morweho Jezusa, wot kotrehož Pawoł praješe, zo je žiwy. *Luk. 24, 23.*

20. Jako pak ja so na to prašenje njewuztejach, džach ja, hač wón by chcył hić do Jerusalema a tam wo to być sudženy?

21. Jako pak Pawoł so powoła, zo by schowany był k sudu teho kejžora, pšikazach jeho zdžeržeć, hač bych jeho chěžorej pósłał.

22. Agrippas pak džeše k Feztej: Ja sam tež chcył teho čłowjeka rad słyšeć. Wón pak džeše: Jutře budžeš jeho słyšeć.

23. Nazajtra teho dla přińdžeštaj Agrippas a Bernize z wulkim wuhotowanjom a zańdžeštaj do sudneje chěže z hejtmanami a z wosebnymi mužemi teho města; a jako Feztus prikaza, bu Pawoł přiwjedzeny.

24. A Feztus džeše: Kralo Agrippa a wšitcy wy mucy, kiž wy tudy z nami sće, tu widžiće wy teho, kotrehož dla mje tón cyły židowski lud je prosył we Jerusaleme a tudy, a wołachu, zo so njezaleži, zo by tón dlěje žiwy byl. *St.*

22, 22.

25. A jako ja zrozymich, zo wón ničo njeje činił, zo by smjerće hódne było, a wón so sam na kejžora běše powołał; wobzanknych ja, zo by był pósłany, *St. 23, 9.*

26. Wot kotrehož ja ničo wěsteho nimam, zo bych temu knjezej pisał. Teho dla sym kazał, zo by wón před was přiwjedzeny byl, najwjacy pak před tebe, kralo Agrippa, zo bych po tym wobhonjenju něšto měł pisać.

27. Přetož mi so zda njerozomna wěc być, jateho pósłać a žaneje winy přeciwo njemu njezjewić.

26. staw.

Pawoł dósta na swoje zamołwjenje wot Agrippy swědčenje njewinozće.

1. Agrippas pak džeše k Pawołej: Tebi je wotpušćene, zo móžeš sam za so rěčeć. Tuž zamołwi so Pawoł, wupšežtrěwši ruku:

2. Mi je jara lubo, luby kralo Agrippa, zo ja džens před tobu so zamołwić móžu na to wšitko, čohož mi Židža winu dawaju;

3. Najbóle, zo tebi su wědomne wšitke wašnja a prašenja tych Židow. Teho dla prošu će, zo by zčeřpliwje na mnje posluhał.

4. Wšak wot mojeho žiwjenja wot młodosće hew, jako je było wot spočatka bjez mojim ludom we Jerusaleme, wjedža wšitcy židži,

5. Kotřiž mje dawno su znali (jeli zo chcyli swědčić), zo po tej najwótrišej zekće našeje Božej služby sym Farizejski.

St. 23, 6. Phil. 3,

5.

6. Nětk pak ja steju wobskorženy wo tu nadžiju teho sluba, kotryž so stał je k wótcam wot Boha,

St. 13, 32. St. 28,

20. 1 Mójz. 3, 15.

7. Kotremuž so nadžija te dwanaće narody tych našich přińc, přez Božu službu wodnjo a w nocy stajnje. Teje nadžije dla, mój kralo Agrippa, na mnje skorža či Židža.

St. 24, 15.

8. Što budže to pola was za njewěrne sudžene, zo Bóh morwych zbudži?

9. Mí je so woprawdže samemu zdało, zo přeciwo mjenu Jezusa Nacarenskeho mam wjele napřeciwo činić.

St. 8, 3. St. 9, 1. St. 22, 4.

10. Jako ja tež sym činił we Jerusaleme, hdžež ja wjele swjatyh sym do klódy zanknuł, na kotrychž móc doztach wot wyšich měšnikow; a hdyž woni zkónzowani buchu, sym ja to prawo pomhał wurjez.

11. A po wšitkich šulach ja jich husto čwilowach a nučach, zo bychu jich hanili, a běch jara njemdry na nich, pšezčěchach jich tež hač do cuzych městow.

12. W tym, jako ja tež do Damazka džěch, z mozu a z poručenjom wot tych wyšich měšnikow,

St. 9, 2.

13. Připołdnu, mój kralo, widžich ja na puću, zo swětłosc z njebjes, jasniša, dyžli teho slónza jasnosť, mje a tych, kotřiž zo mnu džěchu, wobswěći.

14. A hdyž my wšitcy na zemju padžechmy, slyšach ja hlós, kotryž ke

mni rěčeše po Hebrejzku: Saule, Saule, što mje přescěhaš? Čěžko či budže, přeciwo wótremu kopać.

15. Ja pak džach: Štó sy ty, Knježe? Wón pak džeše: Ja sym Jezus, kotrehož ty přescěhaš;

16. Ale postać a stup na swojej nocy; přetož teho dla sym ja so tebi zjewił, zo bych će postajił za služomnika a za swědka teho, štož ty sy widžil a štož tebi hišće budu zjewić.

St. 22, 15.

17. A chcu će wumóž wot teho luda a wot pohanow, k kotrymž ja će nětk pósćelu,

18. K wotewrjenju jich woči, zo bychu so wobročili wot čemnozčekswětłu a wot teje mocy teho satana k Bohu, zo bychu woni dóstali wodaće tych hrěchow a to herbstwo bjez woswjećeny mi přez tu wěru do mnje.

Jez. 35, 5. Eph. 1, 18. Jap. zk. 20, 32.

19. Teho dla, kralo Agrippa, njeběch ja njeposlušny temu njebieskemu widženju;

Gal. 1,

16.

20. Ale pšipowjedach najprjedy tym w Damazku a we Jerusaleme a po wšem kraju teje židowskeje, tež póhanam, zo bychu pokutu činili a so wobročili k Bohu, tež činili dostojne skutki teje pokuty.

St. 9, 20.

21. Teho dla su mje či židzi w cyrkwi jimali a pytali mje morić.

St. 21, 30.

22. Ale z Božej pomozu steju ja hišće hač do tuteho dnja a swědču małemu a wulkemu; njeryču tež ničo, chiba štož či profetojo su rěčeli, zo so stać dyrbyeše, a Mójzas:

Luk. 24, 44.

23. So Chrystus je dyrbjal čerpić a

tón přěńši być z teho horjestawanja tych morwych a připowědać to swětło temu ludu a tym póhanam. *1 Kor. 15, 20. Kol. 1, 18. Zjew. 1, 5.*

Tekst na 23. njedźelu po swj. Trojicy. III.

24. [Jako pak wón so z tym zamołwi, džeše Feztus z wulkim hłosom: Błazniš so, Pawole; twoje wulke nawuknjenje přinjese će k blaznozći.

25. Wón pak džeše: Mój drohi Feztuso, ja so njeblaznju; ale ja řeču prawe a mudre słowa.

26. Přetož tón kral wo tym wšitkim jara derje wě, k kotremuž ja tež chroble řeču. Přetož ja mam za to, zo ničo tuteho jemu njeje potajne; přetož to w kuće so stało njeje. *Jan. 18, 20.*

27. Wěřiš, kralo Agrippa, tym profetam? Ja wěm, zo wěřiš.

28. Agrippas pak džeše k Pawolej: Mało je trjeba, dha by mje naryčał, zo bych kšezćijan był.

29. Pawoł pak džeše: Ja žadam wot Boha, njech je mało abo wjele trjeba, zo by nic jeno ty, ale tež wšitcy, kotřiž mje džens słyša, tajcy byli, jako ja sym; wuměnjene pak su tute zwjazki.

30. Jako wón to běše prajił, postaže tón kral a bohot a Bernize a kotřiž z nimi sedźichu,

31. A wotztupiwiši na stronu řečeše jedyn k druhemu a džachu, zo tutón čłowjek ničo njeje činił, zo by smjerće abo tych zwjazkow hódne było.

32. Agrippas pak k Feztej rjeknu: Tutón čłowjek budžiše mohl pušćený

być, hdyž by so na kejžora njepowolał.]

27. staw.

Pawołowe trašne a džiwne wjezenje na lódži.

1. Jako pak wobzanknjene běše, zo bychmy so přewjezli do Walzkeje, podachu woni Pawoła a někotrych druhich jatych temu nižšemu hejtmanej, z mjenom Juliušej, z khěžorzkeho wójška. *St. 25, 12.*

2. Jako pak my do Adramitizkeje lódže stupichmy, zo bychmy so po Aziskich stronach přewjezli, pušćichmy so na morjo; a běše z nami Ariztarchus Mazedonški z Thesaloniki. *St. 19, 29.*

3. A přińdžechmy na druhi džen do Sidona. A Julius so přećiwo Pawolej dobroćiwje zadžerža; wotpušći jemu k přecelam hić, zo by wobztarany był. *St. 24, 23. St. 28, 16.*

4. A wotsal so pušćichmy a wjezechmy so nimo Zžiprusa, teho dla, zo nam wětry běchu pšeciwné.

5. A přewjezechmy so přez morjo, kotrež je pola Zžilizkeje a Pamphilizkeje, a přińdžechmy do Mira, města Lizizkeho.

6. A tam namaka tón nižši hejtman Alexandrizku lódž, kotraž so wjezeše do Walzkeje, a sadži nas do njeje.

7. A jako někotre dny njezpěšnje so wjezechmy a lědom přećiwo Knidusu přińdžechmy z(přetož wětr so nam přećiwješe), wjezechmy my so přećiwo

Kretu nimo města Salmona.

8. A lědom nimo teho sameho čehnjechmy, tuž přindžechmy na někajke město, kotremuž rěkachu dobry brjóh, při kotrymž běše blisko město Lazea.

9. A jako so wjele časa běše minulo a nětko to wjezenje na lódži trašne běše, přetož tež tón póztny čas nimo běše, napomina jich Pawoł, *2 Kor. 11, 25. 26.*

10. A praješe k nim: Wy mužojo, ja widžu, zo to wjezenje na lódži z křiwdu a z wulkej škodu so stać budže, nic jeno temu nakladu a tej lódži, ale tež našemu žiwjenju.

11. Tón nižši hejtman pak wjazy wěrješe temu knjezej teje lódže a temu lódnikej, hač temu, štož Pawoł praješe.

12. A jako tón brjóh so njehodžeše, hdžež bychu pobyli přez zymu, radžeše jich wjele, zo bychu so wot tudy přeč pušćili, hač móhli tak dosahnuć do Phenizizkeje, zo bychu tam přez zymu wostali, při Kretizkim brjoze, srjedža wětra wot poł pońnja a wot poł wječora.

13. A jako tón wětr wot pońnja duješe a za to mějachu, zo jim tak pónďže, kaž sebi běchu zamyslili, pušćichu woni so wot brjoha a wjezechu so blisko při Kreće.

14. Nic dolho potom pak zběže so napřećiwo njej sylny wětr, kotremuž rěkaju Euroklidon abo wětr wot poł ranja a wot pońnocy.

15. A jako ta lódž běše zapši-. mnjena a njezamóžeše so přećiwo wětru stajić, pušćichmy my ju po wětre, a tak so wjezechmy.

16. My pak přindžechmy k někajkej

malej inzuli (kupje), kotrejž rěkachu Klauda; tam mózachmy lědom lódžičku zapšijeć.

17. Tu wzachmy my a wšelkeje pomocy pytaŕši podpasachmy lódžičku k lódži; přetož my so bojachmy, zo by na pězk panuła, pušćichmy zegel (plachtu) dele, a buchmy tak wjezeni. *Št. 40.*

18. Jako pak před wulke njewjedro tam a sem mjetani běchmy, wumjetachmy my druhi džen tón naklad.

19. Na třeći džen pak wućisnychmy sami z našimaj rukomaj teje lódže grat.

20. A jako ani slóncó ani hwězdy přez wjele dnjow so njepokazachu a nic małe njewjedro nam naztaže, bě nam na posledku wšitka nadžija wšudžom přeč wzata, zo bychmy móhli być zdžerženi.

21. A jako my tež za dolhi čas njeběchmy jědli, tuž stupi Pawoł srjedža bjez nich a džeše: Lubi mužojo, wy sće dyrbjeli mje posłuchać a wot Krety so přeč njepušćić a nam tajku křiwdu a škodu njenaćinić.

22. Dha wšak ja was nětk napominam, zo byšće dobreje mysle byli; přetož wot was žana duša njebudže kónc wzać, chiba jeno ta lódž.

23. Přetož w tej nocy je při mni stał jandžel Boži (Chrystus), kotrehož ja sym a kotremuž ja služu. *1 Móž. 16, 7.*

24. Tón džeše: Njebój so, Pawole, před khězorom maš stać; a hlaj, Bóh je će wobdarił ze wšitkimi, kotřiž z tobu so wjezu. *Št. 23, 11.*

25. Teho dla, lubi mužojo, budžće dobreje mysle; přetož ja wěrju Bohu, zo tak budže, kaž mi je powjedžene.

26. My so pak k někajkej inzuli přiwjesć mamy. *St. 28, 1.*

27. Jako pak štyrnata nóc bě přišla a my po adriatizkim morju so wjezechmy, zezda so wokoło połnocy tym lódnikam, zo so jim někajki kraj přibližuje.

28. A puščichu wołojnicu do wody a namakachu dwacyći sahow hluboku; a trochu dale so wjewewši, puščichu zaso wołojnicu a namakachu pjatnaće sahow.

29. Bojachu so pak, zo snadnje wo zkałobne města móhli zawadzić, a čisnychu zady z lóдзе štyri kótwicy a prošachu, zo by dzeń był.

30. Jako pak či lódnizy sebi myslachu z lóдзе čeknyć a čołmik do morja puščichu a wudawachu, jako chcyli wot z prjódk teje lóдзе te kótwicy dele pušćić,

31. Džeše Pawoł k nižsemu hejtmanej a k tym wojakam: Jeli zo či we lódzi njewoztanu, dha wy při žiwjenju wostać njemóžeće.

32. Tuž wotrubachu wojacy te štryki teje čolnizy a puščichu ju, zo by wotpanuła.

33. A jako nětk chcyše dzeń być, napominaše Pawoł wšitkich, zo bychu pojědli, a džeše: Džens je štyrnaty dzeń, zo wy čakaće a bjez jědze sće byli a njejsće ničo k sebi brali. *Št. 27.*

34. Teho dla napominam ja was, zo byšće pojědli; to wšak budže k wašej ztrowozći služić. Přetož zawěsće žadnemu wot was włós z hlowy njebudže wupanuć. *Mat. 10, 30. Luk. 21, 18.*

35. Jako pak to prajił běše, wza wón chlěb, džakowaše so Bohu přede wšitkimi a lamaše a poča jěsć. *1 Sam. 9, 13. Jan. 6, 11.*

36. Tuž buchu wšitcy lepšeje mysle a wzachu tež jědz k sebi.

37. Nas pak wšitkich hromadže we lódzi běše dwě sće sydom džesać a šěsć dušow. *St. 2, 41. St. 7, 14.*

38. A jako z jědžu běchu nasyceni, položichu woni tu lódz a wučisnychu to žito do morja.

39. Jako pak dzeń bě, njeznajachu woni tu zemju; někajki móržki brjóh pak wuhladachu, kiž ramjo měješe; do teho sameho chcychu woni tu lódz zahnać, hdy by móžno było.

40. A wučahnuchu te kótwicy, puščichu ju na morjo, rospuščichu tež te zwjazki teho prawidła a zhotowachu płachtu po wětre, a tak so k brjóhu čehnjechu.

41. My pak zapadźechmy do města, kotrež z wobeju stronow morjo měješe; tuž storči so lódz a tón prjódk wosta njehnuty stejo; posledk pak so roslama wot tych sylnych žołmow. *Mat. 8, 24. 2 Kor. 11, 25.*

42. Tych wojakow rada pak běše, zo bychu tych jatych skóncowali, zo by žadyn njepšepłował a čeknuł.

43. Ale nižši hejtman chcyše Pawoła zdžeržec a njepřida jim jich zamyslenje; přikaza pak tym, kiž plůwać móžachu, zo bychu so najprjedy do morja pušćili a na brjóh wušli.

44. Tym druhim pak, zo bychu někotři na dezkach, někotři na kruchach wot teje lóдзе wupłuwali. A tak sta so, zo wšitcy strowi na zemju přińdžechu. *Št. 24. 25.*

28. staw.

Pawoła dźiw na kupje Melite. Pšichod a zamokwjenje w Romje.

1 A jako my strowi běchmy wustupili, póznachmy my, zo tej inzuli Melita rěkachu. Ći zuzy ludžo pak nam nje-wopokazachu mału lubosć; *St. 27, 26.*

2. Přetož woni zapalichu hromadu drjewja a wzachu nas wšitkich horje dešća dla, kotryž nas běše nadpanuł, a tež zymy dla. *2 Kor. 11, 27.*

3. Jako pak tež Pawoł hromadu droba běše zebrał a na woheń položil, wuzkoči ješće wot ćoploty a suže so na jeho ruku.

4. Jako Ći ludžo widžichu, zo to zwěrjo na jeho rucy wisy, džachu woni bjez sobu: Zawěrnje, tutón čłowjek je mordar, kotremuž to wjećenje Bože njeda žiwemu być, hač wón runje z morja je strowy wušoł.

5. Ale wón wottrase to zwěrjo do wohenja a njebu jemu ničo. *Mark. 16, 18.*

6. Woni pak wočakowachu, hač by wón začekał abo morwy dele padnył. Jako pak dołho wočakowachu a widžichu, zo so jemu ničo zleho njezta, dźiwachu woni so a džachu, zo wón je bóh.

7. Při tym samym měsće pak měješe teje inzule wyši, z mjenom Publius, swoje kubla; tón wza nas horje a hospodowaše nas luboznje přez tři dny.

8. Sta so pak, zo tón nan teho Pub-

liusy na zymnu a na čerwjenu chory ležeše. K temu zańdže Pawoł, modleše so a položi rucy na njeho a wustrowi jeho. *Mat. 8, 14.*

9. Jako so to běše stało, přistupichu tež druzy, kotřiž na tej inzuli chori běchu, a dachu so wuztrowić.

10. Ći sami nam tež wulku česć wopokazachu, a jako přeč čehnjechmy, nakładzechu woni nam do lódže, štož nam trjeba běše.

11. Po třoch měsazach pak pušćichmy my so přeč na jenej Alerandrizkej lódži, kotraž přez zymu na tej inzuli běše byla a měješe znamjo tych dwójnikow.

12. Přińdzechmy tak do Sirakuzy, hdžež my přez tři dny wostachmy.

13. Wot tudy so dale wjezechmy a přińdzechmy do Regije, a po jednym dnju, jako so wětr wot połdnja zběhnu, přińdzechmy tón druhi dzeń do Puteolow.

14. Tam namakachmy bratrow a buchmy wot nich prošení, zo bychmy pola nich sydom dnjow wostali. A potom tak přińdzechmy do Roma.

15. A wot tudy, jako Ći bratřa wot nas běchu slyšeli, přińdzechu woni nam napřećiwo hač k Appiusowemu městku a hač k třjom korčmam. Jako Pawoł tych wuhlada, džakowaše wón so Bohu a měješe dobru nadźiju.

Tekst na 24. njedželu po swj. Trojicy. III.

16. [Jako my pak do Roma přińdzechmy, poda tón nižši hejtman tych jatych temu wyšemu hejtmanej.

Ale Pawołej bu wotpušćene, zo móžeše wostać, hdžež wón chcyše, z jednym wojakom, kotryž by jeho hladał. *St. 28, 33. St. 24, 23. St. 27, 3.*

17. Sta so pak po třoch dnjach, zo Pawoł tych wosebnych tych Židow hromadu zawoła. Jako so pak či běchu zešli, rjeknu wón k nim: Wy mužojo, lubi bratřa, ja ničo njejsym činił přećiwo našemu ludu ani přećiwo wótcowskim wuztajenjam; a tola sym jaty z Jerusalema podaty do Romzkich rukow. *St. 23, 1.*

18. Či sami pšeslyšachu mje a chcychu mje pušćić, dokelž žana wina teje smjerće na mni njeběše k namakanju. :

19. Jako pak či židži so temu pšećiwichu, buch ja nućeny, na kejžora so powołać, nic pak, jako bych ja něšto měł, mój lud wobskoržić. *St. 25, 12.*

20. A dha teho dla sym ja was k sebi prosyl, zo bych was wohladał a z wami řečał; přetož nadžije JIzraelzkeje dla sym ja z tym rječazom wobdaty. *St. 23, 6. St. 24, 21. St. 26, 6. 7.*

21. Woni pak džachu k njemu: My njejsmy ani pismo dóstali ze Židowskeje twoje dla, ani tež žadyn tych bratrow njeje přišoł, kotryž by něšto zleho wot tebjě powědał abo řečał.

22. Dha však chcemy my wot tebjě slyšeć, što ty myslíš. Přetož však wot tuteje sekty je nam wědomne, zo na wšěch stronach jej budže přećiwo řečane. *St. 24, 14. Luk. 2, 34.*

23. A jako jemu džen běchu poztajili, přińdže jich wjele k njemu do hospody, kotrymž wón wuloži a wobswědči to kralestwo Bože a přédowaše jim wot

Jezusa ze zakonja Mójzasoweho a z tych profetow, wot ranja hač do wječora. *St. 26, 22.*

24. A někotři wěřjachu temu, štož bu prajene; někotři pak njewěřjachu. *St. 17, 4.*

25. Jako pak bjez sobu jedneje mysle njeběchu, woteńdžechu woni, jako Pawoł to jene słowo wuryča: Derje je však sw-jaty Duch prajił přez profeta Jezajasa k našim wótcam, *2 Pětr. 1, 21.*

26. A řečał: Dži k tutemu ludu a rjekni: S wušomaj budžeće slyšeć a njezrozuměć; a z woćomaj budžeće widžeć a njepóznać. *Jez. 6, 9. 10. Mat. 13, 14. Mark. 4, 12. Luk. 8, 10. Jan. 12, 40. Rom. 11, 8.*

27. Přetož tuteho luda wutroba je zasakla, a slyša čězcy z wušomaj a drěmaju ze swojimaj woćomaj, tak zo bych w swojim času njewidželi z woćomaj a njeslyšeli z wušomaj a njezrozumili we wutrobje a so njewo-broćili, zo bych ja jim pomhał.

28. Tuž teho dla budž wam wědomne, zo to zbože je póhanam pósłane; a woni budža jo slyšeć. *St. 13, 38. 46. Ps. 18, 45.*

29. A hdyž wón to wurěčał běše, woteńdžechu či židži a mějachu wjele rosryćenja bjez sobu.

30. Pawoł pak wosta přez cyłej dvě léce w sam swojej hospodze a bjerješe horje wšitkich, kotřiž k njemu nutř zańdžechu;

31. Přédowaše to kralestwo Bože a wučese wot teho Knjeza Jezom Chrysta ze wšej chroblosću bjez zakazanja.)

List swjateho Pawoła na Romskich.

Prěni staw.

Prawdosć njeprěindže ze zakonja přirody a jeho skutkow; přetož wšitcy pohanjo su hrěšnicy a njeprawji.

1. Pawoł, wotročk Jezom Chrysta, powołany japoštoł, wotdžěleny k přědowanju to ewangelion Bože, *Jap. zk. 9, 15. Gal. 1, 15.*

2. Kotrež wón prjedy slubił je! přez swojich profetow w tym swjatym pismje, *Tit. 1, 2. Jap. jt. 3, 31.*

3. Wot swojeho Syna, kotryž so je narodził ze symjenja Davidoweho po tym čele, *2 Sam. 7, 12.*

4. A móžnje wopokazany Syn Boži, po tym Duchu, kotryž poswjeći, wot teho časa, jako wón stanył je wot morych, Jezus Chrystus, naš Knjez; *Jan. 10, 36. Hebr. 1, 5. St. 5, 5.*

5. (Přez kotrehož smy dóstali hnadu a japoštołski hamt, zo bychmy bě wšitkich pohanow tu poslušnosť teje wěry přinjesli we jeho mjenje; *Jap. zk. 9, 15. Rom 16, 26.*

6. Z kotrychž wy tež někotři sće, powołani wot Jezom Chrysta):

7. Wšitkim, kotřiž w Romje su, tym lubšim Božim a powołanym swjatym: Hnada budž z wami a pokoj wot Boha, našeho Wótca, a wot teho Knjeza Jezom Chrysta. *1, Kor. 1, 2.*

8. Najprjedy džakuju ja so swojemu Bohu přez Jezom Chrysta za was wšitkich, zo waša wěra po wšěm swěće ma chwalbu a česć. *1 Kor. 1, 4. 5. 1 Thes. 1, 8.*

9. Přetož Bóh je mój swědk (kotremuž ja služu w swojim duchu w přědowanju teho ewangelija wot jeho Syna), zo ja bjez přestaća na was spominam, *St. 9, 1. Phil. 1, 8. Eph. 1, 16.*

10. A kóždy čas w swojej modlitwje prošu ja, hdy by něhdy Boža wola byla, zo mi dobry puć by nadpanuł, zo bych k wam přišoł. *St. 15, 23. 32.*

11. Přetož ja žadam was widžeć, zo bych wam wudžělił někajki duchowny dar, zo byšće posylnjeni byli; *St. 15, 23.*

12. To je, zo bych ja pornjo wam troštowany był přez wasu a moju wěru, kotruž bjez sobu mamy. *2 Pětr. 1, 1.*

13. Nochcu wam pak zdźeržeć, lubi bratřa, zo husto sym sebi prjódk wzał k wam přińć (sym pak hač do toho časa zadžěwanje měł), zo bych tež bjez was někajki wužitk přinjesł, runje jako bjez druhich pohanow. *1 Thes. 2, 18.*

14. Ja sym dołžnik Grichow a Njegri-chow, mudrych a njemudrych;

15. Teho dla tak wjele, jako na mni je, sym ja hotowy, tež wam w Romje to ewangelion předować. *Jap. zk. 28, 31.*

Epiztola na 11. njedźelu po swj. Trojicy.

16. [Přetož ja so njehanibuju teho ewangeliona wot Chrysta; přetož móc Boža je, kotraž zbóžnych čini wšitkich, kotřiž na to wěrja, židow wosebje a tež Gri-chow. *Ps. 40, 10. yj. 119, 46.*

17. Přetož zo w tym samym budže zjewjena ta prawdosć, kotraž před Bohom plaći a přińdže z wěry do wěry; jako tež pisane steji: Prawy pak budže po swojej wěrje žiwy. *St. 3, 21. 22. sab. 2, 4. Jan. 3, 36. Gal. 3, 11. Hebr. 10, 38.*

18. Přetož Boži hněw z njebjes budže zjewjeny na wšu bjezbóžnosť a njeprawosć tych ludźi, kotřiž tu prawdu w njeprawosći zadžerža.

19. Přetož zo my wěmy, zo Bóh je, to je jim zjewjene; přetož Bóh je jim to zjewił, *Jap. zk. 14, 15.*

20. S tym, zo Boža njewidomnosť, to je, jeho wěčna móc a bójstwo, budže widžene, hdyž my na skutkach to zrozumimy, jako to je to stworjenje teho swěta; tak zo woni bjez zamołwenja su.

21. Dokelž wědžachu, zo Bóh je, a njejsu jeho česćili jako Boha ani so jemu dżakowali, ale su w swych myslach kničomni sčinjeni a jich njemudra wutroba je začmjena; *Eph. 4, 18.*

22. Hdyž su so za mudrych měli, su woni blazni sčinjeni, *Jer. 10, 14. 1 Kor. 1, 20.*

23. A su přewobročili tu krasnosť teho njezachodneho Boha na podobnosť, zo by podobna była na zachodneho čłowjeka a tež podobna na ptaki, na štyrinohate a po zemi lažaze zwěřjata. *5 Mójz. 4, 15. Kn. mudr. 11, 16. St. 12, 24.*

24. Teho dla je jich Bóh tež podał do žadosćow jich wutrobow, k nječistosći, zo bych u zahanibili swoje čěla bjez sobu, *Jap. zk. 14, 16. Ps. 81, 13.*

25. Kotřiž Božu prawdu su přeměnili na lžu a su česćili a služili stworjenju bóle dyžli stworićelej, kotryž chwaleny je do wěčnosti. Hamjeń.) *St. 9, 5.*

26. Teho dla je jich tež Bóh podał do hanibnych lóstow. Přetož jich žony tež su přeměnile to sebi přirodžene wužiwanje do toho, kotřež je přećiwo přirodženemu; *3 Mójz. 18, 23.*

27. Teho runja tež mucy su wopuścili to přirodžene wužiwanje tych žónskich a su so rozpalili w swych žadosćach jedyn k druhemu a su muž z muskim hanibu činili a tak prawu mzdu swjeho błuda (jako tež być dyrbyeše) sami na sebi dóstali. *1 Kor. 6, 9.*

28. A runje jako so njejsu wobhonili, zo bych Boha póznali, tuž je jich Bóh tež podał do přewróćeneje mysle, zo činja, štož so njehodži:

29. So su pošli wšeje njeprawdosće,

kurwarstwa, křiwdy, lakomstwa, zlóscé, pojni zawisce, mordarstwa, swarjenja, lesnosće a zleho wašnja;

30. So su, kotřiž za druhimi ludźimi wšo zle potajnje ryča, tež kiž na druhich zjawnje lža, tež Boha zaspnizy, hanliwi, hordži, khwalerjo, škódní, staršimaj nje-poslušni,

31. Njemudri, njeswěrní, bě wšeje lubosće, njezjednočiwi, njesmilni,

32. Kotřiž to Bože prawo wjedža (zo kotřiž to činja, smjerće hódni su) a však nic jeno sami te wěcy činja, ale maju tež spodobanje nad tymi, kotřiž je činja. *Hoz. 7, 2. 3.*

2. Staw.

Židži su tak derje hrěšnicy kaž pohanjo, hač so runje zakonja Mójzasoweho a wobřežanja chwala.

Epiztola na 10. njedźelu po swj. Trojicy.

1. [Teho dla, o čłowječe, njemóžeš ty so zamołwić, štož ty sy, kotryž sudžiš. Přetož w čimž ty druhého sudžiš, zatamaš ty so sameho; dokelž runje to činiš, štož sudžiš. *Mat. 7, 2.*

Mark. 4, 24. Luk. 6, 38.

2. My pak wěmy, zo Boži sud je prawy nad tymi, kotřiž to činja.

3. Pomysliš ty pak sebi, o čłowječe, kiž tych sudžiš, kotřiž tak činja, a činiš tež to same, zo ty budžeš Božemu sudu wuńć?

4. Abo zaspíš ty to bohatstwo jeho dobroćiwosće, sćerpliwošće a dołhočakanja? Njewěš, zo Boža dobroćiwosć će k pokuće wjedže?

5. Ty pak po swojej stwjernjenej a njepokutnej wutrobje zhromadźuješ sam sebi hněw na tón dzeń teho hněwa a teho zjewjenja teho praweho suda Božeho,

6. Kotryž budže dać po jeho skutkach: *Jez. 40, 10. Jer. 17, 10. Pjz. 62, 13. Mat. 16, 27. 1 Kor. 3, 8. 2 Kor. 5, 10.*

7. Chwalbu a česć a njezachodnosć tym, kotřiž sćerpliwje w dobrych skutkach steja za tym wěčnym žiwjenjom;

8. Tym pak, kotřiž zwadnicy su a na prawdu njeposluchaju, ale posluchaju na njeprawdu, njehnadu a hněw. *Hoz. 4, 4. Ezr. 8, 22. 2 Thes. 1, 8.*

9. Tyšnosć a česć na wšě duše tych čłowjekow, kotřiž zle činja, najprjedy tych židow a potom tež Grichow; *St. 3, 9.*

10. Ale chwalbu, česć a pokoj wšitkim tym, kotřiž dobre činja, najprjedy Židam a potom tež Gricham.

11. Přetož žane pohladanje na paršonu před Bohom njeje.] *Jap. zk. 10, 34.*

Tekst na 5. njedźelu po třoch kralach. IV.

12. [Přetož kotřiž bjez zakonja su zhrěšili, tajcy budža tež bjez zakonja zhubjeni; a kotřiž při zakonu su zhrěšili, či budža přez zakon sudženi;

13. (Přetož před Bohom njejsu, kotřiž tón zakon słyša, prawi; ale kotřiž tón zakon činja, či budža prawičinjeni. 1 Jan. 3, 7. Jak. 1, 22. 25.

14. Přetož hdyž pohanjo, kotřiž teho zakonja nimaju a tola teho zakonja skutk wot přirodženja činja; či sami, dokelž teho zakonja nimaju, su woni sami sebi zakon,

15. Z tym, zo woni wopokaža, zo teho zakonja skutk je we jich wutrobach zapisany, a jich swědomnje wobswědči jim tež to, k temu tež jich mysle, kotrež so bjez sobu woskorža abo tež zamołwja),

16. Na tón dzeń, hdyž budže Bóh to potajne tych ludží přez Jezom Chrysta sudzić, po mojim ewangeliju.] *Prěd. 12, 14. Mat. 25, z1.*

17. Hladaj so pak, tebi rěkaju žid, a ty so spušeš na zakon a chwališ so Boha,

18. A wěš jeho wolu; a dokelž ty sy ze zakonja rozwučeny, spytuješ ty, što to lepše je;

19. A maš za to, zo ty sy wjedžer slepych a swětlo tych, kotřiž su w čemnosći,

20. Mištr tych njemudrych, wučer tych hlupych, maš rozwučenje, što jedyn dyrbi wjedzić, a što prawe je w zakonju.

21. Wučiš teho dla druhich a sam so pak njewučíš. Ty přěduješ, zo njedyrbja kradnýc, a ty sam kradnješ. *Mat. 23, 4.*

22. Ty prajiš, zo njedyrbja mandželstwo lamać, a ty sam mandželstwo lamaš. Tebi je hrozno před přibohami, a sy sam Boží rubježnik.

23. Ty chwališ so teho zakonja, a sam pak haniš Boha přez přestupjenje teho

zakonja.

St 9, 4.

24. Přetož waše dla budže Bože mjeno hanjene bjez pohanami, jako pisane steji. *Jez. 52, 5. Cz. 36, 20. 23. 1 Tim. 8, 1.*

25. Přetož wobřezanje je wšak wužitne, budžeš-li ty zakon dđeržeć; budžeš-li pak zakon přestupić, dha twoje wobřezanje je sčinjene njewobřezanje. *Jer. 4, 4. St. 9, 25.*

26.

26. Jeli zo teho dla njewobřezk to prawo w zakonju dđerži, njebudže dha jeho njewobřezk za wobřezk dđeržany?

27. A budže tak, štož z přiroda je njewobřezk a tón zakon dopjelni, tebje sudzić, kiž ty pod buchštabu (pismikom) a wobřezkom teho zakonja přestupnik sy. *2 Kor. 3, 7.*

28. Přetož tón njeje žid, kotryž zwonkach žid je, ani to njeje wobřezanje, kotrež so zwonkach na čele stanje;

29. Ale tón je žid, kotryž znutskach potajeny je; a to wobřezanje teje wutroby je wobřezanje, kotrež w duchu a nic w buchštabje so stanje, kotrehož chwalba njeje z ludží, ale z Boha. 5 *Móž. 30, 6.*

3. staw.

Prawdosć přińdže z wěry.

1. Što dha maju židzi wjazy (dyžli pohanjo)? abo kajki wužitk přinjese to wobřezanje?

2. Zawěsće jara wulki. Přetož najprjedy je jim dowěrjene, štož Bóh je rěčal.

Ps. 147, 19. 20. Jap. zk. 7, 38.

3. So pak někotři njewěrja do teho sameho, što je na tym? Dyrbjała jich njewěra Božu wěru kničomnu činić? 4 *Mójz. 23, 19. Rom. 9, 6. St. 11, 29. 2 Tim. 2, 13.*

4. Bóh teho njedaj! Njeh pak wjele skerje tak wostanje: Bóh je prawdy řečnik, ale kóždy čłowjek lhar; jako pisane steji: So by ty prawy był w swojich słowach a přewinył, hdyž budžeš sudžený. *Jan. 3, 33. Tit. 1, 2. Ps. 62, 10. Ps. 116, 11. Ps. 51, 6.*

5. Jeli pak tak, zo naša njeprawosć Božu prawdosć česći, što chcemy prajić? Je Bóh tež njeprawy, zo wón so na to hněwa? (Ja řeču tak po ludu.)

6. Bóh teho njedaj! Kak by Bóh swět mohł sudzić? *1 Mójz. 18, 25.*

7. Přetož jeli zo Boža prawdosć přez moju lžu krasniša budže k jeho česći, čoho dla dyrbjał ja hišće jako hrěšnik sudžený być? *St. 6, 1.*

8. A nic wjele skerje tak činić (jako wot nas zlě ryča a jako někotři wudawaju, zo my prajimy): Čiůmy zle wěcy, zo by dobre přišlo? Kotrychž zatamanstwo je cyle prawe.

9. Što dha prajimy nětk? Smy my židži što lěpši (dyžli pohanjo)? Cyle ničo; přetož my smy prjedy dowjedli, zo my wšitcy, Židža a Grichizy, pod hrěchom smy. *St. 11, 3ž. Gal. 3, 22.*

10. Jako tež pisane steji, zo žadyn prawy njeje, tež nic jedyn; *Ps. 14, 3. Ps. 53, 4.*

11. Žadyn njeje, zo by rozumný był; tež nichtó njeje, zo by so po Bosy prašal;

12. Woni su wšitcy wotstupili a

wšitcy hrozni; žadyn njeje, zo by dobre činił, tež nic jedyn;

13. Jich šija je wotewrjeny row, ze swojimi jazykami woni so přisłodža, ješćeřzki jěd je pod jich hubomaj; *Ps. 5, 10. Ps. 140, 4.*

14. Jich rt je poňny zakleća a šibałstwa; *Ps. 10, 7.*

15. Jich nohi su spěšne k krejrosleću; *Přisl. 1, 16. Jez. 59, 7.*

16. Na jich pučach je lute storčenje a běda;

17. A wot puća teho měra woni ničo njewědža;

18. Žana bohobojaznosć njeje před jich wočomaj. *Ps. 36, 2. 1 Mójz. 20, 11.*

19. My wěmy pak, štož zakon praji, to praji wón tym, kotřiž pod zakonjom su, tak zo by wšěch rt zatykany był a wšitkón swět Bohu winojty był. *Ps. 107, 42. Ez. 16, 63. Gal. 3, 10. 22.*

20. Teho dla tež žane čelo ze skutkow teho zakonja před nim njemóže prawe być; přetož přez zakon přińdže póznaće hrěchow. *Gal. 2, 16. Ps. 143, 2.*

21. Ale nětk pak je bjez zakonja ta prawdosć, kotraž před Bohom plaći, zjewjena a wobswědčena přez tón zakon a tych profetow. *Jan. 5, 46. Jap. zk. 10, 43.*

22. Ja řeču pak wot tajkeje prawdosće před Bohom, kotraž přińdže přez wěru do Jezom Chrysta k wšitkim a na wšitkich wěrjacych.

Tekst na 18. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

23. [Přetož tudy njeje žane rozdźělenje; ale wšitcy su hrěšnicy a nimaju teje chwalby, kotruž woni na Bosy mječ dyrbjeli; *St. 10, 12. Gal. 3, 28. 1 Kral. 8, 46.*

24. A budža bjez zaslůžby prawi činjeni z jeho hnady přez to wumóženje, kotrež přez Chrysta Jezusa so stało je; *Eph. 2, 8.*

25. Kotrehož Bóh je wustajil za hnadny stol přez wěru we jeho krej, zo by wón tu prawdosć, kotraž před nim plaći, wopokazał přez spuścěnje tych hrěchow, kotrež hač do toho časa běchu wostale w Božej sćerpliwości; *3 Mójz. 16, 15. Hebr. 4, 16.*

26. Zo by wón w nětčišim času wopokazał tu prawdosć, kotraž před nim plaći, tak zo by wón sam prawy był a praweho činił toho, kotryž je teje wěry do Jezusa.

27. Hdže toho dla wostanje ta chwalba? Kónc ma! Přez kotry zakon? Přez skutkow zakon? Nic tak, ale přez teje wěry zakon. *St. 2, 17. 33. St 4, 2. 1 Kor. 1, 31.*

28. Přetož my za to mamy, zo čłowjek prawy budže bjez toho zakonja skutkow (jeno) přez wěru.] *Gal. 2, 16.*

29. Je dha Bóh jeno židow Bóh? Njeje wón pak tež pohanow Bóh? Haj zawěrnje je wón tež pohanow Bóh. *St. 10, 12. Mal. 2, 10. 1 Kor. 12, 6.*

30. Přetož lutki jedyn Bóh je, kotryž prawe čini to wobřezanje z teje wěry, a tón njewobřezk (pohanow) přez tu wěru.

31. Kak? Činimy dha zakon kničomny přez wěru? Bóh toho njedaj! Ale my stwjerdzimy tón zakon. *Mat. 5, 17. 18. 19.*

4. staw.

Prawdosć wěry přez Abrahamowy přikład wułożena.

1. Što prajimy pak wot našeho wótca Abrahama, zo wón je namakał po tym čele?

2. To my prajimy: Jeli Abraham přez skutki prawy, dha ma wón derje chwalbu, nic pak před Bohom.

3. Přetož što praji to pismo? Abraham je Bohu wěril, a to je jemu za prawdosć přicpěte. *1 Mójz. 15, 6. Gal. 3, 6. Jak. 2, 23.*

4. Temu pak, kotryž skutki čini, njebudže mzda z hnadu přicpěta, ale zo wón sebi tak zaslůžil je. *St. 11, 6. Mat. 20, 7. 14.*

5. Temu pak, kotryž skutki nječini, wěri pak do toho, kotryž bjezbóžnych prawych čini, temu budže jeho wěra přicpěta za prawdosć. *St. 3, 28.*

6. Jako tež Dawid praji: Ta zbóžnosć je jeno toho čłowjeka, kotremuž Bóh pšizpi tu prawdosć bjez skutkow, hdyž wón rjeknje:

7. Zbóžni su ěi, kotrymž jich přestupjenja su spuścěne a kotrymž jich hrěchi su přikryte; *Ps. 32, 1. 2.*

8. Zbóžny je tón muž, kotremuž tón Knjez zlósc njepšizpi.

9. Ta sama zbóžnosť pak, dže wona na to wobřezanje abo na tón njewobřezk? My dyrbimy wšak prajić, zo Abrahamej jeho wěra za prawdosć je přicpěta.

10. Kak je wona pak jemu přicpěta? We wobřezanju abo w njewobřezku? Wěsće nic we wobřezanju, ale w njewobřezku.

11. To znamjo pak teho wobřezanja dósta wón, zo by zygl było teje prawdosće teje wěry, kotruž wón hišće w tym njewobřezku dósta, tak zo by wón wótc był wšitkich tych, kotřiž wěrja w tym njewobřezku, zo by tym samym to tež přicpěte bylo za prawdosć; 1 Mójz. 17, 10.

12. A zo by wón tež był wótc teho wobřezanja, nic samych tych, kotřiž z wobřezanja su, ale tež tych, kotřiž chodža w stopach teje wěry, kotraž běše w tym njewobřezku našeho wótca Abrahama.

13. Přetož tón slub, zo wón dyrbyeše być herba teho swěta, njeje so stał Abrahamej abo jeho symjenju přez zakóń, ale přez tu prawdosć teje wěry. 1 Mójz. 17, 2. 6.

14. Přetož jeli zo ći ze zakonja herbojo su, dha ta wěra ničo njeje a tón slub je kničomny sčinjeny, Gal. 3, 18.

15. Dokelž tón zakóń jeno hněw načini; přetož hdžež njeje zakóń, tam tež njeje přestupjenje. St. 3, 20. St. 5, 13. St. 7, 8. 10.

16. Teho dla dyrbi ta prawdosć přez tu wěru přińć, tak zo by wona była z hnadu, a tón slub twjerdy wostał wšitkemu symjenju, nic jeno

temu samemu, kotrež pod zakonjom je, ale tež temu, kiž Abrahamoweje wěry je, kotryž je wótc nas wšitkich, Gal. 3, 18.

17. Jako tež pisane steji: Ja sym će wustajił za wótca wjele pohanow před Bohom, kotremuž ty wěrił sy, kotryž žiwych čini morwych a woła temu, kotrež njeje, zo by bylo. 1 Mójz. 17, 4.

18. A wón je wěrił na nadźiju, hdžež žana nadźija njeběše, tak zo by wón był wótc wjele pohanow, jako tež k njemu prajene je: Tak budže twoje symjo. 1 Mójz. 15, 5.

19. A wón njebu słaby we wěrje; tež njepohlada wón na swoje čěło, kotrež nětk běše morjene, dokelž wón skoro na sto lět stary běše; tež nic na tón morjeny život teje Sary. 1 Mójz. 17, 17.

20. Přetož wón njewosta na tym slubje Božim z njewěru, ale posylni so we wěrje a dawaše Bohu chwalbu, Hebr. 11, 7.

21. A měješe to za wězte, štož Bóh lubi, zo wón tež móže to činić. Ps. 115, 3. Jez. 59, 1 Luk. 1, 37.

22. Teho dla je tež jemu to za prawdosć přicpěte. 1 Mójz. 15, 6.

23. To pak njeje pisane jeho sameho dla, zo to jemu je přicpěte, St. i5, 4.

24. Ale tež naše dla, kotrymž dyrbi być přicpěte, jeli zo wěrimy do teho, kotryž našeho Knjeza Jezusa je wot morwych zbudził; Jap. zk. 2, 24.

25. Kotryž je našich hrěchow dla podat a našeje prawdosće dla zbudženy.

5. staw.

Wo někotrych płodach prawdosće wěry. Chrystus a Hadam pornoj sebi dźeržanaj.

Epiztola na njeđzělu Lätare.

1. [Dokelž teho dla smy prawi činjeni přez wěru, dha mamy pokoj z Bohom přez našeho Knjeza Jezom Chrysta; *St. 14, 17. Jan. 16, 33. Jez. 32, 17.18.*

2. Přez kotrehož my tež přistup mamy we wěrje k tej samej hnadže, w kotrejž stejimy; a chwalimy so w nadźiji teje přichodneje krasnosće, kotruž Bóh dać budže. *Eph. 2, 18. St. 3, 12.*

3. Nic pak samo to; ale my chwalimy so tež tych tyšnosćow, dokelž wěmy, zo tyšnosť sćerpliwość přinjese; *Jak. 1, 2.*

4. A sćerpliwość přinjese zhonjenje; zhonjenje pak přinjese nadźiju; *Jak. 1, 3.*

5. Nadźija pak njezahanibi. Přetož ta lubosć Boža je wulata do našeje wutroby přez swjateho Ducha, kotryž nam je daty. *Hebr. 6, 18. 19.*

6. Přetož tež Chrystus, jako my hišće słabi běchmy, je po tym času za nas bjezbóžnych wumřěl.

7. Lědom pak něchtó wumřě praweho dla; jeneho dobreho dla móhl pak skerje něchtó wumřěć. *Jan. 15; 13.*

8. Teho dla chwali Bóh swoju lubosć k nam, zo Chrystus za nas je wumřěl, hdyž my hišće hrěšnicy běchmy. *Jan. 3, 16.*

9. Čim wjazy pak budžemy nětk

zachowani přez njeho před hněwom, dokelž smy přez jeho krej prawi činjeni.

10. Přetož hdyž my Bohu zjednani smy přez tu smjerc jeho Syna, jako hišće njepräčeljo běchmy, wjele skerje budžemy nětk zbóžni přez jeho žiwjenje, kiž my nětk zjednani smy.

11. Nic pak samo to; ale my so tež chwalimy Boha přez našeho Knjeza Jezom Chrysta, přez kotrehož my nětk to zjednanje smy dóstali.

12. Teho dla, runje jako přez jeneho čłowjeka tón hrěch na swět je přišoł a smjerc přez tón hrěch, a je so tak ta smjerc k wšěm ludžom přечиšćala, dokelž su wšitcy zhrěšili; *St. 6, 23.*

13. (Přetož hrěch běše derje na swěće hač do zakonja; ale hdžež žadyn zakon njeje, tam nihtó nima teho hrěcha kedžbu. *St. 4, 15.*

14. Ale smjerc knježeše wot Hadama hač do Mózsasa tež nad tymi, kotřiž njesu zhrěšili z runym přestupjenjom, jako Hadam, kotryž je znamjo teho, kotryž přińć měješe. *1 Kor. 15, 21. 45. 55.*

15. Ale tak so nima z tym darom, jako z tym hrěchom. Přetož hdyž přez jeneho čłowjeka hrěch jich wjele je zemřěło, wjazy je Boža hnada a dar jim wjele so dóstał přez tu hnadu teho jeničkeho čłowjeka Jezom Chrysta. *1 Kor. 15, 22. Jan. 1, 16.*

16. Ale nic njeje tón dar jeno na jedyn hrěch, jako přez teho jeneho hrěšnika jedyn hrěch wšitko skaženje. Přetož to sudjenje je wšak přišo z jeneho hrěcha k zatamanstwu; tón dar pak pomha tež z wjele hrěchow k prawdosći.

17. Přetož hdyž teho jeneho jeho

hrěcha dla smjerć je knježila přez tego jeneho, wjele skerje budža ći sami, kotřiž dóstanu tu poľnosć teje hnady a tych darow k prawdosći, knježić w žiwjenju přez tego jeneho, Jezom Chrysta.)

18. Teho dla, runje jako přez jeneho hrěch to zatamanstwo na wšěch čłowjekow přišlo je, tak je tež přez jeneho prawdosć to prawečinjenje tego žiwjenja na wšěch čłowjekow přišlo. *1 Kor. 15, 22.*

19. Přetož runje jako přez tego jeneho čłowjeka njeposlušnosť wjele hrěšnikow je sčinenych, tak tež přez tego jeneho poslušnosť budže jich wjele prawych sčinenych.

20. Tón zakon je pak tež při tym nastupił, zo by tón hrěch mócniši był. Hdžež pak hrěch so je mócny sčinił, tam je hnada hišće mócniša; *St. 4, 15. St. 7, 8. Gal. 3, 10.*

21. Tak zo runje jako tón hrěch knježił je k smjerći, zo by tež tak knježila ta hnada přez tu prawdosć k wěčnemu žiwjenju, přez Jezom Chrysta, našeho Knjeza. *St. 6, 23.*

6. staw.

Wo wuswjećenju a nowej poslušnosći jako płodu prawdosće wěry.

1. Što chcemy dha k temu prajić? Dyrbimy w hrěše wostać, zo by hnada mócniša byla?

2. Bóh to njedaj! Přetož kak chcyli my hišće žiwi być w hrěchach, kotrymž

my smy wotemrěli?

Gal. 6, 14.

Epiztola na 6. njedźelu po swj. Trojicy.

3 [Njewěsće, zo wšitcy, kotřiž smy na Chrysta Jezusa křćeni, ći smy na jeho smjerć křćeni? *Gal. 3, 27. Kol. 2, 12.*

4. Smy tego dla z nim pohrjebani přez křćenicu do smjerće, zo, runje jako Chrystus wot morwych zbudzeny je přez tu krasnosť tego Wótca, tak tež dyrbimy my w nowym žiwjenju chodzić. *St. 8, 10. Eph. 4, 23. Kol. 3, 8. 1 Pětr. 2, 1. St. 4, 1. 2. Hebr. 12, 1.*

5. Přetož hdyž my do njeho tak zaščěpjeni budžemy, zo my jemu runi smy w smjerći, dha my jemu tež w horjestaću runi budžemy; *2 Tim. 2, 11.*

6. Dokelž to wěmy, zo naš stary čłowjek z nim križowany je, zo by to hrěšne čělo přestalo, zo bychmy dale hrěchu njeslužili. *Gal. 5, 24.*

7. Přetož štož wumrěł je, tón je wot hrěcha prawy činjeny.

8. Smy-li pak z Chrystusom wumrěli, dha wěrimy, zo my tež z nim žiwi budžemy;

9. A wěmy, zo Chrystus, wot morwych zbudzeny, wjazy njewumrje; smjerć dale nad nim njeknježi.

10. Přetož zo wón je wumrěł, je hrěchu wumrěł junu; zo pak je žiwy, je Bohu žiwy. *1 Pětr. 3, 18. Hebr. 9, 28.*

11. Tak tež wy, mějće so sami za tych, zo sće hrěchu morwi, ale žiwi Bohu w Chrystusu Jezusu, našim Knjezu.]

12. Njedajće teho dla hrěchej knježić we waším smjertnym čěle, zo byšće jemu poslušni byli we jeho žadosćach; *1 Móž. 4, 7. Ps. 119, 133.*

13. Tež njepodajće hrěchej swoje stawy, zo bychu brónje byle teje njeprawdosće; ale podajće so sami Bohu, jako stanywši wot morwych žiwi, a swoje stawy Bohu, zo bychu byle brónje teje prawdosće.

14. Přetož hrěch njebudže móc nad wami knježić, dokelž njejsće pod zakonjom, ale pod hnadu.

15. Što teho dla? Dyrbimy hrěšić, dokelž njejsmy pod zakonjom, ale pod hnadu? Bóh to njedaj! *Jan. 1, 16.*

Tekst na 6. njedźelu po třoch kralach. IV.

16. [Njewěšće? komuž so podaće za wotročkow k poslušnosći, teho wotročy sće wy, kotremuž wy poslušni sće, njech je hrěchej k smjerći, abo njech je tej poslušnosći k prawdosći? *Jan. 8, 34.*

17. Ale chwalba budź Bohu, zo sće wotročy hrěchow byli, nětk pak sće z wutrobu poslušni temu znamjenju teje wučby, kotremuž wy podaći sće.

18. Dokelž pak nětk sće wuswobodženi wot hrěchow, sće wy wotročy sčinja teje prawdosće.]

19. Ja rěču po čloróskim wašnju, vašeho čěla słabosće dla. Runje jako swoje stawy sće k službje podali tej nješwarnosći a njeprawosći, wot jedneje njeprawdosće k drugej, tak podajće tež nětk swoje stawy k službje teje prawdosće na swjećenje. *St. 3, 5. St. 6,*

13.

20. Přetož jako hrěcha wotročy běšće, dha běšće wy frej wot prawdosće. *Jan. 8, 34.*

21. Kajki dha wy tehdy wužitk měješće wot tych wěcow, kotrychž so nětk hanibujete? Přetož kónč tych samych je smjerć. *Ez. 16, 61. 63. Rom. 8, 6.*

22. Nětk pak, dokelž wy wot hrěcha sće frej sčinja a Boži wotročy, maće wy swój wužitk, zo swjeći budžeće; kónč pak je wěčne žiwjenje.

23. Přetož smjerć je hrěchow mzda; ale dar Boži je to wěčne žiwjenje w Chrystusu Jezusu, našim Knjezu. *St. 5, 12.*

7. staw.

Wo swobodže zakonja, wužitku zakonja, bédženju znutřkowneho a zwonkowneho čłowjeka.

1. Njewěšće, lubi bratřa (přetož ja rěču z tymi, kotřiž zakonj wjedža), zo tón zakonj knježi na čłowjeku tak dolho, jako wón žiwy je? *St. 6, 14.*

2. Přetož žónska, kotraž je pod mužom, tak dolho, jako jejny muž je žiwy, je k zakonjej přiwjazana; hdyž pak muž wumrě, je wona wumóžena wot teho zakonja, štož muža nastupa. *1 Kor. 7, 30.*

3. Jeli zo wona pak z druhim mužom dđerži, dokelž muž žiwy je, budže wona mandźelstwo-lamarka mjenowana; hdyž

pak muž wumřě, je wona frej wot zakonja, zo njeje mandželstwo-lamarka, budže-li wona z druhim mužom dźeržeć.

Mat. 5, 32.

4. Tak tež, moji bratřa, wy sće tež morjeni zakonjej přez čelo Chrystusowe, zo byšće byli druhého, ja praju druhého, kotryž wot morwych je stanył, tak zo bychmy Bohu plód přinjesli.

5. Přetož jako w čele běchmy, běchu hrěšne žadosće (kotrež přez zakon běchu zbudžene) mócne w našich stawach, zo smjerći plód přinjesechu; *St. 6, 21.*

6. Nětk pak smy my wot zakonja wumóženi a smy jemu wotemřeli, kotryž nas jatych dźeržeše, tak zo bychmy Bohu služili w nowosći teho ducha a nic w starosći teje buchštaby (teho pismika). *St. 6, 2.*

7. Što chcemy teho dla prajić? Je zakon hrěch? Bóh to njedaj! Ale hrěch ja njepóznach, chiba přez zakon. Přetož ja bych tež ničo wot požadanja njewědzał, hdy budžiše zakon njeprajil: Njepožadaj sebi. *2 Mójz. 20, 17. 5 Mójz. 5, 21.*

8. Tuž wza sebi pak hrěch winu na tej přikazni a splodži w mni wšelke požadanje. Přetož bjez zakonja běše hrěch morwy. *Jan. 15, 22.*

9. Ja pak běch něhdy žiwy bjez zakonja. Jako pak ta přikaznja přindže, wožiwi hrěch;

10. Ja pak wumřěch, a namaka so, zo ta přikaznja mi k smjerći běše, kotraž mi wšak k žiwjenju data běše. *3 Mójz. 18, 5.*

11. Přetož hrěch wza sebi winu na tej

přikazni a zjeba mje a mori mje přez tu samu přikaznju.

12. Tak tež zakon je wšak swjaty, a přikaznja je swjata, prawa a dobra. *1 Tim. 1, 8.*

13. Je pak, štož je dobre, mi k smjerći sćinjene? Bóh to njedaj! Ale hrěch, zo by so zjewił, zo wón hrěch je, je wón mi přez to dobre tu smjerć plodzil, tak zo by hrěch jara wulcy hrěšny był přez tu přikaznju.

14. Přetož my wěmy, zo zakon je duchowny; ale ja sym čelny, pod hrěch předaty. *St. 8, 3. 1 Kral. 21, 20. 25.*

15. Přetož štož činju, to ja njewěm; přetož ja nječínju, štož bych chcył, ale štož hidžu, to ja činju.

16. Jeli pak to činju, štož nochcu, dha ja k temu zwolu, zo zakon je dobry. *Št. 12.*

17. Nětk pak ja to same wjazy nječínju, ale hrěch, kotryž w mni bydli. *Št. 20.*

Epiztola na 13. njedźelu po swj. Trojicy.

18. Přetož ja wěm, zo w mni, to je w mojím čele, njebydli ničo dobrego. Přetož tu wolu ja drje mam, ale zo bych dokonjał to, štož je dobre, to ja njenamam. *1 Mójz. 6, 5. St. 8, 21.*

19. Přetož ja nječínju to dobre, kotrež chcu, ale to zle ja činju, kotrež ja nochcu.

20. A dokelž pak, štož ja nochcu, činju, dha ja nětk to nječínju, ale tón hrěch, kotryž w mni bydli.

21. Namakam teho dla, hdyž ja chcu to dobre činić, po tym zakonju, zo to zlé při mni wisy.

22. Ja wšak mam spodobanje na Božim zakonju, po znutrkownym čłowjeku; Ps. 2.

23. Widžu pak druhi zakon w svojich stawach, kotryž so přečiwi zakonjej w mojej mysli a jima mje pod hrěchow zakon, kotryž je w mojich stawach. Gal. 5, 17.

24. Ja hubjeny čłowjek, što chce mje wumóž z teho čěla teje smjerće?

25. Ja džakuju so Bohu přez Jezom Chrysta, našeho Knjeza. Šlužu ja teho dla z myslu Božemu zakonjej, ale z čělom zakonjej tych hrěchow.

8. staw.

Swoboda wot zatamanstwa, wo křesćijanskim žiwjenju, teho sameho towaršach, křižu a spytowanjach, a trošće přečiwo temu.

1. Teho dla nětko ničo njeje, zo by zatamało tych, kotřiž w Chrystusu Jezusu su a po čěle njechodža, ale po tym duchu.

2. Přetož zakon teho ducha, kotryž žiwych čini w Chrystusu Jezusu, je mje wumóhl wot zakonja hrěchow a smjerće.

3. Přetož štož zakonjej běše njemóžne (přetož zo běše přez čělo poslabnjeny), to činješe Bóh a pósła swojeho Syna w podobnosći teho hrěšneho čěla a hrěcha dla zatama hrěch w čěle, Jap. zk. 15, 10.

4. Tak zo by ta prawdosć, kotruž zakon měč chce, w nas byla dopjelnjena, kotřiž my nětko nic po čěle, ale po duchu chodžimy.

5. Přetož kotřiž čělni su, tajcy sebi požadaju, štož teho čěla je; kotřiž pak duchowni su, či, štož duchowne je, sebi požadaju.

Tekst na 8. njedželu po swj. Trojicy. IV.

6. [Teho čěla požadanje pak je smjerć, a to duchowne požadanje je žiwjenje a měr.

7. Přetož čělné požadanje je njepřečelstwo přečiwo Bohu; dokelž Božemu zakonjej njeje poddane, pře to zo tež to njezamóžeše. Jak. 4, 4.

8. Kotřiž pak čělni su, či njezamóža so Bohu spodobać.

9. Wy pak njejsće čělni, ale duchowni, jeli zo Boží Duch we was bydli. Štož pak Chrystusoweho Ducha nima, tón samy njeje jeho.] 1 Kor. 3, 16.

10. Hdyž pak Chrystus we was je, je čělo derje morwe hrěchow dla, tón duch pak je to žiwjenje teje prawdosće dla.

11. Hdyž teho dla Duch teho, kotryž Jezusa wot morwych je zbudził, we was bydli, tuž budže tež tón, kotryž Chrystusa wot morwych je zbudził, waše smjertne čěla žiwe činić, teho dla, zo jeho Duch we was bydli.

Epiztola na 8. njedźelu po swj. Trojicy.

12. [Smy teho dla, lubi bratřa, dołžnicy, nic ćělu, zo bychmy po ćěle žiwi byli; *St. 6, 7. 18.*

13. Přetož jeli zo wy po ćěle žiwi budžeće, dha budžeće wumřěć; jeli zo pak přez ducha ćělné skutki moríce, budžeće wy žiwi. *Gal. 6, 8. Eph. 4, 22.*

14. Přetož kotrychž tón Duch Boží wodźi, ěi su Bože džěći.

15. Přetož wy njejsće wotročkowego ducha dóstali, zo so zaso bojeć dyrbjeli; ale wy sće džěćaceho ducha dóstali, přez kotrehož wołamy: Abba, luby Wótče! *2 Tim. 1, 7. Gal. 4, 6. St. 3, 26.*

16. Tón samy Duch swědči z našim duchom, zo Bože džěći smy. *2 Kor. 1, 22.*

17. Smy my pak džěći, dha smy my tež herbojo, a zwar herbojo Boží a sobuherbojo Chrystusowi; jeli zo z nim sobu ćerpimy, zo bychmy tež z nim sobu překrasnjeni byli.] *Gal. 4, 7. Jap. zk. 14, 22.*

Tekst na 4. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

18. [Přetož ja mam za to, zo nětčišeho časa ćerpjenje hódne njeje teje přichodneje krasnosće, kotraž so nad nami zjewić budže.

19. Přetož to tyšne wočakowanje teho stworjenja čaka na to zjewjenje tych džěći Božich.

20. Dokelž stworjenje je poddane kničomnosći, bjez swojeje wole přez

teho sameho, kiž jo poddał je, na nadźiju.

21. Přetož tež to stworjenje samo budže wumóžene wot teje skaženeje služby, k tej krasnej frejoće tych džěći Božich.

22. Přetož my wěmy, zo wšitko stworjenje sobu stona a so tyši z nami hač dotal.

23. Nic pak wone samo, ale tež my, kiž mamy teho ducha přěnshe dary, zdychujemy sami při sebi po tym džěćatstwje, a čakamy na swogeho ćěla wumóženje.) *Gal. 4, 5. Luk. 21, 28.*

Epiztola na nowe lěto.

24. [Přetož my smy derje zbóžni, ale w nadźiji. Nadźija pak, kotruž widźimy, njeje nadźija; přetož kak móže so jedyn teho nadžeć, štož wón widźi? *2 Kor. 5, 7.*

25. Hdyž so pak teho nadźijemy, štož njewidźimy, tuž čakamy na to ze sčerpliwosću. *2 Kor. 4, 18.*

26. Teje runosće tež tón Duch je zpomozny našej slabosći. Přetož my njewěmy, što prosyć dyrbimy, jako so zaleži; ale tón Duch sam zastupa nas z njewurjeknjenym zdychowanjom najlěpje. *Mat. 20, 22.*

27. Tón pak, kotryž do wutrobow hlada, tón wě, što teho Ducha mysl je; přetož wón prosy za swjatych, za tym, kaž so Bohu spodoba. *Ps. 7, 10.*

28. My wěmy pak, zo tym, kiž Boha lubuja, wšitke wěcy k lěpsemu služa, kotřiž po tym prjódktajenju powołani su.] *Eph. 1, 11. St. 3, 11.*

29. Přetož kotrychž wón je prjedy znał, tych je wón tež prjedy wustajil, zo bych podobni byli znamjenju jeho Syna, tak zo by tón — samy tón přeninarodženy był bjez wjele bratrami. *Kol. 1, 18.*

30. Kotrychž wón pak je prjedy wustajil, tych je wón tež powolał; kotrychž wón pak powolał je, tych je wón tež prawych činił; kotrychž pak je prawych činił, tych je tež krasnych činił.

31. Što dha chcemy dale prajić?

Tekst na njedželu Reminiscere. IV.

[Je Bóh za nas, što móže přećiwo nam być? *4 Mójz. 14, 9.*

32. Kotryž tež sam svojeho Syna njeje přepušćil, ale je jeho za nas wšitkich podał; kaha by wón tež njechał z nim wšitko nam hnadnje dać? *1 Mójz. 22, 16. Jan. 3, 16.*

33. Što chcył na wuzwolenych Božich skoržić? Bóh je tudy, kiž prawych čini.

34. Što chce zatamać? Chrystus je tudy, kiž wumřel je, haj hišće wjazy, kiž tež zbudženy je, kotryž je na prawicy Božej a zastupuje nas. *Hiob. 34, 29.*

35. Što chce nas wotdžělic wot Chrystusoweje lubosće? žalosć? abo stysknosć? abo přesčěhanje? abo hlód? abo nahota? abo strachota? abo mječ? *Jan. 10, 28.*

36. Jako pisane steji: Twoje dla budžemy cylički džen zabići; my budžemy dđerženi jako wowcy k řezanju. *Ps. 44, 23. 1 Kor. 4, 9. 2 Kor. 4, 11.*

37. Ale we wšitkim tym přewinjemy dale bóle přez teho sameho, kiž nas lubował je. *1 Kor. 15, 57.*

38. Přetož ja sym wěsty, zo ani smjerć ani žiwjenje ani jandžel ani knje-jstwo ani móc ani nětčiše ani přichodne, *Phil. 1, 6. 2 Tim. 1, 12.*

39. Ani wysoke ani hluboke ani žane druge stworjenje njemóže nas džělic wot teje lubosće Božej, kotraž je w Chrystusu Jezusu, našim Knjezu.]

9. staw.

***Na zwonknym
prjódkčehnjenju njewisy
to wuzwolenje, ale na Božej
hnadže.***

1. Ja prawdu řěču w Chrystusu a nježzu, kotrehož mi swědčenje dawa moje swědomnje w swjatym Duchu, *St. 1, 9.*

2. So mam wulku zrudnosć a stajnu bolosć w swojej wutrobje.

3. Přetož ja sym sam požadał, zo bych poklaty był wot Chrystusa za svojich bratrow, kotřiž moji přěćeljo su po tym čěle, *2 Mójz. 32, 32.*

4. Kotřiž su Israelscy, a jim šluša džěćatstwo a krasnosć a wotkazanje a zakon a Boža služba a slubjenja; *5 Mójz. 7, 6.*

5. Kotrychž su tež ći wótcojo a z kotrychž je Chrystus po tym čěle, kiž je Bóh nade wšitkim, chwaleny do wěčnosće. Hamjeń. *Mat. 1, 1. 23. Luk. 3, 23 u.*

6. Ja pak njepraju to, zo dyrbjało Bože slovo teho dla wupadnyć. Přetož wšitcy njejsu Israelscy, kotřiž su wot Israela; 4 *Móžz. 23, 19. Jan. 8, 39. Rom. 2, 28.*

7. Tež nic wšitcy, kotřiž Abrahamowe symjo su, su teho dla tež džěci; ale we Izaaku dyrbi to symjo mjenowane być; 1 *Móžz. 21, 12. Gal. 4, 28. Hebr. 11, 18.*

8. To je, nic či su Bože džěci, kotřiž po čěle džěci su; ale te džěci teho slubjenja budža za symjo džeržane.

9. Přetož to je slovo teho slubjenja, hdyž wón praji: Wokoło teho časa chcu ja přińć, a Sara dyrbi syna měć. 1 *Móžz. 18, 10.*

10. Nic pak jeno je to tak, ale tež jako Rebekka wot teho jeneho Izaaka, našeho wótca, čězka bu; 1 *Móžz. 25, 21.*

11. Prjedy dyžli so tej džěsci narodžištej a ani dobre ani zle njeběštej činilej, tak zo by to postajenje Bože wostało po tym wuzwolenju, bu k njej prajene,

12. Nic ze zaslužby tych skutkow, ale z hnady teho, kiž powoła, tak: Tón wjetši budže služić temu mjeńšemu. 1 *Móžz. 25, 238. 2 Sam. 8, 14.*

13. Jako tež pisane je: Jakuba sym ja lubo měł, ale Ezawa sym ja hidził. *Mal. 1, 2. 3.*

14. Što chcemy my dha tudy prajić? Je dha Bóh njeprawy? Bóh to njedaj! 5 *Móžz. 32, 4.*

15. Přetož wón praji Móžzasej: Komuž sym ja hnadny, temu sym ja hnadny; a nad kimž so ja smilu, nad tym so ja smilu. 2 *Móžz. 33, 19.*

16. A njeje tak na tym, kotryž chce,

ani na tym, kotryž běži, ale na Bosy, kotryž so smili, ležane.

17. Přetož to pismo praji Pharaonej: Na to sym ja će zbudził, zo bych ja na tebi swoju móc wopokazał, a zo by tak moje mjeno po wšej zemi připowědane było. 2 *Móžz. 9, 16. St. 14, 4. 17.*

18. Smili wón so teho dla, nad kimž wón chce, a stwjerdzi, kohož wón chce.

19. Rjeknješ ty pak ke mni: Čoho wón pak nam winu dawa? Štó móže so jeho woli přećiwić?

20. Haj, luby člowječe, štó sy ty, zo chceš z Bohom prawować? Rjeknje tež skutk k swojemu mištrej: Čoho dla wudželaš mje tak? *Hiob. 9, 12. Kn. mudr. 12, 12. Jez. 45, 9.*

21. Nima hornčer mocy na hlinje, zo by z jeneho krucha sebi wudželał sudobje, jene k česći, druhe pak k nječesći? *Jez. 18, 6. Kn. mudr. 15, 7.*

22. Teho dla, jako Bóh chcyš hñě wopokazać a swoju móc zjewić, je wón z wulkej sčerpliwosću znosyl te sudobja teho hñěwa, kotrež su k zatamanstwu zhotowane; *St. 2, 4. 2 Pětr. 2, 0.*

23. So by wón zjawne činil to bohatstwo swojeje krasnosće na sudobjach teje smilnosće, kotrež wón je přihotował k krasnosći; *Eph. 1, 4. 7. Kol. 1, 27.*

24. Kotrychž wón tež je powołał, nas, ja praju, nic jeno ze židow, ale tež z po-hanow.

25. Jako wón tež přez Hozeasa praji: Ja chcu temu swój lud rěkać, kiž njeje mój lud, a swoju lubu, kotraž luba njeběše. *Hoz. 2, 23. 1 Pětr. 2, 10.*

26. A budže so stać, zo na tym měsće, hdžež je jim rěčane: Wy njejsće mój

lud! tam dyrbjaž woni džěći teho žiweho Boha mjenowani być. *Hoz. 1, 10. Jez. 65, 1.*

27. Jezajas pak woła na Israela: Hdy by to wurachnowanje tych Israelskich džěći było jako mórski pěsk, dha wšak tón zbytk zbóžny budže; *Jez. 10, 22. 23. Rom. 11; 5.*

28. Přetož zahubjenje budže činić a to přikrótsić k prawdosći, haj to zahubjenje budže tón Knjez činić na zemi.

29. A jako Jezajas wot teho řeči: Hdy by nam tón Knjez Zebaoth symjenja njewostajił, bychmy byli jako Sodom a Gomorrje podobni. *Jez. 1, 9. 1 Mójz. 19, 24.*

30. Štoha chcemy nětk prajić? To chcemy prajić: Pohanjo, kotřiž njejsu za tej prawdosću stali, či su tu prawdosć dóstali; ja řeču pak wot teje prawdosće, kotraž z wěry přińdže. *St. 10, 20.*

31. Israel pak je stał za zakonjom teje prawdosće a njeje zakonja teje prawdosće dóstał. *St. 10, 2.*

32. Čoho dla to? Teho dla, zo woni to nic z wěry, ale ze skutkow teho zakonja pytaju. Přetož woni su so storčili wo tón kamjeń teho wobražnja,

33. Jako pisane je: Hlaj, ja kladu w Cionje kamjeń teho wobražnja a skału teho pohóršnja; a kóždy, kotryž do njeho wěri, njebudže zahanibjeny. *Jez. 8, 14. St. 28, 16. Mat. 21, 42.*

10. staw.

To, zo wěm, zo sym wuzwoleny, njenamakam w zakonju, ale we ewangeliju.

1. Lubi bratřa, mojeje wutroby požadanje je, a ja prošu tež Boha za Israel, zo bychy zbóžni byli.

2. Přetož ja dawam jim swědčenje, zo woni maju surowosć k Bohu, ale z njerozumom. *Gal. 1, 14.*

3. Přetož woni njepóznaju tu prawdosć, kotraž před Bohom plaći, a mysla sami swoju prawdosć wustajić, a njejsu tak tej prawdosći, kotraž před Bohom plaći, poddani. *St. 9, 30. 31. Ps. 69, 20.*

4. Přetož Chrystus je teho zakonja kónc; štož do njeho wěri, tón je prawy. *Mat. 5, 17. Jan. 3, 18.*

5. Mójzas derje piše wot teje prawdosće, kotraž z teho zakonja přińdže: Kotryž čłowjek te wěcy čini, tón budže w nich žiwy. *3 Mójz. 18, 5. Ez. 20, 11. Gal. 3, 12.*

6. Ale prawdosć, kotraž je z wěry, praji tak: Njerjekń w swojej wutrobje: Štó chce horje stupić do njebies (to je Chrysta z wysoka zwjesć)? *5 Mójz. 30, 12.*

7. Abo što chce dele do hłubokosće stupić (to je Chrysta wot morwych zbudzić)?

8. Ale što praji wona?

Tekst na 1. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

[To słowo je tebi blisko w twojim rće a w twojej wutrobje. To je to słowo teje wěry, kotraž my powědamy. 5 Mójz. 30, 14. 1 Tim. 4, 6.

9. Jeli zo ze swojim ertom wuznaješ Jezusa, zo wón tón Knjez je, a wěriš w swojej wutrobje, zo Bóh jeho wot morwých je zbudził, budžeš ty zbóžny.

10. Přetož hdyž z wutrobu wěrimy, budžemy prawi, a hdyž ze ertom wuznajemy, budžemy zbóžni. Ps. 116, 10.

11. Přetož pismo praji: Štóz do njeho wěri, tón njebudže k hanibje. Jez. 28, 16.

12. Tu njeje žane rozdzělenje bjez Židami a Grichami; přetož wšěch hromadže je jedyn Knjez, bohaty na wšěch, kiž so k njemu wołaju.] Jap. zk. 10, 34.

Tekst na swjedženj třoch kralow. IV.

13. [Přetož štóz so k temu mjenu teho Knjeza budže wołać, tón budže zbóžny. Joel. 2, 32. Jap. zk 2, 21.

14. Kaha dha dyrbja so wołać k temu, do kotrehož woni njewěrja? Kaha pak dyrbja wěrić, wot kotrehož ničo njejsu slyšeli? Kaha pak dyrbja slyšeć bjez předarja?

15. Kaha pak dyrbja předować, hdyž njejsu pósłani? Jako pisane steji: Kak krasne su te nohi tych, kotřiž měř připowědaju, kotřiž dobre wěcy připowědaju! Jez. 52, 7.

16. Ale woni njejsu wšitcy ewangeliju poslušni. Přetož Jezajas praji: Knježe, štó wěri našemu předowanju? 2 Thes. 1, 8. Jez. 53, 1. Jan. 12, 38.

17. Teho dla přińdže wěra z předowanja, předowanje pak přez Bože słowo. Jan. 17, 20.

18. Ja praju pak: Njejsu woni to slyšeli? Zawěsće jich hlós je do wšěch krajow wušoł a do kónca teho swěta jich słowa.) Ps. 19, 5. Jez. 49, 6.

19. Ja praju tak: Njeje Israel sto póznał? Tón přeni Mójzas praji: Ja chcu was k zawisći přinjesć na tym, kotryž mój lud njeje; a na hlupym ludu chcu ja was rozhněwać. 5 Mójz. 32, 21.

20. Jezajas pak wochrobli so po tym a praji: Ja sym namakany wot tych, kotřiž mje njejsu pytali, a sym so zjewił tym, kotřiž so njejsu po mni prašeli. Jez. 65, 1. Rom. 9, 30.

21. K Israelej pak praji wón: Přez cyły džen sym ja swojej ruce přestrěl k ludu, kotryž sebi njeda prajić a kotryž so přećiwi. Jez. 65, 2.

11. staw.

Wuzwolenje njeda so přewobroćić.

1. Praju ja teho dla: Je dha Bóh swój lud zastorčil? Bóh to njedaj! Přetož ja sym tež Israelski, ze symjenja Abrahamoweho, ze šlachty Benjaminoweje. Jer. 31, 37.

2. Bóh njeje swojeho luda zastorčil, kotryž wón je prjedy widził. Abo

njewěšće, što to pismo praji wot Eliasa? kak wón stupiwiši před Boha přećiwo Israelej praji:

3. Knježe, woni su twojich profetow skóncowali a twoje wołtarje su woni rozkopali; a ja sym sam wostał, a woni steja mi za mojim žiwjenjom. *1 Kral. 19, 10. 14.*

4. Ale što jemu praji Bože wotmołwenje? Ja sym sebi wostajił sydom tawzynt mužow, kotřiž swoje kolena njesu zhibowali před Baalom. *1 Kral. 19, 18.*

5. Tak teho dla tež w nětčišim času je, zo wšak někotři wostanu po wuzwolenju teje hnady. *St. 9, 27.*

6. Jeli zo pak z hnady, dha njeje ze zaslužby tych skutkow; hewak by hnada njebyła hnada. Jeli pak to ze zaslužby tych skutkow, dha hnada njeje nič; hewak by skutk njebył skutk.

7. Kak dha? Čzohož Israel hlada, teho wón njedóstanje; ale to wuzwolenje dóstanje jo, a druzy su stwjerdženi; *St. 9, 31.*

8. Jako pisane steji: Bóh je jim dał złoboćiweho ducha; woči, zo bychu njewidźeli, a wuši, zo bychu njeslyšeli, hač do teho džensnišeho dnja. *Luk. 8, 10.*

9. A Dapit praji: Jich blido budź jim kosydło a pasle a pohóršenje a zaplaćenje; *Ps. 69, 24. 25.*

10. Zaslep jich woči, zo njewidža, a zhibuj jich chribjet kóždy čas.

11. Praju ja dha: Su woni teho dla zawidźeli, zo bychu panuli? Bóh to njedaj! Ale z jich pada je pohanam to zbože so dostało, zo by jich do zawisće přiwjedł.

Jap. zk. 18, 46.

12. Přetož je-li jich pad teho swěta bohatstwo a jich njedostatk je pohanow bohatstwo, čím wjazy je to jich poňnosć.

13. S wami pohanami řeču ja; přetož dokelž ja pohanow japoštoł sym, chcu ja swój hamt česćić,

14. Hdy bych ja tych, kotřiž moje čělo su, móhl k zawisći zbudzić a zo bych někotrych wot nich k zbóžnosći pšiwjedě. *1 Tim. 4, 16.*

15. Přetož hdyž jich začisnjenje teho swěta zjednanje je, što by to hinak bylo, dyžli to žiwjenje wot morwych wzać?

16. Jeli rozměšk swjaty, dha je tež čěsto swjate; a jeli korjeń swjaty, su tež wěšće hałozy swjate.

17. Hač runje pak někotre tych samych hałozow su rozlamane, a ty, kiž ty płonowe drjewo běše, sy bjez nich šćěpjeny a sy runje tež dóstał teho korjenja a teje wlohi w tym wolijowym drjewje; *Jer 11, 16.*

18. Njehwal so teho dla přećiwo hałozam. Jeli zo so pak přećiwo nim chwališ, dyrbiš ty wjedzić, zo ty korjenja njenjeseš, ale korjeń njese tebe.

19. Rjeknješ ty pak: Hałozy su rozlamane, zo bych ja do nich zašćěpjeny był. *Jap. zk. 13, 46.*

20. Derje prajiš. Wone su rozlamane přez njewěru; ty stejiš pak přez tu wěru: njebudź wysoko mysleny, ale bój so! *1 Kor. 10, 12.*

21. Njeje Bóh tych přirodženych hałozow přepušćil, zo wón snadnje tebe tež njepřepušćí.

22. Teho dla wohladaj tu dobroćiwość

a surowosć Božu; tu surowosć wšak nad tymi, kotřiž su panuli, tu dobroćiwosć pak na tebi, jeli zo při dobroćiwosći wostanješ; hewak budžeš tež ty porubany.

Jan. 15, 2. 4.

23. A tež pak woni, jeli zo njewostanu w njewěrje, budža zaso zaščěpjeni; přetož Bóh móže jich derje zaso zaščěpić.

24. Přetož syli ty z wolijoweho drjewa, kotrež z přirodženja płonowe běše, wurubany a přeciwo přirodženju do dobrego wolijowca sy zaščěpjeni; čím wjazy budža ći sami, kotřiž z přiroda su, zaščěpjeni do swojeho sameho wolijowca.

Jer 11;

16.

Tekst na 10. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

25. [Ja wam pak nochcu zamjelčeć, lubi bratřa, zo byšće njewjedźili teho potajnstwa, zo byšće sami při sebi mudri njebyli: Zaslepjenje je so někotrym Israelskim stało, hač by ta poľnosć tych poľhanow nutř zašla,

26. A tak wšitkón Israel zbóžny był, jako pisane steji: Se Siona budže přińć, kotryž budže wumóž a wotwobroćić tu bjezbóžnosć wot Jakuba; *2 Kor. 3, 16. Jez. 59, 20. Ps. 14, 7.*

27. A to je moje wotkazanje z nimi, hdyž jich hrěch budu přeč wzać. *Jer. 31, 33.*

28. Štož dha nastupa to ewangelion, mam ja jich za njepřećelow, waše dla; ale po tym wuzwolenju lubuju ja jich tych wótcow dla.

29. Přetož Bože dary a powołanje njesu tajke, zo by jemu jich žel było.

30. Přetož runje jako tež wy něhdy njejsće wěřili do Boha, nětk pak sće wy smilnosć dóstali na jich njewěrje;

31. Tak tež woni su nětk njechali wěrić na tu smilnosć, kotraž so wam je dostała, zo bychy tež woni smilnosć dóstali.

32. Přetož Bóh je wšitkich pod njewěru zanknuł, zo by so nade wšitkimi smilił.

Gal. 3, 22. Ps. 145, 9.

Epiztola na swjedžen swj. Trojicy.

33. [O kajka hľbokosć teho bohatstwa, woboje teje mudrosće a wědomostnosće Božeje! Kak k njedopytanju su jeho sudženja a k njewusľědženju jeho puće! *Hiob. 11, 7. Ps. 36, 7.*

34. Přetož što je teho Knjeza mysl póznał? abo što je jeho radźićeľ był? *Hiob. 15, 8. Jez. 40, 13. Jer. 23, 18. Kn mudr. 9, 13. 1 Kor 2, 16.*

35. Abo što je jemu što prjedy dał, zo by so jemu zaso zaplaćiło? *Hiob. 41, 2.*

36. Přetož wot njeho a přez njeho a w nim su wšitke wěcy. Jemu budž česć do wěčnosće. Hamjeń.]

12. staw.

*Napominanje k
křescijanskim počinkam,
wosebje k lubosći.*

*Epiztola na 1. njedželu po
třoch kralach.*

1. [Ja napominam teho dla was, lubi bratřa, přez tu smilnosť Božu, zo byšće swoje čěla podali za žiwy, swjaty a Bohu spodobny wopor, kotryž je waša rozumna Boža služba; *St. 6, 13. 1 Thes. 4, 3.*

2. A nječinće po runym wašnju tuteho swěta, ale přeměńće so z wobnowjenjom swojeje mysle, zo byšće wy spytali, kotra je ta dobra a spodobna a dokonjana Boža wola. *Eph. 4, 28. Eph. 5, 17. 1 Thes. 4, 3.*

3. Přetož ja praju přez tu hnadu, kotraž mi data je, kóždemu bjez wami, zo by nchtó wjazy do so njedžeržał, dyžli so słuša džeržeć; ale zo by kóždy z rozumom, štož zdobne je, do so džeržał, za tym jako Bóh komu měru teje wěry je wotměřil. *Eph. 4, 7. Kor. 1, 17. St. 12, 11.*

4. Přetož kaž my w jednym čěle wjele stawow mamy, ale wšitke stawy pak nimaju jenake džělo; *1 Kor. 12, 12.*

5. Tak je nas wjele jene čělo w Chrystusu, ale bjez sobu je jedyn druheho staw, *1 Kor. 12, 27.*

6. A mamy wšelke dary po tej hnadze, kotraž nam data je. *1 Kor. 12, 4.*

7. Ma-li štó wěšćenje (abo dar, Bože pismo wuložić), dha njech je wěrje

podobne. Ma-li štó službu, dha njech služby hlada. Wučili štó, dha njech wučby hlada. *1 Pětr. 4, 10. 11.*

8. Štóž napomina, njech tón napominanja hlada. Štóž wudžěli, njech tón wudžěli z wutrobnej swěrnosću. Štóž prjódk stej, tón so tež staraj. Štóž smilnosť wopokaže, tón čin to z wjesolósću.] *Mat. 6, 3. 2 Kor. 8, 2.*

*Epiztola na 2. njedželu po
třoch kralach.*

9. [Lubosć njebudź falšna. Hidžće to zle a džeržće so k dobremu. *1 Tim. 1, 5. Ps. 97, 10.*

10. Bratrska lubosć bjez wami budź wutrobna. S česću so bjez sobu zachadžeje. *Eph. 4, 3.*

11. Njebudžće lěni, štož činić maće. Budžće horzy w duchu. Služće času (Knjezej). *Zjew. 3, 15. Eph. 6, 16.*

12. Budžće wjeseli w nadžiji, sčerpliwi w česnosći, wobstajni w modlitwje. *Luk. 10, 20.*

13. Bjerće so po potřebnosćach tych swjatych horje. Hospodujće radži. *1 Mójz. 18, 3. Hebr. 13, 2.*

14. Žohnujće tych, kiž was přescěhaju; žohnujće a njeswarće. *Mat. 5, 44. 1 Kor. 4, 12. Jap. zk. 7, 60.*

15. Wjeselće so z tymi, kiž so wjesela, a plačće z tymi, kiž plača.

16. Mějće bjez sobu jenaku mysl. Njemyslće na wysoke wěcy, ale džeržće so k niskim. *St. 15, 5.*

17. Njedžeržće so sami za mudrych.]

Epiztola na 3. njedźelu po třoch kralach.

[Njepłaćće nikomu zlósc ze zlóscu. Kedžbujće prjedy na to, štož česne je přede wšěmi ludźimi. *Přisl. 20, 22. 1 Thes. 5, 15. 1 Pětr. 3, 9.*

18. Jeli móžno, tak wjele hač na was je, dha dđeržće měř ze wšěmi ludźimi. *Mark. 9, 50. Hebr. 12, 14.*

19. Njewjeće so sami, moji najlubši, ale dajće město hněwu Božemu. Přetož pisane steji: Wjećenje je moje, ja chcu zaplaćić, praji tón Knjez. *3 Mójz. 19, 18. Mat. 5, 39. 1 Kor. 6, 7. — 5 Mójz. 32, 35. Ps. 94, 1. Hebr. 10, 30.*

20. Jeli teho dla twój njepřećel hlódný, nasyc jeho; chce-li so jemu pić, napowaj jeho. Přetož hdyž to činiš, budžeš ty žehliwe wuhle na jeho hłowu nahromadzić. *Přisl. 25, 21. 25. Mat. 5, 44.*

21. Njedaj so złemu přewinyć, ale přewiň ty to zle z dobrym.] *Kn. mudr. 7, 30.*

13. staw.

Kak so přećiwo wyšnosći, blišemu a sebi samym zadđeržeć mamy.

Tekst na 23. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

1. [Kóždy budž podany tej wyšnosći, kotraž móc nad nim ma. Přetož žana wyšnosć njeje, chiba wot Boha; hdžež

pak wyšnosć je, ta je wot Boha postajena. *Tit. 3, 1. Kn. mudr. 6, 4. Jan. 19, 11.*

2. Teho dla, štož so přećiwo wyšnosći staji, tón staji so přećiwo Božemu wustajenju; či pak, kiž so přećiwnja, budža sudženje na so dostać.

3. Přetož mójnych so njetrjebaju bojeć, kotřiž dobre činja, ale kotřiž zle činja. Nochceš-li so pak bojeć wyšnosće, čiň dobre; dha budžeš chwalbu wot teje sameje měć. *Luk. 22, 25.*

4. Přetož wona je Boža služownica tebi k dobremu. Jeli zo pak zle činiš, bój so, přetož wona so podarmo z mječom njenosy; wona je Boža služownica a so k štrafje wjeći na tym, kiž zle čini.

5. Dha dyrbiće teho dla poddani być, nic jeno štrafy dla, ale tež swědomnja dla. *1 Pětr. 2, 13.*

6. Teho dla wy tež zlo dawaće; woni su Boži služomnicy, kotrymž přisteji na to kedžbować.

7. Dha dajće kóždemu, štož so słuša: Dawk, komuž dawk słuša; zlo, komuž zlo słuša; bojosc, komuž bojosc słuša; česc, komuž česc słuša.] *Mat. 22, 21. Mark. 12, 17.*

Epiztola na 4. njedźelu po třoch kralach.

8. [Njebudžeć nikomu nič winowaci, chiba to, zo so bjez sobu lubujeće; přetož štož druheho lubuje, tón je zakon dopjelni. *Gal. 5, 14. Kol. 3, 14. 1 Tim. 1, 5.*

9. Přetož štož prajene je: Ty njedyrbiš mandželstwo łamac, ty

njedyrbiš mordować, ty njedyrbiš kranyć, ty njedyrbiš falšnje swědčić, ty njedyrbiš požadać, a jeli zo kotra druha kazń je, ta budže w tym słowje wobzamknjena, tak: Ty dyrbiš swojeho blišeho lubować, jako sam so. ²

Mójz. 10, 13 x. 5 Mójz. 5, 17 x. 3 Mójz. 19, 18. Mark. 12, 31.

10. Lubosć k blišemu žaneje škody nječini. Je teho dla lubosć teho zakonja dopjelnjenje.] ^{1;Kor. 13, 4.}

Epiztola na 1. njedźelu adwentu.

11. [A tak, dokelž wěmy tón čas, zo štunda tu je, zo bychmy ze spanja stawali (přetož naše zbože nětk bliše je, hač hdyž my wěrbjachmy), *Eph. 5, 14. 1 Thes. 5, 6. 1 Kor. 15, 34. Hebr. 6, 9.*

12. Nóc je so minyła, džen pak je so přiblížil. dha wotpołożmy teho dla skutki teje čemnosće a woblečmy so brónje teho swětla. ^{1 Jan. 2, 8; Eph. 5, 11.}

13. Chodźmy pócíwje jako wodnjo, nic we wobžranstwje a wopilstwje, nic w komorach a njepócćiwosći, nic w swarjenju a zawisći; ^{Luk. 21, 34. Eph. 5, 18. Jak. 3, 14.}

14. Ale woblećće so teho Knjeza Jezom Chrysta—, a pytajće čěla tak, zo samopašne njebudže. ^{Gal. 3, 27. Kol. 3, 10.}

14. staw.

Kak so přećiwo slabym zadžeržeć mamy.

1. Po slabym we wěrje pak so horje bjerće a njezamolće te swědomnja. ^{St. 15, 1. Jap. zk. 20, 35. 1 Kor. 8, 9. Gal. 5, 10.}

2. Přetož jedyn wěri, zo móže wšitko jěsć; druhi pak, kotryž slaby je, tón jě sele. ^{1 Mójz. 1, 29. St. 9, 3.}

3. Tón, kotryž jě, njech njezaspi teho, kotryž njejě; přetož Bóh je jeho horje wzał. ^{Kol. 2, 16.}

4. Štó sy ty, zo cuzeho wotročka sudžiš? Wón wšak swojemu knjezej steji abo panje. Wón pak móže derje stajeny być; přetož Bóh móže jeho derje stajić. ^{Mat. 7, 1. Rom. 2, 1. Jak. 4, 12.}

5. Jedyn džerži sebi tón džen wyše dyžli druhi; a druhi džerži kóždy džen jenak runy. Kóždy budž w swojej mysli wěsty. ^{Gal. 4, 10.}

6. Štóz rozdželenje čini bjez dnjemi, tón čini to temu Knjezej; štóz pak nječini rozdželenje, tón to tež temu Knjezej nječini. Štóz jě, tón jě temu Knjezej, přetož wón so Bohu džakuje. A štóz njejě, tón temu Knjezej njejě a džakuje so Bohu. ^{5 Mójz. 8, 10. 1 Kor. 10, 31.}

Tekst na njedźelu po nowym lěće. IV.

7. [Přetož žadyn bjez nami njeje sam sebi žiwy a žadyn njewumrje sam sebi.

8. Hdyž pak žiwi smy, smy my temu Knjezež žiwi; wumrjemy my, dha wumrjemy my temu Knjezež. Teho dla njech my smy žiwi abo njech wumrjemy, smy my teho Knjeza. *2 Kor. 5, 15. Gal. 2, 20.*

9. Přetož k temu je tež Chrystus wumrěl a stanył a wožiwił, zo by wón na morwych a na žiwych knježil.] *2 Kor. 5, 15: Jap. zk. 10, 42.*

10. Ty pak, što sudžiš swojeho bratra? Abo ty druhi, što zaspíš ty swojeho bratra? Přetož my budžemy wšitcy postajeni před tón sudny stoł Chrystusowy; *Luk. 6, 37. Mat. 25, 31. 32. Jap. zk. 17, 31. 2 Kor. 5, 10.*

11. Jako pisane steji: Tak wěsće jako ja žiwy sym, praji tón Knjez, přede mnu dyrbja wšitke kolena so poklakować a wšitke jazyki dyrbja Boha póznać. *Jez. 45, 23. Phil. 2, 10.*

12. Budže teho dla kóždy wot nas sam za so Bohu rachnowanje dać. *Mat. 12, 36. Gal. 6, 5.*

13. Teho dla njesudźmy wjazy jedyn druheho; ale to sudźće skerje, zo njebyšće nastorčenje ani pohóršenje bratřej kladli. *Mat. 18, 7.*

14. Ja wěm a sym wěsty w tym Knjezu Jezusu, zo ničo nječiste njeje samo na sebi; chiba štóž što dđerží za nječiste, temu je nječiste. *Mat. 15, 11.*

15. Jeli zo pak twój bratr na twojej jědži rozrudženy budže, dha hižom njechodžiš po lubosći. Luby, njeskaž ze swojej jědžu teho, za kotrehož je Chrystus wumrěl. *1 Kor. 8, 11. 13.*

16. Hladajće so teho dla, zo by to

waše dobre hanjene njebyło. *Phil. 2, 12.*

Tekst na 15. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

17. [Přetož to Bože kralestwo njeje jědž ani piće, ale prawdosć a měř a radosć w swjatym Duchu. *Luk. 17, 20.*

18. Přetož štóž w tym Chrystusej služi, tón je Bohu spodobny a ludžom chwalobny. *1 Thes. 2, 15.*

19. Stejmy teho dla za tym, štož k měrej služi a štož k polěpšenju bjez nami služi.] *St. 12, 18. St. 15, 2.*

20. Njeskaž wšak jědže dla tón Boží skutk. Wšitko woprawdže je čiste; ale temu njeje dobre, kotryž to jě z pohóršenjom swojeho swědomnja. *Št. 15. Mat. 15, 11. Jap. zk. 10, 15.*

21. Wjele lépe je, zo njejěš mjaso a njepiješ wina, ani zo nječiniš teho, na čimž so twój bratr storči abo hórši abo woslabnje. *1 Kor. 3, 13.*

22. Maš ty tu wěru, měj ju sam při sebi před Bohom. Zbóžny je tón, kotryž sam sebi žaneho swědomnja nječini na tym, štož wón ma za dobre. *1 Jan. 3, 21.*

23. Ale štóž pak je njewěsty na tym a wšak jě, tón je zatamany; přetož to njepřindže z wěry. Štož pak z wěry njepřindže, to je hrěch. *Tit. 1, 15. Hebr. 11, 6.*

15. staw.

**Čoho dla słabi so sčerpliwje
znjesć dyrbja, a kak k
křesćijanskim žiwjenju
přińdžemy.**

1. My pak, kotřiž smy sylni, dyrbimy tych njemóznych slabosće znosyć a njeměć sami na sebi spodobanja. *St. 14, 1. 1 Kor. 9, 22. Gal. 6, 1.*

2. Kóždy bjez nami pak tak čiń, zo by wón so swojemu blišemu lubił na dobre k polěpšenju. *1 Kor. 9, 19. St. 10, 24.*

3. Přetož zo tež Chrystus sam sebi so njeje lubił, ale jako pisane steji: Jich hanjenje, kotřiž tebe hanja, je na mnje panuło. *Ps. 69, 11. Jez. 53, 4.*

Epiztola na 2. njedźelu adwentu.

4. [Štož pak prjedy pisane je, to je nam k wučbje pisane, zo bychmy přez sčerpliwosć a trošć teho pisma nadžiju měli. *St. 4, 23. 24. 1 Kor. 10, 11.*

5. Bóh pak teje sčerpliwosće a trošća daj wam, zo wy bjez sobu na jene mysliće, po Jezom Chrystu: *Phil. 3, 16.*

6. So byšće po jenej mysli z jednym ertom chwalili Boha a teho Wótca našeho Knjeza Jezom Chrysta.

7. Teho dla bjerće so jedyn po druhim horje, jako tež nas Chrystus je horje wzał k Božej chwalbje.

8. Ja praju pak, zo Jezus Chrystus je služomnik był teho wobřezanja, Božej prawdy dla, zo by wón wobtwjerdził to

slubjenje, kotrež so wótcam stało je; *Mat. 15, 24. Jap. zk. 3, 25.*

9. So pohanjo pak Boha chwala smilnosće dla, jako pisane steji: Teho dla chcu ja će chwalić bjez pohanami a twojemu mjenu spěwać. *St. 11, 30. Ps. 18, 50. 2 Sam. 22, 50.*

10. A zaso praji wón: Wjeselće so, pohanjo, z jeho ludom. *5 Mójz. 32, 43. Ps. 67, 5.*

11. A zaso: Chwalće teho Knjeza, wšitcy pohanjo, a česće jeho, wšitcy ludžo. *Ps. 117, 1.*

12. A wospjet praji Jezajas: Budže korjeń Jesowy, a tón, kiž budže postanyć, zo by knježil na pohanach, k temu budža pohanjo nadžiju měć. *Jez. 11, 10. Zjew. 5, 5.*

13. Bóh pak teje nadžije napjelní was ze wšěm wjeselom a měrom we wěrje, zo byšće poňu nadžiju měli přez tu móc swjateho Ducha.] *St. 14, 17.*

14. Ja pak jara derje tež wo was wěm, lubi bratra, zo wy sami poňi dobroty sće, napjelnjeni ze wšelkim póznaćom, zo wy so bjez sobu móžeće napominać. *2 Pětr. 1, 12. 1 Jan. 2, 21.*

15. A wšak tola sym so trochu wochroblí, zo sym wam pisał, lubi bratra, zo bych wam jako spomnił teje hnady dla, kotraž mi je wot Boha data; *St. 1, 5. St. 12, 3.*

16. Zo ja być dyrbju služomnik Jezusowy Chrystusowy bjez pohanami, zo bych ja woprował to ewangelion Bože, tak zo bych pohanjo wopor byli, Bohu spodobny, swjećeny přez swjateho Ducha. *St. 11, 13.*

17. Teho dla móžu ja so chwalić w

Chrystusu Jezusu, zo Bohu služu;

18. Přetož ja bych tež ničo njesměl řećeć teho, hdy by to Chrystus přez mje njedokonjał, zo sym pohanow k poslušnosći přiwjedł přez słowo a přez skutk, *Mat. 10, 19. 20. Rom. 1, 5. St. 16, 26.*

19. Přez móc tych cejchow a dźiwow a přez móc teho Ducha Božeho, tak zo ja započawši wot Jerusalema a wot wokolnych krajow hač do Jlyrizkeje wšitko z tym ewangelijom Chrystusowym sym napjelnil; *Mark. 16, 17.*

20. A sym wosebnje na tym był, zo bych to ewangelion předował, hdžež tež mjenowany njeběše Chrystus, zo bych na cuzy zakład njetwaril, *2 Kor. 10, 15. 16.*

21. Ale jako pisane steji: Kotrymž njeje wot njeho připowědane, či dyrbja to widžeć; a či, kotřiž to njejsu slyšeli, či budža jo zrozumić. *Jez. 52, 15.*

22. A teho dla sym ja tež často dźeržany, zo njejsym k wam přišoł; *St. 1, 13.*

23. Nětk pak ja wjazy města nimam w tutych krajach, požadam pak wutrob-nje k wam přińć, wot wjele lět; *1 Thes. 3, 10.*

24. Hdyž ja pak póńdu do Hizpanzkeje, chcu ja k wam přińć. Přetož ja so nadžiju, zo tam přez kraj počahnu a was wohladać budu a wot was tam přewodženy móžu być, tak pak, zo bych so trochu prjedy z wami wokřewil. *1 Kor. 16, 6.*

25. Nětk pak du ja do Jerusalema, zo bych tym swjatym tam služil; *Jap. zk. 18, 21.*

26. Přetož tym z Mazedonskeje a z Achajzkeje je so lubilo, zo su něšto hromadu zložili za tych chudych swjatych, kotřiž we Jerusaleme bydla. *1 Kor. 16, 1.*

27. Woni su to lubje činili a su tež jich dolžnicy. Přetož hdyž woni pohanam swoje duchowne kubla su sobu dźělili, dha tež ničo njezdobne njeje, zo bychu tež či w swojich čělnych wězach jim služili. *1 Kor9, 11.*

28. Hdyž ja teho dla to sym dokonjał a jim tajki wužitk zazyglowany podał, póńdu ja přez was do Hizpanzkeje.

29. Ja wěm pak, hdyž přińć budu k wam, zo z pońym žohnowanjom teho ewangelija Chrystusoweho přińć budu.

30. Ja napominam was pak, moji bratřa, přez našeho Knjeza Jezom Chrysta a přez tu lubosć teho Ducha, zo byšće so bjez sobu zo mnu prócowali w modlitwach pola Boha, *2 Thēs. 3, 1. 2 Kor. 1, 11. Phil. 1, 27.*

31. So bych wumóženy był wot tych njewěrných w židowskej, a zo by moja služba, kotruž ja do Jerusalema činju, spodobna była tym swjatym,

32. Tak zo bych ja z wjesołosću k wam přišoł po Božej woli a so z wami wokřewil.

33. Tón Bóh pak teho měra budź z wami wšitkimi. Hamjeń. *St. 16, 20.*

16. staw.

Wobstaranje Feby.
Postrowjenje k wobzamkn-
jenju, warnowanje a
džakowanje.

1. Ja poruču wam pak našu sotru Febu, kotraž je na službjě teje Kenchrejzkeje gmejny,

2. So byšće ju horjewzali w tym Knjezu, jako přisteji swjatym, a zo byšće při njej stali, w kotrymž skutku wona was budže potřebać; přetož wona je tež wjele ludžom pomocna byla, tež mi samemu.

3. Postrowće Prizku a Akwilu, mojeju pomocnikow w Chrystusu Jezusu, *Jap. zk. 18, 2. 26.*

4. (Kotrajž staj za moje žiwjenje swoje šije podať; kotrymajž nic ja sam so džakuju, ale tež wšitke gmejny bjez pohanami).

5. Tak tež postrowće tu gmejnu we jich domje. Postrowće Epeneta, mojeho najlubšeho, kotryž je tón přěnički z Achajzkeje w Chrystusu. *1 Kor. 16, 15. 19.*

6. Postrowće tež Marju, kotraž je wjele prócy a džěla z nami měla.

7. Postrowće Andronika a Juniu, mojeju přecelow a mojeju sobujateju, kotraž staj wosebnaj japoštoľaj a kotrajž přjedy mje staj byľaj w Chrystusu.

8. Postrowće Ampliana, mojeho lubeho w tym Knjezu.

9. Postrowće Hurbana, našeho pomocnika w Chrystusu, a Stachyna, mo-

jeho lubeho.

10. Postrowće Apellena, teho spytowaneho w Chrystusu. Postrowće tež, kotřiž su z Ariztobuloweho doma.

11. Postrowće Herodiona, mojeho přecela. Postrowće tež tych, kotřiž su z Narzisoweho doma, w tym Knjezu.

12. Postrowće Trifenu a Trifožu, kotrejž w tym Knjezu so prócujetej. Postrowće tu Perzidu, moju lubu, kotraž so je wjele prócowała w tym Knjezu.

13. Postrowće Ruffa, teho wuzwoleneho w tym Knjezu, tež jeho a moju maćer. *Mark. 15, 21.*

14. Postrowće Azinkrita, Flegonta, Hermu, Patrobu, Hermesu a tych bratrow, kotřiž su při nich.

15. Postrowće Philologa a tu Juliu, Nerea a jeho sotru a Olympu a wšitkich swjatych při nich.

16. Postrowće so bjez sobu ze swjatym wokošenjom. Te gmejny Chrysusowe postrowja was. *1 Kor. 16, 20.*

17. Ja napominam was pak, lubi bratřa, zo byšće kedźbowali na tych, kotřiž rozdźělenje a pohóršenje činja při tej wučbje, kotruž wy sće nawukli, a wotstupće wot nich. *Mat. 7, 15. Tit. 3, 10.*

18. Přetož tajcy njeslužja našemu Knjezej Jezusej Chrystusej, ale swojemu brjučeje; a z ľahodnymi ryćemi a z pšisłodženstwom zawjedu woni te njewinojte wutroby. *Phil. 3, 19. Ez. 13, 18. Kor. 2, 17.*

19. Přetož waša poslušnosć je bjez wšitkich wušla. A teho dla ja so zwjeselu

nad wami. Ja chcu pak, zo byšće mudri byli na dobre a njewinojći k złemu. *St 1, 8.*

20. Ale tón Bóh teho měra podteptaj satana pod waše nohi bórže. Ta miłosć našeho Knjeza Jezom Chrysta budź z wami. (Hamjeń.)

21. Was postrowja Timotheus, mój pomocnik, a Luzius a Jazon a Sozipater, moji přeceljo. *Jap. zk. 16, 1. 2. Phil. 2, 19.*

22. Ja, Terzius, postrowju was w tym Knjezu, kiž ja tón list sym pisał.

23. Tež postrowi was Gajus, mój a teje cyleje gmejny hospodar. Was postrowi Graztus, teho města wobstarar, a Kwartus, tón bratr. *1 Kor. 1, 14. Jap. zk. 19, 22.*

24. Ta miłosć našeho Knjeza Jezom Chrysta budź z wami wšitkimi. Hamjeń.

25. Temu pak, kotryž was posylnić móže, po mojim ewangeliju a přédowanju wot Jezom Chrysta, přez kotrež to potajnstwo zjewjene je, kotrež wot wěčnych časow zamjelčane było je, *Eph. 3, 5. 9.*

26. Nětk pak zjewjene je, tež wědomne přez tych profetow jich pismo, na poručenje teho wěčneho Boha, zo by ta posklušnosť teje wěry postajena byla bě wšitkimi pohanami; *2 žim. 1, 10. Rom. 1, 5.*

27. Temu Bohu, kiž sam mudry je, budź česć přez Jezom Chrysta do wěčnosće. Hamjeń. *1 Tim: 1, 17. Jud. št. 25.*

K Romzkim křesćijanam list je póslany z Korintha přez Febu,

služomnicu teje Kenchrejzkeje cyrkwineje wosady.